

ഗ്രീവാന്വിസേതുലക്ഷ്മീഗമാവലി.

ഗമാങ്കം- ഫെബ്.

കാലപക്വ്യാവ്യാഖ്യ

ബാലരംഗം

(മധ്യമഭാഗം)

കൃഡകർ

ക്ര. സാംബവദിവശാസ്ത്രികൾ

പരിശോധിച്ച

ഉമാമഹിമഹുണിസേതുവക്ഷ്മീമഹാരാജനിതിക്രമനയ്യിലെ കള്ളനപ്പകാരം
പ്രസിദ്ധപ്രഥമമായാൽ.

തിരവനന്തപുരം

സിക്കാറംകുർ സർക്കാർ അട്ടുകൂട്ടത്തിൽ എഴുടിച്ചുണ്ട്.

SRI VĀNCISETU LAKŚMI SERIES.

No. XIII.

BĀLAŚAṄKARAM

A Commentary on Kaladipam.

VOL. II.

EDITED BY

K. SAMBAŚIVA ŚĀSTRI

Curator for the Publication of Sanskrit and Malayalam Manuscripts.

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
HER HIGHNESS THE MAHARANI REGENT OF TRAVANCORE.

TRIVANDRUM:

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
1930.

All Rights Reserved.]

ത്രി

ക്ഷമാദരണസന്ദു
സാതാസംഗ്രഹിതാ
സവ്വര
ക്ഷമാദരണമേവ യാ പ്രസാദി നാജരാജേശപോർ
അമാരമണ്ണാശവിനി നിവിലധ്യമംസംവഘനി
സമാദാസമപ്രജാ ആയാഡി സേതുലക്ഷ്മീരസസ.

ഉാക്കാത്താശ്രക്ലബാബുലാദിഹ കലാ-
സാമഗ്രുസന്ദനയാ
ഒന്നവംശ്യാ സഹ എകരളീ ച കുടിഭി-
ന്നിരാ പ്രസിദ്ധീകൃതാം
ഒപ്പു വദ്വിവാദുസ്യരാജാജന-
പ്രാശ്നാ അദ്ദൈമാലിംകയരുതിാ
സദ്ഗ്രന്ഥമരതാവലിഃ.

കെ. സംബംഖിവാസ്സീ.

വിഷയങ്കുമണിക.

അസ്ഥായം മ.

വിവാഹവിധി.

വിഷയം.	ചട്ടം.
ഹോധഗ്രന്തികരം	2
വിവാഹത്തിന് വജ്ജിക്കേണ്ടുന്ന ദൈഹാസങ്ഗരം	3
ഇക്കരുന്തരാകട ബാശ്വരാലും ക്രമിന്നും	4
അവകാട ബാശ്വരാലും ക്രമായ കുന്നപ്പവസ്യ	,,
അവകാട ബാശ്വരാലും ക്രമിന്നും കുന്നപ്പവസ്യ	,,
അവകാട ബാശ്വരാലും ക്രമായ കുന്നപ്പവസ്യ	5
വിവാഹത്തിന് വജ്ജിക്കേണ്ടുന്ന രാമീരം	8
വിവാഹത്തിൽ വജ്ജിക്കേണ്ട ഗ്രഹസ്ഥിതി	,,
വി ചാഹെയ്യു റ്റെത്തിനീർ ലഗ്നാദിസ്മാനങ്ങളിൽ എപിക്രമം	9
മുന്നൊന്നും നിന്നൊന്നും മഹാശ്രദ്ധം	9
അഹിയുസ്മാനങ്ങളിൽ ചത്രൻ നിന്നൊന്നും മഹാശ്രദ്ധം	10
വിവാഹത്തിന് ഗ്രാഹ്യങ്ങളായ നക്ഷത്രങ്ങൾ	11
സന്ത്രാക്ഷം	12
ശ്രദ്ധക്രാവേധവക്ഷം	13
അഭിജിത്തതിനീർ ലക്ഷണം	,,
ജാമിത്രാവിചാരം	14
സന്ത്രാക്ഷവമചം	15
ശഖക്രാവേധവമചം	17
മംഗളസ്ത്രാജാജാജം പാനിഗ്രഹണം ഇവ രണ്ടും ഒരേ രംഗി	
യിൽത്തണ്ണ പേണമെന്നുള്ള പ്രവസ്യ	18
വിവാഹത്തിന് പസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും മുഖം ഹാഗ്രങ്ങൾ	20
സ്വഹസ്പാദിപ്രാക്ത്യങ്ങളായ യേഹരങ്ങൾ	,,
വിവാഹമുഖ്യും റ്റെത്തിൽ കുന്നപ്പവിന്താ	21
അപരപക്ഷത്തിൽ ഗ്രാഹാനിനായി വിചാഹെയ്യും	
വന്നാൽ ചി നികേശം കുന്നും	22
അസ്ഥായം ഉ.	
നിശ്ചേകവിധി.	
ദൈഹിക്കൃഷ തതിൽ വിശ്രാം നിന്തുപിക്കേണ്ടുന്നവ	24

வினாக்கள்	பூர்வம்.	
வெறுமேற்சுவாதம் வெறுமேற்சுவாதம்	25 26	
“	வஜ்ஜிகேள்ள ராயி	,,
“	ராஹுங்கல்லை ந சு ரு ஸ்ரூப்	,,
“	வஜ்ஜிகேள்ளா ட்காஷ்வரம்	27
அரசுப் பகுதிகளில் குருவேலரிக்க நினைக்குதில் விழேங்கிதி நிறுப்பிகேள்ள கா:ந்துங்கீல்	28	
அரஸ்துகாமியுவனங்கள்	29	
அறியுறுத்தும் எடுத்துக்கொண்டு வரும் முறைகள்		
தாழைமேற்காவியியி.		
யதூஷ்வெளியுடைய செல்லுர்வாக்க வஜ்ஜிகேள்ளாவ	31	
தாழைமேற்காக்க வஜ்ஜிகேள்ளா வாரணம்	,,	
“ “ திமிக்கி.ம்	,,	
“ “ நகஶ்ருங்கம்	,,	
அறியுறுத்தும் ஏ.		
ஸமாலிபாகவியியி.		
ஸமாவீபாக பிவாக்கிட்டும்	32	
ஸமாபூரகமாகம் ஸமாவேபதிக்கிட்டும் ஸமாவீபாகம் அதுரங்கி கோள் பிவாகம்	33	
கைஉக்கிதகால் ஸமாவீப:கும் அதுரங்கிகேள்ள பிவாகம்	,,	
அதுரங்காகம் ஸமாவீபாகம் அதுரங்கிகோள் பிவாகம்	34	
ஸமாலிபாகாரங்கோவியுறுத்திகள் அறியிமுகமாகிடுவிடுதா	,,	
ஸமாலிபாகாரங்கோவில்லை மதாலை	35	
நாளைங்காரங்கோவில்லை மதாலை	37	
அதுரங்காரங்கோவில்லை மதாலை	,,	
அறியுறுத்தும் ஏ.		
ஷுங்ஸவநாவியியி.		
ஷுங்ஸவநாதனினத்து காலம்	42	
அந்திட புமாங்காதானம்	43	
ஷுங்ஸவநாதனின் டாஸ்கிட்டியுறுத்தும் ரிதி	45	
ஷுங்ஸவநாதனின் வஞ்சுங்குறைய ராயிக்கீ	46	
ஷுங்ஸவநாதனினத்து மஹாஸ்மிதி	,,	
ஷுங்ஸவநாதனின் வஜ்ஜிகேள்ள வாரணம்	48	
ஷுங்ஸவநாதனின் கூக்கிதக்காக்கிட்டு விழேங்காவியி	49	

ଓର୍ଯ୍ୟାର୍ଥ ଗ୍ର.
ମନେଷିଷ୍ୟବିଦୀ.

ପିତ୍ତମା.

୫୦୦.

ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ମାସଗିଣ୍ଠ୍ୟ	51
ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ପକ୍ଷଙ୍କାଳୀନ	52
ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ	,,
ଆବିଶିକ ପକ୍ଷଙ୍କାଳୀନ	53
ସ୍ଵର୍ଗକାଳୀନକାଳୀନ	,,
ଶ୍ରୀଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ	,,
ନାନ୍ଦିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ	,,
ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ରାଶିବାରମ୍ଭମୂଳମ୍ଭାବିକାଳୀନ	,,
ଉତ୍ତମପ୍ରକାଶରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ	54
ଆବ୍ୟାଦ୍ଵାରାରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ	,,
ତିନ୍ତୁଙ୍କୁଞ୍ଜବରାରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ	,,

ଓର୍ଯ୍ୟାର୍ଥ ଚ.

ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରବିଦୀ.

କେନ୍ତାଷ୍ଟିକାକିମାରାକାର ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ଉପରାକ୍ଷମୀତିକାଳୀନ	55
„ ରାଶିକାଳୀନ	,,
„ ଯାରାକ୍ଷେତ୍ରରୀ	,,
„ ପକ୍ଷଙ୍କ	,,
„ ନାନ୍ଦିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ	,,

ଓର୍ଯ୍ୟାର୍ଥ ଚ.

ସୀଇନ୍ତରାବିଦୀ.

ସୀଇନ୍ତରାବିଦୀରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ମାସଗିଣ୍ଠ୍ୟ	56
କେନ୍ତାଷ୍ଟିକାକିମାରାକାର ସୀଇନ୍ତରାବିଦୀରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ମାସଗିଣ୍ଠ୍ୟ	57
ସାମବେଦିକାଳୀନ ସୀଇନ୍ତରାବିଦୀରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ମାସଗିଣ୍ଠ୍ୟ	58
ସୀଇନ୍ତରାବିଦୀରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ପକ୍ଷଙ୍କ	,,
ସୀଇନ୍ତରାବିଦୀରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ବଜ୍ରଜ୍ଞବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ରାଶିକାଳୀନ	,,
ସୀଇନ୍ତରାବିଦୀରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ବଜ୍ରଜ୍ଞବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ରାଶିକାଳୀନ	,,
ଯତ୍ତିଦେବିକାଳୀନ ସୀଇନ୍ତରାବିଦୀରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ	59
ସାମବେଦିକାଳୀନ ସୀଇନ୍ତରାବିଦୀରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ	60
କେନ୍ତାଷ୍ଟିକାକିମାରାକାର ସୀଇନ୍ତରାବିଦୀରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ	,,
ଅନୁରୋଧବାଯକମାରାକାର ସୀଇନ୍ତରାବିଦୀରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ ଗାନ୍ଧିଷ୍ଠସୁରମୁଖରେଣବ୍ୟାକିଲ୍ଲିତ	,,

അയ്യായം റ്റ.

പ്രസവശയവിധി.

വിഷയം.	ചും.
പ്രസവശയം സേവിക്കേണ കാലം	62
പ്രസവശയസേവയ്ക്ക് ഗ്രാഹിണിയുടെ വാനങ്ങൾ	63
„ നക്ഷത്രങ്ങൾ	„
„ രാഖികൾ	„
„ ഏറ്റവും നല്ല പദ്ധതിൾ	64
അയ്യായം ഫ റ .	
വിജ്ഞബലി.	
വിജ്ഞബലി നടത്തണം മാസം	65
വിജ്ഞബലി ക്രാന്തികൾ താരങ്ങൾ	„
„ തിമികൾ	„
പ്രസവാനന്തരം വിജ്ഞബലി നടത്തുകയാണെങ്കിൽ അതിനുള്ള വിധി	66
അയ്യായം ഫ ഫ .	
സൃതികാര്യഹസ്യാനവിധി.	
ഇംഗരിപ്പം കൈപ്പേണ ന്യാനവം ദിവ്യ ചാർഡ്	67
ഇംഗരിപ്പം കൈപ്പേണ റാംഗിചക്രത്തിൽ വള്ളം വണ്ണങ്ങൾ	„
ഇംഗരിപ്പം കൈപ്പേണ കുർത്തുകൾ വജ്ജിക്കേണ റിതി	„
അയ്യായം ഫ റ .	
ജാതകമംവിധി.	
ജാതകമം ചെയ്യാനുള്ള കാലം	68
പാദഭിനിക്ക് മുമ്പ് ജാതകമം ചെയ്യാനെന്നാൽ ടൈനിഡ് ജാതകമം ചെയ്യേണ സമയം	69
പാദഭിനിക്ക് മുമ്പ് ജാതകമം ചെയ്യാനെന്നാൽ ടൈനിഡ് പിംഗിൾ ജാതകമം ചെയ്യേണ സമയം	„
പുച്ചിപാരി ജാതകമം ചെയ്യാനുള്ള പിംഗിൾ ജാതകമം ചെയ്യേണ സമയം	70
ജാതകമം നിന്നുന്ന പിരാവിൻ' അതിലും ചെയ്യേണ സമയം	70
ജാതകമം ചെയ്യേണ നിതി	„
പിന്നുന്ന പിരാവിൻ അതിലും ചെയ്യേണ സമയം	„
ഗംഗിനിക്ക് ദംഡാവു മരിച്ചുതിന്റെ പുത്രൻ ജനിച്ചാൽ ജാതകമം ചെയ്യേണ വിധി	72
പുത്രന്റെ അമ്മ ജാതകമം കഴിയുംമെന്തെ മരിച്ചുതിന്റെ ജാതകമം ചെയ്യേണ വിധി	..

അരധ്യാധം ഫു.

നാമകരണവിധി.

വിഷയം.

പുറം.

നാമകരണം ചെങ്കുണ്ട് ദിവസം	74
നാമകരണത്തിലെ വിവരങ്ങൾ പ്രഥാനാന്തരങ്ങൾ	75
നാമകരണ ദിന വജ്രാംഗങ്ങളാണ് രാഹികൾ	78
നാമകരണത്തിനു വജ്രാംഗങ്ങൾ മനസ്സിൽ	79

അരധ്യാധം ഫർ.

നാജനവിധി.

ബാഖന ക്രാന്തികളുടെ ഗ്രാഹം ശഭ്ദരാഖ താരവാരങ്ങൾ	82
പ്രിനേത്രാംബളിയേ നക്ഷത്രങ്ങൾ	82
പ്രിക്രൈത്രാംബളിയേ നക്ഷത്രങ്ങൾ	,,
ആദ്യനക്ഷത്രങ്ങൾ	,,

അരധ്യാധം ഫു.

വചാപ്രഭാനവിധി.

വയനു ഏകാട്ടിക്കും നല്ല ദിവസം	85
വചാപ്രഭാനത്തിനു ഗ്രാഹം ശഭ്ദരാഖ നക്ഷത്രങ്ങൾ	,,
വചാപ്രഭാനത്തിനു വജ്രാംഗങ്ങളായ രാഹികൾ	,,
വചാപ്രഭാനത്തിനു നിന്ത്രാംഗങ്ങളായ വാരങ്ങൾ	,,
വചാപ്രഭാനത്തിനു വജ്രാംഗങ്ങൾ മനസ്സിൽ	,,
വചാപ്രഭാനത്തിനു വിഷ്ണും ശഭ്ദരാഖ സാരസപത്രങ്ങൾ	86

അരധ്യാധം ഫൂ.

നിഷ്ഠാമണവിധി.

വാതിൽപ്പുറപ്പുട്ടവാനുള്ള മുള്ളംത്രവും കാലവും	87
നാഡാംമാസത്തിനു നിഷ്ഠാമണം നടത്തുത്ത പക്ഷം നിഷ്ഠാ- മണം നടത്തുന്ന സമയം	88

അരധ്യാധം ഫു.

ബാലാനാവിധി.

ശാന്തപ്രായനത്തിനുള്ള ഉസനിശ്ചാരം	90
ബാഖനത്തിനു വജ്രാംഗങ്ങൾ റൈക്കൾ	91
രാഹികളിടെ വിഷലോക്കണങ്ങൾ	,,
ബാഖനത്തിനു വജ്രാംഗങ്ങൾ മനസ്സിൽ	42
ശാന്തപ്രായനത്തിനു ഗ്രാഹം ശഭ്ദരാഖ നക്ഷത്രങ്ങൾ	94

വി ക്രയം.	95
മഹിവാസരക്കും	
എക്കാട്ടയീലുത്തന്നേന്നുത്തിൽ ഭരിവംഗളുടെ പക്ഷം	,
” അനുനദിവാളുടെ പക്ഷം	96
അനന്തപ്രഥമന്ത്രിന്തലിൽ ഷോഗങ്ങൾ	97
അഡ്യൂണ്ടം മുഖ.	
നവാനന്വിധി.	
ബാലംനാമുള്ള ചംഡിനിനു നവാനന്വാളുടുത്തന്തിന്തലിൽ ദേശം	98
ചുത്തരിക്കു ഗ്രാഹ്യമായ ഗ്രഹണമിതി	99
അഡ്യൂണ്ടം മുൻ.	
ആരുഗ്രാഹിവിധി.	
ആരുഗ്രാഹിക്കു ക്രമം	100
.ക്രോമിവസ്തതിൽ സ്ഥാപിപ്പാക്കും ആരുഗ്രാഹണവും മഹാജ്ഞാനി	
വന്നംബള്ളി പ്രവസ്ഥ	101
ചുണ്ട്രയിലും പ്രതിപറ്റുകളിലും ആരുഗ്രാഹണം നടത്താൻ പക്ഷം	
ഗ്രാഹ്യമായ പക്ഷവും നക്ഷത്രങ്ങളിൽ	,
ആരുഗ്രാഹിക്കു ചംഡിനിൽ കൂട്ടുപ്രോപ്പവിച്ചാരം	,
ദേവതക്കഷത്രങ്ങൾ	,
അഡ്യൂണ്ടം ഒ. ०.	
മഹാളവിധി.	
ചവാളിത്തിനു തുടർന്നു കാബം	103
ആ വിശ്വാസത്തിൽ പ്രമാണാന്തരങ്ങൾ	104
ചവാളിത്തിനു വജ്രാംഘാവ ദാശം	,
ചവാളിത്തിനു വജ്രാംഘാവായ ശാഖികൾ	105
ചവാളിത്തിനു വജ്രാംഘാവ ഗ്രഹണമിതി	,
അനിക്ഷിപ്പംനാണഭളിൽ ഗ്രഹങ്ങൾ നാനാഭാവം ദേശങ്ങൾ	106
ചൊളിത്തിനു വജ്രാംഘാവയും തിമികൾ	108
ചവാളിത്തിനു വജ്രാംഘാവായ വാരങ്ങൾ	109
ചവാളിത്തിനു ഗ്രാഹ്യങ്ങളായ നക്ഷത്രങ്ങൾ	110
ചവാളം കഴിവന്താവുള്ള ക്ഷേരംതിനു വജ്രാംഘാവ	111
അവിടെ പ്രമാണാന്തരങ്ങൾ	112
ചൊളിത്തിനു ഉഡാവീയേക്കത്താംഭാവ ഷോഗങ്ങൾ	113
അഡ്യൂണ്ടം ഒ. മ.	
അക്ഷാരംഭത്തിന്തലിൽ കാബം	

വിഷയം	പെട്ടെന്നു
അരക്ഷരാംഭത്തിന് ഉത്തരങ്ങളും രാഗികൾ	116
അക്ഷരാംഭത്തിന് ദയുദ്ധങ്ങളും രാഗികൾ	,
അക്ഷരാംഭത്തിന് വജ്രങ്ങളും രാഗികൾ	,,
ലാഡിസ്പീക്കറ്റേൽ പക്ഷംനേരങ്ങൾ	,,
അക്ഷരാംഭത്തിന് വജ്രങ്ങളും ഗുഹാമിതി	117
അക്ഷരാംഭത്തിന് വജ്രങ്ങളും വാരങ്ങൾ	118
അ വിഷയത്തിൽ പക്ഷാന്തരങ്ങൾ	119
വാരാംഭത്തിൽ മതഭേദങ്ങൾ	120
അക്ഷരാംഭത്തിന് ഗ്രാഫ്സും നക്ഷത്രങ്ങൾ	,,
ക്ഷീപ്പങ്ങളും നക്ഷത്രങ്ങൾ	121
ചരംസംജ്ഞകളും നക്ഷത്രങ്ങൾ	,,
ചുട്ടസംജ്ഞകളും നക്ഷത്രങ്ങൾ	,,
സമിരംസംജ്ഞകളും നക്ഷത്രങ്ങൾ	,,
നക്ഷത്രസ്വപ്നികൾത്തിൽ മതഭേദങ്ങൾ	122
അന്വരാംഭത്തിൽ ചിന്തിക്കേണ്ട കാഞ്ചങ്ങൾ	123
അക്ഷരാംഭത്തിന് വജ്രങ്ങളും തിമികൾ	,,
അന്നയും ദിവസങ്ങൾ	124
പ്രദേശത്തപ്പറ്റിയുള്ള പക്ഷഭേദങ്ങൾ	,,
സാമ്പ്രദായകക്ഷണം	126
വിള്ളാംഭത്തിന് മാധ്യമിയേക്കൽക്കുള്ളാണ് നാരാസപത്രങ്ങൾ	127
ഇള്ളത്താഴുക്കുംപുംപുംയിലുള്ള സർരക്കാരക്കാരാണ്	128
വിള്ളാംഭത്തിന് വാസിക്കുമ്പരമായ ഗുഹാമിതികൾവാബവം	,,
അരധാഭം ഒ.ര.	
ക്ലിപ്പ് വേദാവിധി.	
കംഡക്കിത്തണ്ണത്തായ കാലം	129
അവിട പുമാണാന്തരങ്ങൾ	130
ക്ലിപ്പ് വേദത്തിന് വജ്ജിക്കേണ്ട രാഗികൾ	133
ക്ലിപ്പ് വേദത്തിന് വജ്ജുമായ ഗുഹാമിതി	,,
അവിട അന്വാനരങ്ങൾ	,,
ക്ലിപ്പ് വേദത്തിന് ഗ്രാഫ്സും നക്ഷത്രങ്ങൾ	134
കണ്ണാവയോഗങ്ങൾ	136
താഴരന്ത്രീയിൽ പറന്തിട്ടുള്ള കണ്ണാവയോഗങ്ങൾ	137
കണ്ണാവയോഗങ്ങളും ക്ലിപ്പ് വേദത്തിന് നാളിലും പക്ഷവം രാഗികൾ വജ്ജിക്കേണ്ട ഏന്നല്ല വിധി	138

അംഗ്രോവ് റ. 2.
മന്ത്രപത്രസ്പീക്കർണ്ണവിധി.

വിഷയം.	പുണ്യം.
മന്ത്രപത്രസ്പീക്കർണ്ണത്തിനുള്ള ദി പസ്വാരഗ്രഹണമിതികൾ	140
മന്ത്രപത്രസ്പീക്കർണ്ണത്തിനുള്ള ഗ്രാഹ്യങ്ങളിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ	,,
മന്ത്രപത്രസ്പീക്കർണ്ണത്തിനുള്ള കർത്തൃദോഷം, വജ്ജിക്ക്രമം രീതി	,,
അംഗ്രോവ് റ. 2.	
ഉപനയനവിധി.	
ഉപനയനത്തിനുള്ള മൂന്നാം വിവർജ്ജനം ഉച്ചിതങ്ങളും	141
ആദ്ദേഹിക്കാരിയായ ഉപനയനം ചെയ്യുന്നതിൽ മഹാശ്രദ്ധ	142
അവിഷയത്തിൽ പ്രമാണാന്തരങ്ങൾ	,,
ഉപനയനത്തിനുള്ള ഉത്തരങ്ങളിലെ രാഹികൾ	143
ഉപനയനത്തിനുള്ള മശ്രൂമങ്ങളിലെ രംഗികൾ	,,
ഉപനയനത്തിനുള്ള അധ്യമമായ രംഗി	,,
അനുഭിത്യാദിഗ്രാമങ്ങളിലെ നവാംഗക്കുടിത്താലുള്ള മഹാശ്രദ്ധ	,,
ഉപനയനത്തിനുള്ള കാലഗിണ്ഠങ്ങൾ	,,
അവിഷയത്തിൽ ഫഹൂക്കാംതങ്ങൾ	144
മറുപ്പുമാണാന്തരങ്ങൾ	145
ഉപനയനത്തിനുള്ള വജ്ജിക്ക്രമം ഗ്രഹാധിതി	147
അവിടെ പ്രമാണാന്തരങ്ങൾ	,,
എല്ലാത്തരിനുള്ള സ്വീകരിക്കുന്ന രാഹിയുടെ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ അധികം	151
നിന്നൊല്ലെ മഹാശ്രദ്ധ	
എല്ലാത്തരെത്തു ചാലുന്ന അക്കാദിഗ്രാമങ്ങളിലെ നവാംഗ	
കത്തിൽ നിന്നൊല്ലെ മഹാശ്രദ്ധ	,,
ഗ്രാമങ്ങളിലെ മൂന്നാം വിവർജ്ജനം	152
ഉപനയനത്തിനുള്ള വിഹിക്കുങ്ങളിലെ യോഗങ്ങൾ	153
ഉപനയനത്തിനുള്ള വജ്ജുഖായ വാരങ്ങൾ	154
വാരവാരത വജ്ജിക്കന്ന വിഷയത്തിൽ മതഭേദങ്ങൾ	,,
ഉപനയനത്തിനുള്ള ഗ്രാഹ്യങ്ങളിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ	155
ഉപനയനത്തിനുള്ള വജ്ജുഖായ തിമീകൾ	156
ഗ്രാഹാവശം ഗ്രഹണമിതി വജ്ജിക്കവാനല്ല സ്വവന്മാ	157
ഉപനയനത്തിനുള്ള കർത്തൃദോഷചിന്ത	160
ചെണ്ണളവും ഉപനയനവും ഒക്കിവസ്ഥാനക്കിൽ അവിടെ	
ജീവി പ്രവന്മ	,,

അംഗ്യാധികാരം രണ്ട്.

ഉപാകമ്മമവിധി.

വിഷയം.

ചട്ടം.

ഉപാകമ്മത്തിനെല്ലു ദിവസങ്ങൾ	162
അതു വിഷയത്തിൽ മുള്ളുകാരാഡിപ്പായങ്ങൾ	,
കൈഴിതക്കാർ ഉപാകമ്മത്തിനെല്ലു ദിവസം	163
സാമാജിക്ക് ഉപാകമ്മത്തിനെല്ലു ദിവസം	164
ആദ്യപ്രവേഗന്ന് ഉപാകമ്മത്തിനെല്ലു ദിവസം	165
സാമാന്യന്റെ ഉപാകമ്മത്തിനെല്ലു വിധി	,
ഉപാകമ്മാത്ത സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രമാണാന്തരങ്ങൾ	166

അംഗ്യാധികാരം രണ്ട്.

വേദാരംഭവിധി.

വേദാരംഭത്തിനെല്ലു ദിവസം	172
വേദാല്പ്പയനത്തിനെല്ലു അനുല്പാദിച്ചാ. സംശിദ്ധം	174
ഓരോ ശാസ്ത്രാല്പ്പയനത്തിനും പ്രത്രേകം അനുല്പാദിച്ച സംശിദ്ധം	175

അംഗ്യാധികാരം ഒന്ന്.

സമാവത്തനാഭിവിധി.

യജ്ഞവേദികളിലെ പ്രത്യയത്തിനെല്ലു നക്ഷത്രങ്ങൾ	176
പ്രത്യയത്തിനു വജ്ജിക്കേണ്ടവ	,
ശ്രഹാതാരംഭത്താനഞ്ചൂനത്തെക്കറിച്ചുള്ള നീയമങ്ങൾ	178
ഇന്ന വിഷയത്തെക്കറിച്ചുള്ള പ്രക്രിയയാണ്	,
ഉപനിഷത്രാനഞ്ചൂനനിയമങ്ങൾ	176
ഗോഭാനത്തിനെല്ലു കാലം	,
മഹുകിയല്ലതാനഞ്ചൂനവിധി	180
യജ്ഞവേദികരം കു പ്രത്യസമാപ്തികളും കാലം	181
മഹുകിയല്ലതാനപത്തിഭൂതി വിശേഷവിധി	183
ഗോഭാനല്ലതാനഞ്ചൂനത്തിനെല്ലു കാലാനീകരം	184
ഗോഭാനത്തപ്പനറിയുള്ള പ്രമാണാന്തരങ്ങൾ	186
യജ്ഞവേദികാളി ഒഴിച്ചുള്ളവർക്ക് പ്രഥാനഞ്ചൂനത്തിനും സമാപന ത്തിനുള്ള കാലം	187
ശവാഭേദമഹസാരിച്ച ഗോഭാനത്തിനെല്ലു കാലാനീകരം	188
അവിടെ പ്രചാരണാന്തരങ്ങൾ	189
പ്രത്യസമാപ്തിയുള്ള കാലം	190

வினாக்கள்.	எடுப்ப.
யூதவர்த்தகங்கள் மற்றும் கோரங்களிலிருந்து காலம்	190
உழைந்த நகிளங்கள் வியி	,,
அரதிகளில் புராணங்களை	191
யூதவர்த்தகங்கள் உழைந்த நகிளங்கள் காலம்	,,
யூதவர்த்தகங்கள் உழைந்த நகிளங்கள் வசூல்வதை உருவிக்கி	192
உழைந்த நகிளங்கள் வசூல்வதை அமையிடி	,,
உழைந்த நகிளங்கள் வசூல்வதை திமிக்கி	,,
உழைந்த நகிளங்கள் வசூல்வதை வாரம்	192
யூதவர்த்தகங்கள் உழைந்த நகிளங்கள் சுராவுகளை உருவிக்கி	193
அனுபவங்களைக் கொடுத்து வியி	,,
ஏங்களித்தகுமாக்கட உழைந்த நகிளங்கள் வியி	194
ஸாமாவேசிகத்தில் உழைந்த நகிளங்கள் வியி	,,
உருவேலுமென்னுமில்லை வியி	195
ஸாமானேயான நகிளங்கள் வியி	197
அங்கும்பொன்னதிலிருந்து காலம்	198
அங்கும்பொன்னதிலிருந்து பக்கங்களுமிருந்து	199

പ്രസ്താവന.

ജോതിശ്വരസുനില്ലാതനായ മഴുങ്ങേണ്ട ഗൾ തൃതീ ബുദ്ധൻ്റെ ബാലരക്ഷണന്നുരിയുടെ തൃഥിംബായി ബാലരക്ഷണം എന്ന സുപ്രസിദ്ധമായ കാലത്തിപ്പകവൃംഖ്യാനത്തിന്റെ ഘുംഭാഗം ഈ ശ്രീവാഖിസേതുലക്ഷ്മീഗ്രന്ഥാവധിയിൽ ആറാമതു നന്ദരായി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് അതിന്റെ മധ്യമഭാഗമാണ്. തുംബുവിജഞാനം പരിശേഷന്നൂയെന ഗ്രാഹ്യവിജഞാനത്തിന് അതുപേരോപയോഗിയാകയാൽ ഘുംഭാഗത്തിൽ ചോഷ പ്രക്രണം ധ്യാവദപേക്ഷം വിസ്തുരിച്ച നിത്യപണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തദനന്തരം ഈ മല്ലമഭാഗത്തിൽ ഷോഡരകമ്മണ്ണഭട്ട മഹ്മൂദത്തിലെ ഉപന്യസിക്രന്നു. ഈ ഷോഡരകമ്മണ്ണഭട്ടിൽ ശാംഖാനത്തിനാണ് പ്രാമാണ്യമെങ്കിലും അതു ഭാവത്തുയർത്തിയാകയാൽ വിവാഹമാണ് അതുപരായി അംബോഗ്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

ഇതിനോടുകൂടി ചേതിച്ചുള്ള വിഷയാനുഭവികയിൽ നിന്നു ഗ്രന്ഥത്തിലെ പ്രതിപാദ്യങ്ങളുപരി സധിസ്തുരം ആണ്. വു സന്ധാരിക്കുന്ന തരമുള്ളതിനാൽ അതു വിണ്ടും ആവത്തിക്കണം മെന്ന വിചാരിക്കുന്നില്ല.

ഗ്രന്ഥകർത്താവായ ബുദ്ധൻ്റെ ബാലരക്ഷണന്നുരിയുടെ ജീവിതസമയാദികളുപരി അംബോഹത്തിന്റെ മഹ്മൂദത്തപദവി വ്യാവ്യാനമായ ബാലരക്ഷണത്തിൽ എന്നെന്ന ഘുംഭാമി ഡാക്ടർ ശക്രമേനോൻ ഉപനാസിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു കുട്ടലുഡയി ഈ പ്രോഡ ധാതനാണം നിത്യപണം ചെയ്യേണ്ടതായി കാണുന്നില്ല. അടക്കത്തോലെ പ്രസിദ്ധികരിക്കുന്ന ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതു് അന്തിമ ഭാഗത്തിൽ ഇത്തവക നിത്യപണിയശേഷങ്ങൾക്ക് അവസരത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അതിപ്രാചീനമാരായ മഹാശിമാർമ്മത്തു് സ്പസ്മകാലികരായ നവീനമാർവ്വരെ അനവധി പ്രാമാണികരുടെ വചനങ്ങൾ വിലോധനംചെയ്യും, അന്തിമം, ലോകാചാരം, ശാസ്ത്രസമ്മതി എന്നിവയെ മുൻനിരത്തിയും ഇത്തരത്തിൽ, ധാതനാസിദ്ധാന്തവും ക്രിക്കറ്റ ശാസ്ത്രിയസിദ്ധാന്തം സ്കോട്ടേരിയന്തിനേ

ശരീരക പറവ്വൻ മരഹാര ഗ്രന്ഥവും കേരളത്തിൽ ഇന്നോവരെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സൃഷ്ടിമുക്താപലവും, സൃഷ്ടിമാണിക്രമാലയും തയാരാക്കി ധർമ്മദേവതയെ അലങ്കരിച്ചു കീര്ത്തിനേടിയ പരഭേദത്തിലെ വൈദികനാമദീക്ഷിതർ, ഈ ബാലരക്ഷണം മലയാളത്തിലാക്കാൻ വിജയിയായി എന്ന തോന്ത്രിപ്പോക്കൻ.

ഈ മല്ലുമഭാഗത്തിന്റെ പ്രസാധനത്തിൽ നാലു മാതൃക കൂർ പരിശേയങ്ങൾപേജാഗികളായി സ്ഥികരിക്കപ്പെട്ടിട്ടണ്. അവയിൽ:

- എ. മുഹമ്മദി ചേഞ്ചൻതുർ വഴിമാദേവലി ഒന്തതിൽ
അനീയരൻഭട്ടതിരി അവൻകള്ളടേയും,
- ഒ. ടി അതുരൻമുള മദ്ദഗലപ്പുജ്ഞി വാസുദേവ
ശ്രീ അവൻകള്ളടേയും,
- ഒ. ടി കീടങ്ങുർ കല്പന്യാളി തപ്പുൻനന്നുനിയ
ദേ അരണമജനമജ്ഞടേയും,
- ഈ. ടി പരിവം പാഴുർ വടക്കിപ്പുത്തു നാരാ
അണൻ നീലകണ്ണൻ നന്നുതിരിപ്പാട
വർകള്ളടേയും വകയാക്കൻ.

ഈത്തിൽ നാലാമത്തെ മാതൃക അധികം ഗ്രന്ഥവും, വിശദാക്ഷരവും, സമഗ്രവാക്യങ്ങൾ കാർത്തംക്കൊണ്ട് എന്നാമത്തെ സ്ഥാനം അധിക്കരിക്കണം.

തീരുമാനം ചെയ്യാൻ, ഫോൺ കൂട്ടുകൂട് ഫോൺ.	} കെ. സംബന്ധിപ്പാന്തിരി.
--	-----------------------------

കാലഭിപ്രകവ്യാവ്യാനം

ബാലാർക്കരം

(മലുമണം)

അമ പ്രമോദ്ദൃഥ്യായഃ.

വിവാഹവിധി:

ഇങ്ങനെ മികവാഴമെല്ലാശ്വരക്കരംക്കണ നിത്യപിക്കേണ്ടിനാവരെരത്തുണ്ടിട്ടു്, 'അനന്തരം' എന്നും ഷോചത്രക്കരംക്കുതന്നെന്ന നിത്യപിക്കേണ്ടിനാവരെ ചെറുതുരെ ചൊല്ലുന്നു. അവിടെ യാതൊരുഷോചത്ര നിത്യപിള്ളാൻ തുടങ്ങേണ്ടും, ഇതിനുകീഴു്, അപ്പുചതിനാം വജ്ഞിക്കേണ്ടും ഏനും ചൊല്ലിയവരെയും, കൊള്ക്കാത്തും ചൊല്ലിയവരെയും, പിനെ എല്ലാശ്വരചതിനാം വജ്ഞിക്കേണ്ടും ഏനും ചൊല്ലിയവരെയും, ഇനിമെൽ അവിടെയെ വിടെ വിശ്വേഷിച്ചു കൊള്ക്കാമെന്നു ചൊല്ലുന്നവരെയും കൂടി നിത്യപിള്ളക്കാംക്കു.

ഈനി മറുഖണ്ഡാനന്തിയേണ്ടതും. തുല്യാശ്വരി വേളിക്കു കൊള്ക്കാം ഏനും തുടങ്ങിട്ടിണ്ടല്ലോ, ചിലവവരെരത്തിലവരിനാം കൊള്ക്കാം ഏനും മുൻപെ ചൊല്ലി. അവരെരെ ഇനിക്കൊള്ക്കാം ഏനും മുലഗ്രന്ഥത്തിൽ ചൊല്ലുന്നില്ല, ഗ്രന്ഥമെരിപ്പുംാമനം പേടിച്ചിട്ടു്. അതോ അവരെരുക്കുടി കൊണ്ടില്ല ഓരോതിട്ടു്, ഏകിലേം പെരിക്കേ വല്ലായ്ക്കൈയോ ഇല്ലപ്പോതാറും. അതല്ല, വജ്ഞിക്കേണ്ടിനാവരെരു ഓരോതെ കൂടിക്കൊണ്ടേചോഡി ഏകിലേം അംഗീകാരാശി പിഴച്ചുപോമല്ലോ ഏനും പേടിച്ചിട്ടു് വജ്ഞിക്കേണ്ടും ഏനും കീഴിൽ ചൊല്ലിയവരും ചിലവവരെരത്തിലെത്തും ഇന്നും വജ്ഞിക്കേണ്ടിനാമെന്നു ചൊല്ലുന്നതുാറും. അതോ-പഴക്കമില്ലാത്തവക്കും ഭേദപ്പുംവകാശമുണ്ടു്. ഇന്നതിക്കല്പമിന്നതിക്കല്പം

എന്ന തോന്നനേടത്ര ചൊല്ലുന്നതും. അദ്ദേഹം ബാലമന്ദിരം അറിവാനെന്നപറയുമെഴുതുക നല്ലു, എന്ന നിങ്ങളിച്ചിട്ടുണ്ട് എതാനം ചെറുതെഴുതുന്ന താനൊ. മററിക്കും, അങ്കി ചൊങ്ക പാശധിതുമണംഡായിട്ടോ അല്ലെല്ലാ. എന്നാൽ ചിലവ രഹസ്യിനെയും ചൊല്ലി, ചിലവരഹസ്യിനെ ചൊല്ലിയില്ല, എന്തിങ്ങനെ ചൊല്ലിയതിനു താൽപര്യം, എന്നല്ലോം നിങ്ക പിക്കേണ്ട. ഈ വേണ്ടിനെപ്പറാജാതെ ഉണ്ടായിരിക്കും. വേണ്ടാതെ പരഞ്ഞുപോയി എന്നമിരിക്കും, എന്നാലിതിലെ ദോഷങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുണ്ട്; എതാനം ഗ്രാമങ്ങളിലും തിനെ സ്ഥീകരിച്ചുകൊണ്ട് അതിനേക്കാണ്ട് സുന്നാഷിച്ചു കൊംക്കാൻ.

ഇവിടെ ഷോധിക്കുയുള്ളിൽ ഗംഗാധാരതിനുംലും മുൻപു്. അതു ചൊല്ലിട്ടുമണ്ണു്,

ആധാനം തനയസ്യ പുംസവവിധി-

സ്ത്രീമന്ത്രജാതാഹപ്രയാ

നിഷ്ഠക്രമോന്നവിധി ക്ഷുരേ ചനയനേ

ത്രിണി മൃതാനി ക്രമാത്

ഗോഭാനയു സമാപനം പ്രതിവിധേ

പാണിഗ്രഹാശ്രാഹിതീ

വിപ്രാദേവിഹിതാശ്രൂതേതൈ നിഗദിതാ

കാർണ്ണാ ക്രിയാം ഷോധി.

ഇങ്ങനെ.

ഗംഗാനമോ ഭായുക്തിയല്ലോ വാഹിപ്പിത്തും. അപ്പോൾ നടേ വേർക്കയല്ലോ യേജുത്തും. എന്നിട്ട് നടേ വേളിപ്പോഴു ചൊല്ലുന്നതു്. അവിടെ വിശ്വേഷിച്ച നിങ്കപിക്കേണ്ടനുവരെ ചൊല്ലുന്നു. ഈ നടേ “അധനയും ഷയംഭോഷാം” ഇത്യാദിയല്ലോ നിത്യപണ്ടത്തിനു മുൻപേ ചൊല്ലിക്കിടക്കുന്നു. വേളിക്കു് അധനം രണ്ടും കൊള്ളുന്നതെന്നു. എങ്കിലുമത്തെ യണ്ണത്തിലുത്തമാകുന്നു. “ബോധാവന്നുഹ്യം” തതിലും ഈ ചൊല്ലിട്ടുണ്ടു്.

“വിവാഹം വുംവ്യാസ്യാമഃ.

ഉദഗയന ആചൂത്യമാണവക്കേ ചുണ്ണു നക്ഷത്രേ.”

എന്നും,

“സവേ മാസാ വിവാഹസ്യ.”

“തുച്ചിതപസ്തപസ്തവജ്ഞമിത്രേകേ.”

എന്നമണി ചൊല്ലിട്ട്.

ഇന്നി “ആദപലായനഗ്രഹ്യം”;

“ഉദയയന ആച്ഛയ്യമാണപക്ഷ കല്യാശേ നക്ഷത്രേ
ചെറളുകമേംാപനയനഗ്രഹാജാനവിവാഹം.”

“സാവ്‌കാലാദേക്കേവിവാഹം.”

ഇങ്ങനെ.

എന്നാലുത്തരാം സന്തതിലും പൂർവ്വ പക്ഷത്തിലും വേളിക്കണ്ണെപ്പറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ദക്ഷിണാധനത്തിലും, അപരപക്ഷത്തിലും വേളി
പ്രോഫതുകൊള്ളുകയും മാറ്റേതു ആവാരം. അംഗസ്ത്രത്താം പിഷയും ഭോഷ
ഞ്ഞെല്ല വേളിക്കു വജ്ഞിക്കേണ്ടം എന്നു മുൻപേ ചൊല്ലുത്തുവെ
യുവണ്ണു.

ഇന്തി വേളിക്കു വജ്ഞിക്കേണ്ടുന്ന റവിമാസങ്ങളിൽ ശ്രാംക്കണം:—

വിവാഹേ കക്ഷികല്ലരെ—

ചാപകന്നാഗതോ റവി:

മീനാന്ത്യാല്ലത്തയുാപി

വജ്ഞം:

ഇതി. കലശം എന്ന ക്ഷംഡം. കക്കടകാതായട്ടം, ക്ഷംഡതാ
യട്ടം, ധനതായട്ടം, കന്നിതായട്ടം, മീനതായറിപാതിമേൽമു
റിയും, ഇന്നാലുത്തതിങ്ങളും വേദാല്പാൾ കൊള്ളുത്താണ്. ആദിത്ര
സൂഢത്തിനു പതിനേന്നു രാശിയും പതിനും തീയതിയും യാ
തൊരിക്കൽ തികയുന്ന, അപ്പോഴും, മീനതായറിപാതിമേൽ
മുറിതുടങ്ങുന്നു.

“വസന്ത ശ്രൂവമണോഗ്രിമാദിത്.”

എന്നണംപ്പോൾ സാഗ്രഹാധനത്തിനു കാലം വിധിച്ചു, ഓത്തിൽ
ശ്രൂവമണുന്നു. എന്നിട്ട് വേളിക്കണ്ണ വസന്തം മുഖ്യമാകയുണ്ട്
ശ്രൂവമണുന്നു. അതോ—ഒഹംസനന്നഗിയുടെ, ഉത്തവർ വിടു

1 തുഞ്ചവമിവിടു

“സഹാരം ചരതാം ധന്മില്ലുക്കവാഃ ചിക്കത്രീതിമിനു
പ്രാജ്ഞപത്രമിതിപ്രാക്കതം സല്ലാധാരം ചുനാതിക്കും”

ഇതി. പ്രാജ്ഞപത്രമാകുന്ന വിവാഹത്തിൽ നിന്ന് ഇന്നണ്ണും. ഏറ്റപ്പുകാരം
മുണ്ണല്ലോ വിവാഹം. എന്ന് ക. വ. പാംജിം,

യല്ലോ എന്നിട്ട്. വന്നത്തിലും ശീനംബരിൽപ്പാതിമേങ്ങൾ വജ്ജിക്കേന്നാം ഒവളിക്കോ.

ഈനി പേരിക്ക മരക്കുമുഖം ബാലുവാല്കുങ്ങളെ പിണ്ഠേഷിച്ചും പജ്ജിക്കേന്നാം എന്ന ചൊല്ലുന്നു:—

സ്രൂക്കുപുജുജ്ഞേരാഃ
വാല്ക്കും ബാലഭാവവു
വിശ്രേഷാദത്ര വജ്ജയേരാ.

ഈ. ഇപ്പുജുനെന്ന പ്രാഥം. സ്രൂക്കൻരാധം, പ്രാഥതി സ്റ്റർഡം, ബാലുവാല്കുങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്ന സ്രൂക്കമ്മങ്ങൾക്ക് ഫലമില്ലാതെപോരം, എന്നിട്ടവരുടെ ബാലുവാല്കുങ്ങളിൽ ഒരു പൊഴുംകാളിഡില്ല, എന്നതു ഇരിക്കും. എക്കിലും വേളി ചെച്ചിച്ചുള്ള വയല്ലാം അവരുടെ ബാലുവാല്കുങ്ങളിൽ സംശയിക്കാതെ ചെയ്യുന്നു. അവരറിന്നതു കൊള്ളിക്കാണ്ടിമാറണ്ടു ആചാരം. വേർക്കുക്കും അവ വജ്ജിക്ക വിശ്രേഷിച്ചും. അന്തോ—മരക്കുമുഖായടുത്തിട്ടിൽ വേദംകിൽ ഭർത്താവു മരിച്ചുപോം, അവ അടുത്ത ബാലുത്തുകൾ വേദംകിൽ ഭാത്ര മരിച്ചുപോ; എന്നല്ലോ അവരറിന്നു ഫലമാക്കുന്നതു, എന്നിട്ട്. ഈ ചെംല്ലിട്ടുണ്ട്;

“ഉദ്ധാരേ മുത്തുപെട ഭർത്ത്-
പുശ്ലേഷ ചേദ് മരക്കാർവ്വേഹ;
ബാലേഷ തെയ യദി ഭാത്യാധാ
മുത്തുപെട; നാത സംശയഃ.”

മുഖഭന്ന.

ഈനി ബാലുവാല്കുങ്ങൾ ഇത്തിവസന്നേക്കണ്ട പജ്ജിക്ക ഇളിയ്ക്കുന്നതു് എന്ന ചൊല്ലുന്നു:—

അരസ്സാധാത് പ്രാക്ക് സപ്താദിനെന—
വാല്ക്കും മരക്കുമുഖയേരാഃ,
തദ്ദോബാലും തുഡയാധാത്
പരതകി സപ്തവാസരൈ.

ക്രമചാരേ വിധിയെം;
വകുചാരേമി വക്ഷ്യതേ;
വാല്ക്കും പദ്മദിവസേ—
ബാലുന്നതു ദിനതയം.

ഈതി. തുരത്തുകൂടുമാർ പട്ടനംവിവസത്തിനേന്മലിവസം മുൻപേ തുടക്കംശരവക്ക് വാല്ലക്കും. പിന്നെ അവക്ക് പാട്ടതിനുന്ന ദിവസത്തുടങ്കിട്ടുളിവസമാണ് ബാല്യവും. ഇങ്ങനെ കുമാരത്തിനു കുറഞ്ഞ വളരും വച്ചിക്കൊം പട്ടകയില്ല. തുരകുന്ന വകുത്തികൾ പട്ടനം ദിവസത്തിനും അഞ്ചുഡിവസം മുൻപേ തുടക്കം വാല്ലക്കും. പിന്നെ പാട്ടതിനുന്ന ദിവസത്തുടങ്കി മുന്നാദിവസത്തെ കുറഞ്ഞ ബാല്യവും. ഇവക്കും ബാല്യവാല്ലക്കുണ്ടാണെന്ന്, ഇതൊഴിയി ദിവസാം വ്യുക്കളെ, അവഗ്രൂഹത്തികളും വജ്ജികൾ ഇളംയും. ഇതിനെക്കാട്ടിലേരെറ്റിവസമുള്ള എടം വജ്ജിക്കേണ്ടവയ്ക്കും, എന്നും ചൊല്ലിട്ടണ്ട് പല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും. അച്ചുണ്ടാം വജ്ജിക്കിലോ അഡിക്കണ്ടലോപാതാനം. ഇനി ഇതിൽ കറേ വജ്ജിക്കമാറാം പറയും ചീലർ. അതെത്രയും കൂട്ടുമത്രേ. അ.ത.ദോഗ്രികൾക്കുണ്ട്. “മാധവീയ” ത്രിഭൂതി, തുരകുന്നറ വകുത്തിക്കലേ ബാല്യത്തിനാം അഞ്ചുഡിവസം വജ്ജിക്കേണ്ടമെന്ന ചൊല്ലി. മരറപ്പൂർവ്വിവാദാംതരനെ യാത്രു. സ്വന്നനമം:—

“പ്രാക്കപ്പയുാദ്ധിതം രഘവർത്തുളസുതം
ബാലം വദന്തി ക്രമാം
ബാണാപിപാതിനാനി വുലംനേരയോ—
മന്ത്രൈ തിനവുത്തുയാത്
ഉള്ളായേ ക്രമശോ/ഓഗനാപ്തവജയയോ—
മന്ത്രാ സ ഏവം ഹയഃ
സദ്യേഷാഖയു തയോദ്ധിത്രസ്ഥവിരതാ—
വിപ്രേഷിണി കമ്മണാം.”

ഇങ്ങനെ.

“ബാഹ്യസ്ത്രം” ത്രിലുമണിയു ചൊല്ലിട്ട്,
“പ്രാക്കപ്പയുാദ്ധിതേ തുരകു
പഞ്ചസപ്താദിനം ശിശ്രാ
വിപ്രേതസ്ത്രൈയോരന്തേ
വുലസ്ത്രൈ ഹരോരഹി.”

ഇങ്ങനെ.

മുക്കന് കുമചാരതികൾ പതിനഞ്ചിവസം വാല്മക്രം. അനു പത്രഭിവസം ബാല്യം. വക്തതികൾ അഞ്ചിവസം വാല്മക്രം. മുന്നഭിവസം ബാല്യം. വ്യാഴത്തിനു വാല്മക്രം, ബാല്യവും ട തിനഞ്ചെവയ്ക്ക് ഭിവസങ്ങൾ, എന്നണ്ടു മതാന്തര തെക്കാട്ടിട്ടു്, അനീചാതി;

“പ്രാത്രം ദേഹം ശിത്രം സ്ഥാത്,
പദ്ധതാദാഹമിഹ പദ്ധതിനാനി വുലുഃ; |
പ്രാക്ക് പക്ഷം ഏവ കമിതോന്തിവസിജ്ഞമബൈ,-
ജീവസ്തു പക്ഷമിഹ വുലുഗിത്രവിവജ്ഞഃ.”

ഇങ്ങനെ.

• ടിളി,

“പദ്ധതാദാലുഭിതോ ബാലോ
ദശാധം പ്രാഗ് ഭിന്തുയം;
പക്ഷം വുലസ്തു പുഡേണ
പദ്ധാധം പദ്ധിമേ സിതഃ.”

ഇങ്ങനെ.

“വിധിരതാ” തതിൽ വ്യാഴത്തിനും, മുക്കനും കൈ പ്രകാരം തന്നെയാതെ ചൊല്ലിക്കിടക്കുന്നു. ആ ഗ്രന്ഥം,

“ഭിന്തുയം ച ബാലോയം
പുവ്യസ്താഭിതോ ടിളി;
തസ്മാമപ്രസ്തുവേളായാം
വുലുഃ പക്ഷം മുരസ്തമാ.

പ്രത്രം ടിളിതിഃ മുക്കോ
ദശാധം ബാലഭാവകഃ;
തസ്മാം വുലസ്തു പദ്ധാധം
മുരരേവം പ്രചോദിതഃ.”

ഇങ്ങനെ.

“ആചാരസങ്ങ് ഗ്രഹം” തതിലുമണ്ട ചൊല്ലിട്ടു്,
“കവേപ്യാല്മക്രം മന്ത്രാധാത്
പ്രാക്ക് പദ്ധതശവാസത്രഃ;

ബാല്യത്തു തന്നേ പരയാഹാത്
ചാരതോ ദശവാസത്തേ;

കുമചാരേ വിഡിരയം
വകുചാരേമി വക്ഷ്യതേ;
വാല്മക്രം പദ്യദിവസം,-
ബാല്യം തതു ചിന്തയം.

മുരോബാല്യവു വാല്മക്രം
പക്ഷിശ്രീശ്രീ ബുദ്ധേഖി സൃതം;
മുംബന്തകാബാല്യതോ ബാല്യം
വാല്മക്രം ചേതി കേചന.”

ഖണ്ഡനം

എന്നാൽ ബാല്യവാല്മക്രം അഭിജ്ഞാനാദി കാലമേരെച്ചാല്പിയപക്ഷി തനിന്ന തക്കവാദ വജ്ജിക്കിലോ സുവധിശ്രീലോ. അല്ലാജ്ഞിൽ കുമചാരതതികളേഴുഡിവസം വാല്മക്രംവും, ഏഴുഡിവസം ബാല്യവും, വകുത്തികളിൽ അഞ്ചുഡിവസം വാല്മക്രംവും, മൂന്നുഡിവസം ബാല്യവും വജ്ജിക്ക ഇളിയ്ക്കുത്താനം. ഇതിൽ ക്രൈസ്തവയേണ്ട.

വേളിക്ക രാധി പക്കലും കൊള്ളിം. ഗ്രഹങ്ങം കുഴി എന്നാൽ മൂന്നുഡിവസം വജ്ജിക്ക ഇളിയ്ക്കുത്തു് എന്നം, സന്ധ്യകർ നാലും വജ്ജിക്കേണ്ട എന്നം, സാധാരണം വജ്ജിക്കേണ്ട എന്നം മൂന്നുപേ ചൊല്ലി. അവിടെ ആദിത്രോദയത്തിനു മുൻപു് ആരു നാളികയും, അസ്ത്രമിച്ചായും രണ്ടിനാഴികയും വജ്ജിക്ക ഇളിയ്ക്കുത്തു് എന്നചൊല്ലി മൂന്നുപേ. അവിടെ ആദിത്രോദയത്തിനു മൂന്നുപേ ആരുനാളിക കഴിച്ചാൽപോരാ, എന്നതേ വന്നകുട്ടനു. അതോ— ഉഷയ്യുംമുന്നുപേ ക്രിയമുടിത്തു് ഫലപാസനം കാര്യക ത്തിയ്ക്കു ഇളിയ്ക്കുത്തു്. അതുമല്ല അരംബണം, ലാജദക്ഷിണ ഇത്രാദികളെ ക്രൈസ്തവിശ്വാസിക്കു കാലം വൈകിപ്പോരുത്തുമെന്ത്. എന്നാല തെല്ലാം ആകന്നവരും മൂന്നുപേ പറഞ്ഞു സ്ഥിതിവരുത്തിയേണ്ടാം. പിന്നെയുമെതാനമൊന്നുകൊണ്ടു വൈക്കുതുമെന്ത്. അതെല്ലാം ഒരവായിനം. എക്കിലും ചുലർകാലു വേളിപ്പോഴുതു കല്പിക്കിൽ ആദ്യോളം മൂന്നുപേയുംഗത്വവേണ്ടി. അവിടെ ഉം തനിന്നമുന്നുപേ ആരുനാളിക വജ്ജിക ഇളിയ്ക്കുത്തു് എന്നതേ ചൊല്ലിയതു്.

ഈനി രാത്രിയിലേ എഞ്ചാമുള്ളത്തമണ്ഡലോ ഉള്ളി, നേരേ പാതിരാ നേരത്തിന്റെ മുകളിൽ മൊരാനാച്ചിക. അതു രണ്ട് നാഴികയും വജ്ജിക്കൈയെതു മുവുമാകന്നതു്, വേളിക്ക്. ¹

“രാത്രെ മുള്ളത്തോപ്പുമോ യി
സോപ്പി നിന്തും കരുമേ.”

എന്നു് അതുവാരമസ്തോറമം.

അതുവശ്രൂക്കത്തിക്കയും ചാതിരാനേരത്തു് പത്രവിനാഴിക നേരം വജ്ജിക്കൈ മുള്ളിയും.

അതുപത്രവക്ഷമായിട്ടുപരായ്മം കുടിക്കൊള്ളിനും. അതാ ചാരം കാണുണ്ടു്.

“വിപദ്ധാമപരാധ് സോപ്പി
വിവാഹഃ ക്രിയയേ ബുദ്ധേയഃ.”

എന്നണ്ടെ ഗ്രന്ഥമും.

ഈനി വജ്ജിക്കൈ മുള്ളിയും കരാതു രാഗിയേ ശ്രാംക്കിനും:—

മേഘോ ജീവാദിയുക്തോപ്പി
വിവജ്ഞഃ സ്വാതു് കരുമേ.

ഈനി മുണ്ടോദയശ്രാംക്കിലും മേഘതേ വേളിക്കൈ വജ്ജിക്കൈ മുള്ളിയും. രാഗികളിലേ വിശ്രേഷം മാധവീയത്തിൽ ചെവാള്ളീ ദണ്ഡു്,

“കന്മാത്രാനുമിച്ചനാന്തിപ്പജിതാനി
മധ്യാഃ കളീരയംചവാപരുഷാ വിവാഹേ;
തേപ്പുത്തമാഃ മുഖയതാഃ സമൂക്കാവു സിംഹം
കംഭം മുഗരവു സസിതം മുഖമാശ്രാംനു്.”

ഇങ്ങനെ.

എന്നാൽ മുഖ്യിക്കവും കൊള്ളേണ്ടതില്ല എന്ന തോന്നം. എക്കിലും മേഘമല്ലും തരാശികരം പതിനൊന്നം കൊള്ളിക്കുമാറഞ്ഞു അതുവാരം. വേളിക്ക് മേഘതേ വജ്ജിക്കൈവേണ്ടി.

ഈനി ശ്രദ്ധയിൽ—

വാസ്തവക്കും മുത്തുവെം ലഗ്ഗേ
രാഹ്പാരൈ രസ്യഗർജ തമാ

1 ‘കു. മുള്ളക്കൈയു് ‘രാ’ വ ചാംം.

സപ്തമേ തു ഗ്രഹാം സപ്താം
നിയമേന വിവജ്ഞയേത്.

പാപോദയവും, പാപദിഷ്ടിയും,¹ മുക്കദിഷ്ടിയും, അരെട്ട്
പത്രണാമെടത്തേച്ചപ്പേനയും, അഷ്ടമത്തിൽ ചൊട്ടായേയും,
വജ്ഞിക്കേണം എന്നോ മൻപേ സാമാന്നേന ചൊല്ലിയപ്പോ.
ഈവിട അതേ ഫോരാ. ഉദയത്തിക്കൽ ചാപ്പേനയും, അതിൽ
നേയും, അഷ്ടമത്തിൽ രാഹ്യവിനേയും, ചൊഞ്ചയേയും, എഴാമെട
തു ഗ്രഹങ്ങളെല്ലാരേയുംകു വജ്ഞിക്ക. ഈവിട ഏനക്കതി
ദോഷം ശക്കിക്കേണം എന്നോ മൻപേ പറഞ്ഞപ്പോ കിടക്കുന്നതും.
രാഹ്യധനക്കജവിമുകതരാറിയ മുദ്രയോഗഭാഗയേ കൊള്ളാവു
എന്ന മൻപേ ചൊല്ലിക്കിടക്കുണ്ട്. വേളിപ്പോഴതിനും ഗ്രഹ
സ്ഥിതി വജ്ഞിക്കേന്നതും² അച്ചാരസ്ഥിതി ഖണ്ണേന എന്ന
ചൊല്ലിതായി.

ഇന്നി ഗ്രഹസ്ഥിതികൊണ്ട് ചൊഴുതുകളിലേ ഉത്തമമല്ലും
അഭൈത്തിരിപ്പാനും പറയുന്നു. അച്ചാരത്തെ മുത്ത കണ്ണിട്ട്
നീക്കാതു. ലഗ്നാഡിസ്ഥാനങ്ങളിൽ ക്രമത്താലേ പാപികൾ നി
ന്നാലത്തെ ഫലവും മുദ്രയോൾ നിന്നാലത്തെ ഫലവും മായവീയ
ത്തിൽ ചൊല്ലുന്നണ്ട്.

“മുത്തും നില്ലന്താം തുയം സുവസ്നൂഹദ്
ഡംഗം തന്ത്രജ്ഞക്ഷയം

മുല്ലിം ശത്രുജയേന ദത്തമരണം

രോഗാവു ധർമ്മചൃതിം

ദൈഖ്യാലീഡ്യം വിഭവം വൃഷ്ടാവു ഭവനേ-
ഷ്പാനാദിഷ്ടഗ്രഹാഃ

കവന്തി ക്രമശസ്ത്രമോക്കന്തനയാ-

വാരോഗ്യത്രാഷ്ട്രമ.

ദത്താശ്വഹവതീം പ്രത്രവിഭവാം

പ്രീതാവു ബന്ധപ്രിയാം

ചത്രാശ്വാം ജിതശാതവാം വിരഹിണീ-

മല്ലായുഷിം സുപ്രതാം

1. ‘അം അ’, 2. ചൊഞ്ചും ഒന്നിനും കൊള്ളുകളും എന്നോ മരുവു
ചൊ’ റ. പഠം, 3. ‘മായമണ്ഡ’ കു. വ. പഠംഞ്ചം,

സ്വാച്ചാരം സധനാം വിശീനവിഭവാം

കവന്തി കന്നാം ക്രമാ-

ഭ്രാഹോ വച്ചാദിരാർഥി ത്രാം

ഷയ്യേ കവിവൈത്രിണിം.”

ഇനിച്ചുപറയുന്ന ഫലം,

“ലഘു വച്ചു മഹയവാം വിസൃതാം തന്ത്രങ്ങൾ

കന്നാപ്രസ്പുഞ്ച നവമേ ദശമേ ഉജിഷ്യാം

ചരും കരോതി ഭ്രാഹത്വദന്ത്രാശ്രയ

തദ്ദീബാന്വയക്ഷയത്തിംബുനി കൈയ്യുടിക്കൽ.”

ഇങ്ങനെ മഹമാനോച്ച ഇന്ന ഗ്രഹം ഇത്രസ്ഥാനങ്ങളിലെ നല്ല എന്ന
ചൊല്ലുന്ന ഇനി:—

അംഗ്രാമം ത്രഞ്ഞാ, നവസു അതജീവേത,

ത്രിഷ്ടപ്പക്കലേപമെന്ന, ത്രിഷ്ട ചാമുതാംത്രം,

ചതുരം സൃഷ്ടാത്മജാഗാ റഹിക്കേയേത,

സ്ഥാനേഷ്ടപ്പടിഷ്യാഃ കമ്പിതാ വിവാഹേ.

ഇങ്ങനെ.

“മഹാത്മിപക്” തനിക്ക്,

“സുവധീയമംഗ ശ്രദ്ധോ

ബഹുകന്നാപ്രദോ ഭവേത്.”

എന്ന ചൊല്ലി. . അംഗ്രാമത്തിൽ രാഹ്യവിനേക്കൂടി വജ്ഞിക്കുമാറു
തന്ത്ര അചാരം.

“പരിരാഹാം പലചൊഴിതില്ലം

പാദങ്ങേ ചാഞ്ചലേമുന്നിന്

പരഡം പാപാഃ പരിണയവിശയ

ചാന്ദനാച്ചിച്ചുംതല്ലാം.”

എന്ന “താമരനല്ലോ.”

അംഗ്രാമത്തിൽ ചൊരുയേയും, രാഹ്യവിനേയും വജ്ഞിക്കുമാറു
തന്ത്ര വേളിക്കാചാരം.

വേളിക്ക പുർവ്വക്ഷം മുപ്പുമാക്കുന്നത്. അതിനു മുമ്പുവും
കുട്ടി. അപരവക്ഷവും കൈഞ്ഞുമാറുതു ആചാരം. ആപ്പും

കെല്ലും കൊള്ളി മാറ്റേതു അച്ചാരം. അവററിലും വിശ്വേഷ്യമണി താനം. ശ്രദ്ധാഖണ്ഡം അഴു നല്ല. പാപികളുടെ അഴു യും കൊള്ളി മാറ്റേതു അച്ചാരം.

“അംഗാരമിവാരേശ്വ
ക്രിയതേ പ്രാണഹാപി സഃ.”

എന്ന അച്ചാരസങ്ഗ്രഹം.

“കൊരിവരാഴു പലവും കരഞ്ഞേ.”

എന്ന താമരനല്ലൂർ.

എന്നാബാഴു ദൈനനം വജ്ജിക്കേണഭാ വേളിക്ക്.

രോഹിണിപ്രയപിത്രാക്ക-
സപാതീനിട്രതിപുഷണഃ
ഉത്തരാ മെമത്രമിത്രേതാ-
സ്ഥാരാദ്ധരണ്ണാഃ കരഞ്ഞേ.

ഇതി. രോഹിണിപ്രയം എന്ന രോഹിണിയും മകയിരവും. പിത്രമെന്ന മകം. അക്കരൈന്ന ഹസ്തം. സപാതിയൈന്ന ചോതി. നിശ്ചതി എന്ന മുലം. പുശായൈന്ന് ദേവതി. ഉത്തരായൈന്ന് ഉത്തരാഗമിത്രാതി ഇവ മുനം. മെമത്രമെന്ന് അനിശം. ഇപ്പു തിനൈന്ന നാളിം വേളിക്ക് കൊള്ളാം. ഇപ്പുതിനൈന്ന മെമാഴിച്ച ഒരു പതിനുറ നാളിം കൊള്ളിയതു്. ഇങ്ങനെ അച്ചാരസ്ഥിതി. ഇനി ഇതിൽ രോഹിണിയും മകയിരവും ഉത്തരവും ചോതിയും ഇത്തിരിയേരെ നല്ല.

“രോഹിണി മുഹാശിഷ്മതത്തേരെ പല്ലുന്നീ സപാതീതി വിവാഹസ്യ നക്ഷത്രാണി”

എന്നണ്ണല്ലോ ബോധായനഗ്രഹംതിൽ.

മുലവും മകവും മല്ലുംജണരം എന്നണി പിലക്ക് പക്ഷം.

“ജ്യോതിഛ്രാന്തുവിശാരബൈഹർന്നിഗലിതാഃ
പാണിഗ്രഹേ രോഹിണി-
സപാതീപൈഷ്ട്രാനിശേഖനൈന്നതമാലാ-
സാവിത്രമിത്രോത്തരാഃ

ദേഹാധാരബലുന ക്രമത്തമേലെ
കേച്ചിപ്പിച്ചമ്മല്ലുമേ
സുഖമതയമാളുരത ശ്രദ്ധം
ചുവര്ത്തുപരാസ്യാരകാഃ.”

എന്ന മാധ്യമിൽ.

തങ്ങളിലേ ദേശം നിത്യപി.ക്കണ്ണകിൽ, ഇതുംപിക്കേണ്ണ
കൊണ്ട് നിത്യപിച്ചകാർക്ക്. ഇത്തുംപിയ പതിനൊന്നനാഴിം
കൊള്ളിൽ മാറ്റേ അത്യാരം.

ഈനി നാളിഞ്ഞല്ലോ ഏകാളിക്കാരനു ചൊല്ലി. അതിനു ഒഭാക്കംവേയു
ണ്ണക്കിൽ അതു വജ്ജിക്കണ്ണാ. ഗ്രഹം നില്ക്കുന്നവരാഴിം വജ്ജിംകാനാരനു ചൊ
ല്ലാം:—

ശലാകാസംജ്ഞതിന്തോ വേധി
കഷ്ടി, പാവൈവിശ്രേഷ്ഠതി;
എക്കരാഭ്രൂകനക്ഷിംഗര
ഗ്രഹങ്ഗാഗസ്യമാ വിഡ്യാഃ.

ഹാവൈവിശ്രേഷ്ഠതസ്യതു
ഭ്രമിജേന മുതിംവേൽ.

ഇതി. വേഖിക്ക ശലാകാവൈധം ഒരു ഗ്രഹത്തിന്റെറത്തും വേ
ണ്ണില്ലായെന്നതുനു ഇരിക്കുന്നു. എക്കിലും ഇവിടെ പാപിക
ളിടുന്നുമേ വേണ്ണില്ല. പിന്നെ, ഇന്തി ഒരു നാളിലുണ്ട് ചന്ദ്രനോട്
കൂടിരോടുകൂടി നില്ക്കുന്ന എക്കിൽ, അന്നാർക്കു സന്തുരുക്കിൾക്കും
എന്ന പേരുചൊല്ലി നായം. അന്നാളിം വേണ്ണില്ല. അവിടെ നാളിം
കൂദം കൂടി ഒരുമിച്ചു വരിക്കിൽ ടെടുമേ വേണ്ണില്ല. പിന്നെ, ഇന്തി
പൂർവ്വികളിലും ചൊല്ലുക്കു മരണം ഫലം. നാളിം കൂദം കൂടി? ഒരു
മിച്ചുവരികയായതു്, മകയിരത്തിലിടവക്കുററിൽ ചൊല്ലുനില്ക്കുന്ന
നാർ, അവിടെത്തനെ ഉള്ളൂണ്ടു് നിൽക്കു; എന്നിരെ മകയിര
ത്തിൽ മിച്ചുക്കുററിൽ ചന്ദ്രനും ചൊല്ലുയുംകുടി നില്ക്കിലുമാം.
ഈനി മകയിരത്തിലിടവക്കുററിൽ ചൊല്ലുനില്ക്കുന്ന നാർ, മകയിര
ത്തിൽ മിച്ചുക്കുറു പെട്ടതിനു കൊള്ളുത്തായ്ക്കു ഇല്ല. എന്നി
രെ മകയിരത്തിൽ മിച്ചുക്കുററിൽ ചൊല്ലു നിൽക്കു, അരുപ്പും
ശോ മകയിരത്തിലിടവക്കുററിൽ ചൊല്ലു മുത്തു കൊള്ളുത്തായ്ക്കും.

രഹംനില്ലെന നാളി എ മുഴവൻ വജ്ഞിക്കു മുപ്പുഡാക്കുന്നതു്. ഈ വണ്ണമേ കണ്ടകൊടുക്കു ഉത്തരത്തിനമുത്രാടത്തിനും.

ഈനി ശ്വാക്ഷരവയ്ക്കീൽന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു ചൊല്ലുന്നു:—

വിശ്വേഷ്മ അഭിജിദ്ധിയി പിതൃഹർ

മുലാദിതീ വാക്കു—

സപാത്രേശ പൂഷഭഗവൈ ച മിത്രയമദ്ദേ

ബുധ്യന്മർക്ക്ഷമഹസ്താവിതി

യുമേഷപന്ത്രതരസ്വിതസ്ത്വിതരാം

വിശ്വത്രുധ്യം വേചരോ

ശാവിംബാദ്രാഘടീചത്രജ്ഞസഹിതോ

വിശ്വാന്തപാദാദ്രിജിതു്.

ഈ റി. വിശ്വേയനു് ഉത്രാടം. ഈ ഏനു മകയിരം. അഭിജിത്തു് എന്നൊന്നാക്കുന്നുണ്ടാക്കു. വിധിഭേനു രോധിണി. പിതു ഏനു മകം. ധരിഭേനു തിരവോണും അഭിതിഭേനു പുണ്ണർതം. വാക്കുമാഡുനു ചതയം. സപാതിഭേനു ചോതി. പൂഷാഭേനു രേവതി. ഭഗം ഏനു് ഉത്രം. മിത്രഭു ഏനു് അന്നിശം. യമഭു ഏനു രേണി. ബുധ്യന്മർക്ക്ഷമഹസ്തു് ഉത്രട്ടാതി. ഹസ്തമുനു് അതരം. വിശ്വേഷ്മ അഭിജിദ്ധിയി, പിതൃഹർ, മുലാദിതീ, വാക്കുസപാത്രേശ, പൂഷഭഗവൈ, മിത്രയമദ്ദേ, ബുധ്യന്മർക്ക്ഷമഹസ്താ, ഇംഗ്രേസ് നാളികുട്ടി സമാസിച്ച പറി ശ്രതിൽ, എനിക്കു ഒരു ഗ്രഹം നില്ക്കിൽ അതിഞ്ഞു മരോന്നാളും ഒരു വേധിക്കും ആ ഗ്രഹം. ഈനി അഭിജിത്തിഞ്ഞു ലക്ഷ്യം—

ശാവിംബാദ്രാഘടീചത്രജ്ഞസഹിതോ

വിശ്വാന്തപാദാദ്രിജിതു്.

ശാവാദബന്നു തിരവോണും. തിരവോണാത്തിൽ ആര്ദ്ധികിയ നാലുനാഴികയും, ഉത്രാടത്തിൽ ഓഡാക്കാലും കുടിച്ചു് ടാത്താൻ പാതു നാഴികനേരും അഭിജിത്താക്കുന്നനാളുംകുന്നു. പാതത്താൻപ തെനു് പ്രായികം. അപ്പും മിക്കവാറും നാലുത്തേണ്ണു നാഴിക നേരും ഉത്രാടമാകുന്നു. മിക്കവാറും അൻപത്താരുടാഴ്ചിക തിരവോണമാകുന്നു. നാളിഞ്ഞു നാഴികയേണ്ടാ ഏററക്കുത്തിൽ വക്കമല്ലോ എന്നിട്ടു മിക്കവാറുമെന്നുട്ടിച്ചുണ്ടി. ഏന്നാലാജിക്കു കുടിക്കാ

സോണ്ടേന്റത്തെപ്പാടവും ഇവണ്ണം കണ്ണകൊട്ടക. അഭിജിത്ര കുടാതേടത്തെപ്പാടവും, ഉത്രാടവും തിരവോണവും മിക്കവാറും അധിവത്രചെയ്യു നാഴികയഞ്ചേരുക്കുന്ന. വേളിക്ക പതിനേന്നു നാർ കൊള്ളാമെന്നുചെപ്പലിക്കിടത്തു്, ഉത്രാടത്തിൽ നാലാംകാൽ ഉത്രാടത്തിലെതു ശ്രീ. അഭിജിത്രതിലപ്പു. ശലാകാവേധം നിങ്ങളിൽ ചിക്കവോരും, ഉത്രാടത്തിൽ നാലാംകാൽ അഭിജിത്രതിലപ്പു. അപ്പാദോ; ഉത്രാടത്തിലാദിയിലേ മുനിബാരകാലിൽ നില്കുന്ന ഗഹം, ഉത്രാടത്തിൻ്റെ ആദിയിലേ മുനകാലക്കേഡും വേദിക്കും. നാലാംകാലേ വേദിക്കയില്ല. ഇന്നി ഉത്രാടത്തിൽ നാലാംകാലിൽത്താനും, തിരവോണത്തിലേ ആദിയിൽ നാലു നാഴികയിൽ താനും നില്കുന്ന ഗഹം രോഹിണിയെ വേദിക്കും. രോഹിണിയിൽ നില്കുന്ന ഗഹം ഉത്രാടത്തിൻ്റെ നാലാംകാലേയും, തിരവോണത്തിൽ ആദിയിൽ നാലു നാഴികയേയും വേദിക്കും. ഉത്രാടത്തിലാദിയിൽ മുനകാലക്കേഡും വേദിക്കയില്ല. ഇന്നി തിരവോണത്തിലാദിയിലേ നാലുനാഴികക്കഴിത്തു ഭീതെ നില്കുന്നഗഹം മകത്തെ വേദിക്കും. മുലത്തിൽ നില്കുന്ന ഗഹം ചുണർത്തതെ വേദിക്കും. ചുണർത്തത്തിൽ നില്കുന്ന ഗഹം മുലത്തെ വേദിക്കും. ഇതുാണി കണ്ണകൊട്ടക.

ജാമിത്തുലിംബത്രോ—
ശ്വിന്നും ജമനിശാത്രതഃ;
ജാമിത്തുലിംഗ്രൂപ്പിണാത്ര
വിശ്രേഷണ നിരീക്ഷ്യതേ.

ഈതി, വേർക്കുന്നവനും പെണ്ണും പിറന്ന കുറവിൻ്റെ ഏഴാം മെടത്തു ഗഹങ്ങൾം അതും ഇല്ലാത്തകാലത്തെതു വേർപ്പാൻ യോഗ്യമാകുന്ന.

ഈതു താമരാലും ചൊല്ലീടുമണ്ണ്.

“വേദാഗമങ്ങളും നില്ക്കായ്ക്കിലാണും ദവതിജനതഃ
നാൽപ്പാത്തവുമണ്ണകിൽ വിവാഹം ക്രിയരാം തദാ.”

ഖമ്പനെ.

അവിടെ പെണ്ണപിറന്ന ക്രറിഞ്ഞര എഴാമേടത്തെ തുലി
യെ വിശ്വേഷിച്ചു നിത്യപിക്കമാറണ്ടോ.

സത്രഹർക്ക്ഷ ശലാകായാം
ജാമിത്രേ ചാപി ജനതഃ
ഗ്രാഹ്യാ വിചപ്പി ശ്രദ്ധാക്ഷേത്ര
വിഹായ സകലാ ഗ്രാഹാഃ.

ഈ. സത്രഹർക്ക്ഷതികളും, ശലാകാവേധത്തികളും, പിറന്നക്രറിഞ്ഞര എഴാമേടത്തും— ഇവ മുന്നെടത്തും ചൊല്ലുയെയും, അതിൽനിന്നും വജ്ജിക്ക ഇളയ്ക്കത്തു്, അവശ്രൂക്കതികളും. അതു വശ്രൂക്കതികൾ കൂജാക്കണമാരെ ഒഴിച്ചുള്ള വരെ ഇവ മുന്നെടത്തും കൊള്ളുന്നു. അവശ്രൂക്കതികൾ, വേർക്കുന്നവൻ പിറന്ന ക്രറിഞ്ഞര എഴാമേടത്തു് ഗഹണഭൂഗമിനേയും വജ്ജിക്കന്നില്ല ചിലർ. എത്രയും കുറിവുകേക്കിൽ, പെണ്ണപിറന്ന ക്രറിഞ്ഞര എഴാമേടത്തു് അതിൽനിന്നുടി കൊള്ളുകയായില്ല, എന്നണ്ടു ചിലർ ചൊല്ലുന്നു. ഇത്തല്ലാമവസ്ഥയ്ക്കുതക്കവാറു് അന്നനു പ്രമാണത്തോടു കേട്ട്, പ്രഭാഷം നിരന്നവണ്ണം ചെയ്തുകൊള്ളുക. കേരംപ്ലാനോതക്കമില്ലാത്തപ്ലാഷ്, പെണ്ണപിറന്ന ക്രറിഞ്ഞര എഴാമേടത്തു് അതിൽനിന്നും ചൊല്ലുയെയും വജ്ജിക്ക. വേർക്കുന്നവൻ പിറന്ന ക്രറിഞ്ഞര എഴാമേടത്തു് ചൊല്ലുയെ വജ്ജിക്ക. ഈനി സത്രഹർക്ക്ഷതികളും, ശലാകാവേധത്തികളും അവശ്രൂക്കതികൾ അതിൽനിന്നും വജ്ജിക്കേണ്ടു. ചൊല്ലും അതിനു വജ്ജിക്കേണ്ടു എന്നാണ്. ചിലർ ചൊല്ലുന്നു. അതുമവസ്ഥയ്ക്കുതക്കവാറു കേട്ട നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്ക. കേരംപ്ലാനോതക്കമില്ലായ്ക്കു, ഇവ രണ്ടെടത്തും അതിൽനിന്നും, ചൊല്ലുയെയും വജ്ജിക്ക. പിറന്ന ഇവ മുന്നെടത്തും, ചാപ്പികളും കൈ വജ്ജിക്കിലോ അഴക്കണ്ണല്ലോ. അതല്ല, മുത്രേഹങ്ങളേയുംകൂടി വജ്ജിച്ചുകൂട്ടു ഇവ മുന്നെടത്തും, എക്കിലോ ടെറിയാ അഴക്കണ്ണല്ലോതാനും.

ഈനി ഇവറിഞ്ഞര ഫലമറിവാൻ ഗമ്മാനരജാഹേക്കുടി എഴുതിയേക്കുന്നു.

സത്രഹർക്ക്ഷഫലം ദായവീയത്തിൽ,
‘എപ്പാദ്ദേശം റിപ്പഡയാ വ്യസനം പ്രവാസം
വിത്രക്ഷയം വിരേശനവു മുഖ്യിയാണു

കത്തും കരോതി ശൈലിത് ക്രമശേഖരക്കുവെൽ -
രേകാം ഗ്രബഹസ്ഥ വിശനംവുമേകരാശേ. ”

ഇങ്ങനെ.

ഇനി “മുഹൂർത്തരത്ത്” തതിൽ,
“ക്രമാത് കജാദിഭിഞ്ചുക്കേ
ചട്ടേ മുതിപ്പുത്താ
ചിഞ്ചതപവു സാപത്രും
അപുജ്ഞാത്മക്ഷയോ ഭവേത്.
എക്കരാഗിരംഗേ ചട്ടേ
തുക്കത്തോഷഭലം മതം
എക്കനക്ഷതുഡേ തതു
ദോഷവപ്പുജ്ഞലു ദിനയേത്.”

ഇങ്ങനെ.

ഇനി മുഹൂർത്തഭീപക്തിൽ,
“അരക്കേണ സംയുതേ ചട്ടേ
ദേവ്യനാശോ ഭവേന്നുതിഃ
കജേനാപ്തത്താ ജ്ഞനെന
ചിഞ്ചതപവു സ്വരിണാ.
ദ്രിപ്പംതുണ സാപത്രും
അപുജ്ഞാ രവിസ്ഥിനാ
* ചട്ടേ മനേന സംയുക്തേ
മുള്ളരിത്യപരേ വിഭിഃ.
ഉക്തദോഷഭലം ഭ്രാഹ്മത -
മേകരാഗിരംഗേ വിയൈ,
എക്കനക്ഷതുഡേ തന്മീൻ
ദോഷസംപൂണ്ഠിതാ ഭവേത്.”

ഇങ്ങനെ.

ഇനി ശ്ലാംഖവേധവലം മുഹൂർത്തഭീപക്തിൽ ചൊല്ലി കുണ്ട്.

* ‘ചട്ടേ സൂച്ചിണ സംയുക്തേ’ എന്ന് അശ്വിനി മഹാശ്രദ്ധപദ്ധവി.

“ചാത്രസ്ഥാവിനാ വേദയ
കല്ലാ ചെവയവുമാപ്പോന്താർ;
തമെമെവ ഭ്രമിപ്പത്തേണ
വന്നും സ്ഥാത്രസ്ഥാവിനാ.

ആചിത്താ തു ജീവേന
സുതക്ഷയമഖാപ്പോന്താർ;
ഗ്രന്തേണ ദാസി മനേന
പതിത്യകതാമ രാഹാണാ.

വേദയ സുഫേളിണാ ശരിനി
സപ്ലാപത്രാ ഭവേദപ്രയുഃ
വേദയ സപ്രേപ്പണ വിപ്രാണാ
നാരിത്രാഹാ പരേ ബുധാഃ.”

ഈഞ്ചൻ.

പക്കണ്ണലിൽ പതിനാലുരണ്ട്, ചതുര്മ്മിരണ്ട്, നവമിരണ്ട്, അമാവാസിവാവും, പൂർവ്വക്ഷതതിൽ പ്രതിപദത്തിന്റെ കീഴ്മുറിയും, പൂർവ്വക്ഷതതിലഭൂമിയും വജ്ജിക്കേണം. ത്രിജ്ഞാജ്ഞമിവേഴ്സിക്ക കൊള്ളാം എന്നിവരേണ്ടെ മന്ത്രേചോദ്ധ്വനിയും ചെയ്യാം. ഈ കൊള്ളാവുന്ന പക്കണ്ണലിൽ പ്രതിപദം ഇത്തിരിപ്പുന്നു. താമരനല്ലരിലും ചോല്ലിട്ടുണ്ട്,

“പ്രതിപച്ച കനി മിച്ചുനം തുലാമിതി
പ്രതിപൂജിതാനി സുദുഷാം കരഗ്രഹേ.”

ഈഞ്ചൻ.

എക്കിലും പൂർവ്വക്ഷതതിൽ പ്രതാപദത്തിന്റെ കീഴ്മുറിവജ്ജിക്കേണം. ആചാരസദ്ഗംഭരതിലുമുണ്ടിരുത്തുന്നു.

“അക്കുപ്രതിപദാലുശ്ശം വജ്ഞാമത്രാപി കമ്മണി.”

ഈഞ്ചൻ.

പെഡ്രണ്ണമാസി മല്ലമം. അതും കൊള്ളാം മാറ്റേതു ആചാരം. ത്രിജ്ഞാജ്ഞമിയും മല്ലമം.

“ത്രിജ്ഞാജ്ഞമും കരഗ്രഹഃ
പെഡ്രണ്ണമാസം പരിണായേ
ഉക്തിശ്വുഡാ ച മല്ലമാഃ.”

എന്ന് ആചാരസദ്ഗംഭരം.

“കരുതേ പെശ്ചന്നമാസി
മദ്ദലും കരാ യുപ്പമുരിഞ്ഞി;
കേചില് ബുധാഃ ത്രാം പ്രാഹ്നി
ആഡിപക്ഷാജ്ഞാമിഹി.”

എന്ന മഹാത്മിപക്കം.

എന്നാൽ ചതുര്മ്മിരണ്ടം, നവമിരണ്ടം, പതിനൊമ്പരണ്ടം, പുപ്പക്ഷതിലഷ്ടമിയും, പുപ്പക്ഷതിൽ പ്രതിച്ഛദത്തിഞ്ഞാ കീഴുറിയും, അമാവാസിവാദ്യം, ഇരയെട്ടരപ്പുക്കവുമാഴിയും മറ്റുള്ള ഒരു പക്ഷങ്ങളുടെക്കാളവും വേളിക്കു കൊള്ളും. മുത്തുഭോഗിനാല്ലോ-ശദ്യം, രവിവിംബാംകുന്നിയും, സഞ്ചുന്നിയുള്ള പക്ഷം സഞ്ചുന്നിയുള്ള രാത്രിയും, മുളികാഡിനവേദാഷങ്ങളും വഞ്ഞി ക്കേണ്ണം എന്ന മുൻപേ ചൊല്ലിക്കിടക്കുണ്ണം.

വശ്പടാ മദ്ദുഗ്രാമപ്പുത്രുണ്ണ
ദ്രോഗണാവു കരുതുണ്ണ,
എക്കുളിനേവ രാശേര പദ്ധതി
കത്തവ്യാവിതാ സമമതം.

ഖതി. പാണിഗ്രഹണംചെയ്യുന്ന രാശിത്രട്ടങ്ങിന്റെ പെണ്ണിനു ചൊന്നാണിയാവു. അഞ്ചു—രണ്ട് രാശിയുണ്ടാക്കു, പൊഴു ത്രക്കാളായിട്ട്; എങ്കിലും ചൊന്നാണിവാണും, പാണിഗ്രഹണം തിനിനും ഒരു രാശിത്രന്നാഡേണും കൊള്ളുവാൻ എന്ന കുത്തുമണ്ണം. ഖണ്ണിനു അന്തേ ആചാരം.

തൊന്ത്രമുണ്ടിത്തല്ലോം ചൊല്ലീടും.

“കന്നി കക്കടക്കം കുംഭം ധന തൊയ്യുമെന്നിവ
ചരാത്ത തിങ്ങം വേളിക്കു പാതിഃമതി ശീനതായും.

വേളിക്കു ബാല്യം വാദ്യകൂടം വജ്ജിക്കു ഗ്രാഗ്രാക്കുയോ;
ഖരവക്കം പട്ടംമുൻപേ ദിനമേഴ്തി മുലതാ.

പാടത്തിന്നാൽ ത്രട്ടങ്ങിട്ടു ബാംഗ്രമേഴ്തിനും തണ്ണോ;
കുമചാരത്തിലിവണ്ണും; വക്രചാരേ ത്ര കപ്പ്രതേ.

വാദ്യകൂടുമണ്ണു വക്രതിൽ; ബാല്യം ദൂനാദിനും തദം;
ഉദയേ രവിച്ചറുമാരജ്ഞേ രാഹ്ലുമിജേജാ.

സൗമ്യമാ ഗഹാസ്ത്രവിവാഹേ പരിവജ്ഞിതാഃ;
ദേശം വജ്ഞിക്കു വേളിക്കു കൊള്ളുന്ന അതു യോക്കവേ.

വിവാഹേ രോഗിനീ മാനം മകളത്തിരുത്തവും
ചോതിയോടനിശം മുലമുത്തിരാടം തമെമെവ ചാ.

ഉത്തിരക്കാതിയുംനന്നീ രേവതീ പതാനൊന്നാം
മകീരത്തിനുത്തിരാടമഭിജിത്തിനു രോഗിനീ.

ഓണത്തിനാകിൽ മകവും പുണർത്തത്തിനു മുലവും
ചോതിക്കു ചതയും പിന്നു ഉത്തിരത്തിനു രേവതീ.

അത്തത്തിനുത്തിരക്കാതി ദരണിക്കനിച്ചു തമാ
ശ്ലാകാവേയവർദ്ധങ്ങളിൽനേരു എടു ചോല്പിനേൻ.

ഒക്കനാളിൽ ഗ്രഹം നാല്പിലതിനുത്തിരുത്തു വേയഡാം
സമ്രഹർക്കഷം നിന്നനാളുംനേരം വേണ്ടിലു വേളിയിൽ;

ക്ഷേമ പാപി വേണ്ടിലു കജാക്കണ്ണ തു വിവജ്ഞയേൽ
നാളുനിലേരു സൈനുരവിൽ ചതുരം ഗ്രഹവും വരു.

മുക്കിൽ സമ്രഹനക്ഷത്രം കൊള്ളുന്ന ചിലരാപാഠി
ഉത്തിരാടത്തിൽ നാഭാംകാൽ തിരുവോണത്തിലാഡിയിൽ.

നാലുനാളിക്കുട്ടന്നോട്ടിജിത്തായിനാം വരും
ബൈത്രോജ്ജമചത്രാത്തു സൗഖ്യമേ ശ്രദ്ധി നന്നിഹ.

ചിന്തിക്കുന്ന വിശ്വഷിച്ചും കന്റുകാജമചത്രതഃ
തത്രാപി പാപി വേണ്ടിലു കജാക്കണ്ണ തു വിവജ്ഞയേൽ.

സമ്രഹർക്കഷം ശ്ലാകാധാരം ജാമിത്രേ ചാപി ജമതഃ
ചോദ്യാധാരിച്ചുള്ള വരെക്കണ്ണളുംനു ചിലരാപാഠി.

വേദാക്ഷന റാശിഡൈക്കാണേഡ വേണും ചോന്നണിവാനിഹ”

ഇങ്ങനെ,

മുംകേമ്മങ്ങലം ചെഫ്റ്റാൻ ഡോഗം കൊള്ളുക്കിലുമാം, മുംപു
ത്രം കൊള്ളുക്കിലുമാം എന്നറഹമാനരങ്ങളിൽ ചോല്പുനു. അ
വിടെ മുംത്രം മുടാതെ ഡോഗം തന്നെ കൊള്ളുമാരാചാരമില്ല.
ഡോഗം മുടാതെ മുംത്രം തന്നെ കൊള്ളുമാരാചാരമില്ല. അ
വിടെ ഡോഗവും മുംത്രാവും മുടിയുള്ള നേരത്തു മുംകേമ്മങ്ങലം

வெண்ணிலோ வொரிகை நன்னேலூ ஏடுக்கிடு நழை யோகங்களைக் குறை எடுத்தியேக்கன. ஜூராகதறி கூற வாரை பாலம் கொடுவதோடு வோகா. வஸினேஜாகதன்ஜூரா நடே:—

“கூஷதே ஸ்ரூண்டு ஜிவே வட்சி நியனை தாவுவற்றை. ம
ஸ ஏடுவான்று யோகோ வெதி தாருமே ஶீதகிரனே. வ
ஸ ஏடுவான்று ஜூயோ கவுசுவஜயோ: ஸெந்திக்ஜயோ: வ
ஞுடே ஜிவே லாஞ் தினகரங்குதே ஞாதறி கஜே. ஞ
விலங்கே வாரிழங் ரிபுத்தமரயோம்புமிஹிரை. ஞ
ரிபை பாபஃ கஹித் வூயத்துங்குதை யம்நிரதை. ஸ
வஸினேஜாகதா யோகா: சுயிஹ கமிதா: ஜூராகவுரவென-
விவாஹே ஜிவோகதாக் கதிசிதம் வக்ஜாமி ஞுபோன்.”

ஹுகி ஸுநாஸ்தி? செங்கும் யோகங்கா:—

நானோ நாம வெலுங்பிதே ராணிஸுதே லங்கை ஸபாரைஸ்மிதே

[ம்
தபுப்பாரயிபேக்ஷிதே துங்குதே யோகங்கு துங்காரப்பய: வ
ஜிவாவுஸ்து தமாவியே ஸுரங்கால முகுங்களையோ: களங்கை. ஒ
வாரிழேஞ்சுஜயோ: ஞுரைத்தகருமரயோஜிதூதாமாபர: ர
யோகோ/ஞு: ஸமாவராங்கு வட்சி துங்கவாரிபேரங்கு: அ
[வெலிஞ்சு: அ
முகுங்களாக்கு: ஜியங்பு: ஸ

ஞுரைத்தகருமரயோஜி கவிரைதினங்கை ஷஸ்தரோ/க்க: ஞுன
நிலிரபி விஜயோ நாம உயாராயிருங்க: ஏ

விதேன . ஜிவங்குஞ்சே கவிரைதினங்கை ஷஸ்தரோ/க்க: ஞுன
[வாரி: வ

வாரி/ஞேஞ்சுப்பக்கங்களை ஞுரைசுவஜங்களைப் பொறுத்து நலாவு:.

[ஏ

வெலங்களினி ஸப்ராஹ் தாந்து
ஸமங்காராதிலவேப்புஸப்ராஹ்
புவுலாவு ஹதிஹ கீத்திதர
தா யோகா: ஞுக்கா: கரகுமே:”.

ம் १

நூலை ஏ பட்டுஞ்சோட்டு.

“വയസി ബുദ്ധി സഹജേ കഞ്ചെന്തെ
ക്രതന്നേ നിയന്ത്രണ മരണ്ണേ
പ്രിഷ്ഠി രവിശ്വര ഭവേദ്യാദി ദിഷ്ട്യാ
പരിശയനേ ശ്രദ്ധഃ കില യോഗഃ”.

ഈക്കവനക്കുന്ന യോഗം. ഇപ്പുതിനേഴു യോഗവും വേളിക്ക
നല്ലു. ഭൂമിജവാഗ്രിംഗ്രാംഭാം ബലിഭ്രാം ശ്രാംകാംഭാം
ജയാഭ്രാം. ബലിഭിശ്രാംഭിരച്ചി വിജയാ നാമ. എന്ന യോഗി
ചുക്കാളി നാം.

“ഈ പന്തനവിഭാഗങ്ങൾക്കുന്ന കാര്യം

പലഭൂതിതമന്നിശ്ചന്മാനഗതിയ്ക്ക് ഗ്രാഹാദ്ധ്യം
ഭവതി ന തദനിഷ്ഠം സോപാഥ്വദ്ധ്യം സമിതൈത്താഗതി—
യുദ്ധാഭ്യർത്ഥനത്തവച്ചു(ബിഡില)രാശിംശ്വ ഹിത്പാ.”

“ക്ഷതേ സുഖ്യേ ജീവേ വച്ചുശി” എന്ന തുടങ്ങിട്ടിരുത്തോ
ഉച്ചിഷ്ഠതാക്ക മാധവിയം.

വേദാക്ഷണ്വരൻറ പിറന്നാൽതന്നേ വജ്ഞികവേണ്ടി.
അവൻറപക്ഷപ്പുറിന്നാൽ രണ്ട്, പെൺനീൻറ പിറന്നാളി, പ
ക്ഷപ്പുറിന്നാളികൾ രണ്ട്, മഹാശ്വാം വേളിക്ക കൊള്ളിം. ഇനി
മുന്നഞ്ചേരിശാംനാം, അശ്വമിരാശിക്രമിതുംദികളുംവെ ഇത്വ
ഈദേതും വജ്ഞിക്കേണാം. മുളികാഡി നവദോഷങ്ങളിവാജ്ഞിക.
ഉഛ്വാഹാതയുമകേരുദ്ധരകവദംനങ്ങളിലോനാണെങ്കിൽ അഞ്ചി
വസം തുടങ്ങി മുന്ന ദിവസം വജ്ഞിക്കേണാം. ഇനി മലമാസത്തിൽ
ഉഛ്വാക്ഷംതന്നെ ദീക്ഷവിരിക്കയും, ഒപ്പാസനം വേട്ട തുടങ്ങകയു
മതതു്. അദ്ദേഹം—മലമാസത്തിൻറ അടുത്ത കീഴേമാസ
തതിൽ ടെക്കത്തു വേളിപ്പേംശതന്നെവരികിൽ, ഉഛ്വാക്ഷം മലമാ
സം തുടങ്ങംഡിന്റേ ദീക്ഷവിരിപ്പാനം, ഒപ്പാസനം വേട്ടതുടങ്ങ
വാനം കാലഘട്ടം, സ്ഥലസന്ധവും, ഉപകരണങ്ങളി, ഇത്രാം
ഉഛ്വാരംഡിന്റേ തുടിക്കണ്ണം വേട്ടക്കാഡ്യം.

ഇനിപ്പുകഴിയന്ന താൻ വെലിയിടേണ്ടന്നതിൻറ തല
നാം അശ്വമിച്ചാൽ വേട്ടക്കാഡ്യതു്. അതേ—അവന്ന വേട്ടാൽ
നടേതെ സന്ന്യാസതന്നെ ഒപ്പാസനം വേട്ടതുടങ്ങക ഇല്ല ഇല്ല
അതില്ലോ.

“പാണിതുവണ്ണാഡി മുഹൂം പരിം രേഖാഃ”

1 ‘ശ്രാംബവിശ്രാംഭ’ ഗ. ചാംബ് ഉ ‘ഭ’ വ. ഗ. പാംബേം,

എന്നേപ്പോ അവന്റെ മുര്രും. ഒപ്പാസനം വേട്ടത്തുടങ്ങിവാനോ നാൽമുഖം വേണമല്ലോ. വെലിയിട്ടിവസം നാൽമുഖം ചെ യീളുകയതു്. എന്നിട്ട് അപ്പാഴോ — അവന്റെ പെൺ ചോറ തുക്കേണ്ടതിന്റെ തലനാഴം വേംകേണ്ടില്ല.

ഈനി മരജുണ്ട് ചില വൈരസ്യങ്ങളിലിടെ അവരപക്ഷ ത്തിൽ തുണ്ടാദരി വേളിക്കുടാഴെത്തെക്കിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടവതുണ്ട്. തുണ്ടുചെതുദ്ദേരി മാസത്തിനും വേണ്ടം പോന്നിരിയ്ക്കു എക്കിൽ അനു പകർ തുണ്ടാദരി നേരത്തു വേംകൈയതു്. അനന്തിക്കു ദീക്ഷപാ രികയും ഒപ്പാസനം വേട്ട തുടങ്ങുകയുമയതു്. ഈനി തുണ്ടുചെതു ദ്രുതി പിരിവെന്നാഴം ഗ്രാലൂദികരകൾ വജ്ജിക്കേണ്ടിവരികിൽ, അസ്ത്രിരേവെന്നാഴം ദീക്ഷപാരിയ്ക്കു തുടങ്ങുകയുമയതു്. ഒപ്പാസനം വേട്ട തുടങ്ങുകയുമയതു്. ഈനി തുണ്ടുചെതുദ്ദേരി ശാസത്തിനു വേണ്ടം പോരായു, അസൂമയത്തിനു തുടങ്ങും താനു; എക്കിൽ പകഴി യനേ ശ്രീചുണ്ണുവൻ അനുപകർ വേംകൈത്തായ്ക്കില്ല, ഒപ്പാ സനം വേട്ട തുടങ്ങുകയും ദീക്ഷപാരികയുമന്നയതു്.

ഈനിപ്പുകഴിയന്നിരു പോരാ. തുണ്ടുചെതുദ്ദേരി ശാസത്തി നുറു തലനാരു രാത്രിയിലും, തുണ്ടുചെതുദ്ദേരി അന്തിക്കു തുടങ്ങുന്ന ദിവസത്തിന്റെ തലനാരി, രാത്രിയിലും കുടി വേംകൈയതു്. ഇവി ടെ നേരണ്ട വിചാരിക്കേണ്ടി; തുണ്ടുചെതുദ്ദേരി ഡാസത്തിനു വേണ്ടം പോരായു, അന്തിക്കു തുടങ്ങും, എന്നവരികിൽ അനും ഒപ്പാസനം വേട്ടതുടങ്ങും, ദീക്ഷപാരികയുമാമോ അരുതോ എന്നു്. ഈനന്നു പ്രമാണാന്തരോടു കേളു നിന്നുണ്ടിയ്ക്കു ചെയ്യു. കേൾപ്പുനൊരുക്കമലില്ലായ്ക്കിൽ തുണ്ടുചെതുദ്ദേരിയുള്ള നേരത്തും, തുണ്ടു ചെതുദ്ദേരി ഗ്രാലൂദികരകൾ നേരികിവസം വജ്ജിക്കേണ്ടിവരുന്നാരി പിരേറിവാം വാവുതുടങ്ങിയാലും, ദീക്ഷപാരികയും, ഒപ്പാ സനം വേട്ട തുടങ്ങുകയും വേണ്ടാ.

“പോക്കിക്കേര്പ്പി ഓഷ്ട് പർഹത്തവും,

എന്നംണ്ടല്ലോ. ഈച്ചാല്പിയവണ്ണതെല്ലാം പെരുമനും ഗ്രാമത്തിലേ വക്കും വജ്ജിക്കാണമെന്ന നിശ്ചയമല്ലോ.

ഈനിപ്പുകുമനും ഗ്രാമമെടുത്തിയ മരിയുള്ളവക്കും വിവാഹം കൂടി തുണ്ടുചെതുദ്ദേരിയെ ഈച്ചാല്പിയവണ്ണം വജ്ജിക്കയെതു ഇവ്വ മാക്കന്നതു്. എകാദശവീഥിം, ഗ്രാലം, ചാസം, ഇത്രാദികരകൾ

பெறுமன் ராமமொடிட்டுத் தார் துணிவதுட்டிலை வஜ்ஜிக்களு வலுவே; ஏன்பூரோ விவாஹதிகரமான். அதினை வஜ்ஜி கேள்வ ஏன் தொனி என்று. அது தொனேன்ட. விவாதி தனதை அனங்கியாயிலும் நிச்சிலமாகவும் அனங்கிகளிலும் சொன்னாகும்.

“விவாதிதஸ்தாநங்குமா—
நினிதஸு சு ஸேவாந்த
அனிருதாதேட்டுமியானாம்
நர பதநாதுவீட்டதி”

एன்பூரோ. வியியும் நிஷேயவும் ரிட்டு வதனோரு ரளவினேயும் குடி அன்றீகரிப்பானோ வரைமலூபே; ஏனால் வரிசெயானினை அன்றீகரிக்கியிருத்த. துணிவதுட்டிலை நிஷேயவும் ஞாலுமாகிக்கூட வியியுஞ்சு. ஏது பிவா மே வத ஸெந்தாது, துணிவதுட்டிலை நிஷேயதை அன்றீகரிக்கின்ற பெறுமனதைவர்; ஞாலுமாகிக்கூட வியிவையை அன்றீகரிக்கின்ற மரதாதுவர். ஒத்தே அவர் துணிவதுட்டிலை வஜ்ஜியாய்வுக் காரணம். இநி விவாஹதிகரமே இளாலிவசு வேளுமென்ற வியியிலூபே; ஏனாலும் வியிவையை அன்றீகரிக்கின்ற வ ஶமலூ. ஏனால் துணிவதுட்டிலை நிஷேயதை அன்றீகரிக்கி கேட்டுத்து அவன், விவாஹதிக்குறித். ஏனால் துணிவதுட்டிலை விவாஹதிக்குறித் தெரியும். அவன் துணிவதுட்டிலை நிஷேயதை அப்பாரங்குடி ஸபாஸ்கிட்க, முடிகிட்குன ஸமாலிபாகும், ஹவதைங்கும் சென்றுவலுபே; அதுமாத்தனை. ஏனினும் துணிவதுட்டிலை நிஷேயதை நாம் அன்றீகரிக்கின்ற யிலூ, ஏனிதவற்கும் பராத்தது. ஏகிலோ ரிட்டுநால்லி கை வெவரஸும். அதைாக யஜுவேடிக்குறைங்கும். அவிடெ அப்ப பைக்குதித் துயோதிரிக்காம் வேடு. அன்ற தீக்குவிரிப்பால் காலம் போனில். டிரெட்ராந்த தீக்குவிரித்து ஸபாஸ்கு வேடு. “அதுமூ! துணிவதுட்டிலை நிஷேயவுமிலூபே” ஏன் அன்ற தை அரிதென்று. அதினை பிரெட்ராந்த அதைவத்திடு. ஹனி கொரிட்டுநால்லி கை வெவரஸும். அவிடெயும்பைக்கு திதித் துடோஉலிக்காம் வேடு. அன்ற பாதாந்தி ராவுத்து பேட்டுத் தீக்குவிரித்து. அதுகொள்ளு அன்ற ஸபாஸு

സന്ന വേട്ടത്രക്കണ്ണിയില്ല. അതിന്റെ പിരീറന്നാൽ തുള്ളവതു ഭിന്നനാൽ ഒപ്പാസനം വേട്ടത്രക്കെവില്ലപ്പോ. എന്നിട്ടും മിണ്ണാ തെ ഇരുന്നുവതേ. ദിക്ഷവിരിച്ചതിന്റെ മുന്നാംദിവസമനി ക്രതേരു ഒപ്പാസനം വേട്ടത്രക്കണ്ണി. ദിക്ഷവിരിച്ചതിന്റെ നാ ലൂംനാലൈതിരവെ ഒപ്പാസനം വേട്ടാരെ പടവയും വിഴത്രു. അഞ്ചുനാഴികരാച്ചുല്ലംമുണ്ടു ആകിലെ കാലം പൊതു ഒപ്പാ സനം വേട്ടത്രക്കെവാൻ. എഴു നാഴികയെന്നമുണ്ട് ചടങ്ങ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാം. ദിക്ഷവിരിപ്പുാം പത്തരനാഴിക രാധ സെങ്കിലന്നാവാനോനം.

ഈനി തുള്ളവതു ഭിന്നിരണ്ടിവാസം വജ്ഞിക്കേണ്ടിവരുന്നാൽ, അത് ത്രയോദശിനാടം അഞ്ചുനാഴിക രാത്രുന്നാൽ ദിക്ഷവിരിക്ക താതു്. അതോടു അനേകം ഒപ്പാസനം വേട്ടത്രക്കെവാൻ കാലം പോരല്ലോ. പിരീറന്നാളം, മുന്നാംദിവസവും തുള്ളവതു ഭിന്നി വരുമല്ല. അഞ്ചുപ്പാഴോ അതു ദിക്ഷ മുന്നാംദിവസവും ഒപ്പാസനം വേട്ടത്രക്കെവാൻ വരുമല്ല. ദിക്ഷയിൽത്തന്നെന്ന ഒപ്പാസനം വേട്ടത്രക്കെവായോ മല്ലേച്ചക്കരത്തല്ലോതുനാം. ഈനി ചെരു മന്ത്രാമരത്താഴിച്ചുള്ളവർ, ഇവരിനു തുള്ളവതു ഭിന്നിയെ ഇവ ണിം വജ്ഞിക്കുന്നതോ അല്ലയോ എന്ന അവിടവിടെ പ്രമാണ മുത്രോടു കേട്ട നിണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടുകൂടി. എന്നാൽ വേളിപ്പുാഴതു നിന്തുവിക്കുന്നോ ഇവയെല്ലാംകൂടി നിന്തുവിച്ചും ഇത്തരം വെരസ്യമണ്ഡകിൽ അതുംകൂടിയിരിക്കിയേക്കണ്ണമവരോടു്.

ഈ പാമേഹരാഹ്മിക്കൾക്കുന്ന ഔഷ്ഠരേണ വിരചിത
ക്രാഡിപ്പക്കവ്യാഖ്യാന വാദഗംകുന്നാഡിനി
മയ്യുമാഡിനേ വിവാഹവിധിന്നാഡ
പ്രമാണവ്യാധി.

അപാ ദ്വിനിഷ്ടഃ/ബ്രാഹ്മഃ.

നിശ്ചകവിധി.

ഈ വേളിപ്പുശ്ചത്തിനു വിശേഷിച്ച നിന്തുവിക്കണ്ണവരാംശു
സ്വാഹാ—
ദിക്ഷാരംഭാന്നിപ്പേക്കസ്യ ചതുർമ്മംജനീ ഗ്രൂപ്പാ
ചുമ്പുമുഖി രജനി വജ്ഞാ മലമാസത്രംതമാ.

ഇതി. ഭീക്ഷവിരിച്ചുവിസത്തിൻറെ നാബാംദിവസം അം സ്കൂലിച്ച വേളി ദ്രോഷത്തിനു വർദ്ധിയാക്കാം. വിധിപരമാക്കുക കൊണ്ട് അഭ്യാംദിവസം രാത്രിയിൽ കൊള്ളുകയുമെന്തു്. ഇതു റാത്രിയിൽ തന്നെ ആവു; പക്കലുതു്.

“ചതുര്മ്മാം പക്കപ്പേരാമ ഉപസംവേശനവു്”

എന്ന ഭോധായനഗ്രഹം.

“അതുസംവേശനമേവാത്രൂഡിയമേ പത്രപ്പേരേ”

എന്നബാധുലക്രമം. എന്നാൽ നാലാരാത്രിയിൽ ക്രോഞ്ച് ഒരു ദിവസാട്ടുക്കാണ്ഡക്കിലും ഉപസംവേശനം ചെയ്യുകയാൽ അവ്യാകൗതു്.

“സൃതുക്കേത സമയേ സഹിക്ക പലവും
കാബം പ്രമാണം വിജിം”

എന്നും,

“അതരുകാർമ്മമലേ കാലേക്കലണ്ടാടമോ
നാലാംരാത്രിയിലേരെ നന്നിതവിടംതട്ടീടിലേവംവിഡിം.”

എന്നിണം താമരനല്ലുതാൽ. ഇതിനുത്തരായണവും ക്രഷിണായനവും കൊള്ളും. ഷഡ്സ് ഭോഷണങ്ങളിൽ അംഗഹസ്തി, അധിമാസം, സംസപ്തം ഇവ മുന്നേ വജ്ജിക്കണം. വിവാദമുണ്ടാക്കയാൽ സൃട്ടാധിമാസവും, മദ്ധ്യമാധ്യിംശാസവും വജ്ജിക്കമാറ്റുതുച്ചാരം. ഇന്ന മുക്കുളുക്കുന്നാക്കെട പാടം, പരസ്പരമേഴ്സിയും, അവരെ പക്കൽ കാണ്ണകയും, ഇവരുന്നും വജ്ജിക്കേണ്ടു.

കക്കികന്ന കുംഭപ്രാപ്ത-
മീനാന്ത്യാല്പത്തം രവിം
ന ത്രജന്തുാദിമേ സേങ്കു
സത്വാമാപദി സൃരയിം.

ഇതി. കക്കിക്കത്തായരും, കന്നിത്തായരും, കംഭത്തായരും, ധനത്തായരും, മീനത്തായരിൽ പാതി ദേഖുവിയും, ഇന്നാലരത്തിങ്ങളും വേളിദ്രോഷത്തിനു കൈകുള്ളുണ്ടില്ലതന്നെ, എക്കിലുമാവല്ല ക്രതിക്കൽ ഇന്നാലരത്തിങ്ങളും കുടിക്കാണുള്ള മാറ്റേതുചാരം.

വേളിയേഷ്ടതിനു പകലോ കൊള്ളി അത്തല്ലോ. അസ്മി ചൂൽ ആരുനാഴിക കഴിത്തിട്ടു കൊള്ളി കിലുത്തമം. അതല്ലായ്ക്കിൽ, മുന്നോമകാൽ നാഴിക കഴിത്തിട്ടു കൊള്ളി കിൽ മല്ലോ. ആവശ്യ തിക്കലുമന്ത്തുമിചൂൽ രണ്ടനാഴികവഞ്ജിക്കു ഇളജ്ഞിയുള്ളതു്. പിന്നെ റാത്രിയുടെ ഒട്ടകാത്ത ത്രിഭാഗവും വഞ്ജിക്കു ഉത്തരമാകന്നതു്. അതല്ലായ്ക്കിലാം ത്രോദയത്തിനു മുൻപേ എഴുനാഴികവഞ്ജിക്കിൽ മല്ലുമം. ആവശ്യ കത്തികലുഖാചിത്രോദയത്തിനു മുൻപേ ആരു നാഴിക വഞ്ജിക്കു ഇളജ്ഞിയുള്ളതാണോ. അബ്ദരാത്രിക്കു പത്രവിനാ ചീക വഞ്ജിക്കു; ഗ്രഹണാദിവസം തടങ്ങി മുന്നാദിവസം വഞ്ജിക്കു.

ശ്രൂം മുലംമല്ലാനർക്കഡം

സേകേ കന്നും വിവഞ്ജയേൽ.

ഹതി. രംഗികളിൽ കനിതനെ വഞ്ജിക്കു വേണ്ടു. കനി തൊഴിവുള്ള ദിനനാന്നരാഗികളും കൊള്ളിം. പാപാദാദയവും, പാപദ്രുജ്ജിയും, ആരെട്ടവഗ്രംബാമെടത്തു ചാറുന്നേയും, ഇവിടേയും വഞ്ജിക്കണമല്ലോ. അസ്മിത്തിൽ ചൊരുവെയ ഇവിടേയും വഞ്ജിക്കാതെ ഉത്തരമാകന്നതു്. അതോ—എത്രയും കഴിവു കേടക്കിൽ അസ്മിത്തിൽ ചൊരുവെയ കൊള്ളിന്നുതാണോ. മുക്കു ട്രേഡി വേളിയേഷ്ടതിനു നന്ന് എന്ന മുൻപേ ചൊല്ലും ചെയ്യുവല്ലോ. ഇവിടെ ചാഞ്ചാദയം ചെപ്പിക്കേ നന്ന്. പും പക്ഷവും, അപരപക്ഷവും കൊള്ളിം. റാത്രിയിൽ ആളുക്കയ്യെനം വഞ്ജിക്കയും വേണ്ടല്ലോ എന്നിനും. എന്നാലും നിത്രുപിക്കേണ്ട ഇവാടെ. ഇനിക്കൊള്ളാധന നാളുകൾ—ശ്രൂം മുഖമല്ലാ നന്നക്കും സേകേ; അനന്നക്കും എന്ന ചോരണിനു ധിയിപ്പും നിരക്കെന്ന നാളുകൾ പതിനാറും. അവരുടെത്താമരന്തല്ലരിലുണ്ട് ചോപ്പിട്ടു്.

“ഉത്രാത്രഗ്രികമിഡരാധിസിചോതിപുയം

മാൻമെമത്രമച്ചതയവും ചുണ്ണമക്കുവേണ്ടി

ചോരണ്ടുക തുലിട്ടു ചാന്തിഴകീടുകൈക്കു—

പൂരഞ്ഞമോത്രു വചനമു വിഹായ ചെറും.”

ഇങ്ങനെ. ഉത്രാത്രഗ്രികമെന്നു് ഉത്രം, അത്തം, ചിത്തിര, ഉത്രാടം തിരയോണാ, അവിട്ടം, ഉത്രംതി, രേവതി, അശ്വതി ഇവ എല്ലപ്പതും. മാൻ എന്ന മക്കയിരം. മെമതുമെന്നു് അനിഴം. തുലി

ടക്കയെന്ന് ഉപനയനം. ചാന്തിഴക്കിട്ടകയെന്ന ചാമത്രം. ഒരുപ്പം എന്ന രുക്കേട്. ഉത്തരയത്രികമെന്ന തുടങ്ങി പുനഃതവു എന്നോടുതനാളവുംചൊല്ലിയ ഇപ്പതിനാറനാളം ചൊരുണ്ണിനം, ഉപനാഗത്തിനം, പക്ഷിയൾറ്റർ ചാമത്രഞ്ഞിനം കൊള്ളും. ഇപ്പതിനാറനാളം, രുക്കേട്ടയും കൊള്ളും ഓരോരുടുകളുംവാൻ. ഉംഖംനാടു പതിനാറൽ അനിധിമാഴിച്ചുള്ള പരിനമയനാളം കൈച്ചുള്ളാം ചെറുള്ളത്തിന്. ഇങ്ങനെ ഇതിന്റെപാരം.

ഈനി അവിടെ യേളിപ്പേശത്തിനു മുലവും, മകവും, ചോദ സ്ഥാൻ വിധിച്ച പതിനാറനാളകളിൽ കൊള്ളും. ഇപ്പതിനെ ടനാളംമാഴിച്ചുള്ള മരു ദംപത്രുനാളം വജ്ജിക്കേണം.

നിശ്ചക പെഡ്ലിംഗാസിവു
വജ്ജിയലുരിവാസരം
സ്ഥാവാപാക്കതിനാൽ പുംബം
രജനിയു വിവജ്ജയേൽ.

ഈതി. ആകുഡരിയുടെ നാഭാക്കാലും, പ്രാഥരിയുടെ മുതൽ ക്രാഡും — ഇവിടത്തിനു ശ്രദ്ധിവാസരമെന്ന പേര്. ഇവിടെ പെഡ്ലിംഗാസിവാലും ഹരിവാസരവും കുടി വജ്ജിക്കേണം. സ്ഥാലീപാകം വേണ്ടുന്നതിന്റെ തലനാടു പ്രതിപദ്ധത്രേന്നേരത്രും വജ്ജിക്കേണ്ണം. സ്ഥാലീപാകം വേണ്ടുന്ന ദിവസമെക്കിൽ പ്രതിപദം വജ്ജിക്കയും വേണ്ടും.

“പെഡ്ലിംഗാസ്പുന്തിതേഴ്സ്സി
പ്രതിപദംരിവാസരാൽ”

എൻ “പ്രഭാഗീക്.”

“ഒപ്പോ യക്ഷുമാണേൻ ദേവതാ വസന്തി.”

എൻമണ്ണല്ലോ റംത്തിൽ. എന്നിട്ട് സ്ഥാലീപാകം വേണ്ടുന്ന ദിവസത്തിൽന്റെ തലനാടു വജ്ജിക്കേണം, ഇവിടെ ബൈഡയർയന്നേനാ, തിരമേരിമനി കഴിഞ്ഞതേല്ലോ സ്ഥാലീപാകത്തിനുവകാശമുള്ളു. എന്നിട്ട്, സ്ഥാലീപാകം വേണ്ടുന്ന ദിവസത്തിന്റെ തലനാടു, പ്രതിപദംരേന്നേരത്രു കൊള്ളുത്തരായ്ക്കില്ലവന്ന്, എന്ന തോന്നം. അന്നാർ ആ ബൈഡയാ ഉന്നും കൊണ്ടുകാണും. അവനുന്ന കൊണ്ടുകാണും കേട്ട നിശ്ചയിച്ചുമുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നും

கொலையான். கேரிப்பாளையாக்கடிலூண்டில் ஸமாவிபாகங்கூவ ணத்தை விவசாதினர் தலையார் புதியபத்திரகாரர் வெற யாய்நால் வெல்லிழேஷன் ஹைகூக்கூக். அதெல்லீடு. ஏனால் பதுத்திரங்கள், அவசுமிரங்கள், நவமிரங்கள், பதினால்ரங்கள், வாயுரங்கள், மறிவாஸரவு, பூத்துப்பக்க திதி புதியபத்தினர் கீழ் ஒருஒரு, ஸமாவிபாகத்திவசதினர் தலையாளர் வஜ்ஜி கேள்ளால் வெல்லிழேஷன்கள்.

இனி அபரபக்ஷத்திற் துவோட்டிப் பொழுதைக்கிற நிறுப்பிக்கேள்வதுங்கு. விரைவார் தூண்டிப்பதுத்தில் உங்கள் நீ வேண்டுவோட்டுக்கைக்கிற யஜுபேரிக்கை அனால் வெல்லிழேஷன்மிகு ஆக்கூக் எல்லீடு. அதோடு விரைவார் தூண்டிப்பதுத்திரைக் கொள்க பணுமேர்மானி சென்றதெல்லோ, ஏனிடு. இனி ஹவ க்கு கொலையாயிடு கூட அதற்கு வெர்கைக்காலைகிலூண்டிலூண்டில் நிற்காம முன்குதானால் ஹதினா சில பக்குப்போக்காலைக் கூடு. கேட்கவத்தினர் பிரைவார் சென்றஹுக்குத்தறு பணுமேர்மானி என சில. பணுமர்மாகிக்கை நான்மீவுபங்குகாதை உங்க விலைத்தறு. காலங்கூரி பணுமேர்மானிக்கை நான்மீவுமிலூ. மாடு சிலந தனிலூண்டை நாட்கீழுவும் குடாதை, ஏனமரின்கிலூண்டு. நான்மீவுபா வேண்டுத்தவக்கு தூண்டிப்பதுத்திரைங்கு பணுமர்மானி சென்றுமைனால் சிலந். அவக்குமானாதைநால் மாடு சிலந். அதோடு நான்மீவுமிலூந்த குரிசுக்காலை. ஸமாவிபாகங், ஸஂலாரங்குடி செய்யாஸநமிடுக்கை, ஹதுாடிக்காலை தூண்டிப்பதுத்திரைங்கார் வஜ்ஜிக்கை நாலுவதெல்லோ. ஹதால் நான்மீவுபா வேண்டுத்தவக்கு பணுமர்மாக்கை தூண்டிப்பதுத்திரையை வஜ்ஜிக்கேள்ளால் ஏனாவந். தூண்டிப்பதுத்திரையை செல்கொடு சேஷமெக்கிற வாயுநார் பணுமேர்மானா சென்ற ஏனு ஏன் சிலந்.

பணுமேர்மாக்கை கூடுப்புரையைக்கிலும், கிளைநகரையைக்கிலும் சென்னால், அவிடெ அதனிழையுடைய வேண்டு குடியதுக்கணி கூடுப்புக்குறுப்பாதவோல்முக்குத்தைப்பேப்புக்குல் சேஷத்தினர் பிரைவார் நாலை சென்று. பினை அனால் இந்துதும் சென்று அடங்கி ஹரிமூ. பினை தூண்டிப்பதுத்திரை வஜ்ஜிக்கேள்ளா விவசாயங்களிலும் ரணங்கிலும் குடின்தான், நான்மீவுபா துடுப்பு கைவே சென்றுகொலைக். நான்மீவுமிலூந்த வந் புண்டு

ഹംതുടങ്ങി ഒച്ചയുകരിച്ചു ഇവന്നെലാറിടത്തുകൾ. 1 ശതരി യുദ്ധഭരി വൈദികൻ കൂപ്പിളിഞ്ചാട്ട് അച്ചവക്ഷത്തിൽ തൃശ്യാ ദശിനാർ യേളിഡ്രോഷം ചെയ്തു. പിരീനാർ തുണ്ണുവത്തുണ്ണി യാക്കകാണ്ട് അത്തിയും ലൈ കുത്തുടങ്ങി കൂപ്പിച്ചുകത്തുപോങ്ങ വോളുമുള്ള ക്രിയചവയുത്തു. പിന്നെ അതിന്റെ പിരീ നാർ വാവ്¹. അനു നാട്ടിമുഖം തടങ്കി ക്രിയയോക്കൊച്ചു ത്രിയു കൊണ്ട്.

സംഗ്രഹിതാദി പുസ്തകിനേ
ആശാനദി തന്ന ശ്രോണം
അംജുകാശാശ്വതിവസം
വിവജ്ഞാഃ സേകകമ്മണി.

ഇതി. പൊഴുതുകൊള്ളുന്ന രാത്രിയുടെ അടക്കത്തു കീഴേക്കു കലും മേലേപ്പുകലും, ആ രാത്രിയിൽത്തന്നെന്നും സംക്രാന്തിവരായു മഖ്യരാകന്നതു. പിന്നെ ആ രാത്രിയിൽ സംഗ്രഹിതാദിക്കിലും, പൊഴുന്നേരത്തു ബിംബസംക്രാന്തി ഉണ്ണഞ്ഞിലും വജ്ഞിക്കു ഇള ഫ്രീതു. ഭന്താവു ആശ്വദ്ധ്യേണ്ടിനും, ദിവസവും അതിന്റെ തല നാളിം കൊള്ളുത്തതു. ഇനി ഭാത്രു ദോഢതുക്കണ്ണനു ദിവസവും, അപ്തിന്റെ തലാളാളിം വജ്ഞിക്കുത്തേ. വേണ്ടവതു. അതോ എത്രയും കുറിവുകേടുക്കിൽ ചോദതുക്കന്നേരത്തു നിംബാഹമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നും അനുനാസം മാണ്ഡിത്തരേണ്ട കേട്ട കല്പിത്തുകൊടിക. ഇനി അംജുകാശാശ്വതിവസംക്രാന്തിലും വജ്ഞിക്കു.

മാഘേ ച പ്രോജ്യൂട്ടാദേ ച
തുണ്ണുപക്ഷേ ദ്രാഗോരപി
ഡി ഷഞ്ച്ചാഡി തിമയ-
സ്തപ്തുകാശിവസാഃ സൃതാഃ.

ഇതി. മാഘമാസത്തിലും, പ്രോജ്യൂപാദ്മാസത്തിലും അപര പക്ഷത്തിൽ ഷഞ്ചിത്രുടങ്ങിയാൽ, ആ അപരപക്ഷംകുറിവോളി മുള്ളു പക്ഷങ്ങളിലാക്കിവേ യേളിഡ്രോഷത്തിനു വജ്ഞിക്കു. അവ അ ഷഞ്ചുകാശിവസണ്ടായവ. അനുന്നത പത്രമിന്നുടി വജ്ഞിക്കേണും എന്നണ്ട് പിന്നു ചൊല്ലുന്നു. മരദചിലങ്ങളും അപരപക്ഷം മുഴുവൻ വജ്ഞിക്കേണമെന്ന ചൊല്ലുന്നു. മുഖയംനുടി വജ്ഞിക്കിലോ

1 ‘ശത്രുവുമുഴുവി’ ഗ. പാ 100.

അച്ചക്കണ്ണല്ലോ. അവയുക്കതികൾ പഞ്ചമി കഴിവോളവും കൊള്ളാം. അവിടെ ഒഴുിതുടങ്ങിയെങ്കിൽ പത്രപക്ഷങ്ങളും വജ്ഞികൾ ഇല്ലയുണ്ടായതു്.

മുളികാദിനവദോഷങ്ങൾ വജ്ഞികൾ. ഉള്ളാനിപാതത്രിക നൃഥക്കേതുദർന്നനബ്ദിലോന്നശാകിൽ, അഭിവാസം തുടങ്ങി മുന്നിവസം വജ്ഞികൾ. മുത്രവരുടേയും പിറന്നാളിളം, പക്ഷപ്പറിന്നാളിളം മുന്നിയും മുന്നിവസം വജ്ഞികൾ. മുത്രവരുടെ പിറന്നാരംക്ക മുന്നാനേംഗ്രാം നാളിത്രുംദിക്കല്ലാക്കവേ വജ്ഞികൾ.

“ഓടകം ദിക്കൾ വിരിച്ചിട്ട നാലാം രാത്രിയിലുത്തമം
അവധാരാത്രിയിൽ വജ്ഞികൾ വിധികൾ പരമാക്രയാണ്.

ഉഞ്ഞൻനാടു മുലം മക്ക പറ്റം സേക്കേ കന്നാം വിവജ്ഞയേൽ,
പക്കലും സ്ഥാപിപാകത്തിൽ തലനാളും തമെമവ ച.

പെരുന്നമാസ്യം സദ്ഗുമണി തമെമവ ധരിവാസഭര
ശാഖമുട്ടനിവസേ തലനാളിളം വിവജ്ഞയേൽ.

വേളികൾ കൊള്ളിവീലാത്ത മാസം സേക്കേ തു നില്പുമാം;
മാഞ്ചല ച മ്രോജ്യപാദം ച ത്രിജ്യഷ്യുരാഡി പത്രപി.

പക്ഷങ്ങളുംകാകാലമന്ന സേക്കും വിവജ്ഞയേൽ,
അധിമാനത്രയം വജ്ഞം കൊള്ളാം മെരുഡാഡി മുന്നിച്ചു.”

ഉപസംഖ്യഗന്നം കഴിഞ്ഞതില്ലോരും ആരുന്നാഴിക താവേ
പിന്നെ ഉള്ളി എക്കിൽ, അന്നാം കാഞ്ഞം പോരാ. അവിടെ
പിറന്നനാടു പഞ്ചമേരുമനി കഴിഞ്ഞരുൽ വോറിനു പുണ്യം
മരവും ചെയ്യും അന്നവരും വിളംബി ഉണ്ടായെ അവൻ ഉണ്ട് ഇല
യിൽശേഷിച്ചു ചേരാറെ അവരുടെന്നും.

ഈതി പരമേഖലപ്പിയശിശുനാ ശൈഖന്ന പിമചിട്ട
കാലത്തിപ്പക്കവ്യാഖ്യനുംനു ബാലക്കരനാട്ടി
മല്ലമലാഗെ നാശകവിഡിന്നും
പിതിയോദ്ധ്യംഡി.

அம துவி கூலா/வபுாய்.

தனமேஷ்வரியியில்.

ஹுகி உஜுவெஷ்வர சுரேஷ்வரிக்கீட் வஜ்ஜிக்கேள்ளுங்களை நாசத்துவானானா:—

விவாதாநாதராம ஞாலம்

யாக்காம் தாமேஷ்வரியில்

மலமாஸாதுரம் வஜ்ஜும்

தனு விழுத்தாரையை.

அங்கிலை விவு ஜ்ஜாஸ் ஸு—

ஸ்தா துஜ்ஜிவதுத்தீ

வஜ்ஜும் ச விழுத்திரண்யாநாத

தமா ஞாகாரவாஸரை.”

ஹுகி. ¹ உலகுநாற் தேவேயு(?) ததிலைத்துடன்னாமத்திற் களை அகார தமேஷ்வரிக்கீட் காலம்:— நாலாண்டு பாஸங்வரேங்கா செய்திற் வேட்டுால்துடன்னி கால்பதுதிவாஸம் குடிணெது தமேஷ்வரிமான செய்யுவு. ஹுகி வேட்டிக்குங்காந்து பாஸங்வரேங்கா செய்தி பிரெரணாரா பாவுமேஷ்வரியில் செய்து அந்தினா பிரெரணாரா தமேஷ்வரிக்கீட் சொல்லும். வெஞ்சியாத்துங்காந்து, சொய்யாத்துங்காந்து, துஜ்ஜிவதுத்தீயும், உத்தரயும், ரோங்ரிணியும், மகாதிரயும், சுளாந்தவும் ஹுவ செய்திலை தமேஷ்வரிக்கீடி. பிரெரணாந்து, பக்க புரிணாந்து செய்திலை.

“நாமகை பாராதவ நலை ஞானம்.”

ஹுகாவி.

“நாமாயா ஓத்துவதினே.”

ஹுகாவி.

“பெஞ்ஜிமானிதுமென்றுகொணம்.”

ஹுகாவி.

ஹுகாவை அந்துடன்னாமத்திற் களை. வேட்டிவாஸம் துடன்னி பாத்தால்விவாஸமோ, லீக்ஷ்மிரித்து லிவாஸம் துடன்னி பாத்தால் பிவாஸமோ, தமேஷ்வரிக்கீடி செய்தேள்ளுவரைங்கா, பியிடாரமாயிடு வதினொண்டால்விவாஸம் வஜ்ஜிக்கேள்ளுமாயைங்கா அமாணாடுதாரைடு கேட்கக்காரிக. பாவுமேஷ்வரிக்கீடி குடிணெது ப் பிரெரணாராதுடன்னிடு

1. ‘உலகுநாற் ஸ’ ர, பாலா,

പിവസാനങ്കുല്യമിളിപ്പോരം ചെയ്തുകാണ്ടുണ്ട്. പത്രാടിവ സത്തിനു പാത്രിരിക്കമാറുമില്ല. പതിനൊന്നാംദിവസം വഞ്ചി ശ്രീകും കാണമില്ല. ഇതിനു സംസ്ഥ്വരം, അംഗസ്തിയും, അധി മാസവും വജ്ജിക്കേണം. വിവാദമുണ്ടാക്കയാൽ സുടാധിമാസവും, മല്ലാധിമാസവും വജ്ജിക്കേണം. വിധിയെന്നു രോഹിണീ. ഉത്തര കളായതു — ഉത്തര ഉത്തരം ഉത്തരിക്കാതി ഇവ മുന്നും. ഇന്ത എന്നു മകയിരം. അദിതിരെന്നു പുണ്ടതം. ഇഷ്യാദനാളിം വജ്ജിക്കൈ. ഇഷ്യാദമെഴിച്ചുള്ളിവ ഇഷ്യപരഞ്ഞാനുന്നനാളിം കൊള്ളിം. തുഡി വരുത്തിരി വജ്ജിക്കേണം. മരറപ്പുക്കണ്ണബലുാക്കവേ കൊള്ളിം. വിഷ്ണിയും, ഗണ്യാനവും വജ്ജിക്കേണം. നവഃഭാഷണബലിൽ മറേറ വ എഴും, ഷഡ്ഫോഷണബലിൽ മ ചമാസണബലാളിച്ചുള്ളിവ മുന്നും വജ്ജിക്കേണം. വജ്ഞിയാളിയും, ചൊപ്പാളിയും വജ്ജിക്കേണം. മനാറവ അമ്മാളിയും കൊള്ളിം. ഇഷ്യവരുടെയും ചിറന്നാം വജ്ജിക്കേണം. പക്ഷപ്പീറനാർ ആവശ്യത്തിക്കയാൽ കൊള്ളിം. ആ വരുത്തിക്കയാൽ അമ്മാരാഗിക്കുറിത്രാദികളെ വജ്ജിക്കുന്നു വണ്ണ.

“ജീവതി ചിതരി മുതേ വാ
ജായംമവാപ്പു ദയമേരുന്നനി.”

ഇതി റാഡി റാലികോം.” എന്നു പരിഭ്രാം.

ഇതി ടരേംസ റാലികോം ശ്രീരാമ പാഠകിതേ
കാലചിപക്കവ്യാപ്താനെ ബാഖകരനാളി:
മജ്ജുഡാനേ ദയമേരുവനിവിധിന്നാമ
തുനീഡ്രിജ്ജുഡാ.

അമ ചതുരേമ്മാഡ്യായി:

സമാലീപാകവിധിയി:

ഇനി സ്ഥാലീപാക നതിനെര ചിവസത്തെച്ചുണ്ടുന്നു:—

ദയമേരുവനി കര്ത്തവ്യം
ഗ്രാഖിം കു നാപാ യജ്ഞവ്യം ഭാം
സ്ഥാലീപാകസ്യ ചാരംഭാ
പ്രദയാരഗ്രഹിതാ ന ചേരം.

ഇതി. യജ്ഞവേദത്തികളിൽവെബ്ബാധി ദയമേരുവനികളിൽനിന്നും നടപ്പാക്കുന്നതിൽ പ്രതിപദ്ധത്താം

സ്ഥാലീപാകം ആരംഭിക്കേണം ഭാത്യാദത്താക്കന്മാരിൽവാക്കും അഥവാ ലഭിയില്ലെങ്കിൽ. ഇത്വക്ക് മഹത്തും ഭാത്യായില്ലെങ്കിൽ എന്ന യജുവേദിക ഉണ്ട് ബൈഡാധനമാക്കും എന്നതെന്ന വേണ്ടാ, എല്ലാക്കുംതെന്ന സ്ഥാലീപാകമാരംഭിപ്പുണ്ട് ഭാത്യാദത്താക്കന്മാരിൽവാക്കും മുല്ലമായിരിക്കുന്നാണെ ആവു.

“സ്ഥാലീപാകമുചക്രമേഖളുച്ചിതാ
നോചേദ് ദ്രാത്യാസ്ത്രാമിനോഃ.”

എന്നണംപ്ലോ.

എന്നാൽ ഭാത്യക്കുതാൻ, ഭത്താവിനുതാൻ, ചുലയുണ്ടായിരിക്കുന്നനാണും ഭാത്യ തീണ്ടായിരിക്കുന്നനാണും സ്ഥാലീപാകമാരംഭിക്കുതു്. ഇവിടെപ്പുല ഇന്നപുലയെന്നല്ലാമില്ല. പത്രിക്കുതെന്ന ഉണ്ടാകുന്ന ബാധ്യവാശ്രയത്തിലുമതു്. തീണ്ടായിരുന്ന കളിച്ചിവസ്തിലുമതു്. അഞ്ചുനീരുകളിലേച്ചയാവു.

“പണ്ണമേധനി ശ്രൂചിതാ സവേഷി കമ്മസപ്പി”.

എന്നണംപ്ലോ.

ബാധ്യപക്ഷാമഗത്യേ
കാഞ്ഞായം സേകതഃ പരം.

ഇതി. യജുവേദികളിൽ ബാധ്യപക്ഷാക്കും സാമവേദികൾക്കും വേളിദ്രോഷം കഴിഞ്ഞാൽ നടേവതന്ന അപാരപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദ്ധത്താർഡം സ്ഥാലീപാകമാരംഭിക്കേണം ഭാത്യാദത്താക്കന്മാരിൽവാക്കും മഹത്തും ഭാത്യായില്ലെങ്കിൽ.

കൈഷിതക്കസ്തു ദീക്ഷാന്ത
കാത്യ എവേതി സോദ്ദുവീൽ.

ഇതി. കൈഷിതകന്ന വേളിദ്രോഷം കഴിഞ്ഞെത ആവു എന്നില്ല. അവന്ന വേളിയുടെ ദീക്ഷകളിൽനിന്നാൽ നടേവതന്ന അപാരപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദ്ധത്താർഡം സ്ഥാലീപാകം തുടങ്ങുന്നും ഭാത്യാദത്താക്കന്മാരിൽവാക്കും അതുലിയില്ലെങ്കിൽ.

ദീക്ഷാരംഭാൽ പുവ്മപ്?
കാത്യ എവാശേലായതെന്നഃ.

ഇതി. അരുപ്പലായനമാക്ക വേളികഴിത്തു പിറോന്നാ ഇള്ളതിന്തെ ഒപ്പാസനം വേട്ടാൽ നടേവത്രന അപരപ്പക്ഷ ത്തിൽ പ്രതിപദ്ധത്താർ സ്ഥാലീപാകം തുടങ്ങണം. അവൻ ദിക്ഷവാരിക്കിലും കണക്ക്. ദിക്ഷവിരിക്കാളും കണക്ക്. വരതി ക്കാതെത്തും ഏതിരത്തെത്തും ഒപ്പാസനം വേദിക്കു കഴിഞ്ഞാൽ അനു സ്ഥാലീപാകാദിവസമെങ്കിൽ അന്തരനെ സ്ഥാലീപാക മാരംഭിക്കുണ്ട് ഓർമ്മത്താക്കമാരിയവക്കമത്തുലിയില്ലായ്ക്കിൽ.

“പാണിഗ്രഹണാദി ഗ്രഹം പരിചരേൽ”
എന്നേം അരുപ്പലായനഗ്രഹം.

മലമാസത്തേ എനവ
സ്ഥാലീപാകമുംകുമേൽ.

ഇതി. അധികാരി, അധികാരി, സംസ്കृതം, ഇന്ത്യ മാസങ്ങൾ മുന്നിലുമൊരുത്തുകൾ സ്ഥാലീപാകമാരംഭിക്കുന്നു. വിവാദമുണ്ടാകയാൽ സ്കൂടായിമാസവും മധ്യാധിമാസവും വാഞ്ചി ക്കമാറ്റേ ആചാരം. മലമാസത്തിലെത്തെനു ഷട്ട്‌സൂത്രത്തിൽ ചൊല്ലിട്ടുണ്ട്.

“അധികാരാന്തര പെയ്സ്റ്റ്‌മാസി യാ മലമാസശാ
തസ്യാമാരംഭണ്ടിയാപി ന കവിത കദാചന്.”
ഇങ്ങനെ.

പ്രതിപത്ത്‌പെയ്സ്റ്റ്‌മാസേപ്പുാസ്തു
സന്യാവേവ ഹി സ സൂതഃ.”

ഇതി. പ്രതിപദവം പെയ്സ്റ്റ്‌മാസിയും കുട്ടന സന്യായി കു തന്നെ ക്കമാറ്റേ സ്ഥാലീപാകമാരംഭിപ്പാൻ വിധിച്ചു എന്നോ പ്രസിദ്ധമല്ലോ.

അഞ്ചുംഒഡേഷ്ടപ്പുമാംഡേർമ്മഃ
പവ്സന്യിത്വാ ഭവേത്
തദാ പരേത്യരത്നാംശാത്
പ്രാക്ക്ഷേത്രത്തിന എവ സഃ.

ഇതി. അനുഭൂത പകലൈക്കൊണ്ട് ഷപ്പിച്ചു് എടുക്കുറിട്ടാൽ അതിലെട്ടാംകുററിൽ പവ്സന്യിവരികിൽ പിറററന്നാളുംതു

സ്ഥാലീപാകം വേണ്ടി. അന്തോ എടുംകുറ തുടങ്ങിയുംപേ പദ്ധതി കഴിഞ്ഞവെക്കിൽ അന്നതന്നെ വേണം സ്ഥാലീപാകം.

ഹത്യാഹ്രി കേമിഡാഹാത്രം
സന്നവമിത്യപരേ ജഹഃ.

ഹതി. ഹൗവണ്ണം സ്ഥാലീപാകത്തിന്റെ ദിവസത്തിൽ എന്ന ചൊല്ലുന്തു ചിലർ. അതിവണ്ണമല്ല എന്ന ചൊല്ലുന്തു മറ്റചിലർ.

ഹനി അവക്കട പക്ഷംകുത്തുണ്ണം:—

യദവന്ത്യുമധ്യായ പും
ദ്രുതേ പ്രതിപത്ത് കലഃ
ഗരവേദമിതാസ്ത്രസ്തി
സ്ഥാലീപാകം കരോതപിതി.

ഹതി. ശരം എന്ന് അഡ്യ്. വേദമെന്ന നാല്. അപ്പുംഡാ ശരവേദമെന്ന നാലുത്തതബും. യാതൊങ്കിവസമയ്യുമയത്തിനു സുക്ഷിച്ച പക്ഷംകണ്ണായ നാലുത്തതബുംപിലിപ്രതിപദമുണ്ടാകുന്നതു അന്ന സ്ഥാലീപാകം വേണ്ടി. അന്തോ അസ്തുമയത്തിനു പക്ഷംകണ്ട പ്രൂഢം പ്രതിപദം നാലുത്തതബുംപിലി തിക്കത്തില്ലെങ്കിൽ പിറ നാലുതു സ്ഥാലീപാകം വേണ്ടി. ഹങ്ങനെ അവൻ ചൊല്ലുന്തു. ഹവ രണ്ടിലുമെത്തുകൊള്ളേണ്ടിവര്ത്ത് എന്ന ഒപ്പോചാരമറിഞ്ഞു കല്പിച്ചുകൊള്ളുക. ഹവിടെപ്പെട്ടുമനത്ത്¹ അനേപ്പുകർക്കൊണ്ട എടുക്കുറിച്ചു കാണ്ണാറെല്ലാമല്ല. അസ്തുമയത്തിനുകണ്ണായ പ്രതിപദം നാലുത്തതബുംപിലിയുണ്ടെങ്കിൽ അന്നതു സ്ഥാലീപാകം ചെയ്യുന്നതോയാം. നാലുത്തതബുംപിലിയിൽ കുറകിൽ പിറന്നാലുംതു. ഹങ്ങനെയതു പെരുമനന്നതാവാരം. പുറത്തും പലേടത്തുമിങ്ങനെന്നതനു യഞ്ഞതു ആച്ചാരമെന്ന നോനോ കേട്ടിരിക്കുന്നതും. അതവിടെയവിക്കേണ്ടിച്ച നിണ്ണയിച്ചുകൊടുക്ക.

പവണസ്ത്രം പാദേ ച
ങ്ങിയതേ സ തു കൈഞ്ഞന.

ഹതി. സ്ഥാലീപാകം വേണ്ടനുബിവസം വാവിന്റെ നാലാം കാൽ തുടങ്ങിയായ സ്ഥാലീപാകം ചെയ്യുന്നതു ചിലർ. എക്കിലും

1. ‘തുഞ്ചപാദേ തു’ എന്ന ര പാം.

സ്ഥാലീപാകമാരംഭിക്കുന്ന ദിവസം പദ്ധസന്ധുകൾത്തെന്ന ചെയ്യാ മെകിൽ അത്രതേ മധ്യമാകുന്നതും പ്രതിപദ്ധതിൻ്റെ ആദിത്യി ചു മുന്ന് കാലുകളിൽ കൊള്ളാം. വാവിൻ്റെ മുന്നാംകാൽ വജ്ഞിക്ക മാറ്റേ ആചാരം നാന്നാത്തെ സ്ഥാലീപാകത്തിനും. കീഴിൽ മുട്ടിക്കിടക്കുന്ന സ്ഥാലീപാകമെങ്കിൽ അതിനു വാവു മുഴുവനും കൊള്ളുകയുമാം.

പ്രതിപത്രത്തുപാദേ തു
• സ്ഥാലീപാകോ വിവജ്ഞതേ
പ്രതിപത്രത്തുപാദേസ്തിൻ
തുതേ ത്രാവത്തനം ഭവേത്.

ഇതി. മുട്ടിക്കിടക്കുന്ന സ്ഥാലീപാകമെങ്കിലും അന്നത്തെ സ്ഥാലീപാകമെങ്കിലും റണ്ടുപ്രതിപദ്ധതിൻ്റെയും നാലുംകാൽ നേരത്തു വജ്ഞിക്കുന്നതുവരെ. അതോടു ഒരുത്തനോരുതെ രണ്ടാം ലോക പ്രതിപദ്ധതിൻ്റെ നാലുംകാൽ 1കൊണ്ട് സ്ഥാലീപാകം ചെയ്യാൽ എകിലസ്ഥാലീപാകമാവത്തിക്കയും വേണം.

പ്രിതിയായാബ്യത്തില്ലോ-
മഹി നെന്തുമാച്ചരേൽ.

ഇതി. രണ്ട് പ്രിതിയയള്ളുക്കേരത്തും രണ്ട് പതിനൂലുള്ള നേരത്തും തൃജ്ഞചതുര്ഭ്രംഖിമാസം വേണ്ടുന്ന ദിവസവും സ്ഥാലീപാകം വേണ്ടുന്ന ദിവസത്തിൻ്റെ പിറോഡിവസവും സ്ഥാലീപാകം ചെയ്യുകയും.

തതു തൃജ്ഞചതുര്ഭ്രംഖാം
തുതേ ത്രാവത്തനം ഭവേത്.

ഇതി. തൃജ്ഞചതുര്ഭ്രംഖിയള്ളുക്കേരത്തു ചെയ്യിലും തൃജ്ഞചതുര്ഭ്രംഖി ശി ഗ്രാലത്തിനു വജ്ഞിക്കേണ്ടുന്ന ദിവസമൊന്നുകിലും രണ്ടുക്കി ലും അഞ്ചിവസങ്ങളിൽ ചെയ്യിലുമാസ്ഥാലീപാകമാവത്തിക്കണും.

ഇന്തി സ്ഥാലീപാകം വേണ്ടുന്ന ദിവസത്തിൻ്റെ പിറോ നാർഡ് ദ്രിതിയനേരത്തു ചെയ്യിൽ ആവത്തിക്കേണമോ വേണ്ട ദേഹയെന്ന പെരിക്കെ വാച്ചാരകണ്ണം. ധാതോരോട്ടത്രമാവ

ത്രിക്കരോടു അനുസരം പ്രമാണഭ്രംഗരോട് കേള്ള നിന്മയിച്ചവേണ്ടാവത്തിപ്പാണ്. എന്നാൽ രണ്ട് പ്രതിഷ്ഠാദത്തിനേറിയും നാലും കാലും സ്ഥാലീപാകം വേണ്ടുന്ന ദിവസത്തിന്റെ പിരിറന്നാളും തീർച്ചയത്തിലൂടെ നേരവും അതു ശ്രാലത്തിനു വജ്ജിക്കേണ്ടുന്ന ദിവസവും പ്രതിയിരണ്ടുമുള്ളും നേരവും ഷുഠിപക്ഷത്തിൽ പതിനാലുള്ളും നേരവും സ്ഥാലീപാകം ചെയ്യേണ്ട്. ഈനി തീർച്ചയത്തിലൂടെ നേരത്തും അതു ശ്രാലത്തിനു വജ്ജിക്കേണ്ട ദിവസവും സംഭാരംകൂട്ടി ഒഴുക്കുന്നതിനും വേണ്ട്.

പ്രതിപദ്ധത്യാസ്യം
സ്ഥാലീപാകസ്യമാപരഃ
ഷുഠിപാകതഃ പെണ്ണമാസാവ്യം
ദർശനംജനസ്യമാപരഃ.

ഇതി. അമാവാസിയും പ്രതിപദ്ധവുംകൂടുന്ന സന്ധ്യവികർ
¹ രണ്ടും സ്ഥാലീപാകം വേണ്ട്. പെണ്ണമാസിയും പ്രതിപദ്ധവും
കൂടുന്ന സന്ധ്യവികർ ചെയ്യുന്ന സ്ഥാലീപാകത്തിനു പെണ്ണമാസമെന്ന പേര്. അമാവാസിയും പ്രതിപദ്ധവും കൂടുന്ന സന്ധ്യവികർ ചെയ്യുന്ന സ്ഥാലീപാകത്തിനു ദർശനം എന്ന പേര്.

പത്രാസ്യ ബാന്ധവാശ്രയേച
രജാനിസ്ത്രമന്മുച്ചി ച
ദർശനയോ ന വജ്ഞാസ്യപ്-
മംലധാസത്രയേ തമാ.

ഇതി. രണ്ടാംസ്ഥാലീപാകം തുടങ്ങിയിള്ളവ പതിക്കബാന്ധവാശ്രയേചമുള്ളും ഗാളം പതി തീണ്ടായിരിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിലും മലമാസങ്ങളിലും ചെയ്യുന്നതായ്ക്കുണ്ടില്ല. പതിക്കബാന്ധവാശ്രയേചമുള്ളും അതശ്രേചനത്താലൊന്നാളും ദിവസങ്ങളിലേതും ഒരുപാസനം വേദംക്കയും സ്ഥാലീപാകവുമില്ല. ദർശനവും ബാന്ധവാശ്രയേചവും അതികാലജ്യവും കൊള്ളുന്നാണ് ഔഖ്യമണിക്കർക്കു പിച്ചയിടാം. വച്ചവിള്ളുവിയുട്ടുകയുമാമതിമികളും. ഒപാസനം വേദംക്കരുതു്. അതോ അളിവിസങ്ങളില്ലില്ലോ എന്നിട്ട്.

1 രണ്ടും സന്ധ്യവികർ എന്ന ച. പാഠം.

ഇനി ഓർത്തു തീണ്ടായിരിക്കിലും ഓർക്കു ചുക്കിട പിറന്നിൽ
പുലയിലും അവധിതാനെ ബാധ്യവാഗ്രഹം കൊള്ളുന്നാണ്
ശ്രദ്ധാസനം വേദിക്കാം. അന്നത്തെ സ്ഥാലീപാക്കവും ചെയ്യാം.
പഞ്ചയജ്ഞങ്ങളും ചെയ്യാം. ദേര്ത്താവിനാ പിച്ചയിടത്തു്. ഇനി
ദേര്ത്താവുതാനെ അതികാച്ചിവും ബാധ്യവാഗ്രഹവും കൊള്ളു
ന്നാൽ ഓർക്കു ആവിത്തിനും പുലയിലും. ഇനി പത്തിയുടെ
ബാധ്യവാഗ്രഹമൊഴിഞ്ഞു് ഇതുവരുലോകത്തക്ക് പുലയുള്ള
നാടം പിണ്ണംപിതൃയജ്ഞം ചെയ്യേണ്ണെ എന്നും. പുലയുള്ള
നാടേരു പുലപോയയും ചെയ്യേണ്ണെ. അഭ്യക്കാഹാവംശങ്ങൾ
പുലയുള്ളായി മട്ടിയതു പുലപോയായാൽ ചെയ്യേണ്ണും. പിണ്ണം
പിതൃയജ്ഞം ചെയ്യാമോ പാവംശവൈജ്ഞമവന്നു് എന്ന കേട്ട
ചെയ്യു. കേരംപ്പാനോക്കമില്ലായ്ക്കിൽ മട്ടിയ പാവംശവൈജ്ഞ
നാടം പിണ്ണംപിതൃയജ്ഞം ചെയ്യേണ്ണും.

ഇവിടെയുണ്ട് പക്ഷഭേദം. പത്തിയുടെ ബാധ്യവാഗ്രഹ
ചമോഴിഞ്ഞു ഇതുവരിചേരുത്തുക്ക് പുലയുള്ളായിട്ടു് അഭ്യക്കാഹാ
വംശങ്ങൾ മട്ടിയവ പിന്നെ ചെയ്യേണ്ണെ എന്ന ചിലർ. അങ്ങെനോ
സ്ഥാലീപാകും പുലപോയായാൽ ചെയ്യേണ്ണെല്ലോ അവുണ്ടാമിതും.
എന്നാലിതും കേട്ടകൂല്ലിക്കു.

ഇനി പത്തിയുടെ ബാധ്യവാഗ്രഹമൊഴിഞ്ഞുള്ള ചതുപ്പു
ലായകിലും പെററപുലയെക്കിലും കുരത്തുനിന്മണിക്കുകൊണ്ട് പ
ത്രിയജ്ഞമാനമാർ അതു കേട്ടില്ലായ്ക്കു. അലിവസങ്ങളിലെറുപാ
സനും 1വേട്ടചിരിപ്പു. അലിവസങ്ങളിലെ സ്ഥാലീപാകമെങ്കിലും
മുൻകു മട്ടിക്കിടക്കുന്ന സ്ഥാലീപാകമെങ്കിലും അന്നചെയ്യു എന്ന
മിരിപ്പു. അങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നാൽ അപ്പുലക്ഷിയുമുഖ്യമായും ഇതു
വരിക്കുമൊത്തതു അതുകേട്ടു എന്നവരികിൽ അതുകേട്ടപ്പോറും
തുടങ്ങിയുള്ള ശ്രദ്ധാസനം വേദിക്കുയും സ്ഥാലീപാകവും പിന്നെ
പുലപോയായാൽ ചെയ്യേണ്ണെ. ഇനിപ്പുലയുള്ള നിമിത്തമുണ്ടായിട്ടു്
ഈവർ അതു കേരംകും മുന്നു ചെയ്യുവരെ അവത്രിക്കയുംവേ
ണ്ണു. അതിനു പ്രായശ്രിതത്തം ചെയ്യുയുംവേണ്ണും. ഇവിടെ ക്രിം
ചെയ്യുചെയ്യിത്തും പുല ഫേട്ടംകുഴിത്തിട്ടുകിലും ക്കൈക്കഴി

ഞങ്ങിട്ടക്കിലുമിരവരാലോരത്തു കേട്ടപ്പോൾ തന്നെയശ്രദ്ധ ചുല്ല കാരണം, നിമിത്തമണ്ഡാഡപ്പോഴ്സ്റ്റ്. എന്നിരെ ഒപ്പാസനം കാച്ചിവെച്ചിരിക്കുന്നതുവേച്ച് വേട്ടപ്പറയിരുന്നു. അങ്ങനെ ഇരക്കുന്നാൽ ചുല്ല ചുട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നിലും കൈക്കുഴുവിന്തിട്ടു കുറുക്കുന്നിലും ചെയ്തുവെക്കിൽ അപ്പോൾ പത്രക്കിലും മുന്നൊക്കിലും നിമിത്തമണ്ഡാധപ്പോൾ തുടങ്ങിയിരുന്നിട്ടുള്ള ദിവസങ്ങളിലെ ഒപ്പാസനം വേദിക്കയുമതിന്നുകൂട്ടു സ്ഥാലീപാക്കം വരികിലതും പിന്നെച്ചുഞ്ഞുണ്ടാണ്. ഇവിടെപ്പുല കേട്ടപ്പോഴ്സ്റ്റ് അരംഭിച്ച ചുലക്ക് നിമിത്തമണ്ഡാധപ്പോളാണ്. ഇതിന്റെ സ്ഥി.

“യാനി നിത്രാനി കമ്മാണി
കുതാനൃത്തചിലിപ്പിജേജി
താനൃനാവന്തനിഷാനി
കർത്തവ്യനാതുതനത്തമാ.”

ഇങ്ങനെ.

ഇനിപ്പുലയണ്ഡായാലെത്ര സന്ധ്യക്ക് ഒപ്പാസനം വേദിക്കിക്കു ഇളംയേണ്ടി എന്നതിന്റെ സ്ഥായം. ദൈനനാൾ ചുലയുള്ളതിനു മുമ്പൻസ്ഥ്യക്കിളയേണ്ടാണ്. മുന്നൊക്കും ചുലയുള്ളക്കിൽ എഴു സ്ഥാനം സ്ഥാനം ചുലയുള്ളക്കിൽ ഇരുപ്പതെന്നു സന്ധ്യക്കിളയേണ്ടാണ്. എന്നാൽ ചുലപോക്കുന്നാൽ എതിരെ തന്ത സന്ധ്യയും ഒപ്പാസനം വേദിക്കേണ്ടി. ചുലപോക്കുന്നാൽ സ്ഥാലീപാക്കിവസ്ഥകിൽ അന്നതെന്നു സ്ഥാലീപാക്കം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടാണ്.

ഇവിടെ മറ്റൊരുണ്ഡായപ്പക്ഷം. ചുലയുള്ളകുന്നാൽ പക്കലെ ചുലയുള്ളക്കിലെ എതിരെത്തെ സന്ധ്യക്കു അന്നെന്നപാസനം വേദിക്കു ഇളയേണ്ടി. അതോ അസ്ഥിച്ചാവു. ചാകതാൻ, പിറക്കതെന്ന് ചെയ്തു ചുലയുള്ളവതു് ഏകിലപ്പുമയതിനേ ഇളയേണ്ടി. അന്നതുമിത്തേതിളയേണ്ടാണ്. അതപ്പുക്കുമായതു്. ഇനിപ്പത്രനാഴിക രാവുള്ളപ്പോഴും അവു ചാകതാൻ പിറക്കതെന്ന് അവസ്ഥ വന്നതു്. അങ്ങനെ ഇരിക്കിലും അന്നതുമിരുന്നെന്നതു ആടി ഇളയേണ്ടാണ് എന്ന മുമ്പിൽചൊല്ലിയപക്ഷം. ഇവ രണ്ടിലും

പണ്ണേവരു ചെയ്യംവണ്ണം ചെയ്യ. എന്നിയെ അദ്ദോ അറി വില്പായ്ക്കിൽ അനന്നന് പ്രമാണഭൂതർ ചൊല്ലിയതു ചെയ്യ. എതിരത്തെ ഒപ്പാസനം¹വേർക്കുന്ന എന്നുള്ള പക്ഷമുടയവനോ അന്ന സ്ഥാലീപാകം അവസ്ഥ വന്നിരിക്കിൽ അതു ചെയ്യാൻമേം. എന്നിയെ സ്ഥാചിപാകമിള്ളേണ്ണമൊ അവിടമിന്നം വിചാരി ക്കേണം. ഭർത്താവിന്നം ഭാർത്തക്കുമൊക്കുമേം സപിണ്ണമാരു ടേതും സ്ഥാനോട്ടകമായുംതും. അച്ചൂപ്പാഴോ ഭാർത്താനെ അതി കാബജം കൊള്ളുന്നാളും രേപ്പാസനം വേർക്കു എന്ന ക്രിയയ്ക്ക് സ്ഥാലീപാകവുമില്ല.

ഈ രവസ്യപരായഞ്ച് റിടത്തു തുരോബണിനാരം ഏ പാസനം കാളിയെയാവച്ചു ഒരിക്കിൽ ഫോഡി ഭർത്താവ്. അവി ടെ അതിനടത്തു മീതെ പ്രതിപദത്തനാരം പകൽ ഇവക്ക് പത്തു പുലയുള്ളായ മുഖം മരിച്ച വിശേഷത്തനിന്ന്. അതു പിന്നെതെ പ്രതിപദത്തിനാളുംതു പതികേട്ടു. ഭർത്താവനം കേട്ടില്ല. പിന്നെ അതിന്റെ പിന്നെതെ പ്രതിപദത്തനാരം ഭർത്താവു സ്ഥാലീപാകമെയ്യുന്നില്ലതുവനു. അന്നെതു അവൻ കേട്ടു. അതുകൊണ്ടവിട്ടു മുപ്പത്തെയു സന്ധ്യക്കുഴപാസനം വേർക്കുയും മുന്നു സ്ഥാലീപാകവുമില്ലാതെ പേരി. എന്നു ലിങ്ങനെന്നെയല്ലോ വരുമവസ്ഥ.

സാധാപ്പാതസ്തു യോ മോഡി
സ്ഥാലീപാകപ്രയം തമാ
എത്തപ്രയം മഹി നിത്യം
കത്താളത്തേന സാദരം.

ഈതി. ഗൃഹസ്ഥൻ അന്തിക്കെതെത്തും എതിരത്തെത്തുമെന്നപാ സന്നദ്ദേശവും സ്ഥാലീപാകങ്ങൾ രണ്ടും നിത്യങ്ങളായിരിക്കുന്ന മുഖരെ അതുകിൽ മുട്ടാതെ ചെയ്യുകൊള്ളുക. ആശപ്രലായ നന്ന രണ്ടാംവേളിക്കു ദീക്ഷവിരിച്ചതിന്റെ നാല്പാംനാളുതിരെത്തെ ഒപ്പാസനം വേർക്കു കഴുതെന്നും അതതീയെ രക്ഷിക്കേണ്ടു. പിന്നെ അന്നതനെന പതിമാരിയവയുംകുടു ഇയ്യന്ന സംഭാരം കുട്ടി ഒപ്പാസനമിടേണം. പിന്നെ അന്നനിക്കു നാട്ടിമുവക്കു

1 ‘ചെജ്ജ് എന്നുള്ള’ എന്ന ട. പാഠം.

യൈഴച്ചാസനം വേട്ട തുടങ്ങുക. മുങ്ങനെ വേണ്ടി അപ്പോഴോ ഇട്ടിക്കണ്ണം മുഖം അപരപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദം വരികിൽ ന ദേതെന്നുത്തിനുംബേണ്ടാ ആ സ്ഥാലിപാകത്തിനും. അനു വേട്ട പ തി കുട്ടകേ വേണ്ടി എന്നിങ്ങനെ ചൊല്ലുന്തു ചിലർ. അതി ഞങ്ങനെയല്ല. രണ്ടാംവേളി തുടങ്ങിയിള്ളു വേളികൾക്കു ദിക്ക് ക ശിയമുഖം അപരപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദം വരികിൽ അനു സ്ഥാലിപാകത്തെയുള്ളേണ്ടാ നടേതെന്നുത്തിനുംബേണ്ടകിൽ എന്ന ചൊല്ലുന്തു മറ്റുചിലർ. മുതന്നനു പ്രമാണത്തരേട്ട് കേട്ട കൊട്ടക.

ഇനി കെണ്ണപ്പീതകനു ദിക്കാവിരിച്ചിട്ട് നാലുംബിവസമപര പക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദം വരികിൽ ഇ ചെവരസ്യമവനും വരം മുവിലേപ്പുത്തിയിബേജ്ഞിൽ രണ്ടാംവേളിക്കു. എന്നാൽ വേളി പ്ലാറ്റതു നിത്രപിക്കണമ്പോഴേ ഇത്രാദികളുള്ളടച്ചി നിത്രപാച്ചവ രേഡറിച്ചുക്കണം. ഇനി ബെഡ്യാധനനു ദശമേരുഹനി കഴി ഞതാൽ നടേവരുന്ന അപരപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദത്തുനാലേപ്പോ സ്ഥാലിപാകമാരംഭിക്കേണ്ടു. എന്നാലവനും അപരപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദത്തുനാടു ദശമേരുഹനി ചെയ്യേണ്ടിവരികിൽ അനുനു പ്രമാണത്തരേട്ട് കേട്ടവേണും ചെയ്യാൻ.

പകലേ പ്രതിപദത്തുണ്ട് കാൽക്കര നാലുനാഴിക
എക്കിലനേ താലിപാകമല്ലായ്ക്കിൽ ചിരീറനാളിൽ.

ചാകൽകൊണ്ടുകുറിട്ടാൽ ഒക്കുട ദിവെവ ചേത്
ഉണ്ടക്കിലനു ചെയ്യേണും പകലാൽക്കരയുന്നനാറു.

രാവും പകലുമൊക്കുന്നാൽ കാൽക്കര നാലുനാഴിക
പകലേരുക്കിലനുള്ള പകലപെശണണ്ട് ആറ്റു.

വാവെട്ടാംകുറിലില്ലായ്ക്കിൽ താലിപാകമെ തലിങ്ങ
എന്നണണ്ട് ചിലർ ചൊല്ലുന്ന ചിലദേശത്തിനോക്കുന്നം.

ദേശാചാരവിരേഖയിത്തുന്നമുട്ടു മതമല്ലതു.

താലിപാകം പ്രതിപദം നാലുത്തമുഖിയിള്ളുന്തുനാൽ

വേണുമല്ലെങ്കിൽ കണ്ണിട്ടുന്നതിനിവയം.

ആ ചാരഭോത്തുകാണം നേബാളിത്തനേ നമ്മുടെ മനം.

തലീപാകം വാദുകൊണ്ട് ചെയ്യോക്കിയുള്ളാക്കരിം
പ്രതിപറ്റിയും തു ചെയ്യില്ലവര്തനം ഭവേത്.

പീതീയാഖ്യാസുത്രംഗമാപി എന്നതോ സമാചരേത്.
ചെയ്യില്ലവര്തനം വേണ്ടാ എന്നചൊല്ലും മഹാജനാഃ.

ഈ പരമോന്നതിയിൽ സ്ത്രീ ശേക്കരണ വിര ചിത്ര
കാഡിപ്പക്കുവ്വാനേ ബാധകരന്നുള്ളി
മധ്യജാഗത് സമാചീംകപാഡി.
കുത്രേമാശ്ശ്രായഃ.

അധി പാത്രമോ/ശ്ശ്രായഃ.

ചുംസവനവിധി.

ഈ ചുംസവനത്തിന് ഒപ്പാഴ്ത്തചൊല്ലുന്നു:—

ഉത്തരയണ്ടതിലും ദക്ഷിണായന്നതിലും കൊള്ളാം.
അംഗസ്ത്രത്രാഡി ഷട്ട് ഭോഷണങ്ങളും വഞ്ജിക്കേണ്ടി. റവിമാസങ്ങളും
സ്ഥാനകൊള്ളാം. പകലെ കൊള്ളാവു. രാത്രി കൊള്ളണ്ടതു്. ഗഹന
മുണ്ടായാൽ മുന്നഭിവസം വഞ്ജിക്കേണ്ടം. അത്രാവാത്തക്കില്ലെങ്കിലും
സംബളിലും ഏം കേരുള്ളത്. ഇതന്നന്ന പ്രമാണാന്തരേരനാരാത്താ
ക്കൊംക്ക. ആപ്പത്രങ്കൾ സാധാരണനംകുടെക്കൊള്ളുന്നത്. പറ
ട്ടരാഡി വഞ്ജിക്കേണ്ട അവിടെയും.

തുതീയേ ഗംഗാസേ തു
ക്കുളാതോ ചുംസവനങ്കിയാം.

ഈ മുന്നാംതിങ്ങളിൽ ചുംസവനം ചെയ്യ. ഇവിടെ
മുന്നാംതിങ്ങൾ തടക്കിയേ ചുംസവനം ചെയ്യാവു എന്ന കുതാമെ
സ്ഥാനില്ല. ഗംഗാബന്ധന നിന്ന് തിച്ചരിഞ്ഞതായൽ ചുംസവനം ചെയ്യാം
എന്നണ്ടു ചിലർ ചൊല്ലുന്നു. ഇതു ബോധായന്നല്ലെങ്കിലും ചൊല്ലീകു്.

“വിജന്താരേത ഗംഗ തിങ്കു ചുംസവനം.”

ഇങ്ങനെ.

ബാധുലകഗ്രഹ്യത്തിലുണ്ട്.

“തിശ്വേ പുംസവനം പ്രക്രേ ഗഭേ”

ഇങ്ങനെ.

ഇനി സുതിയിലുണ്ടെചൊല്ലിട്ട്.

“പിതീയേ വാ തുതീയേ വാ മാസി സ്വന്നനതഃ ചുരാ
ചുനക്കത്രാതേ ചാദ്രേ നാവനം തരു ചോദിതം.”

ഇങ്ങനെ.

ഈ നാംതിങ്ങൾ തുടങ്ങംമുണ്ടെ പുംസവനം ചെയ്തിട്ടം
ഈനൊബാ ഏ, അഞ്ചും കണ്ണിട്ടില്ലതാണോ. ഒരിട്ടത്രെചെയ്തു എന്ന കേട്ടിൽ
കയ്യുണ്ടെതാണോ.

“പുംസവോ അഥാതമാത്രേ സ്വാഭാവ്യോഗ്യസ്വാഖ്യജ്ഞമേ”
എന്നണംഡിഷ്ടും ചടങ്ങുന്നു ചടങ്ങുന്നു ചടങ്ങുന്നു ചടങ്ങുന്നു.

“സദ്ധാസേ തുതീയേ തു തിശ്വേ പുംസവനക്രിയാ.”

ഇങ്ങനെ കാരികയിൽ.

അത്രപലായനഗ്രഹ്യത്തിൽ ചൊല്ലി ഇന്നാനിങ്ങളിലെന്നു

“ഉപനിഷദി ഗഭ്യംഭനം പുംസവനമനവലോഭനം”

“യദി നാധിയാത് തുതീയേ ഗഭ്യാസേ തിശ്വേസോദോഷി-
ത്രായാഃ.”

ഇങ്ങനെ,

“ക്രമാത് പുംസവനം ഗഭ്യിജഞ്ചനസമനന്തരം”

ഈതി ബൈണ്യാധനക്ക് പ്രാഹ തുതീയേ മാസി പുംസവഃ.

കാഞ്ഞിരാളും കാഞ്ഞിരാളും അത്രപലായനപൂർവ്വകാഃ
മാസേ തുതീയ എവ സ്വാദ് വിജഞാനം ഗഭ്യസംഭവം.

എവമാഡിക്രതം സദ്ദിഃ പരമാത്മവിശ്വരരഭഃ.

ഈ ഇല്ലത്താജ്ഞകവ്യാപ്യാനത്തിലുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്നാംതിങ്ങ
ഈതും പുംസവനം ചെയ്യും.

അതിനിന്തേ തുതീയേ വ

മത്രതേമേ ചാപി സാ ശ്രാം.

ഇതി. നടേതെ ഗഭ്രമകിൽ മുന്നാംതിങ്ങളിലുമാം നാലാം തിങ്ങളിലുമാം. കടിത്തുല്ലോ നാലാംതിങ്ങൾ മുപ്പുമാളിട്ടുകൊണ്ട് തേരു ചേറാതെന്നു. അതിനു മുന്നാംതിങ്ങളിലേംനും

“കടിത്തുല്ലാകിൽ നാലാമത്തും

പഠം ചുംസവന്നു എയെതിതും.”

എന്ന താമരന്മാർ.

അന്നാല്ലോ ചുംസവോ മാസി?

ചതുരേം വജ്ഞുതേ ബുദ്ധേയി.

ഇതി. രണ്ടാംഗഭംഗത്തുക്കാഡിയുള്ളവറിന്റെ ചുംസവനും നാലാംതിങ്ങളിൽ വജ്ഞിക്കുന്നതാണോ.

ദൈവാല്പ്രിതീയഗാംഡാദണ

സീമന്തഃ കാൽ എവ ചേത്

തത്ര മാസേ ചതുരേംപി

ചുംസവഃ ക്രിയതേ ബുദ്ധേയി.

ഇതി. അതോ ദൈവഗത്തും പെണ്ണുകിലും ചെടുക്കുന്ന ക്ഷിലും നടേതേതു ജീവൻകുടാതെയതേ പിരിന്നു എകിൽ പി നാതെ ഗഭ്രത്തിനും സീമന്തം ചെയ്യുന്നവള്ളോ ചിലർ. അവർ രണ്ടാംഗഭംഗത്തിന്റെ ചുംസവന്വയും നാലാംതിങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്നു. രണ്ടുമുത്തുനു തന്നെ വേണ്ടായെ. പിരുന്ന യാതൊരു ഗഭ്രത്തിനു സീമന്തം ചെയ്യുണ്ടിവരുന്ന അതിന്റെ ചുംസവന്വയും നാലാംതിങ്ങളിലും ചെയ്യുംബാറെതു ആച്ചാരം. ഇവിടെ നാലാംതിങ്ങളിൽ തന്നെ സീമന്തവുംകൂടി ചെയ്തിലേ നാലാംതിങ്ങളിൽ ചുംസവനും ചെയ്യാവു. അതല്ലായ്ക്കിലുന്ന ചെയ്യുണ്ടിലെ എന്നണ്ടു ചിലർ ചൊല്ലുന്നു. അതങ്ങിനെന്നല്ല ആച്ചാരം കാണുന്നു. നാലാംതിങ്ങളിൽ തന്നെ സീമന്തത്തിനു പൊഴുതിപ്പേട്ടിലും സീമന്തം വേണ്ടുന്ന ഗഭ്രങ്ങൾക്കുക്കവെ നാലാംതിങ്ങളിലും ചുംസവനും ചെയ്യുകാണും എണ്ട്.

ഇനി, പ്രജ ജീവനോടുകൂടിപ്പുന്നേ ഗഭ്രത്തിന്റെ ചുണ്ണത് വരു എനിട്ട് പ്രജ ജീവനോടുകൂടി പിരപ്പോളെക്കും എല്ലാ ഗഭ്രങ്ങൾക്കും സീമന്തം ചെയ്യുമാറെതു പെയമന്ത്രത്വം ആച്ചാരം. അതോ ജീവൻകുടാതെ പിരുന്നാൽ അച്ചേരുന്നെന്നു പുലയിപ്പില്ലോ. ഇന്ന് പുറത്തും പല ജീവനോട് പിരപ്പോളേക്കു സീമന്തം ചെയ്യുമാറെതു ആച്ചാരംഎന്നു കേട്ടിരിക്കുന്നതും.

ഹരിക്കാലക്കട നടത്തെത്ത ഗംഗയിന്നതനെ സീചനം ചെയ്യുമാ രജ്ജു എന്ന മണിക്കൂർക്കുന്നു. ഒരു നാലിവയ്ക്കും ദേശാദാരമിന്തു ചെയ്യുകൊംക്ക.

പാഠങ്ങൾ റാസി കൈവേഴ്സ്
ആലോനാല്പ്രോഫി പുസ്റ്റി

ഇതി. അധികാരിക്കുന്ന പുസ്റ്റിവനമൊന്നം ചെയ്യുത്തു് എല്ലാക്കംമിഞ്ചെന്നയെത്തു് ഇതു്.

സാമഗ്രാനം പ്രിജേറ്റോനാ -

മാല്യം ചേന തുടിയകേ.

ഇതി. സാമവേദികർക്കു നടത്തെത്ത ഗംഗയിൽനിന്ന് പുസ്റ്റിവനം മുന്നാംതിഞ്ചളിൽ ചെയ്യുത്തു്. മരറക്കും മുമ്പിൽചുംപി അവണ്ണം.

“പുസ്റ്റിവനം തുടിയേ മാസ്യന്തര മുഖ്യഃ.”

എന്ന സാമവേദിക്കുട മുഹ്യം.

മാസാഭിസ്ഥാപനമേഷ
ഗംഗാധാരിനം ഭവേത്.
തദ്ധൂതനിശ്ചിതം പ്രശ്ന-
ദർശനാൽ പാഠമം ദിനം.

ഇതി. ധാതോരാത്രിവനം ഗംഗാത് പാദനത്തെത്തു അഞ്ചി വസം തുടങ്ങിട്ട് മുപ്പുതുചെയ്യു ദിവസം ഓരോ മാസങ്ങളാകുന്ന വയററാമാദാരമാക്കണ്ട്. അതോടു ഉത്ത് പാദനത്തിവസം നിന്നുന്നയിച്ചിട്ടി ഞിലില്ലെങ്കിൽ അഞ്ചുനീതകളാണ് പ്രതിവനിംതുടങ്ങി കണ്ടകൊള്ളുമാ രാഹാരം. പുസ്റ്റിവനം, ഗംഗക്കു, സീമനം, വിശ്വാബുലി ഇവാറി നോക്കുവെ മുഞ്ചെന്നതാണും. ഗംഗാധാരിനിനു ദേഹത്തുമുക്കി ദിവസങ്ങളെല്ലാം താമരന്മുരിൽ ചെവാല്പിക്കു്.

“തീണ്ണാധിതനാദിവസാത് പതിനാറുനാളും
ഗംഗക്കുമണിക്കു തിലേ മുതിൽനാലു നാളും
ആകാ മിക്കതവയിലോജനിശാസ്യ ചെണ്ണു-
മാണാസ്യങ്ങം സമനിശാസ്യ തുടെ നിഷ്പകേ.

മുണ്ഡൻ.

വീണാക്കർക്കള്ളാസു
വജ്ജയേതു ടുംസവക്രിയാം
മകരയേഒട്ടുപ്പാത
വജ്ഞപ്പുട്ടദയേന വാ.

ഇതി. വീണയെന്ന മിച്ചനം. മിച്ചനവും കക്കവും കനി യും ടുംസവന്തിനും വജ്ജിക്കേണം. ചങ്ഗദുഷ്ടികൊള്ളിയതാ യുംകൊണ്ട് മകരവും വജ്ജിക്കേണം. എന്നിലെ ചഞ്ചോദയമു ണ്ണാകകൊണ്ടുപ്പിലും കണ്ണക്കൈ. എന്നാൽ മിച്ചനം, കക്കക്കം, കനി, മകരം ഇന്നാലുംരാധികളും ടുംസവന്തിനും വജ്ജി കേണം. മരുട്ട് രാശികളും കൊള്ളാം.

ലഘു ചങ്ഗ പിതൈ ക്കുഴ്ചി
വജ്ജയേദിക്ഷാന്തയോ.

ഇതി. ശ്രൂതോദയവും ചഞ്ചോദയവും വജ്ജിക്കൈയേരേ ദേ ണ്ണവതു്. ശ്രൂതുപ്പുഡിയും ചങ്ഗദുഷ്ടിയും വജ്ജിക്ക ഇളയുംതു്. ദുഷ്ടിയോളും ദോഷമില്ല ഉദയതിനു് എക്കിലും ശ്രൂതോദയവും ചഞ്ചോദയവും വജ്ജിക്കമാറന്തെ അത്വാരം. ഇവിടെ അവക്കുട ഉം ദയവും ദുഷ്ടിയും വജ്ജിക്കന്നേടത്തെ ദേവതന്തക്കാട്ടവാനും പാത്ര ണ്ണാമെട്ടതു പുാഴം നന്നു് എന്നു കാട്ടവാനും അംഗുംതതിൽ അത അമില്ലായു ആവുമാകുന്നതു് എന്നു കാട്ടവാനും ചില ഗമ്മങ്ങളെ ശ്രൂതി എഴുതിയേക്കുന്നു. ഇഹരതാജ്ഞകത്തിലും താമരന്മുരിലും ചങ്ഗതുക്രമാടുട ദുഷ്ടി വജ്ജിക്കമാറന്തെ ചൊല്ലിയതുള്ളി. അവ അടു ഉദയം വജ്ജിപ്പുഃനു ചൊല്ലിയില്ല.

“നാശവനവിഡൈ സുരിഞ്ഞു, ന ശ്രേഷ്ഠ
സ്രീക്രിഗ്രാരം വിതിപ്പുത്തുവന്മാഡിക്കലം
കക്കിയുംശാംഗനായു.”

ഈതു ശ്രദ്ധിത്താജ്ഞകം.

“ബുധചങ്ഗരാധികത്താഴിശ്രദ്ധേ ശ്രൂതാ വാദവും
പറവാവെള്ളി ച തിക്കൾ നോക്കപ്പീ തദ്ദോരാദ്ദോ വൃദ്ധ
ശോഭനഃ”

ഈതു താമരന്മുർ.

“തിരേശ്യ കൂട്ടാൽ എങ്ങനുവന്നതല്ല കൈഞ്ചീതകാവും
ഗുണ്ണേ പക്ഷേ ഹരിത്രയെയോള്ളും അതുംഗൾഡിഷേ
സ്കീറ്റേപാരലു തുജ ശമിവിദോഭാനി രണ്ടു ച സവാൾ.”

“ലഗ്ഗസെമ്മ ശശ്രൂച്ച് മുകും
നിരേതേ എംസവേ ബുദ്ധേയഃ.”

ഈ മുഹൂർത്തിലീംകം.

“തുജേമിടുനകക്കിസ്കീ-
മുകുംഡപ്രീക്ഷണവാസരാം
ലഗ്ഗ ചപ്രസിതെഴ കല്പും
സേക്ഷ്യാ കാലാത്യയേ തിമിം.”

ഈ പദ്ധതിക.

“മുകുംഡപാതാദയൈ നിരേം
വജ്ജിദ പീക്ഷണന്തയോഃ”

ഈതാചാരസംഗ്രഹം.

ഈനിച്ചാപ്പത്രക്കമായടു ഉദിവും ദിഷ്ടിയും വജ്ജിക്കന്നേട
തു ഭേദംകുടാതെ ചൊല്ലിയത്രമണ്ണള്ളണ്ട്.

“കക്കിവീണാംഗനാ നേഷ്ടാം
സ്കീറ്റേപാരോദയസ്തമാ ,”

ഈ കാലിപിക.

“മുകുംഡദയദിഷ്ടിവാരമിടുസ്കീകക്കിരാത്രിസ്ക്രജേ ശാ”

ഈ മുഹൂർത്തപദ്ധവി.

എന്നാൽ ചപ്രത്രക്കമായടു ദിഷ്ടി വജ്ജിക്ക ഇള യൂത്രാം.
അവയടു ഉദയവും വജ്ജിക്കമാറതു അചൊരം. അവസ്ഥക്ക
തകവാൻ അഞ്ചുമത്രലിയും നിത്രപിക്കേണം.

“മുലിരമാഞ്ചും
ഗംഡോമേ നാളി കണ്ണ
ഉപനിതേയ വിശ്രഷ്ടഃ.”

എന്നണില്ലോ അചൊരിപികയാൽ. വശമല്ലക്കിൽ വജ്ജിക്കേണ
മെന്ന തുരുമിപ്പ ഇതു. ഇവിടെ അരുട്ടപ്രത്രണഭാമ, തത്ര ചപ്ര
ദേശം അഞ്ചുമത്തിൽ ചൊരുംയെയും, പാപ്പോദയവും പാപദിഷ്ടി

യും ഖവരറ വജ്ഞിക്കമെക്കിൽ വജ്ഞിപ്പ്. അതോ ആവശ്യക മെക്കിൽ ഖവരറ കൈവെ കൊള്ളിന്താൻ. അഴുമതിൽ ഒരുപാദയ കൊള്ളിന്താൻ, എന്നാപ്പോൾ മറബില്ലവരറ കൈബില്ലവാനോ സംശയിക്കയും വേണംപ്പോ. ഇതു കാലഭീപിക കിൽ ചൊല്ലിട്ടുണ്ട്,

“രസ്യരിഷ്മാരിഗമ്പ്രഃ
ക്ഷജാ നിധനസമ്പിതഃ
അരംക്കിപാതാ ലഗ്നസ്ഥാ-
സ്യാക്ഷാന്തൈ സ്ത്രീഗതാഃ സുതാഃ.
ഇത്യാഹ്നഃ കേചിദാചാത്രാ
നെവമിത്രപരേ വിഢി
കാലാത്രയേ ധൂതാ നാപ്പു-
രിതി വുലസ്ഥിതിഃ കില്.”

ഖണ്ഡന,

ഗ്രന്തേഖവാരൈ ഏപ്രഥ വജ്ഞപ്പം
ഗ്രന്തേ ഇവ്വാരഭാസപതാം
ക്രിയതേ മദ്ദഹാരേച്ചി
ബുദ്ധേയരാപദി പ്രസവഃ

ഈതി. വെള്ളിയാഴ്ചയും തികളാഴ്ചയും വജ്ഞിക്കണം. വ്യാഴാഴ്ചയും ചൊഞ്ചാഴ്ചയും തൊയറാഴ്ചയും നല്ലവ. ആവശ്യകതി കാൽ ശനിശാഴ്ചക്രൂട്ടുകൈബില്ലിന്താൻ, ശനി പുന്നപ്പംസകമ പ്ലാവയന്നിട്ട്. ബുധനാഴ്ചനാർ പും സവനം ചെയ്തിപ്പില്ല. അത്രാ പത്രികാൽ ശ്വാസനാഴ്ചനാർ ചെയ്തുവെക്കിൽ അതാവത്തിക്കൈത്തു താൻ.

“നിശ്ചയ വാരൈ ബുധവിജയോ-
മംഘമെത തെര വിചതെതോ.”

എന്നണ്ടു ഒള്ളത്തിപ്പക്കതിൽ. എക്കിലും ബുധനാഴ്ചനാർ പുംസവനം ചെയ്തിപ്പില്ല. പുംസവനത്തിനു പ്രയശ്ചരമത്തി കൗര ആഴ്ചവേണ്ടിവരും. സ്ത്രീഗമത്തിനുരു ആഴ്ചകൊള്ളിയതും. അതു കൊള്ളികിലാവത്തിക്കയും വേണം. ആവശ്യത്തികാൽ പുന്നപ്പംസകരുമണിക്കോൻ ആഴ്ചകൊള്ളിന്തു. സ്ത്രീപുംസക ഗമത്തിനുരു ആഴ്ച ആവശ്യകത്തിക്കലും കൊള്ളിന്താവല്ല. അ ഹാഞ്ചിലെ സ്ത്രീപുന്നപ്പംസകവിഭാഗങ്ങൾ—

വയ്ക്കുകെന്തു ഗ്രീഡി ഉണ പ്രതിശാവിന്നുജിഃ ഗ്രീനപ്പംസകഃ
പുമാംസഃ കജജീവാക്കർ ദവിജിഃ പുന്നപ്പംസകഃ,

ഇങ്ങനെ.

പ്രക്ഷൃദ്ധഗതേ ഫഷ്ട്-

നക്ഷത്രേ പംസവഃ സൃതഃ
കൈപ്പശിതകാനാം പഴക്ഷ്യുചുരു
പുഞ്ചാർക്കോ ഗ്രവണേച്ചി വാ.

ഇതി. കൈപ്പശിതകമാരാ ഭിത്തിപ്പള്ളിവക്കല്ലോക്കം പംസവ
നത്തിനു പുയംതന്നെ കൊള്ളായു. മറേവ ഇത്തപ്പത്താടനാളി
കളിം വജ്ജിക്കേണം. അവർ പുത്രപക്ഷത്തിലുമ്പരപക്ഷത്തിലും
കൊള്ളികയുമാം. ഈനി കൈപ്പശിതകമാക്ക പുത്രപക്ഷത്തിൽ ത
നെ കൊള്ളായു. അപരപക്ഷം മുഴവൻ വജ്ജിക്കേണം. അവർ,
പുയമും തിരഞ്ഞോണവും കൊള്ളികയുംാം. കൈപ്പശിതകമാക്ക പു
യമും തിരഞ്ഞോണവും ഭിത്തിപ്പള്ളി ഇത്തപ്പത്താടനാളികളി
കേണം.

കാലാത്രയേച്ചി ഭസ്ത്രക്ഷ-
രാഖിവാരാം വിവജ്ഞേതാം
കാലാത്രയേ തു സമ്പ്രാം
തിമിഷപചി സ ദൗത്രേ.

ഇതി. ഇവിടെ ഭസ്ത്രക്ഷമായതു പുയമൊഴിത്തിപ്പള്ളി ഇത്തപ്പ
തന്നാടനാളികളിം. അത്രാവശ്യക്ക്രമിക്കൽ കൈപ്പശിതകനെന്നെങ്ങാണി
ത്തിപ്പള്ളി പുത്രപക്ഷത്തിൽ തിരഞ്ഞോണ ഭസ്ത്രക്ഷത്തിലോ ആണി,
എന്നിയെ കൊള്ളാക്കന്നതിലോ, എന്ന് അന്ന പ്രമാണഭ്രതരാട്ട
കേട്ടകല്ലിച്ചുകൊടക. ഭസ്ത്രരാഖിയായതു മിട്ടുനവും, കക്കടകവും
കനിയും ഇവമുണ്ടാം. പുത്രത്രന്നാർ ഒക്കരു ഭസ്ത്രാഖി. ഭസ്ത്രവാരമാ
യതു തികളാഴ്ചയും വെള്ളിയാഴ്ചയും. കൈപ്പശിതകനു ഭസ്ത്രക്ഷമാ
യതു പുയമും തിരഞ്ഞോണവുമൊഴിത്തിപ്പള്ളി ഇത്തപ്പത്താടനാളികളിം.
എത്രയുമാവശ്യക്ക്രമിക്കലുമിവരെ വജ്ജിക്ക ഇളിക്കുന്നതും. കാലാത്രി
ചീക്കയിലുണ്ട് ചെംബ്ലിട്ടിം പക്ഷങ്ങളുള്ളാം കൊള്ളാമെന്ന്,

“സദ്ഗുഹാവു ദിജേപ്രാണാർ തിമയറ്റുകലാഃ ശ്രം
സ്വത്രൈ താരേണ തിച്ച്രാ വാ കാച്ചത്പം യത്ര ദിശ്വതേ.
കമ്മണാവു തദ്യാമ്മധ്യേ നാന്ത്രസ്യ നിജമോ ഭോത്
ഇതി സ്വായവിശേഷാത്ത് താരേക്കത്തപാച്ച കമ്മണഃ.
തിമീനാമവിലാനാവു സംഗ്രഹോർത്തു മധ്യ കൃതഃ
തിശ്ശേണാപോഷിതായാവു പുഞ്ചുണി ശ്രവണേന വാ.
ഇത്രാംഃ സ്വതിഡിസ്താരമ്പ്രാക്കത്തപം സ്ഫടമേവ ഹി.”

ഇങ്ങനെ.

എക്കിലും തുള്ളച്ചത്തിനേരത്തും അതു ശ്രാഖത്തിനു വജ്ജി
ക്കേണ്ടനിവസമകിലനും ത്രയോദശിനേരത്തും വാവുനേരത്തും
വജ്ജിക്കേണം. പെത്രമനത്തു വിശേഷിച്ചും ആ ദിവസങ്ങളിൽ
വജ്ജിക്കേണാം. സ്ഥാപിപാകം വേണ്ടുന്ന ദിവസം പുംസവനം
ചെയ്തിൽ സ്ഥാലീപാകം കുടിഞ്ഞെ പുംസവനം അനു ചെയ്യാവു.
ഇനി തുള്ളച്ചത്തി ശ്രാഖത്തിനു വജ്ജിപ്പാൻ പോകമണ്ണേ.
അനു നല്ലയാഴ്ചയും ചൂഡാവും കുടം താനും എക്കിൽ, അതിന്റെ
തലനാടി ചുമ്പാച്ചുംനാത്തിൽ നാടീമുഖവന്നേയേച്ചുപാർ പിരീറ
നാം തുരുംബരി നേരത്തു പുംസവനവെയും എന്നമുണ്ടാവെ
സ്ഥവത്രു. കാഡാത്രയമെന്നവത്രു. അനും ഒരു സ്ഥാലീപാകദിവസ
ത്രനാടി എതിരെ കരഞ്ഞെതാൽ ചൂയമെ ഉള്ളി. ആഴ്ചയെല്ലാംന
നാതാനും. എങ്കാലനു സ്ഥാലീപാകത്തിനുംപേ പുംസവനം
ചെയ്ത പിന്നെ സ്ഥാലീപാകവെയുംകാരാവു. ഇതനുണ്ട് പ്രമാ
ണ്ണത്രരേഖ കേട്ടവേണും ചെയ്യാനും. മുത്തുഭേദിനാളുംശേഖം
രവിബിംബത്തിന്റെ സംക്രാന്തിയും സംക്രാന്തിയുള്ള പകലും
നവദോഷങ്ങളും ഗഭിണിയുടെ അഷ്ടമരാശ്രാദ്ധികളും വജ്ജിക്കാ
മകിൽ വജ്ജിക്കാ. അവവരുക്കത്തികളിവരയെല്ലാം കൊള്ളുന്ന
താനും.

മുന്നാംതിങ്ങളിൽ നന്നേറം പറരാ നാലിലുമണ്ണിലും
പുംസവത്തിനുകൊള്ളുന്ന കടിക്കത്തുലാകിൽ നാലിലും.
അഞ്ചുനീതകളിക്കുന്ന ദിവസമുത്തരു മണസമാം
സംയോഗദിവസനുനു നിഡിയിച്ചുവിവരിച്ചിരിവു യാണി.

അപ്പിനമുതൽ കൊള്ളേണ്ട മാസം ഗംഗയും ഹോമകേ
വ്യാഴവും തൊയറും പിരിന്ന ചൊള്ളായും നല്ലവാഴ്ത്തിൽ

തികളും വെള്ളിയും കൊരക്കിലാവത്തിക്കു ഒമാവിയി
കഴിച്ചിട്ടുണ്ടാക്കി കൊള്ളേണ്ട വജ്ജിക്കു ബുധനാഴ്ത്തും.

ഈയം ചുംസവനത്തിനു രണ്ടുപ്രക്ഷിത്തിലും ശ്രദ്ധം
ഉള്ളിപ്പക്ഷം മുഴുവൻ ചുംസവനത്തിലും പരാരാ കൈപ്പശീതകന്നിലും.

അവനു ചുംസവനത്തിനു പറ്റും പുരയവുമോണവും
മിച്ചിനാം, കഷ്ണിയും, കന്നി രാശി മുന്നും വിവജ്ജയേൽ.

സഞ്ചാര ചായ്യാളക്കുറ തു പരാരാ ലഗ്നത്തിലും തമാ
അപ്പാമേ ശ്രദ്ധി നന്നാലോ ഉണ്ടാവും മുങ്കുന്ന നന്നിലും.

പ്രക്ഷണാലൈല്ലാം കൊള്ളേണ്ട കാലാതിക്രമമായ്ക്കുറിൽ
പാപോദയാദിയും തദ്ദേശവിഭാഗികളും തമാ.

വജ്ജിച്ചു രാശി നാളാഴ്ത്തു ചായ്യാളും വാദ്യാളും
കാലാത്രയം വരുന്നോഴ്ത്തു വജ്ജിക്കേണ്ട വിശ്രേഷണം.

ഈതി പരഞ്ഞുപരപ്പിക്കിരിഞ്ഞുണ്ട് ശക്കരേണ്ട പിരഹിതേ
കാലിപ്പക്ഷപ്രവൃത്താനേ ബാഖക്കാംഗാർന്നി
മധ്യാംശാദ ചുംസവനവിധിന്നാം
പാപുരഹരിശ്രദ്ധാലുകൾ.

അമ ശ്രദ്ധാലുകൾ.

ഗംഗാപദ്മാവിധി

ഈനി ഗംഗക്കുണ്ടാറിന്നൊക്കെ പ്രഥ ചെന്ന ക്രന്ധവോന്നും അതിന്റെ രക്ഷകൾ
കൂടി മാന്ത്രിക മന്ത്രങ്ങാട്ടപ്രാണ പൊഴിയും ചൊല്ലുന്നു:—

തുനീയേ ഗംഗാനേ തു

ചുംസുരണ്ണും സേവനേ

മുള്ളപ്രക്ഷണം ശ്രദ്ധകരി

ഉള്ളിപ്പക്ഷസ്തു നിന്തുതേ.

ഈതി. ഗംഗാധാരം തുടങ്ങി തൊണ്ടുരിവിനും കഴിയു
മുന്നുപേ മതനു കൊടുക്കാ. ഗംഗാധാരം നിശ്ചയം ചെയ്തിരിഞ്ഞി

പ്ലേക്കിൽ അഞ്ചുനീതകളിൽ ദിവസംതടങ്കി തൊല്ലും ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ കൊടുക്ക. ഇവിടെ വിധിച്ചരമെന്നിട്ട് നാലും തിങ്കൾ വജ്ജിക്കേണ്ട. മുന്നാംതിങ്കൾ തുടങ്കിയെ ആവു എന്നും തുറുമില്ല. അറിവതാലുവോളുമ്പെവുംതു വേണ്ടും ഒരു രാഖുന്നതിലുംലേഡും കരചരണാദ്യവയവരങ്ങളുണ്ടാകുന്നു, സ്കീയെ നും താൻ പുതശ്ചനേന്നതാൻ തിരിയുന്നു. അതു തിരിയുമ്പും പോ വേണും. ഇതു വരുഹമേരയിൽ കൊടുക്കുത്തുക. “കുലഭയം ഉലനുകരാസ്മി” ഇതുാണി. ഇതിനു മതനുകൾ പുണ്ണുണ്ണി, ബാഖാദപ്രത്യും, ഉഴിഞ്ഞു, കോവാവേർ ഇതുാണി. ഇവ കൊടുപ്പും വുവ്പക്ഷം മുപ്പുമാകുന്നതും. പിന്നെ അപരപക്ഷത്തിൽ പഞ്ചമി കഴിവോളം മധ്യമം. കുഴിപ്പക്ഷമായിട്ടും അപരപക്ഷം മുഴുവൻ കൊള്ളുകയുമാം. അന്തേ മുന്നാംതിങ്കൾ കഴിയുമ്പും പോ കൊടുക്കയെത്തു മുപ്പുമാകുന്നതും, എന്നിട്ടും ഇതു പുണ്ണവനും കഴിയുമ്പുംപോ കൊടുക്കത്തായുംലില്ല. പുണ്ണവനും കഴിഞ്ഞതുംലില്ല.

പുണ്ണാം പുതശ്ചതാരായു
ശ്രൂം രികതാസു വജ്ജയേതു.

ഇതി. പഞ്ചമിയും ഭരമിയും വാവും പെരിക്കെ നന്നാം. അമാവാസി കൊള്ളുത്തരും. ചതുർഥിയും നവമിയും പതിനൊലും വജ്ജിക്ക. അഷ്ടമിരണ്ടം വുവ്പക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദത്തിനേരു പുവ്വാല്പും വേണ്ടില്ല. കഴിവുകെടുക്കിൽ അപരവരക്കൊള്ളുന്നതാണു. രികരകളുംമാവാസിയും വിശ്വിയും വജ്ജിക്ക ഇല്ലയുതരും. അഞ്ചൻനാൽ കൊള്ളുണ്ടാവതും. പെൻസനാൽകൊള്ളുതരും. ഇവിടെ അഞ്ചൻനാൽക്ക ലക്ഷ്യണം ചൊല്ലുന്നെന്നതു പക്ഷങ്ങളെങ്കിലും.

“അതിന്നന്നാം ചോതിവിശ്രാവമഗ്രിഡണി
ഓയും പുരട്ടാതിയും

പുയം തൊട്ടാരു മുന്ന കേടുമതല-
ഞ്ഞും ഹി താരാം സ്കീയും”.

ഡായും എന്നതും. ഇവ കൊള്ളുണ്ടാവതും എൻ്ന ചിലർ.

മെമത്രാശ്രൂതിതിഭേദവും
രംഗവുംകാംമുറിപ്പരയും താഴേ.

പുഷ്ടം ചൊവ്വുവർക്കിഞ്ഞു
പുന്നമുള്ള ചുക്കം ഉത്തം.

ഒമ്മെത്തു എന്നനിശ്ചം. അഭിതിഭം എന്ന പുണർത്തം. ഹസ്ത മെന്നതം. എകാംഗ്രാഡിപ്രയം പൂര്വത്കാതിയുത്തുത്കാതിയും. വൈ ജ്ഞാവക്കഷം എന്ന തിരവോണം. ഇവയെടുമ്പറു ഇതിനു കൊള്ളേണ്ടിവരുതു് എന്ന മറുച്ചിലർ.

“അംഗപിന്നുംബന്ധാജിലാദ്യരവിമുരജി—
മാത്രഗ്രിതാഃ പുമാംസഃ
സ്ത്രീബാബ്ദാ മുലശീതലുതിജലപതയ—
സ്ത്രാരകാ ദയാഷിതോന്നുഃഃ.”

അംഗപിന്നി അംഗപ്രതി, അതും പൂര്യം, അംജി രോഹിണി, ഭോദപ്രയം പൂര്വത്കാതിയുത്തുത്കാതിയും, രവി അതിം, ഇരജിൽ തിരവോണം, മാത്ര പുണർത്തം, മിത്രം അനിശ്ചം ഇവയെണ്ഠപത്രമാണ് നാഡം. മുലം, ശീതലുതി മകളിരം, ജലപതി ചതയം ഇവ മുന്നം നട്ടാസക്കാഡം. ഇന്തി ഇവ പരന്തുമൊഴിച്ചുള്ളേണ്ട പതിനും പെണ്ണനാളുകൾ. ഇച്ചുാലുഡി ഒന്നുപത്രാണ്ണനാളുകളും വേഗാളിവരു് എന്ന മറു ചിലർ. ഇതിലേതു കൊള്ളേണ്ടിവരു എന്ന കേട്ട നിണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടുക. കേരംപ്ലാനോയകമില്ലായ്ക്കിൽ “അതിനാഡം ചോതി വിശാഖം” എന്ന ചോലുഡി പതിനാലു നാളിം കൊണ്ടുക.

അപരാഹ്നാദികം മുക്തപ്രാ
ഭിവൈവ ക്രിശ്വരേ ദി തതു്

ഇതി. പകർത്തനെന്നയതെ ഇതു കൊടുത്തു കാണണം. പകലുമപരാഹ്നാം ത്രട്ടും മുൻപെ വേണംതാനം. റാത്രിയുടെ ഒട്ടകത്തെപ്പുത്തു ത്രട്ടുണ്ടിയാൽ ഉഷക്ക മുന്നു കൊടുക്കാമോ അങ്ങനേരു എന്ന ഫ്രാണ്ടുത്തുരോടു കേട്ട നിണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടുക. കേരംപ്ലാനോയകമില്ലായ്ക്കിൽ അവിടം കൊണ്ടുണ്ടാണ്.

രാഘവി ചുംസവോഹരാസ്സു—
സ്ത്രീ വാരഗ്രഹസ്ഥിതിഃ
രാശിത്രംപദിവഃ ശ്രേഷ്ഠാ
ജലവുഥിസ്തുമെവ ച,

ഇതി. റാശികളിം അഴുകളിം ഗ്രഹസ്ഥിതിയും ചുംസവന്ന തിനു ചോലുഡിവണ്ണം കണ്ടുകൊണ്ടുക. ഇവിടെ ചുണ്ടുപെയ്യും ചാദ്രാജിയും ഷട്ട് ചാദ്രനം മണ്ണലുചാദ്രനമാവശ്യകതിക്കൽ വേ

வியோவும் பிரயாகமாயிடுகொடித்துள்ளன. உறல்பழுவி உத்தமம். திற்ண்மீவி மழுமம். அப்பாமுவி அநையம். அதுவாறுக்குத்திக்கலா பிடியோடியம் கொடித்துள்ளன. வேலியோவரமே கொடித்துள்ளது. வேலியிருக்கல் கொடித்துள்ளது. சுருள் நித்தக்கண ராசி துட்டுக்களி முன் ராசியும் சுருள் நித்தக்கண ராசியைக் குடும்பங்களில் துட்டுக்களி முன் ராசியும் ஹவயாரிஸல் வேலியோவரமில்லை. மரேவ அதங் வேலியோவரமில்லை. ஹரக்மொயத்து. பாபோயவும் பாபுத்தினியும் அஸ்துமத்தில் சொருாயும் ஹவரை வஜ்ஜிக்கையாகு வேள்ளுவது.

உறல்பழுவோ ரவிமுகேதா

ராசித்துக்கடைப்போமுவோ ஜெதயக்

அங்கிலங்கிதழித்துக்கூப்பு-

தேதஷாம் கேட்டுவை தமைங்களா.

ஹடி. அதுதித்து நிலையும் ராசியைக் கொடுத்து கிழே ராசி யுமதிகள்க் கேட்டுவும் உறந்துபழுவி. அதுதித்து நிலையும் ராசி யுமதிகள்க் கேட்டுவும் அரயோமுவி. அதுதித்து நிலையும் ராசி யுமதிகள்க் கேட்டுவும் அதிகள்க் கேட்டுவும் திற்ண்மீவி. அதைப்பாடு அதுதித்து நித்தக்கிள்கிள் உடை ராசி நாலும்தில்பழுவி. சுரம் நாலும்யோமுவி. ஸபிரா நா லும் திற்ண்மீவி, ஹதுாதி கண்ணகொருக. ஹதிநூற்காம் ரண்டுக்கொடுத்தா. ஷாய்சோஷம் வஜ்ஜிகைளத். ரவிமாஸ்வமொனமே வஜ்ஜிகைளத். ருமணாஷுத் திவாஸம் வஜ்ஜிகை, ஹதுபலஸ தினாதாங்கையும் ரவிசுபின்வெஸமங்குானியும் வஜ்ஜிகை. நவாசா ஷக்கை வஜ்ஜிகையீது வஜ்ஜிகை. அவிசெயும் ஹதிகவித்தி நஸ்யான்தங்கை வஜ்ஜிகை ஹதுக்கையது. ஹனி ரத்தினையை பிரினாது, பக்ஷபிரினாத்தகது, முன்னேயுமாங்காஸ, அஸ்துமரைக்குரீ, அதிகள்க் காபா பக்குக்காங்கை, அஸ்துமரை, லஸாதுமம், வெவாசிக்கூலித்துவிக்கூலைக்கைவை வஜ்ஜிகைளா.

முனாமூஸ மதானின வேலியோவரம் ஹதுபை

அதுது பும்பவங்வோலை பராடும் ராசிக்கதும் தமர.

ஏமாளானிலாயும் தபெத் புலார்த்துக்கைந்பிலு

அதுள்ளாடு பராடு ரிக்த பராரா துப்புப்பக்கம் மு நினுமா.

ആൺനാറം ചോതി വിശ്വാവമപ്പീഭരണി
ഭാഗ്യം ചുരക്കാതിയും
ചൃഥം തൊട്ടാൽ മുന്ന കേട്ടുതലു-
ഖേനാം ഹി താരാം സ്രൂഖിയഃ.

ഇതി പരമേന്ദ്രപ്രിയമിശ്ശേണ ശംകരണ ധിരചിത
കംബൾപക്കുപ്പാവുംനേ ഖാഖാംകുന്നാടി
മധ്യമാഡെ ഗാഞ്ഞഷയപിഡിന്നാരു
ഷിഷ്ഠാശ്വരാധി.

അമ സപ്തമോശ്വരാധി.

ഗംഡക്ഷാവിധിഃ.

ഇതി ഏഷ്ടപ്രിതകമാകടെ ഗംഡക്ഷാഡ തോഴുളു ചൊല്ലുന്നു:—

കൈംഷിതകാനാം വിപ്രാണാം
ഗംഡക്ഷാഡിയാ ക്രിയാ
വത്രതേമ് മാസി കത്തവ്യാ
മാശയസ്സുകളാം ശ്രദ്ധാഃ.

ഭേദമവാരേ/ത്ര വജ്ഞാസ്സുപ്പാ-
വ്/ശ്രദ്ധപക്ഷഃ ശ്രദ്ധോ മതഃ
ഖാലാനാവിഹിതാസ്സാരാ-
ഷ്/ഷേഖാഡിരാത്ര ശ്രദ്ധാഃ സ്ഥതാഃ.

അരബ്രത്വ ഗംഡക്ഷാധാരാം
നിയമോ ദിനപക്ഷയോഃ
നന്ത്രപ്രവ താരകാദിനാമിതി
കേവിജജ്ഞർബുധാഃ.

ഇതി. ഏഷ്ടപ്രിതകമാകടെ ഗംഡക്ഷാഡന ക്രിയ നാലുംതാ
ങ്ങളിൽ ഒബ്ദി. റാഡികലൈഡബെ കൊള്ളും. ചൊരും ചുള്ളു
ഉള്ളത്രും. പുവ്പക്ഷം സ്ലൈ. ഉണ്ണൻനാറം പാതിനാറും കൊള്ളും.
ഗംഡക്ഷാധികരു ദിനപക്ഷങ്ങൾക്കേ നിയമമുള്ളൂ, താരകാടികരം
ക്കില്ല എന്നണണ്ട് ചിലർ ചൊല്ലുന്നു. എന്നാൽ ഈതെല്ലാം അത്വാര

തത്പരമാരാധിരിക്ഷന് കെരളീതകാമാരോട് ചോദിച്ച നിണ്ണിയിരുക്കാംകു.

ഇതി പരമൈരപ്പിലെപ്പുണ്ട് താങ്ക്കേണ വിരചിത
കാവലീപക്ഷപ്രാഥുര്യേന ബാഹ്യംകരനാളി
മധ്യമാനേ ശംകഷാവിധിനാമ
സപ്തമാഖ്യായഃ.

അമാഖ്യമോഖ്യായഃ.

സീമന്തവിധി.

ഇതി സീമന്തത്തിന്റെ പാഴു ചേഡ്ലീനാഃ —

ഇതിന്നയനം രണ്ടിം കൊള്ളിം. അംഗസ്തുരാജി ദോഷ
ഞ്ചെളു വജ്ജിക്കേണ്ട. രവിലാസഞ്ചെളും കൊള്ളിം. രാത്രി
യിൽ കൊള്ളിത്തരു പകലിൽത്തന്നെന്നയാവു. അപരാഹ്നത്തിക്കാൾ
ആവർത്തപക്ഷ മായിട്ട കൊള്ളിം. സാഖാവാം വജ്ജിക്കേണ്ടതു
ആചാരം. സുത്രഗ്രഹണമുണ്ടായാലും തുടങ്ങി മുന്ന് ദിവസം വജ്ജി
ക്കി.

വത്രതേമു മാസി സീമന്തം
കത്രാത്രതനെന്നവ പഞ്ചമേ
ചുംസവാനന്തരം ചെവതത്
പ്രമദേ ഗം ഏവ ച.

ഇതി. നാലാംതിങ്ങളിൽ സീചനം ചെയ്യ. വിധിപ്രമാ
കയാൽ അഭ്യാം തിങ്ങളിൽ ചെയ്യുതു്. ഗംഡാധാനിനന്തരുടങ്ങി
മുപ്പുതു ചെയ്യു ദിവസംകാണോരോ മാസങ്ങളാക്കന്തു. അതറി
ന്തിപ്പാകിൽ അഭ്യുനിയക്കളിക്കുന്ന ദിവസം തുടങ്ങി കണ്ട
കൊണ്ടു. ചുംസവനം കഴിതേരു സീമന്തം ചെയ്യാവുതു്. കട്ടി
ഞ്ഞുപേണ്ട സീമന്തം ചെയ്യുവാഴ്തു്.

‘പ്രമദമഗംഡാധാനുവത്രതേമു മാസി സീമന്താന്നയനം.’

എന്ന രഖാധാന്നഗ്രഹ്യം,

“ചതുരേം മാസി സീമനോന്നയനം പ്രമാഗംഡായാഃ”

എന്ന വായുലക്ഷ്മാഹം.

“ചതുരേം ഗംഗാസേ സീമനോന്നയനം”

“അപൂർവ്വമാണാപക്ഷ യദി പുംശാ നക്ഷത്രണാ
വാദം യുക്തഃ സാത്യ്.”

എന്നാപേലാധനറഹ്യം.

“ചതുരേം മാസി സീമനം
കള്ളാൽ ഷഞ്ചുസ്ത്രമുഖി വാ
പുംശാവാനതരഭവ്യതരം
പ്രമാദ ഗംഗ എവ വ.”

എന്ന സ്ഥതി.

സജീവാ ജായതേ യാവത്
പ്രജാ താവത്തു കേചന
സീമനം കമ്മ കര്ത്താൻ
ദേശാചാരോത്ത ചിന്തയാം.

ഈതി. കടിഞ്ഞുത്തപിന്ന പ്രജ പെണ്ണക്കിലുമാണൊക്കിയും
ജീവൻകുടാതെയതെ പിന്നതുവെക്കിൽ ചിലങ്ങളും രണ്ടാംഗം
തതിനം സീമനം ചെയ്യുണ്ട്. രണ്ടാംഗംത്തിനു തന്നെയെന്നു
വേണ്ടായെ പിന്ന പ്രജ ജാവനോട് കൂടി പിന്നേപ്പാളനാളുകൾ
എല്ലാഗംഡംക്കും സീമനം ചെയ്യുമാറ്റേയാക്കുന്ന അവർ.
ഈബന്നേയതേ പെങ്ങമനത്തും മറ്റും പലേടത്തുമാച്ചാരം കാ
ണുന്നു. ഇരിക്കാലക്കുടെ കടിഞ്ഞുത്തപിന്ന പ്രജ ജീവനോട്
കുടാതെയതേ പിന്നതു എക്കിലും കടിഞ്ഞുത്തക്കതനേ സീമനം
ചെയ്യുമാറ്റുള്ളൂ. രണ്ടാംഗംഡംക്കും സീമനം ചെയ്യുമാറില്ല
അവിടെ. എന്നാൽ ഈ ദേശാചാരം നിവേദിച്ചിരിഞ്ഞു ചെ
യ്ക്കുകൊം്പകി.

കെണ്ണപ്പീതകാനാം വിപ്രാണാം
സപ്തമാളാശ്ശുഭ്രാം സ്ഥതാഃ

ചതുര്മശിഷ്യാസ്തമാവു

സാമഗ്രാനാം ശ്രദ്ധാ സൃതാഃ.

ഇതി. ഏകാശിതകരാർ എഴാംതിങ്ങളിൽ സീമനംചെയ്യു ഞായം. അവക്കട്ടാനതിങ്ങൾ വജ്ജിക്കേണാതാനം. എഴാംതി ങ്ങൾ തുടങ്ങിയാൽ പിന്നുതിങ്ങലോനം വജ്ജിക്കേണാ അവക്ക്. ഇനി നാമവേദികൾ നാലാംതിങ്ങളിൽത്താൻ ആരാംതിങ്ങളിൽ താൻ എട്ടാംതിങ്ങളിൽത്താൻ സീമനം ചെയ്യു ഞായം.

“സീമനേതാന്യനം ചതുര്മാ മാസി ഷണ്യസ്തമേ വാ
*അപ്പുത്തമാണവക്ഷി പുണ്ണേ നക്ഷത്രേ ഹസ്താത്തരാഡിവി
കത്താത്.”

എന്ന സാമ്വേദിയുടെ ഗ്രഹം.

സീമനേ ത്രിശ്ലൈപക്ഷം ച

വജ്ജദേത് സീംഹസ്യിക്കാ.

ഇതി. അപരപക്ഷം മൃദവൻ വജ്ജിക്കേണം സീമനത്തി നം. ചുവ്വപക്ഷംതന്നെ കൊള്ളുവാവു. ഇവിടെയുണ്ടായ വിചാരം വേണ്ടും. പെണ്ണീർമാസിവാവുനാർ സ്ഥാലിപാകത്തിനു വേണ്ടം പ്രതിപദമുണ്ട് പകലേയക്കിൽ അനു പ്രതിപദം തുടങ്ങം മുൻപേ വാവുനേന്നതു സീമനം ചെയ്യാണോ എന്ന. ഇതനും പ്രമാണഭ്രതരോട് കേട്ട കല്പിച്ചുകൊടുക്ക. കേരളപ്പാനൊക്കെ മില്ലായ്ക്കിൽ ആവശ്യകമെന്ന വരകിൽ അനു സീമനം ചെയ്യാം. സീമനം ചെയ്യേ അന്നത്തെ സ്ഥാലിപാകവെയ്യുവു എന്നു യള്ളു. ഇതു പണ്ണാറിക്കലുണ്ടായി വച്ചിയതെതക്കാട്ട വടിക്കിനേ തിൽ. അനു പ്രമാണഭ്രതൻ പലകംകൂടി നിത്രപിച്ച വാവുനേ റത്തു സീമനം ചെയ്തിപ്പിച്ചു. അന്നതനെ സ്ഥാലിപാകവും പിന്നുചെയ്യു. അവിടെ തൊനിതറിഞ്ഞു കോടന്തുരെ ഗ്രന്ഥത്തി ലെഴ്തിക്കിടക്കുന്നു അതു കണ്ടിട്ടു്. ഇനി സീമനത്തിനും പിങ്കവും വുച്ചുകവും വജ്ജിക്ക. മറേവ പത്രരാശികളും കൊള്ളും. ലഗ്നത്തിലേ രാഹുമദക്കജമാരേയും പാപദ്വാജിയും ശ്രൂദ്വാജിയും അതെട്ട് പത്രണാമേടത്തു് ചയ്നേയും അസ്ത്രമതിനിൽ ചോദ്യ യേയും ത്രഞ്ഞയാഗമാനാവോളം പാപമുകതരാശേയും വജ്ജിക്ക.

* ‘പുംപക്ഷ’ എന്നും, † ‘ശ്രദ്ധാദിം’ എന്നും വ. പാഠം.!

വാരെ മനാരയോഃ കർഷ്ണം
ഗ്രഹ്യതേ താവിഹാപദി.

ഇതി. ശനിയാഴ്ചയും ചൊല്ലാഴ്ചയും സീമന്തതിനു കൊള്ളേണ്ടില്ല. അവരെ വജ്ഞിക്കാണ്റിൽ വജ്ഞിക്കു. ആപത്ത്‌പക്ഷത്തി കലവരണം കൊള്ളുന്നു. ചൊല്ലാഴ്ചയും ശനിയാഴ്ചയും സീമന്തതിനു കൊണ്ടകാണ്ഡം. ഇവിടെ ഗ്രന്ഥാന്തരങ്ങൾ:—

“കജാക്കിവാരെ ന ഹിത്രൈ
വജ്ഞയേത് സിംഹവുഖികേള.”

എന്നാചാരസദ്ഗവാം.

“നേരഞ്ഞ മനാരവാസരാഃ.”

എന്ന പദ്ധതിക.

“ജനറയം വിവജ്ഞം സ്വാത്
ഭഗമവാരശ്വ മധ്യമഃ.”

എന്ന കാപദിപിക.

“കേചിത്സത്രാം വിപദി സുതരാം മധ്യമദ്ദോഗ്രവാരം.”¹²

എന്ന മുഹൂർത്തിപകം.

എന്നാലെത്രയുമാവശ്രൂക്തതിങ്കലേ ചൊല്ലാഴ്ചയും ശനിയാഴ്ചയും കൊള്ളുന്നു. ആവശ്രൂക്തതിങ്കൽ സീമന്തതിനും ചൊല്ലാഴ്ചയും ശനിയാഴ്ചയും കൊള്ളുകയുംാം.

രോഹിണീഭ്രയപ്തജ്ഞാക്ത-
പെണ്ണിംഗിത്രുതരാച്ചുതാഃ
യജ്ഞവേദവിഭാമേതാ-
സ്ത്രാരകാഃ ശ്രോംഗാ ഭശ.

ഇതി. രോഹിണീഭ്രയമെന്ന രോഹിണീയും മകരിരവും. പുഞ്ചമെന്ന ടുയം. അക്കംഗനതം. പെണ്ണിംഗിമെന്നും രോഹതി. അഭിതിയെന്ന ടുണർതം. ഉത്രരാഃ എന്നും ഉത്രം, ഉത്രാടം, ഉത്രക്കാതി ഇവ മുന്നം. അച്ചു തന്നെന്ന തിരവോന്നം. യജ്ഞവേദികരംക്ക് ഇസ്തുത്ര നാളും കൊള്ളും സീമന്തതിനും. അവക്ക് മറേറവ പതിനേഴുനാളുകളും വജ്ഞിപ്പേണം.

ഉത്തരാത്യഹസ്യാസ്ത്ര
ചത്രസ്ഥാമവേദിനാം.

ഇതി. ഉത്തരാത്യഹസ്യാസ്ത്രം ഉത്രം ഉത്രാം ഉത്രട്ടാതി. ഹസ്യം അരത്തം, ഇന്നാലുനാളുകളും കൊള്ളിം സാമവേദികരംക്ക്. അവർക്ക് മറേറവ ഇത്വപത്തിമുന്നം വജ്ജിക്കേണം.

ചുഞ്ചയോദിതിവിശ്വപക്ഷ് -
മിബന്തുക്കംഡാപ്രിപ്രയാഗ്രപിനഃ
കൈഷ്ഠിതകാനാം വിപ്രാണാ -
മേതാ അരബ്ദിം ശ്രംഭാഃ സൃതാഃ.

ഇതി. ചുഞ്ചമെന്ന പുയം. അദിതിയെന്ന എണ്ണതം. വിശ്വ വെന്ന തിരവോൺ. അക്ക്‌മെന്നതം. മിത്രമെന്നനിശം. ഏകാം ശ്രിപ്രയമെന്ന പുത്രത്വാതിയുമുത്രട്ടാതിയും. അശ്വിയെന്നാരപ്പെട്ടി. കൈഷ്ഠിതകമാക്ക് ഇവരെയട്ടുനാളുകളും കൊള്ളിം. അവർക്ക് മറേറവ ഒത്തോൻപത്രുനാളുകളും വജ്ജിക്കേണം.

അത്ശപലാധനവിപ്രാണാ -
മേതാഃ കൈഷ്ഠിതകോദിതാഃ
താരാസ്യപാദ്യാന്ത്യപാദാഭ്യാം
ധീനാ അരബ്ദിം ശ്രംഭാഃ സൃതാഃ.

ഇതി. അത്ശപലാധനമാക്ക കൈഷ്ഠിതകന്ന കൊള്ളാമെന്ന ചൊല്ലിയ നാലേട്ടംതനെന്നയതേ അക്കന്നതു്. അവർക്കവിട വിശേഷിംണ്ട്. അതെയട്ടുനാളിന്റെയും മുതൽക്കാലും നാലാംകാലും കൊള്ളിയതു്. അതെയട്ടുനാളുകളിലും നടവിലേക്കാലുകൾ രണ്ടും കൊള്ളാം. അരബ്ദപാദോ കൈഷ്ഠിതകന്ന കൊള്ളാമെന്ന ചൊല്ലിയെന്നാളുകളും രിത്താസ്ഥമീവ ദ്രുതികളും വജ്ജിക്കേണം. ഇനി അത്വത്‌പക്ഷത്തിങ്കൾ പുംബക്ഷത്തിന്റെ പതിനാലും ചത്രത്മിയും കൊള്ളിയതേന്നെന്ന സംശയമുണ്ട് താനും. അഞ്ചെന്നുംബാര ഗ്രന്ഥം കണ്ണടി,

“സീമനേത കേച്ചിവിചോചന്തി
ചത്രത്മിയു ചത്രദ്ധരിം.”

എന്ന സാരംസ്ഥിച്ചയും.

“ചതുർശ്ശീചത്രത്വ്യം ച മദ്യേ ഇന്ത്യപരേ ഹിഥഃ.”

ഈതു കാലഭാവിക.

“സീമനേ വജ്ഞിതാഃ തൃഷ്ണ-
പക്ഷസീംഹാളിരായൈ,
ചതുർശ്ശീചത്രത്വ്യം വാ
നേശ്വരം മനാരവാസരം.”

എന്ന പാഖ്യാനിക.

ഈതനാനം പ്രമാണാത്മരാച്ച കേട്ടക്കൈപ്പംക. ദേശാചാരം മണംകുംഭിലോ വെവരസ്യവമില്ലപ്പോ. കേരംപുംഗനൊങ്കമില്ലാ ഫൂം പതിനൊല്ലം ചതുര്ത്തിയും കൊഞ്ചം ഒം. ഇവിടെ മുത്തു സ്വേശംനാല്ലോംവും റവിബിംബസംക്രാന്തിയും നവദോഷങ്ങളും വജ്ഞിക. ഗഢിനിയുടെ പിറന്നാളം പക്ഷപ്പുറിന്നാളുടുകളം മുന്ന് മേഘാംനാളിഷ്ടമരാഗിക്രൂരിത്രാദികളും വജ്ഞിക.

പുംസവാനന്തരം വേണ്ടെ നീമന്തനാലില്ലത്തമം
വജ്ഞിക പാശ്വമം മാസം വിധിക്ക പരമാകരായ്.

കൈശ്ചിത്കമാർ സീമന്തം ചെയ്യുന്ന സപ്തമാദിപ്പ
കടിന്ത്രാലാകിലേ വേണ്ടു, സീമന്തം കമ്മ പിന്നെയും.

ചെയ്യേംബന്നു ജനിക്കന്നോരം പിള്ള നിംജ്ഞീവന്നായ്ക്കിൽ
തൃഷ്ണപക്ഷം വജ്ഞംമല്ലോ ചിങ്ങം രൂദ്ധികവും തമാ.

ഇതിനാമേറീരം നന്നപ്പോ അശ്വമം ഗ്രൂഡമായ്ക്കിൽ
ഇതിനാപദി കൊള്ളാം പോതു പതിനൊല്ലം ചതുര്ത്തിയും.

കുഷാഥ്യ ചിലർ കൊള്ളിനു ചൊരുായും ശനിയാഴ്യും
രോഹിണീചുണർച്ചയംമാനോന്മാദത്തുകളും.

ചെറുപ്പിനു പത്രം നന്നപ്പോ യജ്ഞവേദിക്ക നൂളിവ
ഉത്തിരട്ടാതിയും ഷുദ്ധമശ്രൂപ നീ താരവോന്നവും.

പുണർത്തം ഷുദ്ധയ്ക്കാതി അനന്തിം നാളിവെട്ടില്ല
ഇന്നരണ്ടുകാലും മധ്യത്തിൽ കൊള്ളി നോന്നാശ്രപ്തായനാം.

ഇവയെട്ടം മുഴത്തിട്ട് കൊള്ളിം കൈഞ്ചിതകന്നിധി
അത്തമ്മത്രയംനാലും സാമ്പര്യിക്കു നല്ലവ.

ഈ പരമേഹപ്രായിക്കുണ്ട് ഒക്കെന്ന വിരക്കിൽ
കൃഷ്ണപക്ഷപ്രാവൃത്തം ബാലഗംഗയോടി
ചുമാരേയും സീമനവിധിന്മാരുമാണ്
ശാഖാമുഖ്യം,

അമ്മ നവമോഖ്യാധി.

പ്രസവഭ്രാന്തിയിഃ.

ഈ ഗംഗിക്കു രോഗശാന്തിവത്വാനം ദണ്ഡിയാൽ
പ്രസവിപ്പാനം ഇത്യാദികരി വേണ്ടിട്ട് എഴുംതിങ്ങളിൽ മരന്ന
കടിക്കമാറണ്ടില്ലോ എന്നിട്ടിന്റെ പൊഴുതുചോല്ലുണ്ട്. ഈ തിന്ന
അയനഷ്ഠ്യേജാഷ്ഠവിമാസങ്ങളുണ്ടാണെന്ന് വജ്ജിക്കേണ്ടാം. രാത്രിയി
ലൊട്ടക്കെത്തെ പത്രനാട്ടിക്കത്രം ഉച്ചപ്പോഴി കൊള്ളിം.
ആദിത്യനാടിക്കുമുഖബൈതളക്കിലുമാണിതു നാല്ലുന്നതാണി കൊള്ളി
നാ, അധോമുഖി പ്രധാനമായിട്ട്. പകൽ സാധാരണമേ വജ്ജിക്കു
ഇളം തതാജ്ജയത്തിലും. അതോ വെറും വരുവിൽ വേണമല്ലോ
മരന്ന കടിപ്പാൻ. എന്നിട്ട് എറെ വൈകീട്ട് കാണമില്ലതാണെന്ന്.
ആദിത്യൻ നില്ലുന്നതിന്റെ ആറാംരാശിയോ ഉള്ളപ്പട്ടവിയാക
കൊണ്ടു വജ്ജിക്കുയും വേണമല്ലോ. ഈ ഗ്രഹണമുള്ള ദിവസം
വജ്ജിക്കു.

സംഖ്യമേ മാസി ഗംഗി
രോഗശാന്ത്യാദിസില്ലയേ
സേവ്യം സ്വാദഭ്രാന്തി
ചരാശ്വാഡോമുഖവാൾ രൂപാഃ.
രാശ്യോന്ത്യത് സവമതോ
വക്ഷ്യമാണൊശ്വരേ യദാ.

ഈ തിന്ന സാവന്നങ്കരണേഭ്യാംതാജീവം കൊംബു.
സാവന്നങ്കാണണ്ടുന്നിജീവം വജ്ജിപ്പുത്രബൈയ്യ വു എന്നല്ലപ്പീ
ഡോഗ്രമാക്കന്ന എന്നമുണ്ടാണ തോന്നാവു. അതണ്ണനേയല്ലോ
ചാരം കാണാണെന്ന്. അതോ മേചനായരാജിക്കു ഗംഗമണ്ണാഹാര
താജിക്ക്. അമേടണ്ണായരാട്ടക്കത്രു ഗംഗമണ്ണായി മരുറായത്തി
ക്ക്. എന്നിരിക്കുന്നോളവക്കാഞ്ചവക്കം പിന്നെ എട്ട് പിറന്ത

എന്നചൊല്ലിട്ട് ദേവമാരക്കാണെങ്കിൽ, ഭഗവതിയൈക്കൊണ്ടു, ദേവമാക്കാതക്കു, ഗണപതിയിട്ടു, ബഹിക്കവുക്കു ഇത്രാദികളും മിഉഡ്യുനു. മുഖ്യിക്കണ്ണായർ ചീറക്കുന്ന സംഗ്രാമികളിയുണ്ടോരും തുടങ്ങിട്ടെന്നു എന്നിങ്ങനെന്നും പ്രാമാണിക്കുന്നു. മതംകടപ്പാനമീവണ്ണന്തനും എഴുംതിങ്ങും കൊള്ളുന്ന തുമട്ടാംതിങ്ങും വജ്ജിക്കുന്നതും എന്നതു അമമമാർ ചൊല്ലുന്നു. എന്നാലിവരിനെന്നും എട്ടാംതിങ്ങും വജ്ജിപ്പാൻ സാവന്നു കൊണ്ടു അമമമാർ ചൊല്ലുവണ്ണുന്തനും യശരിച്ചു. ഇങ്ങനേയോഴ് സെയരംകൊണ്ടട്ടാംതിങ്ങും വജ്ജിച്ചീലയെന്നു വരിക്കില്ല. പക്ഷേ ഒട്ടേരു വജ്ജിച്ചുപോരെനേരും. അതു കൊണ്ടു വല്ലായും ഇല്ലപ്പോ. “പാക്ഷികോപി ദോഷഃ പരി ഹത്തവ്യഃ” എന്നണ്ടുപ്പോ. ഇവിടെ ചുരുംഗികളും മഡ്യോമികളും കൊള്ളേണ്ടവതു്. സമിരരാഗികളും പ്രമാവികളും വജ്ജിക്കു. ഉദയരാഗകിളിം തിഞ്ഞേമുവിയുമാവല്ലുകത്രക്കു കൊള്ളുന്നു. ഇനി മരറും ദാഷ്യസേവക്കു മേലിൽ ചൊല്ലുന്നപോലെ കൂടു കൊടുക്കു. അതിൽ ഇവിടെക്കു വേണ്ടുന്നവരെക്കുടിയെക്കുന്നതുണ്ട്. ഇവിടെ ഉദയത്തിക്കു രാഹുമിനക്കജമാരെയും എഴുമടത്തു പാപികളേയും ശ്രൂതനേയും അതരെട്ടപാറുണ്ടാമെ ടത്തു ചാതുനേയും അഞ്ചുമതതിൽ ചൊല്ലായേയും വജ്ജിക്കു. ആരാഡത്തുമഴുമതതിലും പാപികളില്ലായ്ക്കു അപ്രകാശിരാണും. വേലയിരക്കം ദേവനാം കൊള്ളുവാൻ. വേദിയേറുന്ന വജ്ജിക്കു. വുവ് പക്ഷിവും അപരപക്ഷിവും കൊള്ളും. പ്രാദം ചൊല്ലാ തായൻ ബുധൻ ഇം നാലാഴുകളും കൊള്ളും. മരേവ മുന്നം വജ്ജിക്കു. ഇനി നാളിം — അശപ്തി രോഹിണി മക്കയിരം തിരുവോന്നം പൂയം ചതയം അനിഴും ചിത്ര തിരുവാതിര ഇവ ദൈത്യനാളുകളും കൊള്ളും. മരേവ പാതിനെട്ടും വജ്ജിക്കു. രാശികളിൽ മീനം മിടുനം മുഖ്യികും മേടം കക്കടകും തുലാം മകരം ഇവ എഴുരാഗികളും നല്ലവ നാമാന്ത്രം ദാഷ്യസേവകൾ. ഇവിടെ സമിരരാഗിയാകകൊണ്ട് മുഖ്യികും കൊള്ളേണ്ടാണില്ല. അപ്പുംപോ ഇവിടെയാറുരാഗിയേ ഉത്തമമായിട്ടുള്ളൂ. ഇടവം ചീണം കുറഞ്ഞ ഇവ മുന്നം വജ്ജിക്കു ഇല്ലായ്ക്കു. ലാം, ഭവയുതം എക്കാർഡിം അധിമസ്തകം ഇത്രാദി കൂപ്പുനോഗങ്ങും ഇവിടെക്കു നന്ന്. ഇനി പക്ഷങ്ങളിൽ പാമുമി, ദശമി, വാവ്, ചുന്നുകളാകുന്ന ഇപ്പുക്കു

അക്കും വിശ്വിയും വജ്ജിക്ക. മറേര പക്കണ്ണലോകക്കെട്ടാണും. ഇതു താമരന്നൃതിലുണ്ട് സാമാന്യമെഴുപ്പാണുവക്കു ചൊല്ലീടും—

“വ്യാഴംചൊരുംബുധാവിദിനംവാരപ്രിനിരേഹർണ്ണിമാ—
നോണം ഷുയം ചതയമനിപ്പം ചിത്രരഹ്യം തന്മെവ
മീനം വീണാമധ്യകരചരാ ഭജ്യേണായു നല്ല—
സാഹഃ പുണ്ണാമൊഴിക സത്തനിമെഴുപ്പാണുവനായ.”

ഇങ്ങനെ.

ഈനി ചതുത്തീ നവമി പതിനൊല്ലു് റിക്തകളാകന ഇപ്പു
ക്കങ്ങൾ ഇവിടേങ്കു പെരിക്കെ നന്നാം. ഇതു മുഹൂർത്തപദവിയി
ലുഡണ്ടചൊല്ലീടും

“കജാക്കാത്തുവിദപാരാംബുക്കണ്ണയഭജ്യേരാഗ
ചരവിണാന്താളിരിക്താരുളാഃ”*

ഇങ്ങനെ.

രവിശ്വിംബസാക്രാന്തിവജ്ജിക്ക. ഗ്രഹികനം വിശ്വിഗ
ണ്യാനങ്ങളും വജ്ജിക്ക. ഇള്ളിയത്തു്. വിഷോജ്ഞങ്ങൾ വജ്ജിക്കാ
യീൽ വജ്ജിക്ക. ഈനി ഗംഗായിട പീറിനാളും, പക്ഷപ്പീറിനാളു
കളും പീറിനാരാങ്ക മുന്നേയേഴുംനാളുമരാമിക്രൂരിത്രാടികളും
ക്കരവ വജ്ജിക്ക.

എഴുംമാറാം മങ്ങനിന്ന നല്ലതേരാമദയോമവി
ചരരാശീകളും തദ്ദേശരേഖാമെഴുപ്പാണുവത്വതു്.

ഇതി ചുമേരുപ്രിയമിക്കുന്ന ഫംക്രേസ് വിരചിത
കാര തീചകവ്യാലുംന ബാബങ്കരന്നായൻ
മധുമലാഗൈ പുസാവശയവിച്ചി—
‘നവമോസ്ത്രാധ്യായഃ.

അപാ ദശാമാ/ഭ്യാധഃ.

വിശ്വിബലിവിധിഃ.

*വിശ്വിബലിക്ക ദിവസങ്ങളെച്ചാല്ലുന. അതിന്ന് അയന
ഷഡ്യേജരവിമാസങ്ങളുണ്ടാണും വജ്ജിക്കേണ്ട. രാത്രിമുഴുവൻ വ
ജ്ജിക്കേണ്ട. പക്കയ്ക്കനേന കൊള്ളുംബു. സൃഷ്ടിമാനം സംഭവി
ക്കിലന്നതുടങ്കി മുന്നാഡിവസം വജ്ജിക്ക. സായാഹനമാവശ്യത്രുക്കൽ
കൊള്ളുംബുയില്ല; എങ്കിലുമതുകൊള്ളുണ്ടില്ല.

*ഈനി യജുഃപ്രിക്കളും വിശ്വിബലിക്ക് എന്ന ഗ. പഠം.

“കെവല പുംഗം സികം കും പെറുകവുപരാഹം സികം കാലാതിതരു യദ്രാനം തട്ടാനം രാക്ഷസം വിദി”

എന്നണം. എന്നിട്ട് രാശികളം ഗ്രഹസ്ഥിതികളം മാനം വജ്ഞിക്കേണ്ണു.

മാസേഷ്ടുമേ വിശ്വബലി
പുംഗക്ഷേ യജ്ഞവിഭാം
പ്രാഭല്ലാമമ സംശ്ലിംഘം
രോഹിണ്യാം ¹ആവണ്ണേ/മവാ.

ഇതി. എന്നാംമാസത്തിൽ വിശ്വബലിചെയ്യ. ശാംഖാനം തുടങ്ങിത്താൻ അനുന്നീക്കളിച്ചടിനംതുടങ്ങിത്താൻ മുപ്പുത്തെയ്യു ദിവസംകാണ്ണാരോമാസംഭാർ.

“അംശുമേ മാസി വിശ്വവ അത്യുത്തിജ്ഞഃഹാതി”

എന്ന പ്രാഥാധനയന്നുഹയ്യം.

² “യദൈതല്ലതേ ബലിഹരണം.

വിശ്വവേ ബലിരജ്ഞമേ മാസി പുംഗക്ഷാസു സംശ്ലിംഘം
രോഹിണ്യാം പ്രാഭല്ലാം ആവണ്ണാധനം വാ ക്രിയേത,
എന്നുണ്ട് ചൊല്ലിട്ട്;

“അംശുമേ മാസി ബലിഹരണം വെശ്വവം സുക്തം ശ്രിയി
ധാത്”

എന്ന പ്രാധനയന്നുഹയ്യം.

വിശ്വബലി നേപതാംമാസത്തിലും ചെയ്യകാണ്റുണ്ട്. വിധിപരമെന്ന ചൊല്ലിയിള്ളപ്പുള്ള. അതു പ്രസവിക്കുന്നുനമേ ചെയ്യ അങ്കിയതു്. എന്ന നിന്നും ഈ മരോതാനം മുലം കണ്ണിട്ടോ ഏന്നമറിഞ്ഞില്ല. ആകിലുമെട്ടാംമാസത്തിനു് എന്ന വിധിയുണ്ടെല്ലോ. എന്നാൽ നേപതാംമാസത്തിൽ മുളിച്ചാണു അങ്കിയതു്. പിന്നെയും മുൻപെയുമാണല്ലാതാനു മുന്തി വിശ്വബലി പുംഗക്ഷത്തിലേ ചെയ്യാവു. അപേരപക്ഷം മുഴവൻ വജ്ഞിക്കേണ്ണു. ആകുളുക്കാനം വജ്ഞിക്കേണ്ണു. നാളു് തിരവോണം താൻ രോഹിണിതാൻ വേണു കൊള്ളുവാൻ. മുരണ്ണാലെഡാനു

1. ‘ആവണ്ണേ/പി വാ’ എന്നു പാഠം. 2. ‘അതൈതല്ലതേ’ ആണു നാളു്, ഏം.

കൊള്ളുന്നവോടു പകരമൊന്നും വജ്ഞിക്കേണ്ടും. എന്നിരെ സപ്തമിതാൻ പ്രാഥമിതാൻ കൊള്ളുകും മാം. ഇപ്പുക്കണ്ണറം രണ്ടു ലോന്നും കൊള്ളുന്നവോടു നാളുകളുണ്ടും വജ്ഞിക്കേണ്ടോ. എന്നാൽ പ്രാഥമിതാൻ സപ്തമിതാൻ രോധരിണിതാൻ തിങ്കവോന്നും ഇന്നാലാലോന്നുള്ള പ്രോഡും വേണും വിഷ്ണുവാലും ചുനും തീരുമാളു. ഇവററാബോന്നതുടങ്ങിയാൽ ചെയ്യാം. പിററന്നാളിവററാലോന്നുകഴിയുമ്പുന്നപെയ്യും ചെയ്യാം. ഇനി പ്രാഥമിനാം ചെയ്യിൽ എകാദശി നോറപിററന്നാടു പ്രാഥമിയുള്ള പ്രോഡും ചെയ്യുത്തുട്ടും ചെയ്യുത്തും ചെയ്യുത്തും ഇപ്പുതാനും. എകിലും 1നോറപിററന്നാളാക്കിയതും. മുത്തുഭലച്ചിനാല്പരം വജ്ഞിക്കേണ്ടെന്നും തീരുമില്ല. അതുകുൽ വജ്ഞിക്കു. രവിഖിംബ സംക്രാന്തിയും വജ്ഞിക്കു അഴകിയതും. അതും അവസ്രൂക്തിക്കു കൊള്ളുത്തും; വിഷ്ണിഗണഥാന്നാളും വജ്ഞിക്കു അഴകിയതും. അവയും അവസ്രൂക്തിക്കു കൊള്ളുത്തും ഇപ്പുതാനും. നവദോഷജാളിൽ മരറാനും വജ്ഞിക്കേണ്ടും. ഗണ്ഠിനി യുടെ പിറന്നാടു അഞ്ചുമരായി ഇത്താരികളുണ്ടും വജ്ഞിച്ചു കാണില്ല. പ്രസവിക്കുമ്പുന്നപിൽ വിഷ്ണുവാലും ചെയ്യിലിങ്കനും.

ഇനി പ്രസവിച്ചിട്ടാകിൽ ചെണ്ടപിറക്കിൽ വിഷ്ണുവാലും വേണ്ടും. ചെറുക്കണ്ടപിറന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കിലേ വേണ്ടും. അപ്രോഡും പതിനൊന്നാംഡിവസം ചുണ്ണാഹം കുഴിന്താൽ ചെയ്യുവു എന്നെയുള്ളൂ. നാളും പക്ഷവും പുവ്പക്ഷവും ഇവ ചൊന്നും നിത്രുപിക്കേണ്ടും. പിറന്ന പുലപ്പോയിട്ടു ചെയ്യിൽ അനു മുണ്ടുവരുത്തിവരകുിൽ ചെയ്യുമത്തും. ഇവിടെ മുണ്ടുവരുത്തിവരുളും നേരവും അതു അംബത്തിനു വർജ്ജിക്കേണ്ടുന്നവിം സവും ദാനങ്ങിലും രണ്ടുക്കിലും അതുകഴിഞ്ഞ പിററന്നാം ചെയ്യും. ഇനി മറ്റൊണ്ടാൽ വൈരമ്പ്പും വരവും. പുലപ്പോക്കനും ദിവസം എന്ന ചെറുക്കണ്ടതാൻ, അവക്കുറ അച്ചുന്താൻ ചാത്തമുട്ടേണ്ടിവരുകിലും മാസമുട്ടേണ്ടിവരുകിലും അതിക്കുറ പിററന്നാടു വിഷ്ണുവാലും ചെയ്യും. പിററന്നാളുമിവററാലോന്നും കണ്ണകിൽ അതിക്കുറ പിററന്നാടുചെയ്യും. എന്നാൽ പിറ

- ‘നോറനാളുകിയതു’ എന്ന ട. പാം.

നീട്ട് വിജ്ഞവലിചെയ്തിരു പുവ്പക്ഷം വേണാമെന്നില്ല. നാളം പക്ഷവും ഇന്നതുവേണാമെന്ന കുത്രമില്ല. തുണ്ണിച്ചതുർഭവിനാളും മതതു. ശ്രാംകം മാസം ഇവ ചെരുക്കാനമുള്ള നെടുപ്പന ദിവസവും മതതു ചുണേ ഉള്ളൂ.

എട്ടാംമാസേ വിജ്ഞവലിഃ പുവ്പക്ഷൈ യജ്ഞവിഭാം
പൊദഗ്രീ സപ്തമീ പരവമോണവും രോഹിണീ തമാ.

ഇതി പരമേശ്വരപ്രിയഃ കിഷ്ണഃ ശംകരൻ വിരചിതേ
കാവലിച്ചവ്യാപ്താനെ ബാഹശക്രന്താമന്തി
മധുമാനഗ വിജ്ഞവലിഡി-
ഞ്ഞമോർജ്ജായഃ.

അംഗൈകാദശാർഘ്യായഃ.

സുതികാഗ്രഹസ്ഥാനവിധിഃ.

ഈകി ഇംഗ്രീഡിനുക്കടവാൻ സ്ഥാനം ചൊല്ലുന്നു:—

ഒന്നേരു വാ തീംബു ഹിപ്പാച്ചി സമിരചക്രവര്ണതു ഫലം

ആരും ചാരും വാരുശ്രേവ പ്രസവസ്ഥാനമാദിശ്രേത.

ദേഹേ മുത്രുഭ്യം രൂപ്യേശ്വരമിവിലയം വാണാവും സുതികാ-
നാരം ക്ഷീരിണി ചായുഷാർഘ്യം കൈരുകരം സിംഹാബലാത്തശലിഷ്യ
ആയുഃത്രീസുതവല്ലനു മുഗ്ധനംഗംഗ തു നാരഃ പിത്രഃ
കംഭേദിനേ ച മുംഭം വ്യായാരിനിയനു സ്രീജനതോ വജ്രയേത്.

ഈതി. പ്രസ്തുതിനു വരയ്ക്കേണാലെ കടിയിരിപ്പുമുഴവൻ
കൊണ്ട് ഒരു രാശിചക്രം ഏനു കല്പിച്ചു് പ്രത്യേണ്ട രാശിവണ്ണം
ങ്ങളിൽ 1സുക്ഷ്മിച്ചറിത്രതുകൊള്ളൂ. അവീടെ മേടമാക്കുന്നവണ്ണം
തതിൽ ഇംഗ്രീഡിനുക്കടക്കിൽ മരണം ഫലം. ഇടവത്തിൽ ധന
നാരം, മിട്ടന്തതിൽ പ്രസവിക്കുന്നസ്രീ മരിക്കം, ക്ഷീരക്കത്തിൽ
ആയുസ്സിനു നന്ന്. ചിങ്ങം, കന്നി, തുലാം ഇവ മുന്നാലാഖിവ
ണ്ണം എല്ലാം ഓരോന്നിലെ ആയുസ്സം ത്രീയും പ്രത്യേകം ഇവയെ
പ്രാറിഡിനേരയും വല്ലനു ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇന്നി പ്രത്യുമകം, ധന,
മംഗരം ഇവ മുന്നു രാശിവണ്ണങ്ങളിലും കൈടക്കിൽ ചിറകുന
കിടാവിന്നു അച്ചുന്ന കാലത്രതു മരിച്ചപോം. ഇന്നി കംഭത്തിലും

മീനത്തിലും ഹരിപ്പും കെട്ടകിലെപ്പുറിനോ നന്ന്. ഇങ്ങനെ പത്രണട്ടരാശിവശ്യങ്ങളിലും ഹരിപ്പും കെട്ടിയാലേപലജ്ഞരെ സാമാന്യനും കണ്ടുകൊംക്ക. ഇനി ഇവിടെ നന്നനുചൊല്ലിയ രാശിവശ്യങ്ങൾ പ്രസ്വിക്കുന്നവർക്കു പോതുതമാണായിര്ക്കു യംഗവേണും. അതിനിയും പ്രകാരം. ഇവർ പിന്ന കുറിഞ്ഞു പത്രണഭാഗാശിയമാറാശിയും അപ്പുമരാശിയുമിവ മുന്നരാശി കഴിം വരുന്ന വശ്യങ്ങളിൽ കെട്ടതൽ. ഇവ മുന്നമല്ലാത്തവ റിൽ നല്ലപലവും കുടിവരുന്ന വശ്യത്തിൽ കെട്ടു. അതോ ഇഹരിപ്പും നാഡുചുരക്കും ചുറമെ വേരെ കെട്ടുകയ്യപ്പു ഏക്കിൽ എന്നുകത്തു പ്രസവിക്കുന്നതു അത്യക്രമൈന്നുകൊണ്ടു കാണ്ടുകേ വേണ്ടു. അവിടെ അത്യക്രമൈച്ചവൻകൊണ്ടു ഒരു രാശിച്ചുകും കല്പിച്ചാൽ അതിൽ ഇവയ്ക്കുന്നതനു കണ്ടുകൊംക്ക.

രാശേര മുത്തുഡേശ മെഷേർപ്പുത്തംനാശം വരും മുഖ്യ
മിട്ടേനേ സുതിക്കാനാശം കുടിഡെ ത്പായുഷശ്രദ്ധാഭം.

സിംഹകന്നാതുലാബാധാമാധീശ്വരിപ്പത്രവല്ലനം
മുത്തികേ ചാപകരേ പിതാവിനിധ നാശമാം.

കംഡാന്തു ദോഷശ്രദ്ധലപ്പാജിനിരിപ്പും കെട്ടിയാൽ ഫലം.
ഷഷ്ഠാജ്ഞമേ വ്യയേ ചത്രാദം ഗതിന്നും പരിവജ്ജയേ.

ഈ പദ്മംഗരപ്പിയൻിപ്പേണ ഘംകരേഃ വികചിത്ര
കാശപ്പീകപ്പുംവുംനേ ഷാഖരംകരനാമന്തി
ഉയ്യരാജേ സുതിക ദ്രോഹംനുവിധി-
സ്വാത്മകാഭ്യേജാഃ,

ഈ പ്രാദശരോഗില്ലാഡി.

ജാതകമ്മവിധി.

ഇനി ജാതകമ്മക്കിനു കംബത്തുപ്പാല്പുനഃ:—

ജാതമാന്ത്രു കമാരസ്യ ജാതകമ്മ വിധിയഭ്ര.

സുനപ്പാശനതഃ പും നാഭിത്തനന്തോപ്പി വാ.

ഈ തി. പിന്നനടു ജാതകമ്മം ചെയ്യുണ്ടം. അപ്പുംപും കാലത്തിന്നു ഇണ്ടോഷ്യങ്ങളുണ്ടുമെ നിത്രപിക്കേണ്ടു. ജീ. റ.നായിരിക്കുവിഷയത്തിക്കൽ തന്നെയത്രയപ്പോ ജീതകമ്മം

വിധിച്ചു എന്നിട്ട് മുലകാട്ടക്കയും ചോക്കിപ്പക്കണടി മറിക്കയും ഇവരണ്ടിന്റെയും മുൻപോചച്ചാണം ജാതകമ്മം.

“അമെ പ്രഹ്ലാദേ ജാതം കമാരമതിമന്ത്രയേത്.”
എന്ന പബ്രയായന്മാരും.

“കമാരം ജാതം പുരാതന്മാരുംഭാസ്ത്രപ്രിമ്മധുനീ ഹിരണ്യ-
നികാഷം ഹിരണ്യന പ്രാശയേൽ.”
എന്നാശ്വലായന്മാരും.

“കമാരേ ജാതേ ജാതകമ്മ്”
എന്ന ഒരു വാദിയുടെ ഗുഹയും. എന്നാൽ പിന്നുന്നു ജാത
കമ്മം ചെയ്യുവേണ്ടവും.

അതീതായാളു പക്ഷിശ്രൂം നെവ കാർമ്മലഘാന്തപിതേ
ഗതേ/ഓഹ തലിനേ കാർമ്മം ശ്രൂക്കാലോ/ത ചിന്തുതാം.

ഖരി. ജാതകമ്മം ചെയ്യുമെന്നും പക്ഷിശ്രൂം കാർമ്മലഘാലം
കഴിഞ്ഞുപോകിൽ പിന്നപ്പുലയള്ളിപ്പോൾ ചെയ്യുകയും. പുല
പോയാലുന്നതെന്ന ചെയ്യുംപേണം. ശ്രൂണ്ട മാനവത്തിൽ
ചൊല്ലിട്ട്.

“ജനന്മോ/നന്തരം കാർമ്മം ജാതകമ്മ യമാവിധി
ദൈവാദത്തിതകാലവേദത്തിനേ സൃഷ്ടകേ ഭവേത്.”

ഇങ്ങനെ. എന്നാൽ പതിനൊന്നാംഡിവസം പ്രശ്നാഹരംക്രി
ഞ്ഞാൽ അന്ന പകർത്തുന്ന ഉള്ളതിലെവിടം നല്കുന്ന നിരുപ്പി
ക്കേവേണ്ടി. അന്നതന്നെ ചെയ്യാണം ജാതകമ്മം. ഇനി ഇവിട
തന്ത പക്ഷിശ്രൂപ്പുത്തിന്റെ വിവക്ഷിതം എന്നെന്ന പ്രമാണ
ശ്രദ്ധേയ വിച്ചാരിക്കുന്നും. തൊഴ്രു ദന്താഴിക എന്നോ ആക്കാതു,
എനിയെ നീനരിവിസമുണ്ടോ അതോ പ്രസവത്തിനു ദിവസാ
രം രാത്രിയുടെ അന്ത്യത്തിലാശ്രത്തുകൾ, അപ്പോഴോ നാല്പുത്തൊ
നീനാഴികക്കണ്ണും നീനരിവിസം കഴിയും പതിനൊന്നനാഴിക
രാവള്ളിപ്പോഴേ പിന്ന ചെടുക്കുന്നും. ഇനി അന്നതന്നെ ഒന്ന്
പത്രനാഴികരാവള്ളിപ്പോൾ പിന്നുവന്നു് തൊഴ്രു ദന്താഞ്ചപ്പതു
നാഴികക്രൂടിയേ നീനരിവിസം കഴിയുതും. എന്നാൽ ഇവിടെതന്താ
ജ്ഞാനാഴിക എന്നും നീനരിവിസമുണ്ടും പറയുന്നതു തങ്ങളിൽ
കശഖമൊണ്ടാണ്. എന്നാൽ ഇതനും പ്രമാണശ്രദ്ധേയ കേള്ക്കു

கொருக. கேரம்பூரொத்தகமிலூயிட தொழிற் வாதிக்கைமே செல்லும். அதை அறநூலும் முன்வடிமாவாரம் காலமானங்கள். ஹனி ஸாம்வேலிக்க புலகுபிழியங்கிலோயே ஜாதகம்மாசெய்து ஹாக்கியு. தொழிற் வாதிக்கைக்குத்தெனவேளமென திடுமிலீ. ஜாதகம்மானாரம் ஸ்ருதிக்காவோமயெய்து ஹாக்கியு புல போமத்தெப. ஏனிடு ஹனமுள்ள விசாரிக்கேள்வது. தொழிற் வாதிக்கைக்குத்தெக்கிலும் பதிகொண்டால்கிலும் தீவிர தட்டில் வகுகித் தென் ஜாதகம்மாசெல்லுமோ அதேதோ ஏன் ஹதநான் கேட்காராக. கேரம்பூரொத்தகமிலூயிட..... ஹனி விழிஸ்வலி, முஸவிக்கமுள்ளே செய்திலீ தொழிற் வாதிக்கைக்குத்து ஜாதகம்மாவும் செய்திலீ ஏகித் பதிகொண்டா பிவஸம் யானாரம் குதித்தால் நடே ஜாதகம்மா செய்வு. பினை அனாதையை விழிஸ்வலியும் செய்துகொடுக்க. அதோ பதிகொண்டிப்ஸம், பிரின செஷக்ட்டான், அவர்கள் அதூக்குத்தான், அாலும், மரஸம் ஹவரிலெங்குட்டிவிவரிகித் தென்னை ஜாதகம்மா செய்து வெலியிடாவு. அபூர்வ ஜாதகம்மத்தினை “வொத்து ஸத்து” எடுபே நான்மீவுமதும் வேள்ளு. ஜாதகம்மத்தினை தேங்குடேனோ. தேங்குடாதெ ஜாதகம்மா செய்திலாவத்திக்கேளோ.

“ஸ்த்ரீம்யுளி ஹிரங்கிகாஷம் ஹிரங்கேந பூஶயேது”

எடுப்பேறு தூஷ்யம்.

அங்கைத்தொர் விழிஸ்வலி அனாசெல்லு. அதி கள் பிரெரணாரா செய்துகொருக. ஹனி ஒய செஷக்கள் பிரைப்பு. அவர்கள் ஜாதகம்மா குதியுமாவை அதூபிரினைசெஷ கள்ளர் முத்தூக்குத்தான் முத்தூக்கித்தான் மரிப்பு, பிரினிடு தொழிற் வாதிக்கைக்குத்திலீ, ஏனாங்குவகுகித் தீவிர பிரினைசெஷக்கள் கள்ளர் அதூக்கு நடே அதேதூக்கள்ளர் ஜாதகம்மா செய்வு. அபூர்வ நான்மீவுமதும் “வொத்து ஸத்து” எடுபே போன்ற ஏனேங்குவளை மரிசுகிடக்களை அதூக்கையைகிலும் அமல் செய்யகிலும் ஸங்குதிப்பான். ஹனமுள்ளாரவுப்புவது செஷக்கள்ளர் அதூக்கு மரிப்பு அபூர்வதையை பிரின செஷக்கள்ளர் அதூக்கு மரிப்பு, ஏகித் புலயிலூத்தையுத்தன் செஷக்கள்ளர் ஜாத

കമ്മം തേനംകുട്ടിച്ചെയ്യു. അപ്പോൾ “ഒം തത് സത്” എന്ന നാമീമഖമറ്റം. പിന്നെച്ചുടക്കെനക്കൊണ്ട് തന്റെ അച്ചുനെ സംസ്കിപ്പിപ്പു എന്ന പിലർ. ചെറുക്കുന്താൻ പിന്നോ പുലപ്പോരെ സംസ്കാരത്തിനു കൂടുകയും കൊട്ടവലി ഇത്രാഭികരിച്ചെയ്യുകയുംവേണ്ടു എന്ന മറ്റപിലർ, ഇവിടെ സ്ഥിരം

സപ്തമന്നോ/സ്വഭാഗഭാഗം കൈവ പ്രേതക്രിയാപദ്ധം
സപ്താതകമ്മണി പദ്ധതാദേവ എവ്വപ്പു സോഫ്റ്റ്‌തി.

ഇങ്ങനെ, ഇതന്നോ പ്രധാനഭ്രതരോട് കേട്ട ചെയ്തുകൊള്ളുക. കേരിപ്പാനോരുക്കിലും മില്ലാഞ്ചിൽ ചെറുക്കുന്ന തന്റെ ജാതകമ്മം കഴിതൊക്കെ തന്റെ അച്ചുനെ സംസ്കിപ്പകയും ശേഷങ്കും ചെയ്യുമത്രേ വേണ്ടവതു്. ഇന്നുണ്ടാരവസ്ഥവതു്.

പിതരി മുതേ സതി ഭവിതാ

ജാതി പുത്രോപ്പി ചേത്താ നിയതം
യത്കമ്മാജനി നിയതം

തൃപ്താ ക്രിയതാം മുത്തപ്പ പിതുകമ്മ.

മാതരി മരണഗതായാം

തസ്യാം ജാതസ്യത്വാപ്പി ചേദ്യുനാ
തൃപ്താ ജാതകകമ്മ

സ്നാതപാ ക്രിയഃ ക്രിഷ്ണ ജനികമ്മ.

സപ്താതകമ്മണി കാർണ്ണമേ(തവി ? തൃപ്തം) പിതുകമ്മണാം
സുതേ ജാതേശജ്ഞാം കരുതാത്തസ്യ ജാതകകമ്മ വ.

മുതേ ഭർത്തരി ഗണ്ഠിശ്വാസ്യുദഭേദം ജാതമാത്രതി

തസ്യ പുത്രസ്യ യത്കമ്മ തസ്യാദി ക്രിയഃ പിതുക ക്രിയാഃ.

കത്രവ്യം കേരളംചൊരാനും സാലം ബലിശേരേതു്
കമ്മ ചുദ്യമാ തസ്യാതു തന്മെവ വിഡിപ്പുവകം.”

ഇങ്ങനെ കണ്ട്.

“അച്ചുന്ന മരിച്ചുസമയേ പുത്രന്താനുവാകിലും
ജാതകമ്മം കഴിച്ചിട്ട് പിത്രസ്യംസ്കാരമാചരണേ.

പുത്രൻ പിന്നിട്ടുനേയമയക്കുമരിച്ചു ചേരു
ജാതകമ്മം കഴിച്ചിട്ട് ചെയ്യേണം മാതൃസംസ്കാരം.

നീണിക്കുക്കു ഗഞ്ചേഹായു് പത്രമാസം തികഞ്ഞട്ട
ദേശാവു മരണംതെടിപ്പുംനാരത്തിനു മുൻപിലേ.

പെറു പത്രമുഖഭക്തിൽ നല്ലവിപ്രാൻ കളിച്ചുമ
ജാതകമം കഴിച്ചിട്ട് ചെയ്തിപ്പു പിതൃസംസ്ക്രതി.

പിന്ന ചെരുക്കണ്ണൻറ അമു ജാതകമം കഴിയുമുന്നപ്പേ
മരിപ്പു, തൊണ്ടു ദനാഴിക കഴിഞ്ഞതുമില്ല, എകിൽ അരച്ചുറ
ക്കാൻറ അച്ചുന്ന നടേ തേനംആട്ടി ജാതകമം വൈയും.
അമ്പേരം “ഒം തതു സതു്” എന്ന നാമീമവച്ചനും, പിന്ന
ത്രുംകണ്ണനെക്കാണ്ടുകൂട്ടിരതാടിച്ചു് തന്നും അമമരെ സംസ്ക
രിപ്പു. ഉംകുറിയാദികളും ചെയ്തിപ്പിക്കു. പിന്ന ചെരുക്കണ്ണ
ക്കിമുമഖണ്ണൻറ അച്ചുനാകിലും പ്രലതനോ പലവയ്ക്കായിങ
നാമും അതുകൊണ്ടും തൊണ്ടു ദനാഴികക്കുക്കത്തകിൽ ജാത
കമം ചെയ്തതായ്ക്കില്ല, മുച്ചുംകണ്ണൻറ അച്ചുനന്നനിയെ
മരുവായത്രനെകിൽ മരുവായ പ്രലയം നാഡി മുച്ചുംകണ്ണൻറ
ജാതകമം ചെയ്യുണ്ടാ. അനു പ്രഥയില്ലാതെതായത്രനെതന്നോ
കൊണ്ടു ജാതകമം ചെയ്തിപ്പിച്ചുകൊടുകു. ചെരുക്കണ്ണൻ പിന്ന
ജാതകമം തൊണ്ടു ദനാഴികക്കുത്തു കഴിഞ്ഞതുമില്ല. അപ്പുല
ഗിൽ പിന്ന ചെരുക്കണ്ണൻറ അച്ചുന്നതാൻ അമമരാൻ മരിപ്പു,
എകിൽ അവരുടെ സംസ്കാരത്തിനു് അരച്ചുറക്കണ്ണൻ കുടേണ്ടു,
ഉംകുറിയാദികളും അരച്ചുറക്കണ്ണൻ ചെയ്യുണ്ടാ. പിന്ന അവർ
മരിച്ചതിനും പതിനൊന്നാംനാറു ഉദിച്ചായു ചെരുക്കണ്ണൻ
ചുണ്ടാഹംചെയ്തു തേനംആട്ടി ജാതകമം ചെയ്യും. “ഒം തതു
സതു്” എന്ന നാമീമവം. പിന്നെത്രുംകണ്ണനെക്കാണ്ടു് എകാ
ദശപിണ്ഡം ചെവുപ്പിപ്പു അമമരിച്ചവഷ്.

ഇനി നീണിക്കു ഭര്ത്താവു മരിച്ചപ്പുലവിൽ ചെരുക്കണ്ണൻ
പിന്നപ്പു എകിലപ്പേരും പ്രലയില്ലാതെതായത്രനെ റക്കാണ്ടു തേനം
ആട്ടി ജാതകമം ചെയ്തിപ്പിപ്പു. പിന്ന അനുത്രഞ്ചിയുള്ള ഉംക
കുറിയാദികളേയും ചെരുക്കണ്ണനെക്കാണ്ടു ചെയ്തിപ്പിച്ചുകൊള്ളു.
അതോ ഇംഗ്ലീഷിലായിൽ ഉംകുറിയാദികൾ ചെരുക്കണ്ണനെ
ക്കാണ്ടു ചെയ്തിപ്പിക്കുണ്ടാ. പിന്നെപ്പിന്നതിനും പതിനൊ
നാംദിവസം ഉദിച്ചായു ചെരുക്കണ്ണമമക്കും ചുണ്ടാഹംചെയ്തു

ക്കാരംകുട്ടി ജാതകമ്മ്പും ചെയ്തു ചെറുക്കാനക്കൊണ്ട് മുൻറെ എക്കാദശിബ്രഹിംഷ്ഠിം വെക്കേ തുടങ്ങിയെല്ലാഭേദജീവികൾ.

ഈനി ഇവിടെയുള്ളെങ്കാൽ വെരസ്യം തോന്നാവു. ഒരു തതിക്ക ഭർത്താവു മരിച്ച ദീക്ഷയിൽ ചെറുക്കാൻ റിക്കനോട്ടത്ര പകൽ അമ്മ ബലിയിട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലേ ആവു പിരപ്പേതക്കിലോ പിന്നെപ്പുലപ്പോയാൽ പിന്നെവിവശത്തെ ബലിതുടങ്ങി ഇടീ ക്കേണാമപ്പോ. അങ്ഗോ അഞ്ചുമിച്ചു പി.റക്കിൽ പിരിന്നാലുതെ ബലി തുടക്കേക്കേ വേണ്ടതും. ഈനി അമ്മ ബലിയിട്ടതിൽപ്പിന്നെ അനു പകൽ പിരപ്പു എക്കിൽ പിന്നെ ദിവസതേതു തുടങ്ങേണമോ, പിരിന്നാലുതേതു തുടങ്ങിയാൽ പോതുമോ എന്ന് ഇതു കേട്ട ക്ലിച്ചുക്കൊരുക. കേരിപ്പുംനായകമെല്ലാജീവിൽ പിന്നെ നാലുതേതു അമ്മ ബലിയിട്ടതെന്ന പോതും. ചെറുക്കാൻ പിരിന്നാലുതേതു തുടക്കേക്കേ വേണ്ട ഇത്യാദികൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു; എന്നാൽ പിന്നെ ചെറുക്കാൻ തന്റെ ജാതകമ്മം കൃതിഞ്ഞു ആശുപിച്ചു. മരിച്ച മരിച്ച ചെയ്യാനപ്പെട്ടയില്ല.

ഈനി തനിക്കു പുതുക്കു പിരിന്നാൽ തൈമീനു ദന്താഴീകക്കെത്തു ജാതകമ്മം ചെയ്യാമെങ്കിൽ അതു ചെയ്യേ മരിച്ച കമ്മം ചെയ്യാവു. ഈ അച്ചുനീ തന്റെ നിത്യകമ്മങ്ങളോ ഇടയിലോ ചെയ്യപ്പോ ഉള്ളിട്ടും. അങ്ങെ രാ.താ.ബാജു ദ നാഴികക്കെത്തു ജാതകമ്മം ചെയ്യിലാകിൽ പതിനൊന്നാംടിവസമുച്ചിച്ചു ചുണ്ടാമാ ചെയ്യാൽ പുതുക്കു ജാതകമ്മംചെയ്യേ അച്ചുനീ മരിച്ച കുഞ്ഞു. എന്നാലിത്യാദിവെരസ്യം ദാക്കിയാകിൽ അന്നനു പ്രമാണാനുത്തരം കേട്ടാൽ അവർ ചൊല്ലുംവണ്ണുമെ ചെയ്യാവു. ഇത്യാദിവെരസ്യം പലവയ്ക്കിവിടെ ഉണ്ടാവാനവകാശമുള്ളതു എന്നതു തൊന്ത പറഞ്ഞതിനു താൽപര്യം. എന്നാലിത ദിക്ക് കൂദേശാത്തിട്ടം സ്പതവേ ധർമ്മത്തെ നിത്യപിച്ചിട്ടം ചെറുക്കാൻ പിന്നെ നടു ചെയ്യുന്നും ജാതകമ്മം. അതല്ലെങ്കിൽ രാമ മീനു ദന്താഴീകക്കെത്തു ചെയ്യുന്നും. പിന്നെ അതും കണക്കവന്നിലാകിൽ പുലക്കുത്തു ചുണ്ടാഹംക്രമിത്തു നടു ചെയ്യുന്നും.

മതിന്റെ മുൻപിട്ടേ വേണും നാലിട്ടുംഡൈനാരഘയോ;

ജാതകമ്മ കമ്മരസ്യ ജാതകാലാദിനാഴിക.

തൊണ്ടു റിനക്കുമ യേഹം വരായിൽ പുലപ്പോയിനാൽ
ഒളപ്പോയാൽ ശ്രദ്ധ കാലമപേക്ഷിക്കാതെ ചിലർ.

കഴിവു പക്ഷിണികാലമെങ്കിലോ പുലപ്പോയനും
ചെയ്യുന്നത് പലക്കന്തനെ പക്ഷിണിക്കാരാട്ടിനും.

ഈതി പാമേപ്പാസ്യം യാഗിപ്പുണ്ട് കൈദേണ വിശ്വിത
കാലത്തിപക്ഷവും പൂരാനെ ബാലങ്കരണാന്തി
മല്ലെമാനേ ജാതകങ്ങവിധിന്നാമ
ദ്വാരഭ്രഹ്മം പുലപ്പോയിഃ.

അപാ ത്രയോദശാഖ്യാധികാരം.

നാമകരണവിധിഃ.

ഈതി പേരിട്ടവാൻ പാശ്ചാത്യ ചൊല്ലുന്നു.

അതിനുയന്തരം ദാഷ്ടവിമാസങ്ങളാണും പാശ്ചാത്യക്കുണ്ട്.

ദ്വാരഭ്രഹ്മ യോധാദേഹ വിംശതി

ദ്വാത്രിംശതി ക്രമഭ്രഹ്മ ദിനെ

നാമ കത്തുള്ളിജാജിനാം

വില്പസ്ത്രകാദഭ്രഹ്മി വാ.

ഈതി. ശ്രൂവമണന പാത്രഭാംഡിവസം പേരിട്ടവാൻ
വിധിച്ചു. ക്ഷത്രിയനു പതിനാറാംഡിവസം. ചെവഞ്ഞന്നിയപത്രാം
ഡിവസം. ശ്രൂതനു മുപ്പത്തിരബ്ലാംഡിവസം. ശ്രാവന വിധി.
ഈതി ശ്രൂവമണന പതിനൊന്നാംഡിവസവും പേരിട്ടാം. ഈതാ
ചാരമുണ്ട്. ഇവിടെ

“ദശമൂം ദ്വാദശമൂം വാ നാമകരണം.”¹

എന്ന ബെണ്ണയായന്ത്രഹ്മം.

“യദി പുമാസം ഇന്നേയെത്തന്നു ദശമൂം ദ്വാദശമൂം വോ-
ത്യനും പ്രാജ്ഞപത്രസുക്തം ജീഹ്വയാൽ. പ്രജ്ഞപത്ര ന ത്ര-
ദേതാന്തുന്ന ഇതുമി നാമാശ്വേഷ നിദിയാതി.”

എന്ന ബാധ്യലക്ഷ്മഹ്മം.

“അട്ടാതോ നാമകമം പുർഖക്ഷ പുണ്ണം നക്ഷത്ര
ദ്വാദശമൂം വാ.”

എന്ന സാമ്വേദാധികാര ഗ്രഹം.

“നാമയേയം ദശമും ച പ്രാദശ്യം വാസ്യ കാരയേത്⁹
എന്നു തിമെഴു മഹ്മദൻ വാ നക്ഷത്ര വാ മണാപ്പിതേ.”
എന്ന മനസ്തി.

ഇങ്ങനെ ഇവ എക്കിലും പത്രാംഭിവസം പേരിട്ടമാറ്റ
ചൂർച്ചില്ല; കൈപ്പിതകനെയുമാപസ്തംബവെന്നുംബോളിയുള്ളത് വശം;
അവസ്ഥംബന്മാക്കു പത്രാംഭിവാസം പേരിട്ടാം എന്നാണ് കേളിരി
ക്കണം.

“ദശമേച്ചിതി വചനമാപസ്തംബവെച്ചിജാതിതം.”
എന്നാംബാരംഭിപിക.

“ആവസ്തംബവെച്ചിജിസ്തോക്കം ദശമേ ഹനി നാമ ഏവ് ?”
എന്ന മഹ്മദൻ തിപക്കം.

ഹനി പതിനൊന്നാംഭിവസം പകലെക്കിലും അന്നസ്തമിച്ച
പുഞ്ചകാലെ എക്കിലും പേരിട്ടാം ചൊഴുളംബന്ധിയും ഭ്രാഹ്മണ
ക്കല്ലോക്കം. ഇതാവാരമുണ്ടാക്കാനം.

“പത്രാംഭാദ ചിലർ പേരംവിളിപ്പുകൾ പതിനൊന്നം
നാളിപ്പി പ്രാദശ്യം.”

എന്ന താമരരാലി.

“പ്രാദശ്യേവല്ലിതം നാമ വിശ്വസ്യകാദശ്രേഷ്ഠി വാ
തൃശ്ശൂരശൈലിനു വജ്രം നാമകമണി സൗരിണി.”
എന്ന മഹ്മദൻ തിപക്കം.

“നാമാധി പ്രാദശ്രേതി പരമഗ്രന്ഥമഹി പുവ്മിച്ചും തുരീയോ
ഭാഗം കൈപ്പിതകാനാമധി ദശമനിശി.”

എന്ന മഹ്മദൻ പദ്ധതി.

എന്നാൽ പതിനൊന്നാംഭിവസം പേരിട്ടാം. പതിനൊ
ന്നാംഭിവസവും പത്രാംഭിവസവും കൊള്ളായിട്ട് ചൊഴുളംബന്ധ
ക്കിയും പത്രാംഭിവസം മിഥുമാക്കാനുള്ളം.

“പ്രാദശ്യം നാമകരണം കമാസ്യ ശ്രദ്ധ ദിനോ,”
എന്ന മഹ്മദുകാരിക.

എന്നാൽ പത്രഭാംഡിവസം പേരിട്ടവാൻ മുമ്പാകനും അതോടു അനുബന്ധം ചൊള്ളുകയുണ്ട്, പതിനൊന്നാം ദിവസം ചൊള്ളുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടതാനും എങ്കിൽ പതിനൊന്നാം ദിവസം പേരിട്ടും. അതാചാരമെങ്ങനെയാണെന്നും.

കൗൺഷിറ്റക്കാനാം ദശമേ രാത്രേസൂത്രം ഇഷ്യതേ.

ഇതി. കൗൺഷിറ്റക്കാർക്ക് പത്രാംഡിവസമസ്തമിച്ച പുലർക്കാലെ ചൊള്ളുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പോൾ പേരിടാം,

“പത്രാംരാത്രി പരതിഭാഗമയിക്കം കൗൺഷിറ്റ
കാനാം ശ്രദ്ധം”

എന്ന ഭാഷാസംഗ്രഹം.

അവക്കിന്നുംവൈ പുലപ്പോവുവേണ്ട.

“കൗൺഷിറ്റക്കാനാം നാമെമതഭിഡയാത് പ്രാഗ്പീശ്വരതേ
തേഷാമാശശ്രദ്ധകാലസ്തു നവാദ~പ്രമിതോ യത്യഃ”

എന്നണ്ടു കാലഭിപിക്കും.

തുരന്താദശഭിനം വർജ്ജം സവേഷാഖ പ്രിജനനാം.

ഇതി. മുഖമനക്കല്ലൂക്കൾ പതിമുഖനാംഡിവസമുഭയാഴി താനമുദ്ധവൻ പേരിട്ടവാൻ വജ്ഞിക്കേണം. ഇനിയിവിടയുണ്ടായവെന്നും പുലർക്കാലെ പേരിട്ടകിൽ പിരരാഗാളുതെത്തില്ലെന്നും നാതിക്കരമായം മറ്റുപലതും പറയുന്നു. അതിങ്ങേന്നയല്ല. പുലർക്കാലെ പേരിട്ടകിൽ തലനാളുതെത്തില്ലെന്നും, പിരരാഗാളുതെത്തില്ലെന്നും ചൊല്ലുന്ന മറ്റു ചിലൾ. ഇനി മുളർത്തുറമ്പാളിൽ കാണം നു തലനാളുതെത്തില്ലെന്നും;

“നിശാന്തിമന്ത്രിഭാഗസ്തു മരണാത്തവസ്ഥതി ചു
പരവാസരാക്ക പ്രോക്കതി ചുവെയ്തുചായ്യുസത്തമെഃ.

ചുവ്വാഹിണി ത്രേജ്യ ഇത്രുകേതു മധ്യാഹനയു വിശ്വേഷതി അപരാഹിണയു രാത്രിയു വജ്ഞയേന്നാമകമംണി.

ത്രിയാമാന്ത്രഗ്രിഡാഗേ പ നാ കവ്വനി സുരയഃ.”

ഈ മുളർത്തിപകം.

“അരയാദശം ദിനം വാച്ചും പ്രിജാനാം നാമകമ്മൻി
ഉദയാദ്ദേശ്യാന്തം കാണി സർവ്വത ദിനക്കല്ലുന്നാ.

കിന്തപാത്രത്വേ മുത്തു സുതു നിശാത്മംഡി പരേലുഭാക്ഷ്.”

എന്നം,

“രാത്രിം ച വജ്ജിയേരഹ് കിരു
ചാദോ/ഭേദ്യാസ്യാദ്ധ്രാഡിശ സൃതകഃ.”

എന്നം ആചാരസംഗ്രഹം.

പേരിട്ടവാൻ പതിമുന്നാംദിവസം ഉദയാദ്ദേശ്യാന്തം
വജ്ജിക്കേണം എന്നാളുള്ളതേരെച്ചുടങ്ങുന്നമത്തുൽ കണ്ണി. എ
നാൽ ഇതനനാം പ്രധാണഭേദരോട് കേടുനിന്നുമ്പിച്ച കൊംക്ക്.
കേ ഷ്ട്രാനോക്കമീല്ലായ്ക്കിൽ പതിമുന്നാംദിവസമുദയാദ്ദേശ്യം
നം മുഴുവൻ വജ്ജിക്കേണാമനന നിയുത്യം. പത്രംഭാംദിവസ
മസ്തിച്ച പുലർക്കാലെ കൊള്ളാമോ എന്നം നാംഗ്രഹം. അവരെ
ഖുളുക്കുകയുള്ളിവു. “പാക്ഷികോ/പി ഭോഷഃ പരിഹത്തവ്യഃ”
എന്നാണില്ലോ; എന്നാൽ പത്രംഭാംദിവസമസ്തിച്ച പുലർക്കാ
ലെയും പതിമുന്നാംദിവസമുദയാദ്ദേശ്യാന്തം മുഴുവനം പേരിട്ട
വാൻ കൊള്ളേണ്ണോ. ഇനിചേരുടക്കന്താൻ ചെറുക്കണ്ണറ അച്ചു
നന്താൻ ദീക്ഷയുണ്ടെങ്കിൽ അന്നേ പുലർക്കാലെ പേരിട്ടമാറില്ല.
അതു പിരീന്നാളുതേതതിൽ ശുട്ട്. അപ്പോൾ ബലിക്കുത്തെ
ല്ലോ അരവുത്തു എന്നിട്ട്. ഇനി മറ്റൊരുണ്ണാണ സുക്ഷമിച്ചകൊ
ളേഛണ്ണി. പുലർക്കാലെ പൊഴുതുണ്ടെങ്കിൽ പുലർക്കാലെ പൊഴുതു
തലനാളുതേതതിലെന്നം പിരീന്നാളുതേതതിലെന്നം വിവാദ
മുണ്ണാകയാൽ ഒരു രണ്ടുദിവസവും വജ്ജിക്കേണ്ടിനാതോക്കവെ വ
ജ്ജിക്കു. ചെറുക്കണമച്ചുനം നാംമീമുഖത്തിൽ കുട്ടനാവങ്ങം ചാതര
കുട്ടക, ചാതരമുണ്ണക, നിത്യഗ്രാമമുണ്ണക, മരുരായ നാംമീമുഖം
ചെയ്യും കൊള്ളേകയും, ഗ്രാഖം ലാഗമായിട്ട് ചെയ്യു, അതു
കൊടക ഇത്രാം കുളോക്കവെ വജ്ജിക്കേണം. പുലർക്കാലെ പേ
രിട്ടകിൽ തലനാളും പിരീന്നാളും; തലനാഡി ഗ്രാഖാദികളിൽ
സംബന്ധിച്ചവക്ക് പിരീന്നാളുംഡിച്ച അതിന്റെ അന്ത്രലി
പോവു. എന്നിട്ട് തലനാളുതേയവരെ വജ്ജിക്കേണ്ടിന്നു.

വജ്ജു സംയാഹാപരഹരംണാ—
വാളിത്രംഗ്രഹ നിശാസ്യമാ.

ഹതി. പേരിട്ടവാൻ സാധാരണവുമപരായ്ക്കുവും വജ്ഞിക്കേണം. ഒക്കൽ മധ്യാഹനം കഴിയുമ്പോൾപേഡേണം. രാത്രികൊണ്ട് മുന്നാക്രമിക്കാൽ അതിൽ നടേത്തെങ്കുറ റണ്ടിം വജ്ഞിക്കേണം. ഒരു ക്രതെങ്കുറ കൊള്ളാം. അവിടേയുംബിന്ത്രോദയത്തിനു മുന്പേ നാലുനാഴിക വജ്ഞിക്കുവും വേണം. ഉച്ചക പത്രവിനാഴികയും വജ്ഞിക്ക. ഗ്രഹണമുണ്ടാകുന്ന ദിവസംതുടങ്ങി മുന്നാദിവസം വജ്ഞിക്ക ഗ്രഹണമുണ്ടായാൽ.

ചരാപ്പും രാശയോ വജ്ഞ്ഞാ

മല്ലും കക്കടക്കം കില.

ഹതി. ചണരാറികർ നാലും വജ്ഞിക്കും. അവിടെ കക്കടക്കം മല്ലുംമെന്നരു കേട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. കക്കടക്കം പേരിട്ടവാൻ കൊള്ളിമാറാചാരമുണ്ട്. മെടവും തുലാവും മകരവും ഇമ്മുനം രാശികളും വജ്ഞിക്കേണം. സ്ഥിരരാറികർ കൊള്ളിക്കിൽ മുഖ്യം; ശുഭഭാദ്യമുണ്ടാക്കിൽ ഉദ്യരാഗികളും നന്നാം.

“സ്ഥിരരാലുഭയം ശുഭമുഖ്യം ശുഭഭാദ്യത്വം.”

ഈതു ചാസിപ്പും.

“നാല് ഓം ആമുഖപിത്രം സ്ഥിരമേച്ചി ശുഭം.”

എന്ന മുഹൂർത്തമുള്ളക്കം.

“പറവും നാളി ദിവാ മകൈരമും ദേഹം
രാശിസ്ഥുമോഭ്യംപാനനം.”

എന്ന താമരന്ത്രം.

“ചിത്രാശ്വരിനിത്രുക്കച്ചവരരാശയയു നേഷ്ടാഃ.”

എന്ന സാരസമുച്ചയം.

“തൃശ്ശായുരഗ്രഹഗണാ പിപ്രഭോസ്തു ശ്രൂമാഃ
സത്രാമാപദി കേവിത്രു മല്ലും കക്കടക്കം വിഭിഃ.
നാശകമംണിഃ.”

എന്ന മുഹൂർത്തദീപകം.

“നേഷ്ടാശ്വേണ്ടല്ലജനക്രാഃ.”

എന്ന കാലഭീഡിക,

“നാളി ജ്യേശ്വരഹിപുർണ്ണഗിമിത്രാഗ്രഹപ്പ് യമാഹിനി
ത്രലാഡേഷ്ടുഗാൻ ലൈമമഷ്ടുമേ പ്രാദിശ ഗഹാൻ.

അത്രും ത്രംശപ്രയം രാത്രേരപരാഹ്നാവു വജ്ഞയേത്.”

എന്ന പാഠാശിക.

“തുജ്ജതേര്ത്രാപരാഹ്നാ
വിത്രാഗ്രഹപ്പുരപ്പുരാഹിയമരിവിനോ ജൈണാജ്ഞകാഃ.”

എന്ന മഹാത്മപദ്ധവി.

എന്നാൽ പേരിട്ടവാൻ ഗമിരരാഖികളം ഉള്ളപ്പമുഖിയും
പെരികെ നല്ല. അധേയാദ്ധവി വജ്ഞിക്കേണ്ടതാണോ, കക്കടക്കം
മല്ലുമമായിട്ട് കൊള്ളുമരാത്രെ ആച്ചാരം. അതുപോലെ ദേശവിം
ത്രലാഡും മകരവുമൊഴിച്ചുപറ്റു നന്ദപത്രാശികളം കൊള്ളാം ഹേരി
ചുവാൻ.

ലഗ്നേ സുഭ്രം പ്രയേ സദേ
വജ്ഞാ നാളിപ്പഷ്ടുമേ കജഃ.

ഇതി. ലഗ്നത്തിലുംതിനുനേയും പാത്രണഭാമടത്ര ഗഹാജാളൈ
പ്ലാവമേയും അജ്ഞമത്തിൽ ചൊരുയേയും വിശ്വേഷിച്ച വജ്ഞിക്കേ
ണ്ടിവരു പേരിട്ടവാൻ. അതുപോലും ചാപ്പട്ടപ്പണിയും തുക്കപ്പണിയും
ആരെച്ചപാത്രണഭാമടത്ര ചായനാമജ്ഞമത്തിൽ ചൊരുയേയും പാത്ര
ണഭാമടത്ര ഗഹാജാളൈപ്ലാവരെയും രാഘവമനകജവിമകതരാശിരെ
തുണ്ടയോഗമെന്നാവോളൈക്കം വജ്ഞിക്കേണോ പേരിട്ടവാൻ. ഗണി
ച്ചിട്ടറിവാൻ വശമപ്ലായുകൊണ്ട് പാത്രണഭാമടത്ര കേരുവിനെ
വജ്ഞിക്കുമാറിപ്പു. ഇങ്ങനെ ഗഹാസ്ഥിതി വജ്ഞിക്കുന്നേടതെത്ത
ആച്ചാരനാഡിതി.

ഇനി ബഹംബഹമിവാന്.

“ഉച്ചസ്ഥിതേന വിമഹഗൈ യത്രേ/പി ദുഷ്ട
ലഗ്നേ കുരം വേതി നാമ ഭവി പ്രസിദ്ധം
നീചസ്ഥിതേന വികളം സുഷ്ടുപ്പക്ഷഗൈണ
*ലോകത്രിയം പരമവിത്രവദ്ധപസിഷ്ടഃ.”

ഈതു മാധവീയം.

* ‘പരമവിതി’ എന്ന ക. വ. പാഠം.

“ശത്രുഗ്രഹലഗ്നം വാ ദ്രോജ്ജവി മാ ശത്രാഗിനഗ്രഹഃ
തന്മീന്ത കാലേ സ്ഥിതം നാമ ശ്രൂതദേപക്ഷകരം ഭവേത്.”

എന്ന വാസിജ്ഞം.

“നിചന്ദനഗ്രഹവീക്ഷണം ച ശ്രദ്ധം
നാമസ്യ തദ്വീക്ഷണം.”

എന്ന താമരനല്ലെൻ.

പേരിടവാൻ പുർണ്ണപക്ഷവുമ്പരഹപക്ഷവും കൊള്ളാം.

വിചത്രാം നാളി ഗ്രഹങ്ങൾ
കജാക്കന്മാരവാസരെ.

ഇതി. ചൊറുച്ചയും ശനിയച്ചയും പേരിടവാൻ കൊ
ള്ളണമീല്ല എന്നതു ഇരിക്കുന്ന എങ്കിലും ആപത്തപക്ഷമാ
യിട്ടും അവ രണ്ടാംകുടി കൊണ്ടുണ്ട്.

“നിശാശ്വത്പ്രംബശ്രൂതമാക്കിവാരെ?”

ത്രജ്ജേതേ ഇതാ ശ്രേഷ്ഠം.

ഈ മഹത്ത്വപദാദി.

“ആനാം ശ്രദ്ധാ വാരം
കജശ്രദ്ധന്മാന്ന് ശ്രാംകന്ത.”

എന്നാചാരസംഗ്രഹം.

“സഞ്ചരിവാരാം ശ്രദ്ധാ ജ്ഞതു ചാ!
പാചവാരാശ്രൂതി മല്ലം.”

എന്ന കാചൽപിക.

“നിരൈഗ്ര മദ്ദാരവാസരെ.”

എന്ന പണ്ഡാരിക.

എന്നാൽ ശ്രദ്ധനാത്തട ആച്ചകൾ കൊള്ളിയിട്ടിട്ടിവരു്. തോ
യറാച്ച മല്ലമമായിട്ട് കൊള്ളാം. ചൊറുച്ചയും ശനിയച്ചയും
ആവശ്യകത്തിക്കാർക്കൊണ്ട് കാണംമുണ്ടിതാനം. അരപ്പും പേ
രിടവാനാച്ചയെന്നം വജ്ജിക്കേണ്ടം. അവസ്ഥാലേഘത്തിനു തക്ക
വാദും നിത്യപിരുക്കാർക്കേവേണ്ടി.

നാളി മിത്രാന്തരാജപ്പി-
വിജ്ഞത്പുനിലപൂഷണഃ
ആംഭാതിപിത്രരക്ഷാക്കാ-
ദൈഖാസ്യപ്രാത്രത്രം ദശ.

ഇതി. മിത്രഃ എന്നിപ്പം. ഉത്തരാധിത്വാതി ഹ്രവ മുനം. അജപ്പിരയന്ന രോഹിണിയും മകയിരവും. വിജ്ഞതി ഏന്ന തിരവാണമവിട്ടം ചതയം ഹ്രവ മുനം. അനിലഃ എന്ന ചോതി. പൂഷാജൈന രോതി. ആംഭാതിപിത്രരക്ഷാക്കാ, പുണ്ഠം, ചും ഹ്രവ മുനം. പിത്രയൈന മകം. രക്ഷാസ്യ് എന്ന മുലം. അക്കാം എന്നതം. ഹ്രവ പതിനേഴനാളികളം കൊള്ളിം പേരിട്ടവാൻ. ഹ്രവയോഴിച്ച പത്രനാളം വജ്ജിക്കണം.

പക്ഷങ്ങളിൽ സ്ഥിരകരണങ്ങളം റിക്താഘ്നമീവിജ്ഞികളം വരുന്നിക്ക. മറേവ കൊള്ളിം.

“മഹാഷ്ട്രി പെശ്ചന്മാസഃ
മദ്യാകതാ നാമകമ്മണി
ഡോരാസ്യവിത്രവൈന്യസ്ഥം-
മഹ്രമാ നിസ്ത്രേ പരേഃ.”

എന്ന മഹാത്മാപകം.

തൃശ്യവത്രംഗി ശ്രാംക്രമത്തിനു വജ്ജിക്കേണ്ടന ദിവസം തൃശ്യാദശിയും വജ്ജിക്കേണം. ഇനിപ്പുലർക്കാലെ പേരിട്ടകൾ ചീരെന്നാളും തേതതിൽ ആകും എന്നാണല്ലോ ഒരപക്ഷം. എന്നിൽ തൃശ്യവത്രംഗി ശ്രാംക്രമത്തിനു വജ്ജിക്കേണ്ടന ദിവസത്തിന്റെ തലനാളാസ്യമിച്ച എലർക്കാലെയും പേരിട്ടതു. അവിടവും വജ്ജിക്കേണ്ടതു ആവാരം പെതമന്നതു.

മുനുദശാദിനാല്പരം വജ്ജിക്ക. സദ ക്രാന്തിയുള്ള പകലും, സദ്ധുന്നിയുള്ള രാത്രിയും, രവിബിംബവസദ് ക്രാന്തിയും വജ്ജിക്ക. മുളികാഡിനവദോഷങ്ങളെയും വജ്ജിക്ക. ഉഛ്വാഹാത്മകവി യുമകേതു ദർന്മങ്ങളാലോന്നാഡാകിൽ, അച്ചിവാംതുടങ്ങി, മുനാഡി വസം വജ്ജിക്ക. ചെറിയവന്നു പിറന്നാരിതനെന വജ്ജിക്കേ വേണ്ടു. ടക്കപ്പുറിന്നാൽ റജം കൊള്ളിം. ചെറിയവന്നു മുന ഫേശാംനാൽ അശ്വമരാഗിക്രിത്രാദിക്കല്ലുക്കരെ വജ്ജിക്കേണം,

പിന്ന ചെറിയവൻ അച്ചൻ ജീവിച്ചിരിക്കിൽ അച്ചൻ താൻ വേണം പേരിട്ടവാൻ. മററായത്തെ അങ്ങൽ. ചെറിയ വന്നെന്ന അമ്മ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നാം അമ്മക്കിയെ പേരിടാവു. അപ്പോഴുാ അച്ചൻ ആരശേരചമുള്ളനാളും, അമ്മയും അരശേരചമുള്ളനാളും, അമ്മ തീണ്ണായിരിക്കുന്നനാളും, കൂടിച്ചുംവസ്യം പേരിടഞ്ഞു്.

“മു നാമ പ്രമമം ജാതവേദപിതാമാതാ ച ദയത്തുംദശേരു.”
എന്നണണഡല്ലോ.

പേർവിളിപ്പാൻ ദിജേന്റാണാം പാതിരണ്ണാംദിനം ശ്രദ്ധം,
പതിനൊന്നാമത്രം പറ്റം ദിവസം നാമകമ്മൻി.

കൈച്ചീതകന്ന പത്താമാം റാത്രി പിന്നക്കുറിഖം ശ്രദ്ധം,
ചരിമുന്നാംദിനം വഞ്ഞുമുദിയാട്ടഡയാനതമായു്.

ചരാശൈകരം വഞ്ചിക്കു കക്കിടക്കൊടക മധ്യമായ
ഉദയേ ഭാസ്മാരോ വഞ്ഞും വ്യയേ സാവുപ്പി വഞ്ചിതാഃ.

അപ്പുമേ ഭ്രമിജോ വഞ്ഞും മദ്യുത മരാവവാസരെ
അംഗ്രീനി ചിത്രയും പോകി ചിച്ചുമുണ്ടനാളുമാതിര.

മുലം മകം ച പേരിനു പതിനേഴ്സ്ഥി നല്പുനാം.

ഈ പരമേഹരപ്രിയക്കിശ്ശുണ കൈരേണ വിരചിത
കാവലിപക്കവ്യാപ്താണെ ബാബക്കരനാളും
മധ്യദാന്ത നാമകരനവിധി-
സ്വരാംഭാസ്യാധി.

അമ ചതുംശാ/യുാധി.

അംജീനവിധി.

ഇനിചുറിയവനു കണ്ണുള്ളതുവാൻ പൊഴുതു ചൊല്ലുന്നു;—
ഒരതിനായനഷ്ടാദാഷ്ടവിമാസങ്ങളും വഞ്ചിക്കേണ്ണാ.
ഗഹനമുണ്ണായാലഭിവസം വഞ്ചിക്കു.

ബാലാനാഡിജനേ രേസ്സു
പ്രിനേത്രാ ഭക്തിതാരകാഃ
ജപലികാലശ്രദ്ധദാ
വഞ്ഞാഃ പാപായു വാസരാഃ,

ഇതി ചെറിയവനു കണ്ണുമുള്ളുവാൻ കുറുരുംട്ടുള്ള നാടൻ കൊള്ളേണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവയലുക്കുത്തിക്കൽ ഒരു കുറുക്കുള്ളുന്ന കൊള്ളേണ്ട ചിലർ. രണ്ടുക്കുറുമില്ലാത്തനാളിക്കുള്ളേണ്ട വജ്ജിക്കു, മുള്ളുഞ്ഞുണ്ട്. ചോരുണിനു കൊള്ളേണ്ടാക്കന്നനാളിക്കുടം പതിനാറ്റമിതിനു നല്ലവ. അവറിൽ കുറുക്കുള്ള നാളിവേഗംതാനും. വേദിയേറുന്ന കൊള്ളേണ്ടിട്ടുണ്ട്. വേദിയിറക്കം വജ്ജിക്കു. നൊയറാളും യും, ചോരുാളും, ചോരുാളും, ശനിരാളും മുഖം വജ്ജിക്കു.

എത്തലിവാ വാ രാത്രും വാ
രാത്രും വാരഫലം നമ്മി.

ഇതി. ഇതു പകലാകിലുമാം; രാത്രിശാകിലുംാം; രാത്രിയിപെക്കിൽ ആഴ്ച ദേഹം വജ്ജിക്കയും വേണ്ടും. അതോ, രാത്രിയിൽ ആഴ്ചയും ധാരമില്ലപ്പോ, എന്നിട്ട്. ഇതു “മഹുത്താഭരണം” ത്തിൽ ചോപ്പിട്ടുള്ളേണ്ടും.

“രാത്രും സദ്യേ വാസരാഃ സൃഷ്ടിനാമാ
നിർമ്മിത്തപാതനൈവ ഭദ്രഃ ധലാനി
അസ്മം പ്രാഞ്ഛ രാജതി വിപ്രാതവീഞ്ഞ
സവേദ്യമാത്രാ ഭർബലാസ്മാസൃഷ്ടിശാഃ.”

മുങ്ങുനെ. ഉഗ്രതിൽ രാഹുമംകജമാം, ശ്രൂക്കൻ, പാപ പ്രജ്ഞിയും, ശ്രൂക്കപ്രജ്ഞിയും, അസ്മുമതതിൽ ചാരും, ചോരുാളും മുഖ രോ വജ്ജിയും, പുർപ്പക്ഷവും, അഹരപ്പക്ഷവും കൊള്ളേണ്ടാം. പകർ സാധാരണം വജ്ജിക്കു. രാത്രിയിലുംതേരുംയെത്തിനു മുൻപേ നാലുനാളികയും, അസ്മിച്ചാൻ രണ്ടുനാളികയും, പാതി രായുടു പത്തുവിനാളികയും വജ്ജിക്കു. രാശിക്കളുണ്ടാം വജ്ജി ക്ഷേണ്ടും.

രിക്താല്പാസ്തിമദ്യോ വജ്ഞാഃ
ചുണ്ണാസ്തിപ്പാ വിശേഷതഃ.

ഇതി. സമിരകരണാംബളം, രിക്താല്പിമീവിപ്പികളം മുഖ രീറ വജ്ജിക്കു. പദ്മവിശ്വാം, ഭദ്രമിരണ്ഡം, പെണ്ണമാസിയും ഓർക്കേ നന്നാം.

* “അർക്കർഭാശപ്രാംിവാരർക്കശാ
നവക്രതാവഗ്രഹിതാഃ

* ‘അർക്കാംഗവിസ്ത്രാംിവാരർക്കശാ’ ഗ. പാഠം.

മേഘിദഗ്‌മേഘിദക്കാണ—
കാണകാണാന്യനിർദ്ദശി;
ഇത്രെഷാ മഹ്യതേ മേഘി
നേന്ത്രാണാമെഷയേഷ തു.”

ഞായരാച്ചുതട്ടാഡി അന്നവത്തയാച്ചു ദേഹമല്ലിയാലെത്ര
സദ പ്രയുണ്ട് അതും, പിന്ന അപ്രതിതുടങ്ങി അന്നവത്ത നാ
ഭോജമല്ലിയാൽ എത്രസദ്‌പ്രയുണ്ട് അതും, ഇന്നും പ്രകാശി
രണ്ടം തങ്ങളിൽ കുടിയതിനെ കല്പതിൽ കഴിച്ചാൽ ശേഷിച്ച
സദ്‌വു എത്രയുണ്ട് എന്നറിതേം അതു് ദന്തങ്ങിലും രണ്ട്
കിലും മുന്നേകിലും നാലെങ്കിലും വരികിൽ അന്ന ക്രമാർഥമുണ്ട്.
ഈനി അതവെങ്കിലും രണ്ടുകിലും വരികിൽ അന്ന ക
ണ്ണാനേയുള്ളൂ. ഈനി അതു് എത്രകുകിലും കല്പതെങ്കിലും വരി
കിൽ അന്ന ക്രമാർഥമുണ്ട്. ക്രമിന്ന മത്സ്യപ്രവത്തപ്പാശം
കണ്ണപുത്രവാശം ഇലവുണ്ട് കാണണ്ടു, ക്രമാർഥിനാഴം ക്രമി
പ്രാതതനാഴം ഒരുക്കുന്നുള്ള നാഴം. ഈനി മുത്തുഭേദമിനാല്ലുംശും,
വവി ബിംബസദ ക്രാനിയും വഞ്ചിക്ക. നവദോഷങ്ങളിലും വഞ്ചി
ക്കാകിൽ വഞ്ചിക്ക. അവിടെയും മുളികവിശ്വിഗണ്യാനങ്ങളെ
വഞ്ചിക്ക മുളയ്ക്കുത്തരു്. ചെവാഡിവാൻറപിനനാഴം, പക്ഷപ്പീറ
നാഴകളിലും ഇവ മുന്നും വഞ്ചിക്ക. മുന്നേപ്പുംനാലുള്ളമാണി
ക്രൂരു് മുത്താടികളുംകവവ വഞ്ചിക്ക.

‘കണ്ണപുത്രത്തിന്ന ബാലാനാം വേണും ക്രമാർഥനാളിക്ക
നല്ല പക്ഷങ്ങളുണ്ടനാഴം വേലിയററം മുളപ്പും.
അക്കാരമുള്ളക്കമാനം വാസനയു മുളപ്പും
ഇവ പറവാ വിശ്വേഷിച്ചും മുകുടുംബിം വിവഞ്ചയേൽ.

‘എന്നുകൾപിമുതലക്കവാരതോ—
പ്രൃത പോക്കിനവ പിന്നെയാൻപതിൽ
നാലുകൾ ത്രിതയമേകനേന്തുമാം
പിന്ന രണ്ട് ക്രയാം തക്കപ്പുംയേ.”

ഇതി പരിഞ്ഞുപുരുഷരിശേഷം ശക്കണ്ണ വിരമിഞ്ച്
കാലചീപകമ്പൂലുംനേ ബാലശക്കരനാളി
ചയ്യമാഗേ അഞ്ചുംബിയി.
മുളപ്പേരുംയുംയാം.

അമ പത്രവദിലോ ദ്യാധി.

വചാപ്രദാനവിധി.

ഈനി ചെറിയവനു വയനുകൊടുപ്പുണ്ട് ഹോഴ്തു ചോ
പ്പുനാം— അതിന്നയനഷ്ടിശോഭരവിമാസങ്ങളോനും വജ്ഞി
ഡിക്കണിഡി.

വചാപ്രദാനേ ബാലസം
ശോഭനം ജലവല്ലനം
നിശാലൃത്യം ശൈക്ഷണി
വപരംഹിണ്ണുമെമെവ ച.

ഈതി. വചയെനു വയനും ജലവല്ലനം വേചിയേറിം.
ചെറിയവനു വയനുകൊടുപ്പുണ്ട് വേലിയേറിം വേണ്ടവതും.
രാത്രികൊണ്ട മുന്ന കുറിക്കാൽ നടേത്തേരാക്കുടെ രണ്ടും, അപരാഹ്ന-
ബന്ധും വജ്ഞിക്കാക്കിയിൽ വജ്ഞിക്കു. ആരിത്രോദയത്തിനമുള്ളപേ
നാലുനാഴിച്ച ഘൗത്രവിനാഴികയും വജ്ഞിക്കു. ഇളിയ്ക്കുകയും,
പാതിരായ്ക്കു പത്രവിനാഴികയും വജ്ഞിക്കു. ഇളിയ്ക്കുകയും,
ഹാം തുടങ്ങുമുള്ളപേ ഉള്ള പകലും, ഉദയത്തിനമുള്ളപേ നാലു
നാഴികക്കഴിച്ചുള്ള അപരാഹ്നാത്മവും കൊണ്ടുണ്ടാവതും. ഗഹണത്ര
സോറത്ര കൊടുക്കേണ്ടും. ഗഹണത്രസോറത്ര ജവിച്ചവചേച്ചവും
ഗഹണം കഴിഞ്ഞാൽ ഹോഴ്തുണ്ടെങ്കിൽ കൊടുക്കാതായ്ക്കിപ്പ്.

ബാലാനോക്കരാം മുംഭാസ്താരാ
രാശയ്ക്കു തമെമെവ ച
നിശ്ചയ മദ്ബാരയോപ്പാരെ
ബുധവാരേ/തിശോഭനി.

ഈതി. ചോരണിനു കൊള്ളാവുന്ന നാളുകൾ പതിനാറു
കുക്കുള്ളാം. അവശ്യാച്ചിച്ച മറേറ നാളുകൾ പഠിനൊന്നും കൊ
ഞ്ചുണ്ട്. ആവശ്യകത്തിങ്കൽ മൂലവും മക്കവുംകൂടി കൊള്ളായതാ
യുണ്ടിപ്പോന്നും. മീനവും മേടവും വൃഥികവും വജ്ഞിക്കു. മറേറവ
നീപ്പത്രരാശകളും കൊള്ളാം. അവററിലും കന്നിയും മിട്ടി
നവും ധന്നല്ലും ഇത്തിരി ഏറെ നല്ല. ചൊരുച്ചുള്ളയും ശനിരാഴ്ചയും
വജ്ഞിക്കാമെങ്കിൽ വജ്ഞിക്കു. ദ്വാഡശായും പെരികെ നന്ന്. ലഗ്ന
അതിക്കൽ റഹ്മമുക്കജയാരെയും, ഏഴുമാടത്രതു പാപിക്കുള്ളയും
കുന്നേയും, അപ്പുമതതിൽ ചപ്പേന്നേയും, ചൊരുച്ചയേയും വജ്ഞിക്കു,
ഇളിയ്ക്കുയും. രണ്ടാമടത്രം, അമ്പുമടത്രം പാപികൾ കുടായ്ക്കിൽ

സുവമുണ്ടാനും, ബുധൻ പാടകുടാനും ബഹുശായി വഴി
പ്ലേറ്റ് നിൽക്കിൽ പെരിക്കെ നന്ന്. അതെല്ലാമവസ്ഥയുടെക്കവ
ണ്ണമാം. പുംപക്ഷമേരെ നല്ലു. അപരപക്ഷം വജ്ജിക്കൈയും
വേണം. സമിരകരണങ്ങളും രിക്താസ്തമീവിള്ളികളും വജ്ജിക്കൈ.
*രിക്താസ്തമീല്ലാത്ത പക്ഷങ്ങളുംക്കവ കൊള്ളുംാം.

സാരസപത്രവ്യാ രോഗായു
വച്ചാംനേരതിശോഭനാഃ.

ഇതി. സാരസപത്രയോഗങ്ങളാകില്ലെന്നേരത്തു വയന്തു
കൊള്ളുന്നേനരെ നന്ന്. വില്ലാരംഭത്തിനും പൊഴതുനേരത്തും
പെരിക്കെ നന്ന്. അതു കൊള്ളുകിൽ മുക്കേടുയും തിരുവാതി
രയും നവമിയും കൊള്ളുകയുണ്ടായില്ല. സാരസപത്രയോഗങ്ങൾ
താമരനല്ലെന്നും ചൊല്ലിട്ടുണ്ട്.

“പത്രതീരതിയുമണ്ണു പിന്നെയും
ചെന്നനനിന്ന ബുധനുജ്ഞ കന്നുയാ
വാതത്തുതപി ത്രട്ടക്കാഴ്ചയും
തസ്യ തികളുപി കന്നിയായിടിൽ.

ചിങ്ങം ത്രഖാം വന്നിതയെന്നിവകയാനിൽ വെള്ളി
ചിങ്ങത്തിൽനില്ലു കതിരോന്ന് ബുധനാഴ്ച വേണം
ആരംഭണോഷപവിലവേദമിഹാഗമാനാ-
മച്ചുനന്ന കന്നിയതിപുജിതയെന്നവേദി.

മിന്നതിൽ വെള്ളി ബുധനത്തുന്നതോതിതുംാംഗേ
ലഗ്ഗേ രവിയു രവിച്ചാലുബ്യാ ബുധാംഗേ
ചിങ്ങത്തിൽ നില്ലുലുപി ത്രഷ്മയു സെഞ്ചുവാരേ
പില്ലാഗ്രഹസ്യ മുംഭേണ്ണംബിതം മുനീശ്രേഃ.

കന്നിയിൽ മിട്ടനക്കാൽ മേൽ
നില്ലും ബുധച്ചാലാനമാനംദയേ
ബുധനാഴ്ചയുമായുങ്കൈകിൽ
താണ്ണി സാരസപത്ര യോഗാഃ.

ലഗ്ഗമക്കശശിനോസ്യമം വൃയം.

ഷഷ്മമുംമൊഴിം ശോഭനാഃ.

* ‘അവയല്ലാത’ വ. പം. ०.

അതുമുന്നപ്പതിനൊന്നമീഷ്ട ചേത്

പാചിനസ്യ നരയോഗ ഇംഗ്രിതഃ.

പൊൻ കൊറക്ക കെട്ടുക പദഃ കടിപൂക ത്രിപാഠ
കൽായ പട്ടക്ക കടക്കാലുവി പുണ്ടക്കൊറക്ക
കല്പിക്ക കോട പടക്കുട്ടക കേരക്ക കാവു—
ഭ്രയുപകോപി കടക്കുട്ടക കണ്ടപോകാൻ.

പത്രാമേടത്തഹിമകിരണൻ നില്ലിത്തദംഗാരകോ വാ
ബബന്ധയ ചങ്ങോ ത്രഞ്ജനമവാ സപ്തമേർഹിസ്ത്രിനിവം
പദ്മ ജീവാ ബുധനമഹിയും ദിന് ബലാവും ഹി നോഗോ
നല്ലോന്നേരം കയ്ക നരയോഗേ ആമത്രാപി യോഗേ.”

ഇങ്ങനെ. മുത്രുപദ്ധതിനാലുംവും രവിപ്പിംബസദ്വുംക്രാന്തിയും
വജ്ജിക്ക. നവദോഷങ്ങളു വജ്ജിക്കാകിൽ വജ്ജിക്ക. അവി
ടേയും മുളികവിഴ്ചിഗണ്യാന്തങ്ങളു വജ്ജിക്ക, ഇള്ളിത്തു്.

രാഡികളിലേ വിഷദ്രേക്കാണവും വജ്ജിക്ക. മഹിയവന്റെ
പരിനാളം, പക്ഷപ്പീരനാളം ത്രിവ മുന്നം വജ്ജിക്ക. മുന്ന
ഒമ്പുംനാളിലുംരാറി ഇത്രാബികളുാക്കവേ വജ്ജിക്ക.

“വയന്പു ദാതും ബാലാന്നാം ഉഞ്ഞന്നനാളം വേലിയേറിവും
നല്ല പക്ഷങ്ങളം പറഞ്ഞ നിലൈത മദാരവാസരഹത്.”

ഇതി പരമേമ്പരയിക്കിശ്ശുണ ശക്കരണ വിംചിതേ
കാവചിപക്കുവ്വുംവുനു വാവക്കരനാളി
മധുമണ്ണഗ വചാപ്രകാനവിധി
പദ്മഭാസ്യം.

അമ ക്ഷാഡശാസ്ത്രം.

നിഷ്ക്രാമനവിധി.

ഇനി വാതിൽ ദാരപ്പട്ടവാൻ പെണ്ണു ചെണ്ണും—

മതുതേമ് മാസി നിഷ്ക്രാന്തി—

നേന്നാ ചേത് സാന്നാശരനെവ സാ

“ ബാലാനവജ്ഞഹ്രത്താർത്തി

ന വജ്ഞം ഘരിവാസരി.

ഇതി. സാവനംകൊണ്ട നാലാൺിങ്ങളിൽ വാതിൽപ്പറ
പ്പട്ടക്ക. ഇനി സൂടചാദ്രകൊണ്ടതാണു സൂടസൗംകൊണ്ട

താൻ നാലുന്തിങ്ങളിൽ കൊള്ളാമോ, ആചർപ്പക്ഷമായിട്ട് എന്ന് അന്നനു പ്രമാണംതരേം കേട്ടാലവക്സ് നിരക്കിൽ അനു കൊള്ളിരായ്യില്ലതാണ്.

“ചതുരേം മാസ്പനിഷ്ട്രാമണം.”

എന്ന ബൈഡായന്മുഹം.

“ചതുരേംമാസപനിഷ്ട്രാമണം.”

എന്നതുന്ന ബാധുലക്ഷ്മുഹംതിലും.

“ചതുരേം മാസി കത്തവ്യം

രിശാസ്ത്രിഷ്ട്രാമണം മുഹാത്.”

എന്ന സ്ഥതി. ഈ നാലുന്തിങ്ങളിൽ ശ്രാദ്ധം വനിപ്പേക്കിൽ ചോദ്യംനാശിത്തനു ചെയ്യ ശ്രദ്ധ. അവിടെയുള്ളജ്ഞാത ത്രിത്യം. യാതൊരുശിനേരത്തു ചോദിപ്പിന്നു ആ രാശിത്തനു വേണും വാതിൽ ചുറപ്പുട്ടവാണ്. അതോ അനു രജാഭ്രാംഈ ഉണ്ടചക്രപ്പൂഢിത്തുകൊള്ളായിട്ട് എകാലം വാതിൽ ചുറപ്പുട്ട വാണം ചോദനിന്നും ഒരുരാശിത്തനു വേണും കൊള്ളിവാൻ എന്ന ത്രിത്യംണ്ട്. അതിൽ കീഴേരാശിക്കുണ്ട് വാതിൽപ്പുറ പ്രപ്രക്ഷ മേലേതുകൊണ്ട് ചോദിണം എന്നതുനു ചെയ്യുത്തു്. ചോദിപ്പിനും തുടങ്ങിയ വാതിൽ ചുറപ്പുട്ടാണ്. അങ്ങനെ അതെ ആചാരം. ഈ ചൊല്ലിട്ടുണ്ട്.

“നിഷ്ട്രാമണം അം ഭവേത് പ്രാശനേന സമം രിശാസ്ത്രക്കൂനേവ രാശി ഏപ്ര കത്തുനിഷ്ട്രാമഭാജനം.”

ഇങ്ങനെ.

ഈതിനു നാലുന്തിങ്ങളിൽ ചെയ്യേണ്ടാണ് ചോദിണംവോ ആതുപോലെ തന്നെയാതു പോഴ്ത്തു്. അവിടെ ഒരു വിശേഷമേ യുള്ളത്. വാതിൽചുറപ്പുട്ടവാൻ ഹരിവാസരം വജ്ജിക്കേണ്ടു. മരറപ്പാണേയാണുപോഴ്ത്തുപാശ്വത്തു. ഈനി ഈ നാലു നിങ്ങളെങ്കിൽ വിഷദ്ദേക്കാണും വജ്ജിക്കു ഇളിയ്ക്കുത്തു്. ഈനി ഈ ചോദിണിനുംകുടകയതെ എന്നവതു. ആചിനീൽ വിഷ ദേക്കാണുംകുടകയും രാശി ചോദിണിപോഴ്ത്തുമെന്നവതു, എങ്കിൽ ആവശ്യകതിജ്ഞതു വിഷദ്ദേക്കാണുംകൊണ്ടു വാതിൽ ചുറപ്പുട്ടമാണുണ്ട് ചിലടത്തു്. അതോ രാശിയെന്നുകൊണ്ടു

തന്നെ വേണമല്ലോ, ഈവ രണ്ട്, എന്നിട്ട്. അതെത്തരും കഴു മത്രതോനും. വാതിൽപ്പറപ്പെട്ടവാനും വിഷദേക്ഷാണ്ടത്തിനും മരണംപലം എന്നല്ലോ ഗ്രന്ഥം.

“ഉപനിഷ്ഠകുമണ്ണേ ചാഹി ദലക്ഷാണോ/അം മുതിപ്രദഃ.”
എന്നാചാരസദ്ഗ്രഹം.

എന്നാൽ നാലാംതിങ്ങളിൽ വിഷദേക്ഷാണം വജ്ജിക; ഇളയ്യത്തും. ചോദശംനാർക്കുടിയാകിൽ, വിഷദേക്ഷാണം വജ്ജിക്കാകിൽ വജ്ജിക; വാതിൽപ്പറപ്പെട്ടവാൻ. എന്നാൽ നടവിൽ വിഷദേക്ഷാണം ധനന്നരാഖി പൊഴതെക്കിലേ എ ഇവു ചോദശംനാർക്കുടി ചെയ്യനാതാകിൽ. ഇനി തുണ്ണുചതു ത്രശി ശ്രാബനത്തിനും വജ്ജിക്കേണ്ടനു ദിവസം ഒക്കൽ ത്രയോ ദശിനേരത്തും കൊള്ളുത്തതും, വാതിൽപ്പറപ്പെട്ടവാൻ.

ഇതിനും ചെറിയവക്കുറ പക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നാളുകൾ രണ്ടും കൊള്ളിയാം. പിറിന്നാളും പിറിന്നാർക്കു മുന്നായേമുംനാളുമാണുമ രാശി ഇത്രാദിക്കളുംക്കവെ വജ്ജിക്കേണ്ണം.

നാഡാംമാണേ ഘറപ്പാട് വേണമന്നാതു തട്ടകിൽ
പൊഴതൊന്നായിരിക്കേണ്ണും വാതിൽപ്പോവാവന്നുണ്ടിനും.
ചോദശംപോലേ കണ്ണടക്കാർക്കു വാതിൽപ്പോവാൻ മുള്ളത്തിൽ
ഇണ്ടനേ ഭേദമന്നാളും കൊള്ളുന്നതു ഹരിവാസരം. [വും]

ഇതി ടാരുക്കരുപ്പിയിൽപ്പേരുണ്ട് റക്കിണും വിനച്ചിക്കു
കുലപതിപ്പക്കവുംപ്രാദേശികവും സാമ്പത്തികവും മുള്ളം
നിഷ്ഠകുമണ്ണവിധി
പ്രായമേരാപ്പ്രാംഭഃ.

അമ സപ്താദ്ദോഷപ്രാംഭഃ.

ബാലാന്നവിധി.

ഇനിപ്പോളാണിനു പൊഴതു ചൊല്ലുന്നു:— അതിനും നാഡാംമാണേവിമാസങ്ങളോനും വജ്ജിക്കേണ്ട. രാവും പകലും കൊള്ളിയാം. ഗ്രഹങ്ങളായാലപ്പിവസംത്രഞ്ചി മുന്ന ദിവസം വജ്ജിക. ആരിത്രോദയത്തിനും മുന്നപേ ആദനാചികയും, ആരി തുന്നുമിച്ചാൽ രണ്ടനാചികയും, പാതിരായ്ക്കു പത്ര വിനാചികയും, സായാഹനവും വജ്ജിക; ഇളയ്യത്തും. പാതിരായ്ക്കു രണ്ടനാചിക വജ്ജിക്കാകിൽ വജ്ജിക്കൈയരതു വേണ്ടവതു്.

“രാത്രേ മുഹൂറ്റേന്താപ്പുമോ യ-
സ്നോ/അ നിഞ്ചും വിശ്രേഷ്ടകാഃ.”

എന്നാച്ചാരസങ്കേതം.

“ദശമേ വേചരാൻ സവാൻ അല്ലരാത്രമവി തുജേത്.”
എന്ന പണ്ഡാർകാ.

“ഭേദമക്ഷതയശാഖാലംരാത്രഗരളുടേക്കാണജന്മാഭ്യ ച.”
എന്ന മുഹൂറ്റപദ്ധതി.

എന്നാൽ പാത്രരായ്ക്കു രണ്ടുനാളികയും വജ്ജിക്കവേണ്ട
വരും. ആവശ്യകതികൾ പാതിരായ്ക്കു പത്രവിനാഴിക്കകഴിച്ചു
ശേഷം കൊള്ളുന്നതു ചിലർ.

ഷയ്യേ മാസ്യുമി ബാലുനാം
കത്താത്താനാവ സപ്താമേ.

ഈതാം. ആരാംതിങ്ങളിൽ ബാലുനാം ചോദകാച്ചകൾ.
വിധിയ്ക്കു പരമാക്യാൽ എടുംതിങ്ങളിൽ ചോദണിനു കൊള്ളു
തതും. ഇവിടെ കാഡാമാനങ്ങളിൽ സാവനം മുഖ്യമാകന്നതും. ഇന്ന്
ആപത്തംപക്ഷമായിട്ട് ചാലുങ്കൊണ്ടാരാംതിങ്ങളിൽ കൊള്ളും.
അതു പലക്കം നിരക്കം. ആചാരംകണ്ഠിട്ടുണ്ടതും. ഇന്ന്
സൗരംകൊണ്ടുംഡാരാംതിങ്ങളിൽ കൊള്ളുത്തരായ്ക്കില്ല. അവിടെ
യാഞ്ചായ വൈരസ്യം; ചോദണിനു സൗരത്തെപ്പുലാമങ്ങൾ
കരിക്കുന്നതുവല്ല. ഇന്നി ആവശ്യകതികൾ ചാലുങ്കൊണ്ട
ട്ടാംതിങ്ങൾ തുടങ്ങിയാലും കൊള്ളുത്തരായ്ക്കില്ല. അതും പലതു
മങ്ങൾക്കരിക്കാനുവല്ല. ലോകർ തങ്ങൾ പറമാത്മരത അഡി
രാത്തിട്ടും, അസൂയകൊണ്ടും പിഡിയാക്കിപ്പുറവർ. എന്നാൽ
അനന്നനു പ്രമാണഭൂതം പചക്കം നിരക്കിലേ സൗരംകൊണ്ടാ
രാംതിങ്ങളും ചാലുങ്കൊണ്ടും ചാലുങ്കൊണ്ടും കൊള്ളുണ്ടെന്നു. അതോ
ആവശ്യകമെന്നു വരു. കേരളപ്പാശനാരകക്കമില്ലായും എക്കിൽ,
സൗരസാവനചാലുങ്കൊണ്ടും മുന്നിലെഡാനുകൊണ്ടാരാംതിങ്ങളിലും,
അവററാബോനുകൊണ്ടും എടുംതിങ്ങൾ തുടങ്ങിയാലും കൊണ്ടാ
ലും. ഇവിടെ സൗരചാലുങ്കൊണ്ടും സൂക്ഷ്മംകൊണ്ടുവേണ്ടം കാണ്ണാൻ.
അവ മധ്യമാകൊണ്ടപ്പും കാണ്ണാണ്ടും എന്ന നിശ്ചയംനാം.

“ഷയേജു മാസ്യന്നപ്രാശനം”

എൻ ബൊധായന്മല്ലോ. ബാധുലകമല്ലവും, ആചപ്പലാജന
മല്ലവുമാണെന്തെന്നായതെ.

“തത്രോന്നപ്രാശനം മാണി ഷയേജു കാൽം യമാവിധി
അഞ്ചുമേ വാഗ്പി കർത്തവ്യം യദേശ്വരം മദ്ദഗലം കലേ.”

ഇതു സ്ഥതി.

അക്കാന്തുഡാഡിഹോംപത്ര
ഷയേജു രാഗിവിവജ്ഞതേ;
അക്കാത് പദ്മമരാഡിസ്തു
മധ്യമാപദി ഗ്രഹതേ.

ഇതി. ആദിത്രംനില്ലെന രാഗിയട ആറാംരാശി
വജ്ജിക്കമരാഗതെ ആചാരം. അപ്പുംപാഴു അഞ്ചുമത്തിലാചിത്ര
നെ കൊള്ളുമാറില്ല ചൊരുണിനോ് എന്നവനു. ആദിത്രം
നില്ലെന രാഗിയട അബ്യാംരാശി മധ്യമമായിട്ട് കൊള്ളുന്നതു ഈ
നെന്നല്ലാം. തുച്ഛാം പണ്ടെതു കൊള്ളുവില്ലപ്പോതു. എന്നണ്ടു
കോടന്തരെ പ്രമത്തിൽ എഴുതാക്കാടക്കുന്നതുകണ്ട്. ആദി
ത്രംനില്ലെനരാഗിയട അബ്യാംരാശി മധ്യമമായിട്ട് കൊള്ളു
മാരാഗതു ഈന്നല്ലാമാചാരം.

ശൈല്പ്പയികമീനാസ്തി
വജ്ഞാ ബാലസ്യ ഭോജനേ.

ഇതി. മേഖവും, മുഖ്യികവും, മീനവും, ഇവ മുന്നരാഗികളും
വജ്ജിക്കേണം ചോരുണിനോ്. ഇവ മുന്നമൊഴിച്ചുള്ള നീംപാതു
രാഗികളും കൊള്ളാം.

കീട്ടന്ത്രാ ഘടനേരാവിണാ—
തുലാമീനേഷി മധ്യചി
ആദ്രോഗ്നേഷി പ്രശാണോന്നസ്ത
വിഷാവേം മുതുദ്ദൂരിശോഃ.

ഇതി. വാരേ രാഗികളുടെക്കാണഡാപ്പിച്ചു മുന്നക്കിട്ടാൽ
അരക്കുടക്കരാക്ക ഭേദകാണാമെന്നപേര്. അപ്പുംപാഴു പത്രണ്ടു
രാഗികൾക്കും കുടീട്ട് മുപ്പത്താറു ഭേദകാണമുണ്ടാം. ഇവിടെ
എല്ലാ രാഗികളിലും വാരേ ഭേദകാണഡാപ്പിലും വിഷഗംഖങ്ങൾ

ഇംഗ്ലീഷ്. കീടമെന്ന പുഡികും. അതിലോട്ടുക്കത്തെത്തു വിഷദേ
സാണും. എടമെന്ന കംഡം. ഗോ എന്നിടവം. വിശയാഭാസം
മിടുന്നു. കംഡം, ഇടവം, മിടുന്നു, തുലാം, മീനം ഇംഗ്ലീഷു
രാഖികളിലും നടവിഭ്രതെത്തു വിഷദേക്കാണും. അപ്പോഴോ
മേം, കക്കടകം, ചിങ്ങം, കന്നി, ധനം, മകരം ഇവയാഭിലും
ആശിരിച്ചേതു വിഷദേക്കാണും. ഇന്തി മേഖാദിപത്രങ്ങളാണി
കളിലേയും വിഷദേക്കാണുംക്കുളിൽ തുടരുമ്പോൾ ദാരോ അക്കാർ
ങ്ങളെക്കാണട്ട് പരത്തേപരായിട്ട് ചൊല്ലിയേക്കുന്നണ്ട്.

“കരികയാ പരിപക്ഷ ?
കരരോ മേഖാത് ആമാദ് പ്രശ്നാബവിഷാ.”

ഇങ്ങനെ.

ഈ വിഷദേക്കാണുംകാണട്ട് ചോറുണ്ടുകിൽ അത്യുറിയ
വന്നും, മരണം ഫാം. എന്നിട്ട്, വിഷദേക്കാണും വജ്ഞിക്കു,
ഇളിയുത്തു; ചോരുണ്ണിനു.

ലഗ്ഗോ കേരള മുത്തു ലൈമോ
ധമേം സെന്റമുനിശോകരൈ
ദശമധ്യമാ ഗഹാസ്ഥാവേ
ഹിബുകേ ഭേദവൃജിതഃ.

വിശേഷതോ വജ്ഞിയാ
മുത്തുദ ഭിവദായു തേ.

ഈ ടി. ലഗ്ഗോക്കേരള. ലഗ്ഗത്തിലാഭാത്യനും ചാലുനും. മുത്തു
കേരളമാം. അപ്പുംതതിൽ ചൊഞ്ചാ. ധമേം സെന്റമുനിശോകരൈ.
കാലപതാമടത്തു ബുധനും ചാലുനും. ദശമധ്യമാ ഗഹാസ്ഥാവേ. പ
തരാമടത്തുനില്ലുനും ഗഹാസ്ഥാജാം. ഹിബുകേ ഭേദവൃജിതഃ.
നാലാമടത്തു വ്യാഴം. ഇത്യാലും സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഈ ഗഹ
ങ്ങളിലും വജ്ഞിക്കേണും. വിശേഷിച്ചും മുത്തുവിനെയും, ഭിവ
തത്തയും ഭാനംചെയ്തു തായമവർ; എന്നിട്ട്. അപ്പോഴോ
ലഗ്ഗത്തിക്കു പാപികളേയും, ചാലുനേയും വജ്ഞിക്കു. നാലാമ
ടത്തു വ്യാഴത്തെ വജ്ഞിക്കു. അരാമടത്തു ചാലുനെ വജ്ഞിക്കു.
എഴാമടത്തു പാപികളേയും, ശ്രൂക്കേനയും, വജ്ഞിക്കു. അപ്പും
തതിൽ ആശിരിത്രനേയും, ചാലുനേയും, ചൊഞ്ചായേയും വജ്ഞിക്കു.

കുലപതാമടത്തു ചന്ദ്രനേരും ബുധനേരും വജ്ഞിക്കു. പത്രാമട തെള്ളാരേയും വജ്ഞിക്കു. പറമ്പണംകടത്തു ചന്ദ്രനെ വജ്ഞിക്കു, രാഹ്മണകജവിച്ചുകരാശിരെ ശ്രീ ഭദ്രാഗമ്മണാവോളേയും വജ്ഞിക്കു. ഗണിതംകാണ്ടവിവാർ വശമല്ലായ്ക്കാണ്ട് കേരളവിനെ പത്രാമടത്തു വജ്ഞിക്കുവാറില്ല. നാലുമടത്തു രാഹ്മണനിട്ട് ചോരണ്ടുപാട്ടതിളിയുമാറില്ല എന്നെ വേണ്ടു; ചോരണ്ടുനു അഹസ്മിതി വജ്ഞിക്കുന്നേടത്തെ ആചാരസ്മിതി ഇങ്ങനെ ചൊല്ലിചതായി. ഇന്നി ബലാബലമറിവാൻ:—

“പാശ പാഫേദവോം/ബുന്ധുരൈതിഗ്രാ—

ശ്രീരാമേ ശ്രീതരാമേ—

ശ്രീനേ ഒദ്ദേതുവ്യപാപാ നിയന്ത്രണഹരതാ—

വിന്ദുഭാഗമം ശ്രീരാജാഃ

വേ ഏ നാവേ/സ്ത്രരാശൈ വിഖുരവി വിപദി

പ്രോജേഷ്യാതാ ബാംഗ്രൂക്കതാ

കൈശ്വിത്രുക്കതാവധീശു മുതിനവമഗതൈ

ദൈമവച്ചാപ്രിവച്ച.”

ഈ ഒന്നും ചോമാം ചമച്ചുറുമോ. ആറാമടത്തു ശ്രൂക്കെന കൊള്ളേണ്ടില്ല.

“അംഗേ നാജാളിമിനാ ജനശശിഗ്രാസിതാ
യമ്യമമ്മാംബുഷഞ്ചേ.”

എന്ന മുഹൂര്ത്താഴ്വകം.

“അംഗരണ ത്രിസുതോ ദിവ-

ആഡോ മധ്യഃ പരരഃ സൃതഃ.”

എന്നാചാരണീപിക.

ഈവിടെ അഷ്ടമത്തിൽ രാഹ്മാനേരും, ആറാമടത്തു ശ്രൂക്കെനും ആവശ്യകതികൾ പ്രായശ്വിത്തംചെയ്തു കൊള്ളുമാറനേ ആചാരം. കുലപതാമടത്തു ബുധനെ വജ്ഞിക്കുന്നേബലെ ചന്ദ്രനേരും വജ്ഞിക്കുമാറനേ ആചാരം. അപ്പുംബു ഉദയത്തികളും, ആറാമടത്തും, അഷ്ടമത്തിലും, കുലപതാമടത്തും, പത്രാമടത്തും,

പത്രശാമടത്തും മുധാരസമാനങ്ങളിലും ചാലുനെ വഞ്ജിക്കേ
ണം. ഇന്നി ആദിത്രംനില്ലെന്നരാഗിയുടെ രഖാംരാഗിയും,
മുന്നാംരാഗിയും, അമ്പാംരാഗിയും, ഇങ്ങനെ മൂന്ന് രാഗിയേ
പുകർപ്പൊഴുതു നിത്യപിംകബന്ധവത്തും എന്നവനും. ഇവിടെ
ചുവപ്പക്ഷിയും, അപ്പരപക്ഷിയും കൊള്ളിയാം. ആഴ്ചയോന്നം
വഞ്ജിക്കുമാറില്ല.

“സവേഷ ചാപി വാരേഷ
ക്രിക്കറേ ബാബലോജനം.”

എന്നാചാരനംഗ്രഹം.

“സൈഫലുവാരാഃ ശ്രാം ശ്രേതചാഃ
പാപവാരായൈ ഉയ്മാഃ.”

എന്ന കാലഭീപിക. എന്നാൽ ശ്രാംഗമാഡുന്നുടെ ആഴ്ച ഇത്തീ
രി ഏറെ നല്ല പാപി കളുടെ ആഴ്ചയും കൊള്ളിമാറ്റേ
ആവാരം.

അന്നേ/ദിതിപിവിജ്ഞാതി
ഹസ്താത്പര്യാപ്തം
രോഹിണീപ്രശ്നപിശിത്രായൈ
ശ്രാംഗശ്രേണാശ്രാം സ്ഥതാഃ.

ഇതി. അദിതിപിയെന്ന പുന്നടത്തവും, ചുയവും. വി
ജ്ഞാതി എന്ന തിങ്കേണം, അവിടും, ചതുരം ഇവ മുന്നം. ദഹ
സ്ത്രാം എന്നും അത്തം, ചിത്ര, ചോതി ഇവ മുന്നം. ഉത്തര എ
ന്നാം, ഉത്തരം, ഉത്തരാതി ഇവ മുന്നം. ചുഷാജുനം രേവതി.
രോഹിണീപിയെന്ന രോഹിണിയും, മകയിരവും. അശ്വി എന്നും
അശ്വതി. മിത്രഃ എന്നാണിച്ചും, ഇപ്പത്തിനാരുന്നാളും ചോതണി
നകുംകും. ¹ഇപ്പത്തിനാരുമെമാഴിയും പതിനൊന്നനാളും കളി
കൊള്ളിയതു.

എകാദശ്രാത്രും ഒഷ്ട്രാം ഓ
ബാലാനം ന തു ശ്രോദനം
പാദശ്രാം പ്രമദ്ദേശ ഫോറിൾ
എകാദശ്രാസ്ത്ര ഫോറിൾ.

ഹരിവാസരസംജ്ഞതാ, യം

കാലോ/നേ/തി:വ ഗർഭിതഃ.

ഇതി. എകാദശിനേംപ്ലൈണ്ടിനാദിവസം ചോദനം വേ
ണ്ടില്ല. അതവാഗ്രഹത്തിക്കൽ അന്ന ഹരിവാസരം ഇല്ലെങ്കാൻ
രത്തകൊള്ളിച്ച് ഉറാചാരമുണ്ടാക്കാം. പ്രാബല്യിക്കു മുതല്ലാലും,
എകാദശിയുടെ നാലുംകാലും, ഇവിടത്തിനു ഹരിവാസരം ഒരു
പേര്. ഈ ഹരിവാ ന രം ചോദനിനു വജ്ജിക്ക; ഇല്ലായതു്.
സമിരകണാദാജ്ഞാ, രിക്താശ്വമീവില്ലികളും വജ്ജിക്കണം. തുജ്ജി
ചതുര്ദ്ധി ശ്രാവംഖിക്കുക്കു വജ്ജിക്കണിവസം പകൽ തു
ധോദഗിനേരത്തും കൊള്ളിത്തു്. മുതുദശഭിനാളാംഡം വജ്ജി
ക. സദ്ഗുണത്തിയുള്ള പകലും, സദ്ഗുണത്തിയുള്ള രാത്രിയും, ബിം
സദ്ഗുണത്തിയും വജ്ജിക്ക. നവദോഷദാജ്ഞാ വജ്ജിക്ക. ഉല്ലാചാത
ശ്രൂക്കവധുമകേതുദർഘാദാജ്ഞിലാനംബാകിൽ അദ്വിവസംതുടങ്ങി
മുന്നിവസം വജ്ജിക്ക.

ചെറിയവൻറെ പക്ഷപ്പെടുന്നാൽ രണ്ടം കൊള്ളിം. ചിറ
നാൽ വജ്ജിക്കണം. ചിറന്നാൽക്കു മുന്നേയുചാനാഭ്യൂമരാശി
ക്രൂരിത്യാദികളുാക്കവെ വജ്ജിക്കണം.

ഇനി എകാദശിനേപ്ലൈണ്ട ചിവസരത്തെച്ചാല്ലെന്ന.

അദാക്ഷതിപ്രേണ്ണസിസ്റ്റു—

ഭ്രാഹ്മിനു തത്ത ഭ്രിഭി:

ഉദിനാരാത്യുകാദശിതുക്കൾ

ഡി. ക്രംബദയാദിതഃ.

ഇതി. തദ്ദേശി യന്നേ കാദശി. അക്കതിമിചയൻ
പ്രാബല്യി. ഇവിടെ ആദിദേശ വിഹത്തിക്കൽ തുടങ്ങി ആദിത്രോഭയ
തന്താലും, ഒരു ദിവസമാകനു എകാദശിയും പ്രാബല്യിയും കുട
ന സസ്യി യാതൊരുവിവസി തിൽ വരുന്നു, അദ്വിവസം നോ
പ്ലൈണ്ട് എന്ന ശ്രീവാള്ളത്ര ച പക്ഷം. പിശകമുള്ളനാം തല
നാളിത്രപ്പുക്കൾമെന്ന ചോദ ന. പിററുന്നാളിച്ചാൽ പ്രാബല്യി
ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നമില്ല. അതണോദയത്തിനു ദശമീസംബ
സ്യമില്ലാക്കു ഇരിക്കണമെന്നമില്ല തലനാളിത്രപ്പുക്കൾക്കാരക്ക്.
യാതൊരുവിവസമാഭിത്രണിന്നു ഉദയാളിദാനാത്തിനകത്രു് എകാ
ദശി കഴിയുന്നു, അദ്വിവസം നോല്ലു എന്നു ഉള്ളി അവക്ക്.

ഇന്ത്യൻരണ്ടും പക്ഷം—

എകാദശി യദാ തു സ്വം-

ഭരണാദയയോദ്ധയോ

തദാ ട്രേഡ്സ്റ്റും

യഹോചൈഷ്യവദ്ധയോന്ന് ചേൽ.

ഇതി. റണ്ടിവസ്വമതണ്ണാദയത്തിനോകാദഗിയുണ്ടാക്കിയിൽ അതിൽ പിരീറന്നാൽ നോപ്പോള്ളാണ്. റണ്ടിവസ്വം അങ്ങണ്ണാദയത്തിനോകാദഗിയില്ലാതെ വരികില്ലം പിരീറന്നാൽ നോപ്പോള്ളാണ്. അതോടു ഒരു ദിവസമേ അങ്ങണ്ണാദയത്തിനോകാദഗിയുള്ള എന്ന ഏന്നവരികിച്ചു, അന്നത്തേപ്പല്ലാ നോപ്പോള്ളാണ്, എന്ന് ആന്നവാളുള്ളടക്ക പക്ഷം. പാരീറന്നാലെപ്പുക്കൾക്കും ചൊൽ.

ചത്രഗ്രാമ്പന്നാദയാത്മ ടുവം

എടക്കാ അങ്ങണ്ണാദയഃ

പ്രതിനാം സ്ഥാനകാലോധിം

ഗദ്ധാംബുസ്ത്രശ്രൂപസംഗ്രഹം.

ഇതി. ആദിത്രോദയത്തിനാമുന്നപേ നാലുനാഴിക രാവുള്ള പ്രോം അങ്ങണ്ണാദയമാകന്നു. ആദിത്രോദയത്തിനു സുക്ഷിച്ച പക്ഷംകണ്ണാൽ നാലുതെത്തടിലി എകാദശിയുണ്ടാക്കിയിൽ അങ്ങണ്ണാദയത്തിനു ദശമീസംബന്ധമില്ല. നാലുതെത്തടിലിയിൽ ഇതിരി കരയുമെങ്കിൽ ദശമീസംബന്ധമണ്ണാണ്. എന്നാലേകാദഗി നോവിന്നാതണ്ണാദയം. ആദിത്രോദയത്തിനു പക്ഷം കണ്ണാൽ നാലുതെത്തടിലി എന്ന കണ്ണാണെന്നും. ഇനി എകാദശിനോവി കല്ലം അങ്ങണ്ണാദയത്തികല്ലം പക്ഷംദേശരം പലവയ്ക്കും. അവ അവിവിടെ പ്രമാണാന്തരാട കേട്ട കല്ലിച്ചുകൊള്ളുക. കേരം പ്രാന്നാതക്കമില്ലാത്ത പ്രാം, ഇച്ചുംപിയവള്ളം കണ്ണാകാരംകു. ഇനി അസ്തുമയത്തിനു പക്ഷംകണ്ണാൽ അസ്തുമിക്കംമുന്നപേ കൂട്ടാജ്ഞമിഡാവിലിപ്പോലുമുണ്ടാക്കിയിൽ അന്ന് 1പക്കൽ സപ്പാം നേരത്തും ബ്രാഹ്മണപ്പുന്നാഞ്ചുടക്ക ചോട്ടണും വേണ്ടില്ല. അന്ന ആമിനോപ്പോണമപ്പോ, എന്നിട്ട്. അതോടു ആവശ്യകമെങ്കിൽ അമമമാരാട ചോദിച്ചുവരുത്തു അവക്കു നിരക്കിൽ അന്ന ചെയ്യുന്നതായി ഇല്ലതാണു.

ഇനി ബഹാമവചരിവാൻ:—

“അരപ്പുര ക്ലക്ടിഷ്യ രാശേയാർത്തിത്രിത്രാഡാ
വിശായരോ മധ്യമോ
മീന്നുംഗ്രഹസദാ¹ ഗദേ ക്ഷണങ്ങളേ
റാശേരാന്ത്യമാ നിബിത്തഃ
കീടാജീയ ന ത്രാഭന്തിതാവചി ത്രാഡാ
ശന്മാഃ ത്രാഭന്ധാംശകേ
ദ്രോകാണാഭുദയാദയാംദവാരാം
മല്ലുാഃ പരപ്പാത്രാഡാ:.

ദ്രോകാണാമിനോതദയാംദവാരാം
ക്ലക്ടാവനിഷ്ടാനവദപസിഷ്ടഃ
മധ റാം ത്രാഗ്രീപതിരലുശന്മാം
ക്ഷിണിസ്യ വൃഥ്തിസ്യ ച താം പ്രശ്ന്മാം.”

മീനം ത്രാഭയംതാം ത്രാഭദ്രൂപിതാണബാജിലും വജ്ഞി
കമാറതു ആചാരം. ചത്രോദയവും വജ്ഞികലാറതു ആചാരം.
സൗഖ്യം വൃഥയേ ചാദ്രവുഡയേ ച ദയേ
ഷദ്യേ ച ത്രാക്കുംഡജേ ച ജീവഃ
ലഗ്രാ ച ചത്രോ ദഗ്രനേ ച സദേ
ഖാലസ്യ നേഷ്ടാഃ പ്രമഥാനാഭക്രാന്തഃ.

ഹതി. ചത്രഭാമെടത്തെ ത്രാഭഗമാജിൽ ചാദ്രനെ ഒഴി
ചുഞ്ഞുവരേയുമാറാമെടത്തു ത്രാക്കുനേയും മുന്നാമെടത്തെ വ്യാഴത്തെ
ജും പ്രായമുഖിത്തുചെയ്തുകൊള്ളിക്കുമാറതു ആചാരം. ഇനി ദ്രോക
ത്തിനെറ്റ് ഓരോ പാദങ്ങളാളുക്കാണോടും രാ യോഗജാദം. അംദ
നെ ആരുദയോഗങ്ങളെ ചൊല്ലുന്ന, ചോരണിനു നല്ലവ.

“സൗഖ്യംശേ ശരിനിഷ്ടകമംണി ത്രാരഭ
കേദ്രേ ത്രികോണാഗ്രിതേ. എ

പാദോ വൈരിഭവാനജേഷ്യ ബലിനി
പ്രാഹ്നേ ച കേദ്രം ത്രാഭേ.

ഓതുക്കാത്മസു ഓസ്തു രജത്തുരവു—
മുദ്രോപി സത കമ്മത്തുത്. നു
ത്രിഷ്പാത്മാദിഷ്യ ത്രാക്കചാദ്രിവയേ
ദണ്ഡമാർക്കജോ വാ ഭവേ. ര'

கேணு ஜிவோர்க்கிலைத்திட்டுக்கு வொடை.

இனகு கேணு ஸ்ரிரஷ்டிதுகோளே.

எதுதே யோராச மூரோகபானோதிதாச ஷக்

தீக்கதை குவ்னுரையுறையூப்புத்தி.”

ஹதைக்கை மாயவியா.

“வாலாநாமிஹ சோந்னினாராநினைக்கிலுத்தமா

ஏதுநானினைக்கில் வஜ்ஜிகை கொத்தினு அதூத யெக்கவை.

ஏதுகாப்பிக்க நாடுநகாய் இதல்லோது ப்ராப்பிக்கிவ

மரிமாஸ்ரமாக்கன காலமுனின வஜ்ஜியேத்.

மேஷ்வருவிகமிக்காஸூ வஜ்ஜா வூஉஸு ளோஜகே

விழுப்புக்கொள்ளவும் வஜ்ஜுமத்துமே கஜங் தமா.

உடனே ரவிச்வதேஷ சு நவமே வூயவதேஷம்

நாலாங் பூாஷ ருமாஸ்ஸுவே தங்கே து விவஜ்ஜிதாச.

நாநேன் ரோஹிணி மாங்கபதயாங் புளாஷ் பூதயவும்

உதுதுதுதுக்கேநோதி மெதுவும் பதிநாநாரா.

பாாநுக்காஶம் ரோங் பாநாநுதிரிதி குமாக்

மேஷாபிப்பிற்கிறங்கினாங் விழுப்புக்கொள்ளமாமிவ.”

ஹதி பாங்கேராதுபியர்த்தீஷுன கைக்கேள்விக்கிஃத

குவத்திப்பக்கவுருவுருஙே வூங்கைக்கோழ்கி

யூருக்கை பூஉக்கேள்விக்கிஃ

ஸ்தூதங்கார்யாங்கி.

நாமாஷ்டாஷா/யூாயா.

நவாநாவியிக்.

ஹனி பூத்தரி உள்ளான் பொாஷுதுவூஸ்ஸுங்:

வாலாநாவநாவநாங்கை சு

ராகீதாராபதேயா மதாச

க்கிறு தூப்புவை தூலவை

மஹா சாது தூஞாச ஸ்துதாச.

ஹதி. சோந்னிபொாஷுதுபோகைத்தனையாகு பூத்தரி
உள்ளான் ராகீக்கதி நாக்கக்கதி பக்கைக்கதி மாதுக்கதி எடுக்க

വേണ്ടാതെ ക്കുവെ ചോദണ്ണപൊഴുപ്പോലെ കണ്ണടക്കാർക്ക് പുത്തരിൽഉണ്ടാനു എന്നേവേണ്ട്. ഇവിടെ ഇത്തരിൽ വിശ്രേഷ്ഠമണ്ഡ താനു. സ്രൂപ്പ്മെന്ന വിശാവം. വിശാവവും മുലവും മകവും കൂടി ക്കുള്ളാം പുത്തരിക്കുക്കാളുംയിട്ട്. അപ്പോഴാണു പാതാൻപത്രനാളുണ്ട് പുത്തരിക്കുക്കാളുംയിട്ട്. ഇവയോഴിപ്പുള്ള എടുന്നാളുംകൂടും വജ്ജിക്കേണാം. ഇനിച്ചുബുദ്ധിമുഖിയും ഗ്രഹസ്ഥിതിയിൽ ചിലവയുണ്ടിനും കൊള്ളായിട്ട്. അവരറരച്ചാലുനു:—

നവാനേ ചാപ്പാഗ്രയണ
ഗാഹവ്യം രവിവിധ്യുഭാഷ്യ
ഔന്തന്ത്യ ധമേം സുവേ ജീവോ
ഒരമേ ച ശ്രൂംഗ്രഹാ.

ഇതി. പുത്തരി ഉണ്ടാനമാറ്റണ്ടതിനും ആദിത്രേശയ വും ചാപ്പാഗ്രയും കൊള്ളാണു. ദണ്ഡപതാമെടത്തു ബുധചാപ്പാഗ്രയാണു രൈയും നാലാമെടത്തു വ്യാഴത്തെയും പത്താമെടത്തെയും ശ്രൂംഗ്രഹ ഷാഖയും കൊള്ളാണു. ആവവ്യും തതികലംജുമതിലാദിത്രേനേയും കൊള്ളാണു. ഷട്ട് ചാപ്പാനേയും മണ്ഡലചാപ്പാനും കൊള്ളാം, എന്നും മുൻപേ ചൊല്ലുതും ചെയ്യുവാലും. ഗ്രഹസ്ഥിതി മരറപ്പാം ചോദണ്ണപോലെ കണ്ണടക്കാർക്ക്. പകലെക്കിലേ പുത്തരിക്കുല്ലാക്കണും നിരക്കു. രാത്രിയിലും കൊള്ളാത്തായ്ക്കു ഇല്ലതാനും. എന്നാൽ പുത്തരി ഉള്ളനുവർ തങ്ങരാക്കു നിരക്കിലെ രാത്രിയിൽ കൊള്ളാണു. പറിനാളം പകലുറിനാളം കൊള്ളാം. മുന്നും വേദ്യാംനാളംജുമരാശിക്രമിത്രാദിക്കല്ലാക്കുവെ വജ്ജിക്കേണാം.

ചോദണ്ണപോലെ കണ്ണടക്കാർക്ക് പുത്തരിക്കു ഇത്തന്ത്വം, മുലം മകം വിശാവം ച ക്രൂടനും നവാനേനു.

നവമേ ബുധചാപ്പാഗ്രയും ച ഒരമേ ച ശ്രൂംഗ്രഹാൻ നാലാംശ്രൂത്യാണു കൊള്ളാണു ലഭ്യത്തിൽ ചാപ്പാഗ്രഹാണു.

ഇതി പാശേരപ്പാപ്പിയുംപ്രേശ്നരക്ഷണം വീംചീംക

കാപ്പിപക്കവ്യാപ്പാനു സാഖ്യരക്ഷണമനി

ചപ്പാഗ്രഹാനേ നവാനുവിധി.

അസ്സാക്കണ്ണപുരായി.

അമെയ്മകോനവിംശറിതമാസ്യാധഃ.

ആരുയണവിധി.

ഇനി ആരുയണത്തിന് പൊഴുതുചെണ്ണുനും:—

മലമാസത്രയോ നേര്ഷാ
മാസം ഗ്രാവണാദിഷ്ട
ചവസ്സന്നാവിശൈകസ്തിന്
കർണ്ണാദാഗ്രയണം ഗ്രഹി.

ഈ. അംഗസ്തി, അധിമാസം, സംസ്ക്രം ഇമ്മലമാസങ്ങൾ മുനിലുമാറ്റംണെവയുള്ളതു്. വിവാദമുണ്ടാകയാൽ സ്ഥാധിമാസത്തിലും മധ്യാധിമാസത്തിലും ആരുയണംചെയ്യുമാറില്ല. ഷഡ്ദോഷങ്ങളിൽ മലമാസങ്ങളാഴിച്ചുള്ള മുന്നം വജ്ഞിക്കേണ്ടാ. ഗ്രാവണമാസം തുടങ്ങിട്ടാഗ്രയണത്തിന് കാലമാകുന്ന. “ഓസാസ്സ ഗ്രാവണാദിധി” എന്ന പദ്ധാർഖി. “ഗ്രാവണപ്രാഞ്ചപാദേ വാ മലമാസവിവജ്ഞിതേ” എന്ന കാവിപിക. “വംഗത്രംഗരാജോ” എന്ന ദുർത്തപദവി. എന്നാൽ വിഷുക്കഴിത്തു് വിതച്ചുണ്ണായ ചുന്നല്ലകൊണ്ടുള്ള ആരുയണത്തിന് ഗ്രാവണമാസംതുടങ്ങിയെ കൊള്ളാവു. അതിനുമുക്കേ അങ്കതു്. പിന്നെ പ്രോഞ്ചപദാദിമാസങ്ങളാനുമെ വജ്ഞികയും വേണ്ടാ. മലമാസങ്ങളേ വജ്ഞിക്കേണ്ടി. വിഷുവിന്നുമുകേ വിതച്ചുണ്ണുകൊണ്ടാഗ്രയണംചെയ്യുമാറില്ലോ എന്നാ പ്രസിദ്ധമണ്ണാതാനം. രഥാലോത്തപവസന്നിധിക്കുംഗ്രാഗ്രയണം വേണ്ടുന്നു. ആരുയണത്തിനു രാത്രിമുഴുവൻ വജ്ഞിക്കേണ്ടം. പകലേ കൊള്ളാവു. മഹാസമുഖായാലുന്നതുടങ്ങി മുന്നാഡിവസം വജ്ഞിക്കാ. ആപത്ത്‌പക്ഷമായിട്ടു് സാധാരംനു കൊള്ളുന്ന ചിലർ. അവിടെയും പാട്ടരാശിവജ്ഞിക്കേണ്ടം. എന്നാൽ പാട്ടരാശികഴിച്ചുള്ള പക്ഷാക്കേ കൊള്ളാം. “പുത്രതരിക്കശ്ശിഭാജാം പകലവിലം” എന്ന താമരന്നല്ലോ. ആരുയണത്തിനു മീനവും മേടവും കൊള്ളാമോ യൈന കേരളക്കേണ്ടം. “മധ്യാ മേഷാളിമീനാസ്സ രണ്ടു് ഒവന്വാനവതു്” എന്ന ദുർത്തിച്ചു. പ്രഭാദം ചുന്ന പല നവാഗ്രയങ്ങേ ച മീനേ” എന്ന താമരന്നല്ലോ. “രാശയോ നിവിലാദ്ദീസ്സാം” എന്ന കാലപിതാകം. “മീനാളിമേഷായു നനിനിതാസ്സാം”

എന്ന സാരസമിച്ചയം. “പ്രാരണ്ണോ വുഡികോപ്പത്” എന്ന പഠ്യാർത്ഥിക. “അസ്തു ഉധപഃ” എന്ന മഹത്ത്വത്തിലും വുഡി കംക്കാണ്ടാറുയാണെന്നുമെന്ന നിയുയം. അതാചാരം കാണുണ്ടോ, മീനധിം മേടവും കൊണ്ടിട്ടാചാരം കാണുണ്ടോ. അവരണ്ടം കൊള്ളേണ്ടിട്ടുണ്ടോ പ്രമാണാത്മരാച്ച കേട്ടാലവക്കു നിരക്കിൽ വേണമവ കൊള്ളേണ്ടാണ്.

ഉഞ്ചപാലും പെഞ്ചന്നമാസ്യാനു
കത്രാപോ പ്രതിപദ്ധത്യേ
യദി പുണ്ണാ തദാ പെഞ്ചന്ന—
മാസസ്യപാറയാത് പരഃ.
അമാ ചേദ്രമാജത്തെഞ്ഞ
മുച്ചതപവാറുയണോ ഭവേത്.

ഇതി. പദ്മസിഖിക്കാലയാവു എന്ന തുലനില്ല. പെരു ണ്ണമാസവാവിശ്വാസര പാതികമേജുഡിയം ചൊള്ളാം. പ്രതി പദം രണ്ടം കൊള്ളാം. പുവ്പഷ്ടത്തിൽ പ്രതിപദ്ധത്തിൻറെ കീഴുറി ആറുയാണ്ടിനു വജ്ജിക്കേണ്ട. അപരപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദ്ധത്രനാളം പെഞ്ചന്നമാസിവാവുന്നാം സ്ഥാലീപാകം വേണിവരികിൽ അന്നം ആറുയാണ്ടചെരും അന്നത്തെ സ്ഥാലീ പാകബന്നുവും. ഇനിപുവ്പഷ്ടത്തിൽ പ്രതിപദ്ധത്രനാളും കിൽ അന്നത്തെ സ്ഥാലീപാകംചെരും ചെയ്യാവു.

അതാഹ്വി പെഞ്ചന്നമാസേംഖ്യിഃ
കാത്രം തണ്ട്രാത്തരം ദിനം
തുണ്ണപ്രതിപദാഞ്ചാദാശാശ്വിം
തുണ്ണപക്ഷഭു വജ്ജയേരം.

ഇതി. പെഞ്ചന്നമാസിയും പ്രതിപദവും കുട്ടന സസ്യിൽ കലെ സ്ഥാലീപാകംവേണ്ടുന്ന ദിവസതിൻറെ പിരീരനാളം അപരപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദ്ധത്തിൻറെനാലാംകാലം ശേഷമുള്ള അപരപക്ഷം മുട്ടവാം വജ്ജിക്ക. അപരപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദ്ധത്രനാം ചെയ്യിൽ ആറുയാണ്ടക്കിണ്ടാൽ പ്രതിപദ്ധത്തിൻറെ നാലാംകാലം ത്രട്ടുംബുംപേ സ്ഥാലീപാകംചെയ്യാൻ കാലം പോങ്ങമെങ്കിലേ അന്നാറുയാണെന്നുവും.

‘അതു തപനാഭവേശ്വരാദി—
അപ്പാനാഃ ശ്രൂപകഷണാഃ
ചതുംശ ശ്രാംകാരാഃ.

ഇതി. പെഞ്ചമാസിനാളിം രണ്ടുപ്രതിപദത്തുനാളിം ദോഹരവനില്ലെങ്കിൽ കാർത്തികത്തുനാൾ വിശാവം കഴിവോളി മുള്ള പതിനാലുനാളികളിം കൊള്ളാം. അവരെറുപ്പുവ്വപക്ഷ തതിലെ കൊള്ളായുത്രു. അപ്പതിനാലുനാളികളിൽ മുള്ള പതി മുന്നനാളികളിം വജ്ജിക്കേണ്ണരെനു—

പുണ്ണാധാം പ്രതിപദപ്രയേ
സവം അപി ശ്രാംകാരാ
വയ്യിക്കാരി തു ശോഭനി.

ഇതി. പെഞ്ചമാസിനാളിം രണ്ടുപ്രതിപദത്തുനാളിം ചെയ്തിൽ നാളിക്കശാക്കവെ കൊള്ളാം. സന്ദേശ വജ്ജിക്കേണ്ണാണെന്നു നാളികൾ. അതുരാധാത്തിനു വയ്യിക്കം കൊള്ളാം. ഒ തതരി ഉണ്ണാൻ വ്യഞ്ജിക്കം കൊള്ളായതു്.

വിവദ്ധാഗ്രാധിനേ ത്രംഗോ
ഗ്രഹ്യതേ ദശാദേശ ബുദ്ധൈ.

ഇതി. അപത്തുപക്ഷഡായിട്ടു് പത്താമെടത്തു പാചിയെ കൊള്ളിനു അതുരാധാത്തിനു. ഇനി മരറപ്പോം ചുത്തരി ഉറ സ്ത്രോപാലൈ കണ്ണികൊരിക്ക. ഓത്തുണ്ടാക്കണ്ണാരിത്വയുടെയും ചുറനാളിം പക്ഷപ്പുറനാളികളിം കൊള്ളാം. ചുറനാർക്കു മുന്ന വേദ്യാംനാളില്ലെന്നരാഗിക്കുവിത്രാദിക്കല്ലാക്കവെ ഇത്വാദേതും വജ്ജിക്ക.

“അവബന്ധതിൽ തുടങ്ങിട്ടു് കാലമാഗ്രാധിനേ ശ്രം
പ്രതിപദാകൾ രണ്ടിനും പുണ്ണവാവെക്കില്ലോ? തമാ.
നാളിനു തുതുമില്ലപ്പോ അവ തട്ടിട്ടുകിൽ ചുനി
പുവ്വപക്ഷ തുന്തികാദിവിശാവാന്തായുതിംശ.
ഭേദനാളിവു കൊള്ളേണും വയ്യിക്കംകുടുടനീഹ
വിവജ്ജയോഗ്രാഹണം മലമാസങ്ങൾം മുന്നിലും.

ஞஷ்புதிபவத்துனார் கொஒத்துநுவைகிலோ டுகஸ்
ஸமாபிசாகங்கழ்த்திட்டுவேளமாருயனை தமா.
ஞஷ்புதிபவத்துனாகூகிலாருயனை நடெ
விளை வேளனை தாலி டாக்கமெனிடாருயனைத்தினை.
ஞஷ்புதிபவத்தினெல்லா நாலாங்காறு வஜ்மாண்டு
பராடமாருயனைத்தினை டூஷ்வாஸ்ஸ் ஸிதபக்ஷதே.
ஹதினாபதி கொஒத்துநு பத்திற் பாபிககூகிலு
ஹனிபூத்தர யூளாபாலவ களட்கொஒத்துளமாகவை”.

ஹதி பாலமைப்பியகிணையுள் ரக்கஙே பிரபுதே
காலப்பிப் புவூர்வே ஸாலங்கங்காங்கி
மாஶுமாஶு அஞ்சுளபியிஃ
ஷி காபவிங்கையுடைய.

அடம் வினாக்களையுடைய.

செஞ்சல்வியிஃ.

ஹனிச்சுத்தினை பொஷ்டு செஞ்சுன்:— அதின்ததை
யனைத்திலே கொஒத்தாரு. மகரதையந்துரை நடெ துட்டுக்கீடு
மிடுங்கதையந் குதிவோலும் கொஒத்தா. தக்ஷிளாயந்திற்
கொஒத்தித்து. அங்குபூத்துப்பிசுயை தோஷங்கூலு வஜ்ஜிக்கேளை.
ஈதுமிழுவந் வஜ்ஜிக்கேளை. பக்த்தனையாரு. ஸுஞ்சுருஷன
ஶள்ளாயாலங்காதுக்கீ ஹுந்திவஸம் வஜ்ஜிக்க. உஷ்ணை பத்து
வினாக்கிக் வஜ்ஜிக்க.

துதீயே பானுமே வா/ஒப்பு
ஸிரோவையுலும் வியித்தே
பதுத்மங்கூதோகள்ளிவ
காஷ்டுத்துஷ்டும் குலாசாந.

அந்த ஜந்த ஏவாஸ்து—
க்ஸ ஸ்திலூபாஶ் ஸ்த்தோ நாவி.

ஹதி. நூவாள்கிற் செஞ்சல்ததினை முவைமாகன். அந்து
ண்டிலுமா. வியிபரமாகதாற் நாஉங்கிலோ கொஒத்தித்ததேஸ்வா.
அந்துள்ளமெ அதுவாள்கிலு. வஜ்ஜிக்க. ஹஷ்ண்டுத்து. ஹவிளை
ஒருங்கிவஸருடுக்கீயாகு அதுள்ளகாங்கள்டு. வயர்வாள்டுக்கி

ക്കാമാറില്ല. “സംവശരേ ചെള്ളക്കമ്മ തിശ്ച വാ സംവശരേശ്ച്” എന്ന ബൊധായന്മന്ത്രം. “സംവശരേ തിശ്ച വാ ചെള്ളക്കരണാ” എന്ന ബാധുലക്കമ്ത്രം. “തുതിയേ വഹ്നി ചെള്ളം യടാകലധനമം വാ?” എന്നാശ്രപ്തായന്മന്ത്രം. “തുതിയേ സംവശരേ ജടാഃ കവിത ഗംഗതീയ ഹന്തേകേ ഉദഗയനേ പുർ പക്ഷേ എന്നേ നഷ്ടതേ” എന്ന സാമവേദിയുടെ മന്ത്രം.

“ചുഡാക്കമ്മ പ്രിജാതീനാം സദേശാമേവ ധമ്മതി പ്രമമേര്ഷേ തുതിയേ വാ കർത്തവ്യം തുതിചോദനാത്.”

എന്ന സ്ഥതി.

ഇവിടെ പ്രമമേര്ഷേയെന്ന ചൊല്ലിയതാഹാരമില്ല.

“അംഖേ ചെള്ളം തുതിയേ വിദയതു ജിനനാ-
നോ ചതുര്മ്മ ന ഷയ്യേ.”

എന്ന മുഹൂർത്തപദ്ധതി.

ഇവിടെ സവൈശാരം സൗഖ്യരമതെ പലക്കം നിരക്കുന്നതും. സാവന്ധവം കൊള്ളാനതാണോ.

“സൈന്യരോ വാ സാവനോ വാഖൂ-
ശ്വേതാഭദ്രം സാവനോ മുത്രേ.”

എന്നാശാരസങ്കുർഹാ.

എന്നാൽ സാവനംകൊണ്ട മുഖാണ്ടതാനയുംണ്ടതാനേപ്പോണ്ട താൻത്രക്കണ്ണിയാൽ കൊള്ളാം. മുവ മുന്നം സൈന്യരക്കൊണ്ട തുട ദേശാമൈനം കൂതുമില്ല. സൈന്യരക്കൊണ്ടമുവാണ്ടതാനയുംണ്ടതാൻ തിക്കവോളം കൊള്ളാം; എന്നാ എപ്പോക്കംനിരാദരമുംപൂതാരം.

ജാതോ യസ്തിന്ന സൈന്യരമാസേ
ബാലശ്വേതമേരു സ വജ്രതേ.

ഖതി. ധാതോയു സൈന്യരമാസത്തിൽ ചെറ്റിയവൻ പുറന്നു, അംഗ്രൂഡരംബാസത്തിൽ അച്ഛ്വരിയവന്നു തചമിന്നഞ്ചാരാറില്ല.

“ജാമാസയു വജ്രസ്സുപാത്.”

എന്ന കാലതീപിക.

“തച്ച സപജനമാസേ വാ സുരിണിവജ്ഞതേ പരശേ.”

എന്ന മുഹൂർത്തപദ്ധതം.

“അമലാസോ ന ദ്രോന്തഃ.”

എന്ന പദ്ധതിക,

“സ്വപ്നമമാസെ ബാലാനാം ചൗളി മായുംക്ഷയാവഹം
തത്രാവി കേച്ചിത്ത് ക്ഷവ്ലി സഭ്യാപനയന്നെന്ന തത്.”

എന്ന മാധ്യമിയം.

എന്നാലുട്ടുറന്നാൽവങ്ങാ തിങ്ങളിൽ തലമിനിയർത്തി
നാം ചൊഴുളുകൊഞ്ചിയതു്.

സിംഹക്കംഡാളിനോ വജ്രാഃ,

ഹതി. അംഗിയെനു വുഡ്യികക. ചിഞ്ചവും വുഡ്യികവും
കുംഭവും വജ്രിക്കേണാം. മരേവ ഒൻപതുരാശികളിൽ കൊള്ളാം,
ഇങ്ങനെ ആചാരസ്ഥിതി. ഹനി ബലാഖലമറിവാഃ: —

“ചേഗളിവിയെ വുസനം മുഹരാജേ
രോഗഭയം കു യക്കിടമ്പടവി
യന്പനി രാജഭയം ശ്രൂഢയുക്കതയ
കീടഹരി ച ത്രാഞ്ഞ വിഭരന്മേ.”

എന്ന മാധ്യമിയം.

“ദേഹോ ഭിംബപ്രദാസ്ത്ര ചാപി റാജക്കയപ്രാഃ.”

എന്ന മഹാത്മീപകം.

“ചാപമേഖഗ ദി മധ്യമെണ്ടി”.

എന്ന താമരന്മൂർ.

ഖവിട ചിഞ്ചവും വുഡ്യികവും കുംഭവും വജ്രിക്കേണാം.
ഇവ മുന്നാമൊഴിച്ചുള്ള ഒൻപതുരാശികളിൽ കൊള്ളാം. ഇങ്ങനെ
യാത്ര ആചാരം.

ഇയുമോ ഭാസ്തു രോദയഃ,
ചാദ്രാദയോത്ര നിസ്ത്രസ്യ റാത് വിചത്രയാം നോഽപി ഗ്രഹത്രൈ.
അംഗുമേ ഭ്രമിപ്പത്രയു ധന്മേക്കാക്കാനിഭ്രമിജാഃ
വജ്രനീയാ വിശ്രേഷണ ശ്രീണാമിന്ദു ദയരോശ്രൂഢഃ.

ഹതാ. അതിന്ത്രോദയം മധ്യമാഡിക്കു കൊള്ളാം. ചാദ്രാ
ദയം കൊണ്ടിട്ടില്ല. ആവശ്യത്തികൾ ചാദ്രാദയം കൊള്ളിക്കു
ഡാചാരമുണ്ടാതാനാം. അംഗുമത്തിൽ ചൊട്ടുകൈ വജ്രിക്ക. ഒൻപത്

താമടതാലിത്രുന്നേയും ഗോധേയും രാഹ്യവേദ്യും ചൊവ്വുന്നേയും ഇവർ നാലുരേയും വജ്ഞക്കേണം. ഈച്ചുപ്പിയവ വിശ്വേഷിച്ചു വജ്ഞക്കേണം. ഈനി പ്രസ്താവിച്ചുടെ ചൊള്ളത്തിനും ചുദ്രാദയം നന്ന്. ഈനി എപ്പോഴും ചൊള്ളത്തിനും അംഖമത്തിലാംതുനെ വജ്ഞക്കുകമാറാചൂരും. അപ്പോഴും ആദ്ദിത്രുന്നില്ലെന്നരാശിത്രുടാണി നാലുരോൾക്കും എപ്പോന്നാളും ചൊട്ടു നിത്രുപിക്കേണ്ട ചെണ്ണ ത്തിനും. അഭ്യാമതു തുടങ്ങിയാൽ നിത്രുപിക്കേണ്ടു. അപ്പോഴും ലഗ്നത്തിൽ രാഹ്യമനക്കജമാരേയും എപ്പോമടത്തു പാപമുക്കു സാരേയും¹ വജ്ഞിക്കു. ഈയ്യുംതു്. പാപമുക്കതരാശിയെ ശ്രദ്ധയോ ഗമിണാവോളുക്കുവജ്ഞിക്കേണം. രാഹ്യവിശ്വരു എപ്പോമടത്തെ കേരളവിനെ നിത്രുപിക്കുമ്പാറില്ല. മുന്നാമടത്തു രാഹ്യവിനൈക്കു ഉള്ളം ചൊള്ളത്തിനും. ഈവന്നും, ഗ്രഹസ്ഥിതിവജ്ഞക്കേണ്ടതേ ആചാരസ്ഥിതി. ഈനി ബലാബലമറിയാൻ ചൊല്ലുന്നു:—

“അഭ്യേ ക്രൂരാ വിഡുരപി ഷുഡേ സേപാച്ചരേ ഹാന്തുഭസ്മാ-
സ്ത്രാജ്ഞാദ്ദോരവുരുക്കനിയന്നേരോ ശ്രൂരന്നുംഗേ സിനോറാഃ
ആയൻന്ത്രവോരമുള്ളവേചരാ ലഗ്നം സുത്തുമേകേ
മധ്യം പ്രാഹ്യത്തിപബി മുതിഗൈ മനസാഹ്യ ച ചെള്ളേം.”

എന്ന ഒളിത്തിപക്കം.

“രോഗം ലഗ്നഗതഃ കരോതി ദിനത്തു—

ക്ഷുസ്താന്തമുതിപ്പ്രമിജ—

സ്ത്രാപം തീതകരോ ദിവാകരസുത—

ശ്രവംഞ്ചേ വിനാശം ശിശോഃ

തേ ശ്രദ്ധുണം യതാദ്ദുരാക്കരഹിതാ

മുത്തുപ്രഭാസ്തുംഘേമെ

സദ്രൂപ്യപ്രജ്ഞമനാ ന ജാത ശ്രാംഭാഃ

ശ്രദ്ധോഗ്ര സംപ്രേത്പ്രഭാഃ.”

എന്ന മാധ്യവീയം.

“രോഗഃ സ്ത്രാദ് ഭാസ്തുരോ ലഗ്നേ ഭ്രമിജേ ശ്രൂരഥാന്നാം
നാഗ്രോ മനസ ഭേദപ്രയോഗേ താപസ്ത്രാത് ക്ഷേരകമമ്പാം.

1 ‘ആരാച്ചപ്രയുണ്ടാദത്തു ചാദ്യന്നും, അംഖമത്തിൽ ചൊല്ലുകുംപിരു
നേയും, ക്ഷേപതാദത്തു് ആദിസ്തുന്ന്, ചെങ്കു, കുനി, രാജു ഇവർ നാഭന്നേയും
റാജ്യംം.

ഴുതുകമൺ വിപ്രാണാം പൂജ്യതേ ഭാസ്മ രോദയഃ
വൈമോദയാ രൂപാണാശ്രാ വൈവര്യാനാം സുത്രജാദയഃ.
സ്കീണാം ചഞ്ച്ചാദയൾ ത്രേഷ്ടു ഏവം സ്ഥാദംരകാദയഃ (?)”

ശ്രദ്ധം,

“**മുക്തവജ്ഞം ഗ്രഹാസ്മാവേ നേഷ്ടാ നിധനമാത്രിതാഃ**”
ശ്രദ്ധം വാസിഷ്ഠം.

“പാപായു ലഗ്നസ്ഫുമധമ്മതാഃ.”

ശ്രദ്ധം കാലപ്രീപിക.

“**ഭാഗോവാരങ്ങ്യോദയയു വിപ്രചൗഢ്രേ വിധീതതേ**”
ശ്രദ്ധം ചാരസംഗ്രഹം.

“**ലഗ്ന ചഞ്ച്ചാദ്യുഷ്മേ ദൈമോ ധനമും/ക്കാക്ക്രൂഹിത്രമിജാഃ**
വജ്ഞനീയാ വിശ്വേഷണ സ്കീണാമിശ്രമദയൾ മുണ്ഡ്”

ശ്രദ്ധം ചാരസംഗ്രഹം.

“**ചിന്നാദയാംശാസ്മാവിത്രംപിജനനാം**
മധീട്രതാം ത്രമിസുതസ്യ സംസ്ക്രതാഃ
ക്ഷുരക്തിയായാം രവിജസ്യ വാ വിശാം
തമാർത്ത്യജാനാം ശരീനസ്ത ദ്യാഷിതാം.

നേഷ്ടാ സിംഹാഘടാളിനോ ധനരജൈ

മദ്യുത ശ്രോക്ഷാദയഃ

സ്കീണാമേവ ത്രാസ്മിതേന്ത്രതനായ

ശസ്ത്രു വ്യയേ ചാഷ്ടമേ

മുക്താചാത്രബ്യാധാ ഹി ഷജ്ജാവേന

ത്രേഷ്ടാസ്മണ്ണാ ഗ്രഹാഃ

കഞ്ചാസ്മാന്വനേ ത്ര ശ്രേക്കുല്യമവിലം

ചാപേ നിഷിഡം സദാഃ.”

ശ്രദ്ധം സാമസ്യത്തുയം.

“**ലഗ്ന കാഷ്ടതരശ്വാദഃ**”

ശ്രദ്ധം പാപ്യാരിക.

“യാമ്മ തുഗ്രോട്ടുമേ സുഗംജനർക്കുണ്ണിഡ്രിങ്ങോ ദ്രോപി”
എന്ന ആളുത്തപദവി.

“ചെറുള്ളത്തിന്നാവത്താമേടം ശ്രൂദമിച്ചുന്നി കേചന
മുഞ്ഞരി പറ്റമെന്നനേര്.”

എന്ന താമരന്മുൾ.

എന്നാൽ ചാലും വുമാദിത്രോഡയും എത്രയും വരുക
അതിക്കലെ കൊള്ളേണ്ടി. അപ്പോഴം പ്രായശ്വിത്തം ചെയ്യു കൊ
ള്ളാവുതും. അപ്പുട്ടതിൽ ശനിക്കും രാഹ്ലവിനും പ്രായശ്വിത്തം
ചെയ്യാൽ സംസയിക്കാതെ കൊള്ളുമാറെനു ആവാരം. ദൈത്യാ
ശമ്പത്തെ ശ്രദ്ധാധാരിക്കും പ്രായശ്വിത്തംചെയ്യാൻ തന്മാഖണ്ഡ
ജിന്നബെയ്യുകൊടുക്ക. ക്ഷമന്ത്രിയന്ന ചൊഞ്ചാഉഡയും കൊള്ളുമാ
റിപ്പ.

മുള്ളപ്പക്ഷപ്രതിപദം

മുള്ളപ്പക്ഷവു വജ്ജയേര്;

ശ്രീ. പുവ്പക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദവും ഓപ്പറപ്പക്ഷം
ആഴവും വജ്ജിക്കേണ്ടും. പുവ്പക്ഷത്തിൽനന്നേനു കൊഞ്ചാവു.
അവിടെയും റിക്താഷ്ടമിവിപ്പുകളെ വജ്ജിക്കും. ഇളഞ്ഞായത്.
ശപ്പുഡിമകാഡിയും പെണ്ണന്മാസിയും മയ്യമായിട്ടു കൊ
ള്ളുന്നും.

“ചെരുളേ രാകാ സുമയുമാ”

എന്ന ആളുത്തപ്പേപകം.

“കവീത തെരുളം വിഷമേ തു വന്നേ
തുജ്ഞം സാക്കത്തുവു സ്വപ്നനാം,”

എന്ന മാധ്യമായം.

“ചെരുളേ ഷാഖീ കൈശ്വിനു ഗ്രഹിതേ.”

എന്ന ആളുത്തപ്പേപകം.

വാസിംഖത്തിൽ ഏകാഡി നന്നാനു ചെയ്യു.

“പ്രിതിയാ ച തുതിയാ ച സംഖ്യമീ ചാഞ്ചമീ തമാ
ഭാരുകാഡി ചെവു പുജ്യം ചെരുളേ ഗ്രഹാദി.
ഷാഖാജ്ഞമീ ചതുര്യീ ച നവമീ ച ചതുര്ത്തി

പ്രതിവർപ്പാവശ്യം ച പ്രാഭൾ ചവിനിസിതാഃ.

പ്രാഭൾം പെണ്ണമാസിഞ്ചു കേവിപിച്ചുന്നി സുരഹഃ”.

എന്ന വാസിജ്ഞം.

എന്നാൽ കൊള്ളിക്കന്ന പക്ഷങ്ങളിൽ ഒഴി എററവുംനി
സ്ഥമാകന്നതു്; പിന്നെപ്പുണ്ണമാസി; പിന്നെയതു പ്രാഭൾ;
കൊണ്ട് കാണ്ണുണ്ട്. എന്നാൽ പക്ഷങ്ങളിൽ രിക്താജ്ഞമീവിഴ്ചി
കഴിം പ്രതിവർപ്പം വജ്ഞിക്കു. ഇള ജീര്ണതു്. മറ്റൊവയെല്ലാം
കൊള്ളിക്കുമാറതു ആചാരം. പുംപക്ഷത്തിലെ കൊള്ളാവു എ
ന്ന മുന്നേ ചൊല്ലുതും ചെള്ളു പാല്ലു.

വജ്ഞാം മാ രാത്രേബാരെല

സൗത്രം മധ്യമഃ.

ഈതി. ശനിയാഴ്ചയും ചൊല്ലാഴ്ചയും വാഞ്ചിക്കു. ഇള
ജീര്ണതു്. എപ്പാക്കം, തായരാഴ്ച മധ്യമാധ്യിട്ട് കൊള്ളാം. ഈ
അങ്ങനെ ആചാരസ്ഥിതി. ഇന്തി ബലാബന്ധമറിവാൻ:—

“അക്കാക്കിത്രിച്ചതുംബാമംഗകേ ദിവസോദയേ
ദേക്കാണേ കാലമേഹാരാധാരം ക്ഷീംരം ഹി പരിവഞ്ച യേത്
ജയമാഞ്ചോതി ച മുഖാർത്തിഗോവാ ലോകസമ്മതി
ബുധസ്യ രാജുവിഭവേ കാന്തിയുദ്ധമാശാ ഭവേത്.
വുംയിയു സൗത്രംതസ്യ താപം ദിനക്കരസ്യ ച
ആയുഷമാവണ്ണു വാരേ ചെച്ചതന്ന സംശയഃ.”

എന്ന വാസിജ്ഞം.

“ചേവാളേ ഭയം ദിനതുതോ ദിവസാംഗകേഷി
ചാദ്രസ്യ കാന്തിരവനിന്തനയസ്യ മുത്തുഃ
ക്രാന്തേസ്യ രാജുവിഭവോ വിജയോ മുഖാരാഹു
വുംയിഴുന്നേരശ്രൂതാംസോ ദിവന്ത്രിയത്പം.

നാഘേപഗ്നിമിതാൻ കജാക്കംഗിജാ

ദോഷാംസ്യ വാരേഭയാ
മാസാംശ്യാഖലവിഡ്യു ഹരിന്ത്യമ മുണ്ടാം
താൻ വല്ലായന്ത്രാജ്ഞാശി

கலாபீஷு மஹிலைதான் கவிஞரே—

அதொசாஷுஜாதா ஹஸா!

கஷ்டப்ரிதிற்ளை ஶ்ரூபை புநரிடம்

பார்க்கப்படுவேஷ்ணமிதா!'

ஏன் மாயவீயா?

“மினாகுவாறுதியத்தீநிவாகங்ளாலிராயே!”

ஏன் பெ எபாரிக்.

“வரலிங்”

ஏன் இழுத்தபவி.

“கஜாக்ஸிவாரை!”

ஏன் காலப்பிக்.

“பாபுவாராயு வஜ்ஜுநே செஞ்சே ராகு ஸுநயுமா
ஸுந்வாரஸுமயுஸு செஞ்சே விழுப்பு சுப்பி.”

ஏன் இழுத்தபீபகம்.

ஏனால் ஶ்ருதோன்னதை அதூகொத்து கிழுற்றம்.
நொயராது மயுமமாயிடு கொத்துநை ஹுவமௌ. கண்டியக்கங்
ஶுப்ரக்கங் நொயராது கொத்துநைபீ. அவக்கமாவழுகுதிக்கு
நொயராது கொத்துநை.

“கெஞ்மாக்மாவாராங்கு செஞ்சுக்மம்ளி வஜ்ஜேதை,
லாங்காவ்வாங்கேயூங்கையை விழுப்பெஞ்சே ந வஜ்ஜேதை.”

ஏனாவாரைஸ்ருஷா.

சொன்னாது செநியாது யும் ஏஸ்ரக்கங் வஜ்ஜிக்கமாரன
அருங்காரம்.

“மனாரவாரயோ ஶுப்ரங்கள்நூரபி ந டெஞ்சுதே.”

ஏனாவாரைஸ்ருஷா.

செஞ்சே ஶ்ரூபை பூஶங்கரை

விமிதாஸ்தாரகாச ஸுதா,

ஹதி. செஞ்சுதிநை சோஷமூந்தைத்துப்பெம்ளை செங்
ஸ்ரிய நாத்துக்குத்து அநிதிமைத்துத்துத்து பதிநையும் கொத்தும்.
சோஷமூந்வஜ்ஜித்து நாத்துக்கும் பதிநைநைமகிழ்வும் வஜ்ஜி

ക്രേണം. മുത്തുപദ്ധതിനാല്ലും സംക്രാന്തിയുള്ള പകലും റവി ബിംബസദ്ഗുണത്തും നവപോഷങ്ങളും വജ്ജിക്ക. ഉള്ളാ-പാതക്കമ്പുമകേതുദർശനങ്ങളാശാക്രിച്ചിവസ്തുടങ്കി, മുന്നംവിവസം വജ്ജിക്ക. ചെറിയവൻറെ എന്നാളും പക
പൂര്ണാളുകൾ രണ്ടം വജ്ജിക്ക. ഈനി മുന്നംവേദാംനാളുള്ളിലാഡിക്കുന്നിരും ക്രിക്കലോകവെ വജ്ജിക്ക. ഭാംഗക ഗഢമുള്ളനാർ തന്ത്രവു മയിൽമുറിക്കൊല്ലോ. ഏന്നാൽ അന്ന എത്രൻറെ തല-മിനിയം മരറാത്തരക്കൊണ്ട് ചെത്തിക്ക. യജുവേദത്തിനേ നെയാം. ഈനിപ്പുകഴിയക്കുമ്പോൾ മടിയിലിക്കുന്നവെണം മയിൽ മറിപ്പും. ഏന്നാലവർക്കാകിൽ അന്ന ചെണ്ണുമിളച്ചകളുക്കുത്തു മുവുമാകുന്നതു്. അതോ ആവശ്യകമാകിൽ ഈ അച്ചുനാഥ മമയമെന്നിയെ മരറാരമ്മയും ആയമമയ്ക്ക നാശാശാത്തവ രൊത്തത്തമായി നിവർത്തിച്ചുകാം. ഈഞ്ചെന ആ ചാരം കാ-ണ്ണുണ്ട്.

“ചുംസോ ഭാംഗാ ഗഢിണി യസ്യ നാശസം
സുനോശ്വരളിം ക്ഷീറരകമ്മാതുനശ്വ,
ഗ്രഹാരംഭം സ്ഥാംഭസംസ്ഥാപനം വാ
വാലും സ്ഥാനം ചുരയാത്രാശൈ കയ്യാതു്.”

എന്ന മാധ്യമിയം.

ഈനി ചെയ്തുകഴിത്തോൽ പിന്നെയുള്ള ക്ഷീറരത്തിനു മിക്കവാദമിണ്ടെന്നയതു പോഴുതു്. അതാന്നയന്ന രണ്ടം കൊള്ളാം. ഷഡ്യോഷങ്ങളും വജ്ജിക്കമാറില്ല. കക്കടംതായ ററിൽ വജ്ജിക്കമാറാവാറുണ്ട്. കന്നിഞ്ഞായററിലും വജ്ജിക്കിൽ സുഷുഖം. പകൽ മുഴവൻ കൊള്ളുന്ന. നവപോഷങ്ങളിൽ മുളികവിഴ്ചിശ്വിശ്വിശ്വിശ്വിശ്വിശ്വിശ്വി വജ്ജിക്ക. ഈയുള്ളതു്. മരറാവ വജ്ജിക്കാകിൽ വജ്ജിക്ക. പാന്താശൈഡത്രുമുചയത്തിക്കലുമാരാ മെടത്രും ചപ്പനെക്കൊള്ളുന്ന. തോയരാളും യുമാദിത്രോദയവും കൊള്ളുന്ന. അപരവക്ഷതിൽ ടന്ത്രമികഴിവോളം സംശയി കാതെ കൊള്ളുന്ന. പാന്തമികഴിഞ്ഞാലുമ്പരവക്ഷതിൽ കൊള്ളുന്നതാനം ചിലർ. ഉപനയനം കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഉപനിശ്ചനാളുക്കുടെ വജ്ജിക്കേണം.

“കൈഷ്ണരേ നാളുംനിലവാരിച്ചെങ്ങാണ്ടിനോദയാഃ
ഗ്രാഹിനോ മുഖ്യപ്രക്ഷേ വാ വജ്ഞയേദ്ധപനിതിഭം.”

എന്ന മൂലത്തിൽ.

ങ്ങത്തൻ മരിച്ചാലതിനു മധിർകളുംവാൻ വെള്ളിയാഴ്ച
വജ്ഞിക്കാം. തലാവുമിടവവും ശ്രദ്ധക്രാന്തവും വജ്ഞിക്കാം.

“വാരവസ്ത്രാദാര്ജീശ്രൂരാഘവേ കൈഷ്ണരേ വിവജിതാഃ.”

“കൈഷ്ണരേപി പ്രശ്നവിധിനസ്ഥമയസ്ഥാന-

ശേംഗ്രൗഢി പ്രിജസ്യ തു രവേജേയാംഗവാാഃ
ഖാഡോഃ സ്രൂഖഃ ക്ഷിതിപതേഃ ക്ഷിതിജസ്യ സബ്ദര-
വിട് ശ്രദ്ധയോദശനസോ ന ശ്രദ്ധസ്ത രാവേ.

രാജാജണാഥാം പ്രത്യയേ മുദ്രംദോഹര

പ്രായമുഖിത്തേ യജ്ഞത്വീക്ഷാലൃതാന്തേ

പ്രാപ്നോസ്ത്രിംസ്തനിമിത്തേ വെലിപ്പേ

കത്തുരു് സദ്യഃ കൈഷ്ണരമസ്തിനീൻ ന ദോഷഃ.

അംഗ്രൂഢി സമയേ കൈഷ്ണരേ

എതേ ചുനഃ ക്ഷിപ്രമാചരതേ സ്വരൂപം

ശ്രദ്ധനക്ഷത്രേ സ്വദിഷ്ടന

ശ്രമംഗ്രൂക്ഷ്യരാ റിഡിയത്തേ കൈക്കുമിൽ.”

ഈ മാധവിയം.

“രാത്രേ പ്രവേശേ പ്രസ്ഥാനേ സന്ധ്യയോധു വിവജ്ഞയതു
ഖംജകാംസ്യ വിജ്ഞഃ സ്വാദിനേ യാത്രാസമന്പിതേ.”

എന്നും,

“അംഗ്രൂഢക്ഷേ എതേ കൈഷ്ണരേ ചുനഃ ക്ഷിപ്രം കാരയേതു
സല്ലശ്രേ തിമിനക്ഷത്രേ പ്രശ്നേണ്ട ഗ്രഹസംപാദി.”

എന്നും വാനിജ്യം.

“വെവിവാരം പ്രിജേദ്ധാണാം ചൊന്തുയാഴ്ച മഹീഭിതാം
വപനേ ചറുമെന്നാഹ്രമ്മദാഹം വെശ്വരംഗ്രദയോഃ.

എപ്പാക്കാലത്തുമിയം ശവദാശേ ക്ഷുരങ്കിയാ

നടനേ സ്വന്ധമുക്കേതശ ച ധാരേ രാജാംനശാസനേ.”

എന്ന താമരന്മൂർ.

ഇങ്ങനെ നിത്യക്ഷുദ്രത്തിന്. ഇനിതുക്കാരന്നു ചേർച്ച ചുത്രക്കാവത്തും ദോഗംകൊണ്ടു കൊള്ളാം. മാധവിന്തി ലാറ്റോഗണ്ഡല്ലിഞ്ചുവൊല്ലിട്ട്; ദ്രോക്കത്തിന്റെ രാഖാപാദങ്ങൾ ഒളിക്കൊണ്ട്.

“മീനമേഘ തന്നെ വൈത്തേ ഭാനു ഇരിക്കുക, ഫ ലഗേഷ്യുക്കിപ്പതി സലംപെതിദ്വയോഗെ ഭവേ സംഗ്രഹം, ദ ലാഭങ്കൾ യഥി മീനമേഘവും ദേഹ സിതേ ജേതപി വാ, [ര

ജേത വാഞ്ചേ മിടുനാഡിഷ്ട ത്രിഷ്ട സിതേ ഭാനവും ദേവ.

[ര

പാപേ വിക്രമഭാദ്രതുഷ്ട ശ്രദ്ധ കേദ്രേ ത്രികോൺപി വാ, ദ സത്കമ്മാധിമഹസ്തികോൺവേനേ കേദ്രേ ഇരുവാ ബലി, ന ദേവാചാത്രനിത്രപിതാൻ ബഹുവതശ്രേഢ്യാകൈകകപാദാദിതാൻ ദയാനാഞ്ച് ശ്രാഹിമാൻ യദ്മാക്കതസമംഘാംഗച്ചി ചെണ്ണേള്
[ത്രാൻ.]”

ഇങ്ങനെ.

മഹാത്മാക്കാതെ ദോഗംതെന്ന കൊള്ളിമാറാചാരമില്ല. മഹാത്മാക്കി ദേപാരം ദോഗംകുടിയണ്ണായിരിക്കിൽ ചെരികെ നന്ന്. എന്നിട്ടിവകുടിയെഴുതിയേണ്ടി.

ജനകാലം തുടങ്ങിട്ട് മുഖാണ്ടിൽ ചെണ്ണളംത്തും,
അഞ്ചാണ്ടിലെക്കിലും കോളേ പറ്റാ നാലിലുംരാറിലും.

ജനഭാസം വജ്രമ്മേം സദേശം ചെണ്ണളക്കമ്മണി,
ശൃംഗപ്രതിപദന്ത്യാഖം തുണ്ണിപക്ഷം ച വജ്ജിജയത്.

ചിഞ്ചവും മുയ്യികം കംഭം രാശി മൂന്നം വിവജ്ജയേത്,
ചെണ്ണേളും ചാറ്റോഡയം നിന്മാമസ്തമേ കജിണ്ണാരം.

ചാറ്റോഡയം ശ്രദ്ധം ശ്രാഹി കന്നാചെണ്ണളേ വിഹയിതഃ,
നവമേ നാലുതം പറ്റാ കജിമദാക്കരാധവാ.

1. ‘തന്ന’ ദ. പാഠം. 2. ‘സഗമേ’ ക. വ. പാഠം.

മലേരു തേപകാദ്ദീഷശ്ശുപര വച്ചുത മനാഭവാസരെ,
ഉണ്ടനാളിലനിഴംപോകിപ്പുതിനമ്പുണ്ട് നഘ്നം.

കേവലാക്കന്ന കാണോണമയനും സവകമ്മനാം
സാധനാക്കന്ന കൊള്ളുനിതപക്രമവഹിക്കാം.

ഇതി പരമേഹരാഹിയഗിശ്ശേണ ശക്തിനു പിരുവിൽ
കാഡിപക്കപ്പുംപും ബാലരംകരനേട്ടുകി
ദ്യുഭാഗ ചെണ്ണിവിഡി
വിംഗോഡ്യുംഡി.

അമൈകവിംഗ്രാധ്യാഥഃ.

അക്ഷരാംഭവിധിഃ.

ഇനിച്ചറിയവനുത്തരത്തുക്കുവാൻ ഒന്നാഴതു ചൊല്ലു
നും—അതിനുംനും രണ്ടിം കൊള്ളും. ഇത്തരാധനത്തിൽ
വേണ്ട എന്നണ്ടു മുള്ളത്തിപക്കത്തിൽ ചൊല്ലിട്ടും.

“ഉത്തരാധനഗേ സുഞ്ചു പ്രാഞ്ചുശ്ശേഖ പദ്ധതു ശിന്തു
സംവദു ഗാം ഗണോശ്ശേഖ കുന്നാമുപ്പാക്ഷരഗ്രഹം.”

ഇങ്ങനെ.

എന്നാലുത്തരാധനത്തിലേപരെന്നല്ല. ദക്ഷിണാധനത്തിലും
കൊള്ളുമാറ്റേ ആവാരം. പ്രാഥുംഭാഷജക്കാവെ വജ്ജിക്കേ
ണാം. രവിമാസങ്ങളുണ്ടും വജ്ജിക്കേണാം. രാത്രിയുടെ ഒട്ടകൾ
തെത്ത ത്രിഭാഗരു കൊള്ളും. നടേതെത്ത ത്രിഭാഗങ്ങൾ രണ്ടിം വ
ജ്ജിക്കേണാം. ആപ്പുംപോലും അപരരാത്രത്തിക്കുംനാഴികൾ
മിക്കവാറും കൊള്ളുന്നയിട്ടുള്ളൂ. പകർ സാധാരണം വജ്ജിക്കു
ഇല്ല യൂംതു. അപരാഹ്നവും കൊള്ളുണ്ടാണ്.

“പുംബോണ ചെവവ മധ്യാദേഹ
ഗ്രഹംശിഖാജുംതാനമുത്തമം.”

എന്ന വാസിജ്ഞം.

“അനന്യാധനയു സാധാരണസ്തപദരാഹ്നാണുമെമെ ചു
എന്ന കാഡിപ്പിക,

എന്നാവചപരാഹ്സവും കൊള്ളേണ്ണാം. ഉച്ചയ്ക്ക് പത്ര വിനാഴിക വജ്ജിക്കു. ഗ്രഹണമുണ്ടായാലുന്നതുടങ്ങി മുന്നബിവ സം വജ്ജിക്കു.

പദ്ധതിമേഖലക്കുറംഭ—

സ്ത്രീയേ വാ ശിശ്രാഃ സൃതഃ
പത്രമ്പശജ്യേഃവജ്ജോ
ബുധമെംബൾ ച വജ്ജയേത്.

ഈ. അഞ്ചാണ്ടിൽത്താൻ, മുഖാണ്ടിൽത്താൻ ചെറിയവ നേരുത്തുടങ്ങേണ്ടി. നാലുണ്ടിലുമാരാണ്ടിലും വജ്ജിക്കുണ്ണം. ഈ വിട സംവത്സരം സെസറരകാണ്ട പലക്കം നിരക്കും. അതു് അതു ക്ഷുറന്നാം തികയുമാറ പലക്കം നിശ്ചയിക്കുന്നതും. സാവനം കൊണ്ടം കൊള്ളുന്നതാണ്ം. ഇവിടെ മുഖാണ്ടതുടങ്ങിയോ ഇപ്പ യോ എന്ന നിത്രപിക്കേണ്ടിവരു പെരികെ, അനേകരും ചുരുപ്പുമ ത്രേശാലും എന്നിട്ട്. ഇന്തി സാവനംകാണ്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതാനേരുണ്ടാക്കുന്നതാൻ തുട്ടിയാൽ നടു കൊള്ളേണ്ടിയാൽ അനുണ്ണ അമാണ ദ്രിതരോടുകേട്ടവരെക്കൂടി നിർത്തിക്കൊണ്ട ചെയ്തുകൊടുക്കു. അതോ കേരംപൂശനായക്കമർപ്പായും അനുണ്ണകൊള്ളാമെന്നു നി യോഗതാണും. ഇന്തി നാലുണ്ടതുടങ്ങുന്നുടുത്തമാരാണ്ടതുടങ്ങുന്നു തത്രം ഇവ രണ്ടുടുത്തംക്ഷുറന്നായും സെസറവും തങ്ങളിലും പഴതിൽ പൊഴതുകൊള്ളാമോ എന്ന പിന്നെയും പലശാടം വിച്ചാരിക്കു. ഇവിടെ

“സംവത്സരമേഘലുവത്”

എന്ന മഹ്യത്തപദവി.*

ഉപനികഷം മുന്നെ എഴുത്തുതുടങ്ങുകയും ഓവൺം,

“പദ്ധതിമേഖലക്കുറംഭ ശിശ്രാതപനയാത് ടുരാ.”

എന്ന മഹ്യത്തിലുക്കവുംപുംപും.

“ബുധമെംബൾ വജ്ജയേത്.”

ബുധയന്നു പാടം വജ്ജിക്കുണ്ണം.

* “അന്നയുടെയനിക്കിലുപരംത് പ്രശ്നങ്ങൾച്ചാപരേറ്റുന്നു.

സാധാരണസംജ്ഞിനാം കുലോ വജ്ജഃ സംവേഷ കമ്മസ്.”

(എന്നാചാരസംഗ്രഹം) കു. വ. പാഠം,

“ബുധൻ എഴുവും ജീവാളുമെല്ലാശ്രദ്ധത്തോടീവ് വജ്ജയേരു്.”
എന്നാചാരാംഗുഹം. ബുധൻറെ പാടച്ചുതായി വജ്ജിക്കേ
ണം, എന്നെ താൽപത്രമാളി. വ്യാഴത്തിന്റെയും മുകുന്നേരയും
പാടാവല്ലുക്കത്തിക്കൽ കൊള്ളാമെന്നുക്കെത്താൽപ്പത്രമില്ല.

ശ്രൂം കള്ളാളയുക്കചാപാം സമിരമീനാംസ്തു വജ്ജയേരു്.

ഈതി. കനിയും ഭിട്ടനവും ധനവും ഉത്തരമഞ്ചുംകന്നതു്. സമിരരാശികർന്നാലും മീനവും വജ്ജിക്കേണം. ചരരാശികളെ
മയ്യമമായിട്ട് കൊള്ളുകയുമാം. മുഖംനെ ആചാരസമിതി.
ഹവിടേഃ—

“പുജിതാഘ്രോഭയാസ്തുവേ മയ്യമായുരരാശേരം
അതാനാരംഭേഷ്യ കാഴ്ത്തും ന പുജ്യാം സമിരരാശേരം.”

എന്ന വാസിമിശ്രം.

“സമിരഗ്രഹം വജ്യായുരം മയ്യമാ
പ്രാതമാനഃ മുഖായു ഗുഡ്രംഗരിനോവർജ്ജാ ഹനി മയ്യമേ.
ന മീനലഗം മുഖമാഹ ഗാങ്ഗേം. വസിമുജജിവേര പ്രശംസതുസ്തുത്.
അതസ്യമയ്യോവഗിതാം മുഖ്യ
മുക്കാന്പിതോ ജീവയുതേക്ഷിതോ വാ.”

എന്ന മാധവീയം.

“പുഷകംഡാളിസംഹാന്ത്രം റാശയസ്ത്രത്തിലാം സൃതാഃ
മുഖാന്പിതോ/മുരാശിന്തു മയ്യ ഇത്രുപരേ വിഭിഃ്.”

എന്ന കാലദീപിക.

“കന്യാമിട്ടനകോദണ്ഡം ത്രേജ്യാ മീനോതിനിദാതഃ്.”
എന്ന മഹാത്മാജുകവ്യാമ്പി.

“മീനോ വജ്യാധികം”
എന്നാചാരകീചിക.

“നിശാലുത്രുംശക്ത മീനഃ സമിരം വാച്ചി ഉത്തര വരാഃ്”
എന്ന പാഞ്ചാശിക.

“സമിരയഷാസ്തു്”
എന്ന മുഡംത്വദാവാ.
എന്നാൽ സമിരരാശികൾ നാലും മീനവും മുഖ അന്തും
വജ്ജിക്കേ, മറേറവ ഏഴും കൊള്ളാം.

വജ്രാ വാചി മതേര പാപാ
നിയനേ ഭ്രാജസ്യമാ.

ഈതി. വാക്ക് എന്ന രണ്ടാമടം. മതി എന്നും അഞ്ചു
മടം. നിയനമെന്നാജ്ഞമം. രണ്ടാമടത്തുമണ്ഡാമടത്തും പാപിക
ഈ വജ്ജിക്കേണം: അഞ്ചുഈത്തിൽ ചൊറുയേയും വജ്ജിക്കേണം.
സണിച്ചിട്ടിവാൻ വശമല്ലായ്ക്കാണ്ടി രണ്ടാമടത്തുമണ്ഡാമടത്തും
കേരുവിനെ വജ്ജിക്കുമാറില്ല, അപ്പുമത്തിൽത്തോൻ പതിനൊന്നാ
മടത്തുതാൻ രാഹു ഉണ്ടാക്കി അതു ദാരി വജ്ജിക്കുമാറില്ല വില്ലു
രംഭത്തിനും. ഈനി രണ്ടാമടത്തോടിത്യുനെ ആവശ്യത്തിക്കൽ
കൊള്ളുന്നു. എഴുത്തുടക്കവാനാഡിത്യോദയം കൊള്ളുണ്ടില്ല.

“വേദേ സൃഷ്ടിം ശസ്ത്രം ശ്രൂന്താ ലേവനാദൈ ന ശ്രദ്ധേ.”
എന്നാചാരസംഗ്രഹം.

ആവശ്യകത്തിക്കൽ എഴുത്തുടക്കവാനം ആചിത്യോദയം
കൊള്ളുന്നു.

“സുമധ്യാഞ്ചാതു ലഗ്നസമൗ പ്രജ്ഞവന്തൈ ച മധ്യമെന്ന.”
എന്ന ഇഹാത്തിപികം.

പ്രജ്ഞവന്തൈ എന്നാഡിത്യുനം ചാദ്രം.

“എകയോക്കര്യാ പ്രജ്ഞവന്തൈ ചിവാകരനിശാകരയു.”
എന്നമരകോശം.

“പാപാശ്വാംഗാത്മധീസംസ്ഥാ ഒന്നാം സൃഷ്ടിം ശ്രദ്ധാക്കയശ
[ത്രം.]

എന്ന കാലപിക്ക.

എന്നാലെഴുത്തുടക്കവാനാഡിത്യോദയമാവശ്യകത്തിക്കൽ
കൊള്ളുത്തായ്ക്കില്ല.

ഈനി:

“പാപാ പ്രിതിയേ വജ്രാഃ സ്ത്രി പഞ്ചമേ ച വിശ്വേഷതഃ.”
എന്നാചാരസംഗ്രഹം.

“മതേര ന പാപശ്ശത്രം വിശ്വേഷതഃ.”

എന്ന മാധവീയം.

രണ്ടാമടത്തോടിത്യുനെ ആവശ്യകത്തിക്കൽ കൊള്ളുമാരാ
ചാരമണ്ടം. എന്നാലുഡയത്തിക്കലും രണ്ടാമടത്തും ആചിത്യുനെ
എത്തും ആവശ്യകത്തിക്കലേ കൊള്ളുണ്ടതും. എന്നാലുഡയത്തി
ക്കലും രണ്ടാമടത്തും അഞ്ചുമടത്തും രാഹുമന്ത്രങ്ങൾ വജ്ജിക്ക;

ഇളജ്ഞരു്. അവ്യാമടത്താദിത്രുനെക്കാളിളിച്ചിരുന്നു കണക്കാഡി റായല്ലോതാനും, രാത്രിയുടെ അതിതൃഭാഗങ്ങൾ റണ്ടം കൊള്ളി ഒത്തല്ലോ എന്നിട്ടു്. ഏഴാമടത്തു പാപിക്കേളിയും മുക്കനേയും വശിക്കി. അതെട്ടുപറ്റുണ്ടാമടത്തു ചാൽനേയും അസ്ഥിതതിൽ ചോറുയേയും വശിക്കി. റാഹൂമദക്കാജവിശ്വകരാശിരീയെ മുഴ ദോഗമുണ്ടാവോളിം വശിക്കി. പുവ്പക്ഷം കൊള്ളിക്ക അഴകിയു. അപരപക്ഷത്തിലും കൊള്ളാനും. ഇതിലേ ഭേദങ്ങളും ഇല്ല താഴുകവാച്ചുയിൽ വില്ലാരംഭത്തിനു ചൊല്ലിയിട്ടു് കണ്ടി.

“വിംശതിസ്തിപ്പരയാ മാവും മുള്ളപ്രതിപദാദയഃ
മധ്യമാഃ പരതഃ പഞ്ച പഞ്ചാതഃ പരതോധ്യമാഃ.”

ഇങ്ങനെ.

ചാൽച്ചരാമുഡോ വാജ്ഞ്ഞ
കജാക്കണ്ണതവാസരൈ.

ഇതി. തിക്കളാഴ്ചയും ചൊല്ലാഴ്ചയും ശനാക്കാഴ്ചയും ഇവ മുന്നും വശിക്കമാറ്റു അചാരം.

ഇനി ബലാബലമറിവാൻ.

“നൃത്തശശിനോവർദ്ധാഹനീ മധ്യമേ”

എന്ന മാധവീയം.

“ദിവസാശ്രൂദയാ വജ്ഞാ യത്തോന കുജിസൗരദയാഃ
ശ്രേജ്ഞാഃ സിതജ്ജാജീവാന്നാം മധ്യമാശുദ്ധസൃഷ്ടയോഃ.”

എന്ന വാസിജ്ഞം.

തൊയറ്റു യും അതിന്തോദയർപ്പം മധ്യമം എന്നവനു
അസ്ത്രോധം.

“വാദശംഖതോ

ബുധഗ്രു വദ്ധ്രാഭദയവാസരംഗംമുണ്ണാഃ”

എന്ന മാധവീയം.

എന്നാൽ ബുധനാഴ്ച പെരിക്കെ നന്നാം.

“വാജ്ഞ്ഞ മദ്ദരശ്യാവാശരംഗംമുണ്ണാഃ
ചാൽവാദേ ദുകതാ സ്വാതാഃ.”

എന്നാചാരസംഗ്രഹം.

“ഇന്നോർട്ടിനം നേഷ്ടതേ”

എന്ന ദില്ലത്തപദ്ധി.

“വിധിനേ ജാളിപ്പം”

എന്ന മരേ ദില്ലത്തപദ്ധി.

എന്നാൽ ചൊരുച്ചു യോളിവും ശനിയാഴ്ച യോളിവും ദോഷ
മില്ല തികളാഴ്ചയും.

“കജാക്കിച്ചുവാരാശ്വ നേഷ്ടാസ്ത്രപ്രേസ്യ ശ്രംവഹാഃ.”
എന്ന കാലഭീപിക.

എന്നാൽ ബുദ്ധനാഴ്ച എല്ലാത്തിലും നല്ല. പിന്ന വ്യാഴാഴ്ച
യും വെള്ളിയാഴ്ചയും നല്ല. പിന്നെയത്രെ തോയറാഴ്ച. ഇങ്ങനെ
കൊള്ളാവുന്ന അഴുകളിലേ അദം. ഇന്നി കൊള്ളാത്തത്തവറി
പ്രേ അദം. എല്ലാത്തിലുമാകാത്തതു ചൊരുച്ചു യും ശനിയാഴ്ചയും,
പിന്നെയത്രെ തികളാഴ്ച. ഈ നൂറും വജ്ഞിക്കമാറ്റതു അച്ചാരം.
ഇന്നി അപരരാത്തിക്കൽ അഴുക്കെന്നം വജ്ഞിക്കേണ്ടാ, രാത്രി
യിലാഴ്ചയും ഫലമില്ലല്ലോ എന്നിട്ട്.

“രാത്രേസ്തുതീയ ഇജോർഡേ രാത്രു വാരപ്പലം നഹി.”
എന്നചുരസംഗ്രഹത്തിൽ എഴുത്തിനം ചൊല്ലിക്കിടക്കുന്ന.

“അതേമാപലമ്പൂവിവ യാമവര്ത്താ-
മപാതായാം ഗ്രഹവാസരേഷ്യ
സവേഷ്യ ക്രതേഷ്പപി ബുദ്ധിമന്ത്രാ
ഹീനോത്തമത്പം ന വലു സ്ഥരന്തി.”

എന്ന മാധ്യമിയം.

“രാത്രു സവേ വാസരാഃ १ സൗംഗനാമാ
നിവീഞ്ഞത്പാനെന്നവ ദള്ളഃ ഫലാനി
അസ്തും പ്രാഞ്ചേ രാജതി വിവ്യാതവീഞ്ഞു
സവേഷ്മാത്രം ദംശാസ്ത്രം പ്രസ്തിരാഃ.”

എന്ന ദില്ലത്താഭരണം.

ഈ സാമാന്യേന ചൊല്ലിക്കിടക്കുന്ന. ഇന്നി അഴു
ണ്ണമ്പോർഡ തുടങ്ങുന്ന എന്നതു പലതം പലപ്രകാരമത്രേ
ചൊല്ലുന്ന, എന്നണം അനീപതിചൊല്ലിട്ട്.

“കേവിപാരം സവിത്രജദാത് പ്രാഹ്നന്മേ ദിനാഖാദ്
ഭാഗ്നാരല്ലാസ്തമയസമഖ്യച്ചിരേ കേവിദേവം
വാരസ്യാഭിം അവന്റുപതിൽഈമുള്ളതേത് നിശാധാം
ലാടാമാള്ളഃ കടയതി പുന്നോഡിംബരാത്രേ സപതന്ത്രേ.”

ഇങ്ങനെ.

ഈനി ശ്രീപതിതന്നീറപക്ഷം സപദേശാക്ഷിസ്തോജയത്തി
ക്കൽ എന്നോ. ആ ഗമം:—

“വാരപ്രവൃത്തിം ഇന്ദ്യോ വദനി
സുഞ്ചാദയാദാവണാരജയാസ്താഃ
ഉഞ്ചപം തമാദ്യോപ്പരതു തസ്മാ-
ച്ചരാഭ്രദേശാന്തരനാധികാഭിഃ.”

എന്നോ.

ആന്ത്രഭേദിയം, സ്വീഹദ്ദോസ്യർഥിയം, ലഘുഭാസ്യർഥിയം ഈവ
ററിഥം ആദിത്രോദയത്തിക്കൽ എന്നതെ ചൊല്ലിക്കിടക്കുന്നു.

“അജാക്കാദയാച്ച ലക്ഷാംബം”,
എന്ന ഗീതികാപാദത്തിൽ.

“സുഞ്ചാദയാദിനപാഃ”
എന്ന കാലാക്രിയാപാദത്തിൽ.
“വദനി വാരം ദിതിസ്പൂനപ്പുജിതാത്
പ്രവൃത്തിമപ്പാഹ്നദബ്രതേ രവേഃ.”

എന്ന സ്വീഹദ്ദോസ്യർഥിയം.

“വാരസ്യാഖ്യഹ്നതേ ശ്രേഷ്ഠ ശ്രൂക്കാദിഭാസ്യം രോദയാത്.”

എന്ന ലഘുഭാസ്യർഥിയം.

എന്നാലാദിത്രോദയത്തിക്കൽ ആഴ്ചത്രക്കഥമാരംഭേതു ഇവിടെ
ആഹാരം. എന്നാൽ തിക്കളാഴ്ച അസ്ത്രമിച്ച പുലർകാലെ എഴുത്രു
ത്രക്കാം.

ആഞ്ച്ചാഡിതാസ്യാരാ—
ദ്രോസ്യാസ്യാപ്രോത്തരാ ദശ.

ഈതി. തിരവാതിരയം ചോറശ്യാൻകൊള്ളിക്കാമെന്നു
ചൊല്ലിയ പതിനാറനാഴ്ചകളിം ഇങ്ങനെ പതിനേഴുനാഴ്ചകളിം

കൈപ്പള്ളിം. മറേരവ പത്രതന്നുകളിലോ വജ്ജിക്കേണം. ഇങ്ങനെ ആചാരസ്ഥിതി.

ഇനി ബലാഖലമറിവാൻ. ഹസ്തം, അപേതി, ചുയം മൂടുന്ന നാളികളിലോ ഉത്തരവന്തിൽ നാലുകാലം, എന്നീ വർഷം ക്ഷിപ്രഞ്ചഭേദനാശൻ. ഇവ ചെരിക്കെ നല്ലവ. ഇന്ന് അവിടം, ചതുരം, ചോതി, തിരവോണം, ചണ്ഠതം ഇവയ വൈറം ചരസംജനകളിലുണ്ട്. ചിത്ര, രേവതി, അനന്തിം, മക്കിരം ഇവ നാലിനം മുട്ടസംജനകളിലുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ചരസംജനകളുണ്ടും മുട്ടസംജനകൾ നാലും ഇവ ഒൻപതുനാളികളിലോ ചിന്ന നല്ലവ. ഇനി ഉത്തരവന്തിലാഡിയിലെ മൂന്ന് കാലുകളിലോ ഉത്തരവിയും രോധിണിയും ഇവ സ്ഥിരസംജനങ്ങൾം. സ്ഥിരസംജനങ്ങളാകന്ന മൂന്നേമുകാൽ നാളികളിലും മധ്യമങ്ങൾം. ഇതു മാധ്യവീയത്തിലുണ്ട് വില്ലാരംഭത്തിനാചൊല്ലിട്ട്:—

“ക്ഷിപ്രാശ്രേണ്യുതമാഖ്യരഹമുദ്ദവശ്രേണ്യു സ്ഥിരാ മധ്യമാഃ താരാ ന തപിതരാശ്രൂഢാഃ”

എന്നിങ്ങനെ.

“കാലവിളംബുത്തനോ വിത്രുതയാരണമേതാവഃ സ്ഥിരാ ജ്ഞതയാഃ, താരാ ഇതി ശ്രേഷ്ഠഃ.”

ഇതു മാധ്യവീയം.

ഇനി ശ്രീപതിയുമിന്നുചൊല്ലിട്ട്:—

“അശ്വിനിശ്രൂഢമക്കെദവതം
സാഭിജിപ്പുശ്വവത്രജ്ഞയം മതം
ചുണ്യഭ്രഷണകലാരത്തെപ്പയ-
ജതാനശില്പനമനേഷ്ട സിലിഡം.”

ഇങ്ങനെ. ലഘു എന്നും ക്ഷിപ്രമെന്നും പത്രായങ്ങൾം. ഇനി നാളികളിൽ ക്ഷിപ്രാശിനാംജന മാധ്യവീയത്തിലുണ്ട് ചൊല്ലിട്ട്:—

“ക്ഷിപ്രാണ്ടീക്ഷിംകരാശ്വിനൈയത്രവോ -
വസ്പംബുനാമാനില-
ശ്രീനാമാഡിതയദ്ധരഹമുദ്ദവ-
ശ്രീതാന്ത്രചിത്രേനവഃ

உரு டாடுமாறுமாங்குபிதலோ
ஒளத்தை எப்பெய்தத்தா-
ரோகிளூர் ஸமிரஸங்ஜதிதாங்குப்பரா -
ஷ்டீக்ஷீஸாந்தாங்காரகா?'

ஹண்ண.

“தாரா நத்திதாஸ்ஞானே”

என்னோ மாயவியத்தில் சொல்லி. அநேஞா திறவாதிர
கொஞ்ச குறை என்ன தோன்ற.

“தாராங்குப்பேனாதிரா ஹம்”

என்ன உக்கு அதுவாரஸை முடிவத்தில். என்னாலும் திறவா
திர கொஞ்ச குறை தோன்ற.

ஹனி

“மங்குபிதுவளாதிதுவெந்தமுதியூநிலாங்குமா
விதுஞ்சுவசுவவெங்கு மெறுவை குத்தாரகா.
பாபதெஶதூங்குர்க்காளி ரூஷ் ஸீராஜ் அநங்குமிதம்.
உத்தராவிளீபைஞ்சா பாரைவை தீஷ்பிலிலா?
வழும் ஏந்துநிதயம்”

என்னாத்தீங்கு வஜ்ஜிக்கெள்ளினவ, ஹத வாஸியீ. ஹவிட
உத்தமங்குகள் பற்றின்காந்துகளும் கொஞ்சகிற் கர
வென்றாக்காலம்கொள்க விழுயலோ. தீஷ்பிலிலித்தோர் என
சொல்லிய அங்கிசொன் காந்தகொஞ்ச கிற் பெரிகைகளாலும்
குடியே விழுயலைவு. ஹவிட உத்தமங்குகிற் குடைத்துவிலி
திறவாதிர.

“ஸுமயூங்குரு”

என் திட்டாகா.

“மயுமாங்கு ஸுங்கவமி ஸெங்கே பாரே?”

என் காலப்பக்கா.

“நவமூங்குரு ஸெங்கே”

என் பாங்கிகா.

“ஃஸால் தூங்கென்ஞானே”

என் திட்டத் தாவி.

என்னாக் சொஷலங்குவியிட் பதிகாந்தக்கூடி.

തിരവാതിരയും ഇവ പതിനേഴനാളികളിൽ കൊള്ളാം. മറേറവ പത്രം വജ്ജിക്കേണം. ഇങ്ങനെ അടിസ്ഥാനം.

അനധ്യായോഗത്തിലും വജ്ജി സ്വാ-
ദയേതവ്യം പരേമനി.

ഈതി. വില്ലൂരംഭത്തിനന്നധ്യായം വജ്ജിക്കേണം. പിറേ നൃചിതനധ്യായമല്ലാതെ ഇരിക്കേണം, അതോടെ അനപാരംഭംവേണ്ട മല്ലോ പിറേന്നാഡതനെ എന്നിട്ട്. അനപാരംഭത്തിനന്നധ്യായം വജ്ജിക്കേണ്ടതും. മരാനാശം വജ്ജിക്കേണ്ടാം.

“അനപാരംഭേ കർത്തവ്യഃ പരേമദംഗ്രഹ യത്താ
വിനാഗ്നധ്യായകാലബന്ധ താരാല്പത്രാവിലംഗ്രഹം.”

എന്ന കാലഭീഡകം.

ഈ പുലർക്കാഡേ ഏഴുത്തുടങ്കുകിൽ പിന്നെ ഉഡിച്ചാല് നപാരംഭംവയ്ക്കുമാറ്റു ആ ചാരം. അതിന്റെ പിറേന്നാളി തിച്ചിട്ടു ചെയ്തു ണായം. ഇവിടെ ആ പിറേന്നാഡ പകലപ്പുമി തുടങ്കുകിൽ പുലർക്കാഡേ തുടങ്കിയ എഴുത്തിന് അതിന്റെ പിറേന്നാഡ പുലർക്കാഡേ അനപാരംഭം ചെയ്യാം. സപ്തമി നാലാം കാൽത്തുടങ്കുമ്പുംപോ വേണമെന്നുള്ളിട്ടും. ആവശ്യകത്തിലെങ്കും നെച്ചേയുള്ളകാണ്ടുമണ്ട്. ഇനി ഉഡിച്ചിട്ട് ഏഴുത്തുടങ്കേണാമെ കിൽ പിറേന്നാഡ പകലനധ്യായമല്ലായ്ക്കിലെ ആവു. ഉഡിച്ചിട്ട് തുടങ്കിയതിനു സപ്തമി നാലാക്കാൽത്തുടങ്കുമ്പോ പുലർക്കാഡേ അനപാരംഭംചെയ്തു കാണമെല്ല.

അനധ്യായപരത്പാത്ര

നവമി ശ്രസ്തേ ഷ്വരൈഖഃ.

ഈതി. അനധ്യായത്തിന്റെ പിറേന്നാളാകകൊണ്ട് നവമി നന്ന് എന്നതു എല്ലാം ചൊല്ലുന്നു. പ്രതിപദം നന്ന് എന്നണ്ടു വാനിഞ്ഞത്തിൽ ചൊല്ലിട്ട്:—

“ഒമ്മീ ച തുതിയാ ച പ്രിതിംഗയകാദൾ തമാ
പ്രതിപദം പദ്മമി ഷഷ്ഠിർജ്ജതാനാരംഭേഷ്യ പുജിതാഃ.
തുയോദൾ ഗസ്ത്രമി ച ഉദ്ദേ വിശ്വകരേ വിദ്ധി
പദ്മാശ്വമേശ വിവജ്ജേതേ സവ്യാ രിക്തയാ സഹ.
അനധ്യായപരത്പാത്ര നവമി കൈമുഖിപ്പുതേ.”

ഇങ്ങനെ. ഇവിടെ പ്രതിപദം വജ്ജിക്കുമ്പോൾ നവമി കൊള്ളി

മാറ്റമത്രെ അതചാരം. അപ്പുഴോ പ്രതിപദം, ചതുര്മ്മി, സപ്തമി, അഷ്ടമി, ത്രയാദശി, ചതുർഥി, വാവു് ത്രം ഏഴ് പക്ക ഒമ്പളം ചില്ലിയുമനയ്യായവും അന്നയ്യാധത്തിന്റെ തലവനാളം വജ്ജിക്കേണ്ടും. ഈനിയും അന്നയ്യാധത്തെച്ചൂല്ലുന്നു.

യല്ലിപ്പും ചതുർഥിപ്പും ത്രംപ്പും ചാത്രം ചുരാ
ത്രിനവു തന്നും കാലം പ്രതിചത്രം പവ്വേണ്ടും.

ത്രയാദശം സ്വാസ്ഥ്യമാരംഭോ യല്ലക്കാസ്തുമയാത് ചുരാ
ത്രംതുമയുാപി സ. ദുഷ്ടം ചുംബക്കുമയുായി സൃഷ്ടേ ബുദ്ധാദി.
ഈതി. അസ്തുമയത്തിനു സൃഷ്ടിച്ചു പക്കംകണ്ണാൽ
അഷ്ടമിതാൻ, ചതുർഥിതാൻ, ഒരു വിലിപ്പോലും പകലേ തുടങ്ങു
കിൽ അന്ന പക്കംനയ്യാധം. പാനോ അഷ്ടമിയും പതിനൊലുമു
ള്ള നേരവുമൊക്കെ അന്നയ്യാധം. പ്രതിപദവും വാവുമുള്ള നേര
മൊക്കെ അന്നയ്യാധം. ഈനി അസ്തുമയത്തിനു സൃഷ്ടിച്ചു പക്കംകണ്ണാൽ
ത്രയാദശി ഒരു വിലിപ്പോലും അസ്തുമിക്കുമുള്ളപേ തുടങ്ങു
കിൽ അന്നസ്തുമിച്ചുവാലനയ്യാധം. അന്നസ്തുമയത്തിനതുടങ്ങിച്ചു പ
ത്രുക്കിവോളുമനയ്യാധം. അപ്പുഴോ അസ്തുമയത്തിനു കണ്ണാൽ
ത്രയാദശി ഒരു വിലിപ്പോലും പകലേയുണ്ടെങ്കിൽ അന്ന പ്രദോ
ഷം എന്നും വന്നു. ഈനി അസ്തുമയത്തിനുകണ്ണാൽ പകലേ ചതു
ർഥി തുടങ്ങുകിൽ അന്ന പകലനയ്യാധം എന്നാലും മുൻപേ പറ
ഞ്ഞു. അപ്പുഴോ രണ്ടാംവിസവുമസ്തുമയത്തിനു പക്കംകണ്ണാൽ
രണ്ടസ്തുമയത്തിനും ത്രയാദശി ഉണ്ടെങ്കിലും രണ്ടസ്തുമയത്തിനും
ത്രയാദശി ഈലുക്കിലും തലവനാളുത്രെ പ്രദോഷം. ഇങ്ങനെ പ്രദോ
ഷപക്ഷണമെന്ന ചിലതുടെ പക്ഷം. പ്രദോഷപക്ഷണമിങ്ങനെ
യണ്ണുന്ന മറദവിലർ. അപ്പുക്കഷം:—

ത്രയാദശുത്രതരാല്പം ചേദ് ദുശ്രതേസ്ക്രാദഭാത് ചുരാ
തത് ചുവരാതിസ്തുചുഷ്ടം ചുംബക്കുമയുാധി പരരേ സൃഷ്ടി.

ഈതി. ഈപ്പുക്കാടുചവർ ത്രയാദശി ഉദയത്തിനു കണ്ണി
ന്നോധം. ആദ്ദേത്യാദയത്തിനു പക്കംകണ്ണാൽ ത്രയാദശിയും
പോകിച്ചു ത്രയാദശുത്രതരാലുത്തതിന്റെ ഒരു വിലിപ്പോലുമും
യത്തിനുമുൻപേ തുടങ്ങുകിൽ അതിന്റെ തലവനാർ പ്രദോഷം.
അതോ ഉദയത്തിനു പക്കംകണ്ണപ്പോരാ ത്രയാദശിയരപോയില്ല,
അതിനുള്ളതുമീതെ അസ്തുമയത്തിനു കണ്ണപ്പോരാ ചതുർഥി
തുടങ്ങുതുംചവറ്റും — എക്കിലും തലവനാളുത്രെ പ്രദോഷം. ചതുർഥി

അസൂയമയത്തിനു മുൻപേ തൃടങ്ങുന്നവിവസ്ഥന്യായമല്ലോ എന്നിട്ട്. അദ്ദേഹത്വാം ഉദയത്തിനു കണ്ണബേപ്പാളര പോകായും, അതിനു നടത്തു മീതെ അസൂയമയത്തിനു കണ്ണബേപ്പാർ ചതുർബ്രാഹ്മി തൃടങ്ങിയില്ല എന്നുംവരു, അനന്തിന്റെ തലനാളി സ്മരയത്തിനു കണ്ണബേപ്പാർ അസൂയമയത്തിനുമുൻപേ തൃശ്യാദശിതൃടങ്ങി എന്നും വരികിൽ പിരോന്നാളുതെ പ്രദോഷം. അസൂയമയത്തിനു ത്രയോദശി തൃടങ്ങിയിൽ ദിവസമല്ല. എന്നാലാസൂയമയത്തിനു ത്രയോദശി തൃടങ്ങിമോ ഇല്ലയോ എന്നല്ലോ നിത്രുപിക്കേണ്ണോ ഇപ്പുക്കൾക്കായിട്ട്.

“അനന്യായോ മന്ത്രജ്ഞവിശ്വാദപാലംപാലം നിശാന്തിതഃ.”

എന്ന ഒന്നുത്തരതം. മനതി, എന്ന ചതുർബ്രാഹ്മിയും വാവും പ്രതിച്ചദവും. അഞ്ചുഭൗമാജ്ഞമി. വിശ്വാദയെന്ന ത്രയോദശി. “വിശ്വാദപാലംപാലം നിശാന്തിതഃ” എന്ന ദയത്തിനു കണ്ണാൽ ത്രയോദശിയരപോചിട്ട് ത്രയോദശിയുടെ പാതിമേൽമുറി ഉണ്ടിക്കും മുൻപേ തൃടങ്ങുക. ഇങ്ങനെ അനന്യായത്തെചൊല്ലി മുള്ളു ത്രംതരത്തിൽ.

ഇങ്ങനെ ത്രയോദശിനാളിത്തെത്തെ പ്രദോഷത്തെ അഞ്ചുറീകരിക്കുന്നേടു രണ്ടുപക്ഷമുണ്ട്. അഡിലേതുകൊഴുള്ളിട്ടുവരെതന്നു ദേശ്യചാരമറിഞ്ഞു കണ്ടുകൊംക്ക. ഇവിടെ ചെയ്യമന്നതു പണ്ണല്ലോ ഉദയത്തിനുകണ്ണാലരപോകുവയന്നാണല്ലോ രാജാമത്തായപക്ഷം ചൊല്ലി. അങ്ങനെയരു അചൂരം എന്ന കണ്ണംകളുണ്ടെന്നു ഉഴിതുവാരിയും നൃനീർകളുണ്ടെന്നു¹ കീഴേക്കത്തു ടുക്കിരിയും ഹരതുക്കുരിക്കുന്നു താൻ. ഇന്നല്ലോമിങ്ങനെ യല്ല ചാരണ്ണാട്ടു ചൊല്ലുന്നു. രണ്ടുമയത്തിനു ത്രയോദശിയും ഇണ്ണല്ലോ തലനാളു ചാത്രമെഴുത്തും നിരുത്തുക, എന്നല്ലോ ഇപ്പുക്കി ത്രിക്കൽ വരവും. അപ്പോഴേറു വിവാദമുണ്ടു പിരോന്നാൽ ഓത്തുത്തുപന്നാഡിക്കല്ലും വജ്ജിക്കമാരല്ലോ വരു എനിട്ട്. “പാക്കികോ ദോഷഃ പരിമതത്വ്യഃ” എന്നാണല്ലോ. ഇനി ഉദയത്തിനു കണ്ണാലഞ്ചുമിയരപോകാൽ അതിന്റെ തലനാൾ പകലന്നധ്യായം. അവിടെയരപോയില്ലെങ്കിൽ, അപ്പാട്ടു

1. ‘കിഴക്കുടുത്തു’ ദ. ഫാം.

லங்குமி இபூர். அரசைவன்றால் காணோஷ். அதனுடையினால் காணப்போர்டு அங்குமியுள்ளோலில்லையோ என்ற நிதிப்பிக்கை எப்போல் வேள்ளா என்றால் பள்ளத் துடன்சீத்தான் படவாத்திட்டத். ஹனம் அது படவாத்து மாரில்லதான். ஏனாலிதும் பலக்கங் நிர்ணயிட்டு செய்துகொருக. கேட்டபூர்வானாக்கமெல்லூட்டித் தன்று மயத்தினங்களால் அங்குமிதுடன்சீத்திட்டத் தன்று அங்குமியுமாய். அவிடை துடன்சீயில்லைகிற் அன்ற பகுதங்குமியமலை என்கள்கொருக.

“ஏன்றால்லதான் பூவ்மண்ணி வா சுற்றிலீ
விழுதே வஜ்ஜைத்து ஸோநானோபநயை முதல்.
அங்குமியானிஷிலஸ்தபாத் பூநோஷாத் பார்மனி.”

என்னாலாஹாரஸ்த்ரமத்திட்ட.

ஸாயுாலக்ஷ்மிலெள்ளானித் களே.

“ஸாலுாயோ/து சுற்றிலீதிகவிமீகாவோ/ஸ்மீவஜ்ஜிதம்
சாஷூத் பூந் ந சுற்றிலீ சுற்றிலீ பூந்து வாஷுமி.”
என்.

“ஒத்து குதிதே சுபத்துமாஷ்டிஸ்தினாத் பால
சுற்றுமிவஸி கைஞிப்பங்கும் ஹதி ஸ்தஃ.”

ாத்துகிழத்தெஷ்டான திவாத்தினென்ற நாலாங்கிவஸமந்குமாய் என்னால் சிலர் சொல்லுன. புதிப்பங்குழின்றத்துக்கொள்ளும் அங்குமியுமாய் குழின்றில்லை. நிர்த்தியாலத்திவஸம் குடாதை மூன் திவஸம் குதிதே அங்குமியுமாய் குதியை என்வாக்கை பாக்கும். ஹதுமூன் கேட்ட நில்லைத்துக்கொருக. கேட்டபூர்வானாக்கமெல்லூட்டித் திருத்தான் திவஸத்தினென்ற நாலாங்கிவஸமந்குமாய் என்ற கள்கொருக.

“த்திலைமாபங் துபா துயோபங்குமாய் தமாவியி
தப்புதேஷ் ததை பாயுவாதும்பீந் நிதபா திந்துயம்.
பிதியாயங் ஸமாந்து சாயியித தமாவியி.”

என் காலபீபிக.

കുട്ടിക്കവിംഗ്രാമ്പ്യം സദ്ഗുരുത്വിയുള്ള പക്ഷും സദ്ഗുരുത്വിയുള്ള രാത്രിയും റവിബിംബസദ്ഗുരുത്വിയും നവദോഷങ്ങൾ തും വജ്ഞിക്കേണം. ഉച്ചാപാത്രങ്കവ്യുമകെത്തുന്നങ്ങളിലെന്ന് ശിഖിലന്നതുടങ്ങി മുന്നഭിവസം വജ്ഞിക്കേണം. ചെറിയ വക്കുറ പുന്നാർത്ഥനെ വജ്ഞിക്കേവേണ്ടി. പാശ്ചാത്യനാഴികൾ ഒന്നും കൊള്ളാം. പുന്നാർക്കു മുന്നനേയുമാണുള്ളമരാൾ ക്രമിത്യാദിക്കളുക്കുവെ വജ്ഞിക്കേണം.

ഇന്നി സാരസപത്രയോഗങ്ങൾ:—

“പിഞ്ചാരംഭേഷ്യ സവേഷ്യ ശസ്ത്രം സാരസപതം തമാ
അതിത്രുടക്കേഷ ബുധസ്ഥാംഗേ വത്തനേ ജ്ഞാനഭാസ്ത്രം
ബുധവാരേ ച തല്ലശേ യോഗം നാരസപതം വിച്ഛി.”

ഈതു വാസിശ്ശം.

ഇന്നി ദ്രോക്കത്തിക്കുറ വാരേ പാംക്കൊണ്ടാരോധ്യോ
ഗങ്ങൾ മാധവീയത്തിൽ.

“കന്നായാമുദയേ രവൈ ബുധകിനേ ചാന്ദ്രാത്മജേ/തുച്ഛഗേ, ഫ
ഹരേ അതാംഗരതാ റവീച്ചരണിജാ ലഗ്ന രവൈ വാളിനേ, ഉ
വാരേ അത്സു വിലഗ്നഗൈഗ ശരിബുദ്ധീയഗ ചന്ദ്രേ ബുധാംഗ-

[സമിതൈ, ഒ

കേന്ദ്രേ ജീവസിതൈ ബുദ്ധേ ച മുവതെ വദ്രോത്തമസ്യേ

[തന്നെയ, ര

ഉഗ്നേ കേം പരമോച്ചഗേ ബുധസിതൈ ഗ്രാമീനയോസ്യസമി-

[തൈ, ദ

ജ്ഞതൈ ലഗ്നേ ച ബുധാംഗരൈ റവിത്രുതൈ വാരേ മുരോർജ്ജത്സസ്യ

[വം, ന

മുന്നേതുച്ഛഗതൈ തന്നെ സപർവ്വസേ തദപത്സപവാരേ മു-

[രൈ,

വില്ലോപക്രമനേ വിശേഷപ്പബദാ യോഗ ചന്ദ്ര സാരസപതാഃ.”

ഇങ്ങനെ മാധവീയത്തിലേഴ്യോഗം ചൊല്ലി.

“വന്നിതാരാശിഗൈ ഭാനസ്ത്രസ്ത്രിൻ പഞ്ചദശാംഗരാഡ
ബുധങ്ങേദ് ബുധവാരങ്ങു തല്ലശേ യോഗ ഇംഗിതഃ.

എ

സിംഹകന്ദ്രാതുലാസേമ്പ് തു ബുദ്ധ എഴുവാക്കരവർ സ്ഥിതെ
സിംഹസേമ്പ്/കേൾ തന്നേസേ ജേതെ ദോഗ്രാ നിയതവാസരം. ൧

മേഷപ്ലഃഗ ദഹാംഗസേമ്പ റവൈഞ്ച മീനസമിതേ ഭഗവാൻ
വുംഭസേമ്പ ശരിസുതേ ദോഗ എകോ ബുദ്ധേയി സൃതി. ൨

രവിച്ചന്ദ്രബുധാസ്തിംശേര ചാമ്പചത്രവാംഗരാഡി
ബുധജീവദിനേ സിംഹേര ലഗ്രാ സാരസപതി സൃതി. ൩

കന്ദ്രാഹഃഗ ബുധാംഗസേമ്പ ഭാരശ്രീതഗ്രഭോധനാഃ
യദി വേംഗനവാരദ്യേ ദോഗ എകോ ഭവേദസൈന. ൪

ഇങ്ങനെ മഹാത്മാജീകവൃഥപ്രയിലഘുദോഗം ചൊല്ലി.

വാസിജ്ഞത്തിലുണ്ട് വില്ലാരംഭത്തിന് ഗഹംഗമിതിബലാ
ബലമറിവാൻ ചൊല്ലുന്ന.

“ഭാതുഷംഖ്യായകമ്മസീം പാപാസ്തവേ ഗ്രഹവഹാഃ
അംജുമസേമ്പ അഹാസ്തവേ അഥാനാരംഭേഷ്ട വജ്ജിതാഃ.

സമ്പത്തു ഗ്രഹജീവോ മുക്തപാ നിയന്തം തമാ
സ്തീമിത്രവജ്ഞമുക്തജൈതൈ മുകേതപരുന്നിയനാന്തും.

ഭാബേബസുതന്ത്രീഷ്ട നവമേ സൂര്യജിതി
ഗ്രഹം വഹതി ഭ്രിജും ഗ്രീഡിമ്മസേമ്പ ബുധസുമാ.

എഷ്ട സമാനേഷ്ട നേഷ്ടവ്യാഃ പാപാസ്തവേഷ്ട പണ്ഡിതൈ
അരംകരസമാനഗാഃ പാപാ വിശ്ളോ കവത്തി നിയൈം.

പാദൈബസുനവാതേമഷ്ട ഗ്രഹങ്കര ചാമ്പാംഗവേ
എവം ഗ്രഹശ്രൂഢം അഥാതപം വില്ലാരംഭം തു കാരയേത്.

വോംഗം സൂര്യാചാതുര്യാണ്ണേ ചാമ്പസുതസ്തമാ
അന്നേഷ്ട ക്രമജശേരുന്നും മരം രാല്പ്പുഷ്ട വിശ്രേഷതി.

തേഷ്ടദയേഷ്ട കത്തവ്യം ഗ്രഹാത്മവേക്ഷ്യ; ച
സമ്പില്ലാരുഹേ സൃഷ്ടിം മുണ്ഡുകതശ്ചുംഭാവഹഃ.

ചാമ്പാപി മുണ്ഡുകതസ്ത്രംപാത് സമ്പം ചാമ്പബലാം ഭവേത്.”
ഇങ്ങനെ.

വത്സരം ചെണ്ണളിവത് ക്ഷാക്ഷിംഗമുള്ളത്തിനു തുടങ്ങുവാൻ
ബുധൻപാട വിശ്രേഷിച്ചും വില്ലാരംഭസ്യ വജ്ജയേത്.

സമിരംഗികളും മീനം രാശിയഞ്ചും വിവജ്ജയേൽ
അംബിലും രണ്ടിലും പറരാ കജനം രാഹ്മണനം.

അപ്പുമെ ഭ്രമിജൻ പറരാ നന്ദനരം ബുധവാസരം
ചൊല്ലായും റഹിയും തികളാഴ്തുനം വിവജ്ജയേൽ.

തികളാഴ്തു ചെയ്യത്തിനു കൊള്ളുന്നതു ചിലരാഹടി
തിരവാതിര ഉഞ്ഞനാഴ്തു പതിനേഴണ്ണ നല്പനാർ.

അനന്ത്യായം വജ്ജനിയമനം പിരരാളിനത്തിലും
അനന്ത്യായം പ്രതിപദം വാവഷ്മി ചതുട്ടാണി.

നിത്രുന്ന ദിവസത്തിന്റെ നാലാംഡിവസവും തമാ
കണ്ണാലസ്സുമയത്തിനു രണ്ടനാഴ്തു ത്രയോദശി.

ഉണ്ണാക്കിലുമതില്ലോതെ വതനാഴ്തു തരമെവ ച
നിത്രേതണ്ണ തലനാളുമുതു ഓതെത്തുത്തിനിതോക്കവെ.

കണ്ണാചസ്സുമയത്തിനു മുന്നേ കിഞ്ചിത് തുടങ്ങുകിൽ
അപ്പുചീ വാ പതിനുംനുംന്യായമു തദ്ദിനം.

ഇതി പരദേഹേപ്പിയശിശ്ചു രൈക്കുനു വിചുംത
കാലചിപക്ഷവുംപും ബാബരക്കരാഖ്യനി
അക്ഷരാംബവിധി—
രേകവിംഗോഫ്രൂയിം

അമ ദാവിംഗോഫ്രൂയിം

ഇന്തി കാതുകത്രവാൻ പൊഴിതു ചൊല്ലുന:

ഇതിനായനംരണ്ടും കൊള്ളും. ഷഡ്യോഷങ്ങളെല്ല ചില
നാൾ വജ്ജിക്കേണം. ചിലനൂൽ വജ്ജിക്കേണം. ഇന്തി അതി
ന്റെ കാലവിഭാഗത്തെച്ചാലുന. നടേ ഷഡ്യോഷങ്ങളെല്ല വ
ജ്ജിക്കേണിംതെകാലങ്ങളെച്ചാലുന. പത്രാംഡിവസംതാൻ, പ
ത്രാംഡിവസംതാൻ, പതിനുംഡിവസംതാൻ, എന്നിയെ
എഴാമ്മാസത്തിൽതാൻ, എട്ടാമ്മാസത്തിൽതാൻ കാതുകത്ര
വാൻ കൊള്ളും എന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന.

‘ജമതോ ദശമേ വൃംഗി ദാവിംഗോ വൃംഗ ഷോഡി
സപ്പുമെ മാസി വാ കുത്രാംഡുമെ കുന്നിവേയനം.’

എന്ന മുഹൂര്ത്തിപ്പകം.

“ബിഗക്കാഡ്സിനേ മാസേ സപ്തമേ വാർഷിമേഹി വാ കണ്ണവേയം ശ്രൂട്ടേക്കുതേ കൂത്രംമയും മുതഞ്ചിയെന്.”

എന്ന മുച്ചുത്താഷ്ടകവ്യാപ്പരിലും.

“ബിഗക്കാഡ്സിനേ മാസേ സപ്തമേ വാർഷിമേഹി വാ ഇതുകേത തസ്യ കാലേഷ്ടി നീയതേ സവം ഷുഠേയഃ.”

എന്നോചാരസംഗ്രഹം.

“സപ്തമേ വാർഷിമേ മാസി”

എന്ന വാസിജ്യം.

ഇച്ചുംപിയ ബിവസങ്ങളിൽത്താൻ മാസങ്ങളിൽത്താൻ കാതുകത്തു കിൽ ഷഡ്സോഷങ്ങളെ വജ്ജിക്കേണാമെന്നില്ല.

“ഷഡ്സോഷാ ദൈവ വജ്ഞാന്തു പുരാതനവ നീയതേ യദി.”

എന്നണംഞായ ഗ്രന്ഥം. ഇന്നി

“നീയതേ കണ്ണവേയസ്തു കൈമുഖിമാസേ തു സപ്തമേ തേ ഗ്രഹംഞ്ചീര ഷഡ്സോഷാൻ ദോഷാനന്ത്രാംഘ്യ വജ്ജ- [യേതു].”

എന്നണം കാലശീപികയിലും.

ഒന്നമാസകാതുക്കാണ്ഡം ഷഡ്സൂച്ഛിവറിനൊക്കവെ ഷഡ്സോഷങ്ങളെ വജ്ജിക്കേണ്ടി, എന്നും മുൻപേ ചൊല്ലും ചെയ്തു വല്ലും. എന്നാലിത്തുംപിയ ബിവസങ്ങളിൽത്താൻ മാസങ്ങളിൽത്താൻ കാതുകത്തുകിൽ ഷഡ്സോഷങ്ങളെ വർജ്ജിക്കേണ്ടും.

ഈ ഷഡ്സോഷങ്ങളെ വജ്ജിക്കേണ്ടിനും കാലാംഡാണും ചെയ്യുന്നും. ഇവിടെ മുഖാണ്ട തുടങ്ങുമ്പോൾ കാതുകത്തുമാറില്ല പെണ്ണനന്തരതു്. പിന്നെ ഏഴാണ്ട് തുടങ്ങിട്ടെതു സമാന്തര കാണം നുത്രും. അതുംബനിൽ കുത്തിട്ടും സിട്ടിഞ്ഞെന്നും. ഇന്നിപ്പറ്റ തും പാശടത്തും മുഖംനന്നയെതുകുമും എന്നതു കേട്ടിരിക്കുന്നതും. ഇതവിടവിടെ ഓംബിച്ച നിണ്ണയിച്ചുകൊടുക്കും.

“സപ്തമാഘ്യാദ്യം പ്രാഞ്ചി ന കാതുസ്താചാരശക്തി തഃ.”;

എന്നഷ്ടകവ്യാപ്പം.

“കണ്ണവേയയേതുത്മാഘ്യാദ്യംപ്രാഞ്ചി ന പ്രശ്നതേ.”

എന്നഥിനാഭാരം ഗ്രന്ഥം.

മുവാണ്ടത്രടങ്കിട്ടു ദേഹിലുള്ള കാലങ്ങളിലെതു കാരുക്കരു നു എക്കിൽ അതിനു ഷയ്‌പ്രോഫിഷൻസു വജ്ജിക്കമാറുവെന്നു അഭാരം. ഈ കാച്ചിപ്പിക്കയിൽ ചൊല്ലിട്ടുണ്ട്.

‘അബ്യൂസ്യൂപ്പാജാസ്‌തുതിയാല്ലോ തേജ്ഞാഃ’

എന്നും

“ജമതുരയു ഷയ്‌പ്രോഫാൻ പ്രോഫാനന്നുംയു വജ്ജലതു.”
എന്നും കാലപ്പിക. ഈനി

“പദ്ധതിയിൽ വശ്വഷ്യ കണ്ണവേധം കരോതിച്ചെതാം

അംഗസ്ത്രുഭയോ പ്രോഫാ വജ്ജുന്നേ തതു സുരിഡിഃ.”

എന്നമുണ്ടായ ഗ്രന്ഥം.

എന്നാൽ മുവാണ്ട തുടങ്കിട്ടു മേലുള്ള കാലങ്ങളിൽ കാരുക്കരകിൽ ഷാസ്‌പ്രോഫിഷൻസു വജ്ജിക. ഈനി മുവാണ്ടയും ഫേഡറാബെൽസും തുടങ്കിയുള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾക്കും വേണാം കാരുക്കരുവാൻ. റിപ്പോർട്ടുകൾ അഉണ്ടുകൾക്കും തുടങ്കുന്നേനും വയരാണുകൂടിക്കാണുകയുമാം. ഈനി നാല്പാണ്ടാബെൽട്ടാബെൽസും തുടങ്കിയുള്ള ശുരൂപ്പോട് ആഉണ്ടുകളിൽ കാരുക്കരുവും. ഈടു പ്പോടുകൂടി തുടങ്കുന്നേനും വയരാണ്ടു കൊണ്ടുകരണ്നാറില്ല. അവരിൽ പതിറാണ്ടു വിശ്വഷിച്ചും വജ്ജിക്കാണും. എന്നീ വണ്ണമെല്ലാമുണ്ടമമാർ ചൊല്ലുന്നതു. ഇതുവണ്ണന്തന്നു വേണമെന്നാൻ ഒരു മുലഗ്രന്ഥം ഞാനാം കണ്ടില്ലതാണും.

“ഈതുക്കത തസ്യ കാലുചി തു തുക്കതേ സവം ബുദ്ധേയഃ.”
എന്നല്ലോ അച്ചാണ്സ്‌ഗ്രഹമെന്നും.

ഈനി—

‘അബ്യൂസ്യൂപ്പാജാസ്‌തുതിയാല്ലോ തേജ്ഞാഃ’

എന്നണ്ടുതാണും കാലപ്പിക്കയിൽ.

എന്നാവിരട്ടപ്പോട് അഉണ്ടുകളിൽ കൊള്ളാമെന്ന കൊള്ളു തന്ത്രാ എന്നും അന്നനു പ്രമാണാന്തരക്കണ്ടം, പെരാകെ പഴക്കവും കേളിയുള്ള അമമമാക്കണ്ട നീറക്കിലെ കൊള്ളാവു. ഈനി പ്രതാകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻറെ കാരും, ദിക്കിൽനാറെ കാരും കുത്തുവും. ഈനി ശ്രൂദ്ധമാരിയും തിക്കിൽനാം ഗാംഡിക്കിൽനാം ഇവർ മുവരും മിററാത്തതുവെട കാരുക്കരുക്കയുമുണ്ടും’. ഈനി

പ്രസ്തുതിയിൽ കാരുക്കത്തിയെ കൊടുക്കാറും കെട്ടുകയ്ക്കാവു. ശ്രദ്ധാദികരംക്ക ചുരികകെട്ടംമുൻപേതാൻ ക്രത്തണം കാരു്.

“പ്രാദ് പ്രത്യേരാ ഗണാം

സ്മീണാം പരിണയാതു് വുവം

ശ്രദ്ധാണാം പ്രാക്ക് തു ശ്രൂതഃ”

എന്ന കാലപരിപിക.

“പ്രതകാലോ ച ദിക്ഷാധാരാം കണ്ഠവേധം വിവജ്ജയതു്.”

എന്നമുണ്ടു്. റവിമോസങ്ങളുണ്ടം വജ്ജിക്കേണ്ടം. പകൽ കാരു ക്രത്വാന്ത ദഖുമാക്കണ. റാത്രിയുടെ അന്ത്യത്രിഭാഗത്തിക്കലും കൊള്ളാനുണ്ടാണെന്നും കൊള്ളാനതെക്കിൽ റാത്രി യുടെ ആദിത്രിഭാഗങ്ങൾം രണ്ടും കൊണ്ട് കാണംമുണ്ടതാണെന്നും.

“വേധം തതു ന കർത്തവ്യം യദാ രാത്രും ച സന്ധ്യയോഃ.”

എന്ന വാസ്തവിഷ്ടം.

“നേഞ്ചു റാജത്രസ്തുതിയോഃം ഇഞ്ചു ചോദസ്യ സംഭവേ.”

എന്നാചാരപരിപിക.

“നിശാന്തിമത്രിഭാഗോ/തു മദ്യാ ഭോദസ്യ സംഭവേ.”

എന്ന മഹത്തദിപകം.

“ശവർ ന പ്രശ്നഃ”

എന്ന നടപ്പേൽ മഹത്ത്വപദ്ധതി.

ഈനി റാത്രിയിലുകാമെന്നമതതെന്നാം ഇത്രാദിക്കുള്ളതുമെ ചൊ പ്രിഡു ആചാരസങ്കുലഹത്തിലും, രണ്ടുംമഹത്ത്വപദ്ധതിലും, ഇ മഹത്താളുകവ്യാപ്തയിലും, സാരസമച്ചയത്തിലും. ഇനി—

“താരാഭിനം ഭിനാദേശു നിയമോ നാതു വിഭ്രതേ.”

എന്ന കാലപരിപിക. കാലപരിപികയിൽ ഒയാഗംകൊള്ളുക്കാരു ചൊല്ലു. മഹത്താക്കാളുക്കാരു ചൊല്ലുന്നില്ല. എന്നാൽ മഹത്തുമെങ്കിലും യോഗമെങ്കിലും പകൽ ദഖുമാക്കണ. റാത്രിയുടെ അന്ത്യത്രിഭാഗത്തിക്കലും മധ്യമമായിട്ട് കൊള്ളാം. യോഗവും മഹത്തവും യോഗം കൊള്ളുകും റാത്രിയുടെ ആദിയിലെ ത്രിഭാഗങ്ങൾം രണ്ടും കൊള്ളുന്നതു ആവശ്യകത്തിക്കാം.

റഹമണ്ഡലാധാരാലുന്നതാണി മുന്നാദിവസം വജ്ജിക്ക. അഭിത്രോദയത്തിനുമുഖം നാലു നാഴികയും അസ്ഥിത്രാക്ക രണ്ടു നാഴികയും പാതിരാക്ക പത്ര വിനാഴികയും വജ്ജിക്ക. പകൽ

സാധാരണ വജ്ജിക്ക; ഇളയ്ക്കത്ത്. അപരാഹ്നം ആവശ്യകത്തിക്കലെ കൊണ്ടുണ്ട്.

“പുംബഹം പ്രശ്നം ഹി മധ്യാഹനവു വിശ്വേഷതഃ.”
എന്ന വാസിഭൂം. ഉച്ചക പത്ര വിനാഴിക വജ്ജിക്ക. ചിങ്ങ പും സുഖികവും കംഭേം വജ്ജിക്കേണ്ടും. മേടവും മിട്ടിനവും ഉയ്മാദിം.

‘ഗോമീനന്മ മിട്ടിനു കന്നു കക്കി ചാപി തലാ തമാ
വേയകമ്മ പ്രശ്നം ഹി മുഗാജീയ മധ്യമെന്ന സദാ;
സിംഹവുശികകംഭാംഡു വജ്ജയേത് കണ്ണവേയനേ.’’

എന്ന വാസിഭൂം.

“കണ്ണവേയം ഗ്രൂഡേശരേ കന്നുമഡ്യു മുഗക്കിയെന്ന.”
എന്നുജ്ഞകവുംവുരുചിചുരാറിപികയും.

ചിങ്ങവും സുഖികവും കംഭേമാഴിത്തും കുപതു റാഡി
കളിം എകാളിക്കാരതു ആചാരം. ഉദയത്തിക്കൽ രാഹ്മാനക്കജി
മാരേയും ഏഴാമടത്ര പാപത്രുക്കമാരേയും അരക്കുപത്രണം
മടത്ര ചാരനേയും അരുളമത്തിൽ ചൊവുയേയും വജ്ജിക്ക.
ഇങ്ങനെ ഗ്രഹണമിതി വജ്ജിക്കനേടതെത്തു ആചാരസമിതി.

ഇന്ന ബലാബലമറിവാൻ.

“ചാരന്മാത്തംഭാത്രസ്തീയമായദശമേ ഗ്രൂഡേ
മുത്തുവുഡാരിനോ ജീവോ നേഞ്ഞേദ്ദേശശ്വേഷം സൗഖ്യവൃത്തത്.
ഷജ്ഞാജ്ഞഗ്രന്ഥിനോ നേഞ്ഞാണിം”

“അതായാറിനതാം പാപാംഗ്രൂഡേ കവന്തി വേയനേ
കണ്ണവേയസ്യ കാഞ്ഞും നേഞ്ഞാണ്സ്യേംജ്ഞമേ സമിതാം.”

ഈ വാസിഭൂം.

“ഉധപതിങ്കദയേ വേശ്മസംസ്ഥാപി നേഞ്ഞ-
ശ്വാസ്ത്രിവുംപുത്ര രാശാവപി ച നിന്തിതഃ
കണ്ണവേയസ്യ കാലേ.”

എന്ന ഗാനംമുച്ചിയാണും.

“കണ്ണേ മുത്താവത്രവേംബിവാഡ്യുഡോഡുജോ/ബേജു
കമേം പാപാ ഭൂതരപി മുതെന സവ്വേടാഡു വജ്ജാം.”

എന്ന മഹത്തദിപകം.

“ഇന്ത്യക്കാരന്നുപ്പണി
പാപാനാത്മൻ ക്രിസ്തവേധനവിശയ
സമ്പാദം ഗ്രന്ഥാംഗവായുണ്ടി.”

എന്ന മാധ്യമിയം.

“രണ്യറിഫാരിഗവും ശ്രീകൃഷ്ണ നിധന കജി
എതെ തു വജ്ഞനിയാണു പും പാപാ ലഗ്നതാണുമാ.”

എന്ന കാലകിവിക. എന്നാലാണിതോദയമെത്തുമാവശ്യത്തിക
ലേ കൊള്ളേണ്ട. അടുത്താഴു ഉദയത്തിക്കൽ രാഹ്രമനക്കജ
മാരെയും എഴുമടത്തു പാപത്തുമാരെയും അരുട്ടപ്രതിശാ
മടത്തു ചപ്പനെയുമുള്ളമത്തിൽ ചൊല്ലുയെയും വജ്ഞിക്കി; ഇള
ഡൈക്കു. അഭിതോദയവും വജ്ഞിക്കുയെരു അടക്കിയു. മരററ
പ്രാമാവസ്ഥയുംക്കുവാറു വജ്ഞിക്കാക്കുവരുവും വജ്ഞിക്കി. രാഹ്ര
മനക്കജവിമുകതരാശിയെ ശ്രദ്ധയോഗമുണ്ടാവോളും വജ്ഞിക്കി.

പുംപക്ഷവുമഹരാക്ഷവും കൊള്ളും. അതിൽ പും
പക്ഷമിൽത്തിരിയെരു നല്ല. “പുംപക്ഷ വിശ്വേഷണി” എന്ന
വാസിഡും. അപരപക്ഷവും കൊള്ളുംനും. അച്ചു തോനം
വജ്ഞിക്കമാറാവാത്തില്ല.

ഇന്നി ബലംബലമറിവാൻ:—

“ശ്രൂതമജാക്കജാക്കാനാം ദിവസാം പരിവജ്ഞേത്
ജീവേജേജേജേജുകുണാനാം ദിവസാം പൂജിതാണുമാ.”

എന്ന വാസിഡും.

“പാപവാരാവു വജ്ഞാം”

എന്ന മഹാത്മിപക്കം. എന്നാൽ പാപവാരാഡെ അവസ്ഥയുടെ
ക്കവാറു വജ്ഞിക്കി. അവഗ്രൂക്കത്തിക്കൽ അച്ചു നേരം വജ്ഞിക്കണ
മെന്നില്ല.

ക്രീഡിതിപിക്കാലുതിവിശ്വപ്രത്യരൂപാശണഃ
അദ്ദേശ മ ശ്രദ്ധ വജ്ഞാ വിസ്മാ സമാരംജണതിതാഃ.

ഇതി. അഭിതിപിയെന്ന പുണ്ഠതവും പുയവും. ഭാര്യ
തുണ്ടെന ഉത്രമത്തവിത ഇവ മുന്നം. വിശ്വപ്രത്യരൂപാശണഃ
തിരുവോണമവിട്ടു ഇവ മുന്നം. ഉത്രരു എന്നതുകാണി. പും
യെന്ന രേഖതി. അദ്ദേശ എന്ന തിരുവാതിര. ഇന്ത്യ എന്ന
മകയിരം. കാതുകത്തവാൻ ഇച്ചുതുണ്ടു നാളുകളും കൊള്ളും.

മറരവ പതിനഞ്ചും കൊള്ളുകയും. ഇടവമൊഴിച്ചുള്ള സ്ഥിരശിക്കലും വജ്ഞിക്കേണം. മറരവ ഓൺപതും കൊള്ളും.

സ്ഥിരകരണങ്ങളും റിക്താസ്ഥമീവിജ്ഞികളും വജ്ഞിക്കേണം. പക്ഷങ്ങൾ മറരവ ക്രമവേ കൊള്ളും. ഇന്നി ഇവിടെയുണ്ടെങ്കിൽ പകർ നാളിനെന്നതാൻ, പക്ഷത്തിനെന്നതാൻ സന്ധിയുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പുകൾ പൊഴുതെങ്കിലും യോഗമെങ്കിലും കൊള്ളും അണ്ടില്ല. അവറിനെന്ന് സന്ധിയുള്ള രാത്രിയും വേണ്ടില്ല.

““ഈമുസ്തു പ്രിനക്കുതും തിമിപ്രയയുടും തമാവേയം തനു ന കത്തവ്യം.”

എന്ന വാസിയും.

““തിമ്പു ക്ഷാണി അക്കാനി സന്ധിരഹമിതാന്നുഹാി”

എന്ന മാധവിയാം.

“കണ്ണവേയേ തിമിഭേണ്ടുസ്ഥിരമന്നുമ വജ്ഞുതേ.”

എന്ന മുഹൂർത്തപക്കം.

“കണ്ണവേയേ/അറിതിമ്പു ക്ഷേ സന്ധുനേ.”

എന്ന പദ്മാരിക.

“വജ്ഞുസ്ഥിമിഭേണ്ടുസ്ഥിരമന്നുയോ ലഗ്നതു ന തു.”

എന്നാച്ചാരീപിക.

“വജ്ഞുസ്ഥിമിഭയേണ്ടുസ്ഥിരലുനിശ്ശേ ഫ്രാങ്ക് ന ലഗ്നതു.”

എന്ന കാലാരിപിക. എന്നാൽ നാളിനെന്നതാൻ പക്ഷത്തിനും താൻ സന്ധിവരാത്ത പകർ മുഖ്യമാക്കാം. അപ്പുണ്ണിചെ സന്ധിയില്ലാതെ രാത്രിയിലും. ഇന്നിപ്പുകൾ സന്ധിക്കിണ്ടിട്ടുള്ള അപ്പുകൾ. പൊഴുതും രാത്രിയിൽ സന്ധിക്കിണ്ടിട്ടുള്ള അതു രാത്രിയിലേ പൊഴുതും സംശയിക്കാതെ കൊള്ളുകയാറു അരുചാം. ഇന്നിപ്പുകൾ പൊഴുക്കിണ്ടാൽ, അപ്പുകൾ രണ്ടാലൊരു സന്ധിയുണ്ടെങ്കിലും രാത്രിയിൽ പൊഴുക്കുക്കിണ്ടാൽ അതു രാത്രിയിൽ സന്ധിയുണ്ടെങ്കിലും അന്ന കൊള്ളും. ഇതെല്ലാമാവഞ്ഞതിനു കൂലവസ്ഥയ്ക്കുത്തുവാരെല്ലാം ചിലർ കൊള്ളുന്നു. ഇന്നി യോഗ ഒക്കിലുമിന്തെ റ്റാങ്കം.

മുത്തുപ്പശ്ശമിന്നാലുശംഖവും സദ്ദുക്കാന്തിയുള്ള പകലും സദ്ദുക്കാന്തിയുള്ള രാത്രിയും രവിവ്/ബുസം കുംണിയും നവദോഷ

ങ്ങളും വജ്ജിക്ക. ഉള്ളവ്യാതക്കന്പയുമുക്കരും നാഞ്ചിലാലുണ്ട് സംശയാലഭിവസംത്രടക്കി മുന്നിലിവസം വജ്ജിക്ക. തെറിയവൻറെ പിറന്നാളും പക്ഷപ്പറന്നാളുകൾ രണ്ടിം മുന്നേമേഴ്ചാംനാളിൽമി രാശിക്രമിത്തുഡിക്കളും കൈയ്ക്കുന്നും വജ്ജിക്കണം. കണ്ണധന്യാദാഹം കൊള്ളുകിലും പോഴതുകൊള്ളുകിലും മുഖംനെ പോഴതു.

ഈനി കണ്ണധന്യാദാഹം ചൊല്ലുന്നു:—

മുത്രുഭയേ കർണ്ണവേയോ മീനേ ശ്രൂക്രാദയേ/പ്രവാ
സപാന്തും തിലാഭേ വസുവേഷ ധീത്രുഭേ സത്രുഭേ യദി.

ഈതി, ഇവിടെ വ്യാഴാദയന്താൻ, ശ്രൂക്രാദയന്താൻ കൊള്ളുകിയാണ് ദോഗ്രങ്ങലേ ചൊല്ലുന്നത്. അതിൽ വ്യാഴാദയം കൊള്ളുകിയിൽ രാശി മുന്നാറുവേണ്ടുമെന്നുള്ള നിയമമില്ല. പാതുണ്ണാലുണ്ട് കൊള്ളുകിയാം എന്നേ ഉള്ളത്. അതല്ല ശ്രൂക്രാദയം കൊള്ളുകിയിൽ മീനന്തനേനു കൊള്ളുവാൻ. മറേറവ പതിനൊന്നം കൊള്ളുകയതു്, ശ്രൂക്രാദയം കൊള്ളുകിയിൽ. ഈ ദ്രോക്കത്തിൽ ചൊല്ലിയ ദോഗ്രങ്ങലുക്കിങ്ങനെ. സപാ എന്നു രണ്ടാമടം. അഞ്ചും എന്നു പാതുണ്ണാമടം. തീ മുന്നാമടം. ലാം പതിനൊന്നാമടം. വം എന്നു ടാത്താമടം. സുവമെന്നു നാലാമടം. ധീയെന്നാഥാമടം. ശ്രൂദമെന്നാൻപതാമടം. വ്യാഴം നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ രണ്ടാംരാശിയിലും പാതുണ്ണാരാശിയിലും ഇവരുടെത്തുമോരോ ശ്രൂദരുഹങ്ങളും ശ്രൂദക്കിയിൽ അതൊരുദയോഗം. ഈനി വ്യാഴംനില്ക്കുന്നതിന്റെ മുന്നാംരാശിയിലും പതിനൊന്നാംരാശിയിലും ഒരോ ശ്രൂദരുഹങ്ങളും ശ്രൂദക്കിയിലുമൊരുദയോഗം ഇണ്ട്. ഈനി ഇവണ്ണുമെ വ്യാഴംനില്ക്കുന്നതിന്റെ നാലാമടത്തും ഒരു ടാത്താമടത്തും ഓരോ ശ്രൂദരുഹങ്ങളും ശ്രൂദക്കിയിലുമൊരുദയോഗം ഇണ്ട്. ഈനി വ്യാഴത്തിന്റെ അഥവാമടത്തും ഒന്ന്‌പതാടത്തും ഓരോ ശ്രൂദരുഹങ്ങളും ശ്രൂദക്കിയിലും ഒരു ദോഗ്രങ്ങലുക്കിലും ഒരു ദോഗ്രങ്ങലുക്കിലും ഇണ്ട്. ഈനി മീനത്തിലെ ശ്രൂക്രാദയന്തനിന്നലീവുണ്ടുന്ന നെന്ന രണ്ടുപുറത്തും ശ്രൂദരുഹങ്ങളും കുമത്താലെ. ഇച്ചാല്പിയ സ്ഥാനങ്ങളിലെക്കിയിൽ മീനത്തിലെ ശ്രൂക്രാദയംകൊണ്ട് നാലുദയം ഗങ്ങളുണ്ടാം. ഇങ്ങനെ എടുക്കുന്നതും ഇവ ദ്രോക്കങ്കൊണ്ട് ചൊല്ലി. ഈനി താമരന്നല്ലരിലുമണിത്തുചൊല്ലുക്.

“മുത്രുഭയരക്കാണ്ട് തുള്ളു, കരണ്ണ
ശ്രൂദരുഹംനില്ക്കിലിരണ്ടുപാടം

തിക്കാണ്ടയാം തികലാണ്ടയാം
ശ്രദ്ധയുംകൊണ്ടു മീനരാഖ്യേ.”

ഹാസന് .

“പതിലും നാമിലും നിൽക്കു ശ്രദ്ധമാരകിഞ്ചും ചുനി
ശ്രദ്ധയേ ദോഗമുണ്ട് മീനേ ശ്രദ്ധക്കയേ മവാ.”

എന്നുണ്ട്.

വഗാദ്വിധിധിധിധിശ്രദ്ധക്കശ്രദ്ധക്കപ ദയ മരി
വഗാദ്വൈത് കണ്ഠവേദ്യോ പുഖ്യാവ്യം താ വായഭം.

ഇതി. ഈ ദ്രോഫകംകാണ്ഡായ ദോഗരെ. അബ്ദനു
“പുഖ്യാവ്യം ത്രിവായഭം” തി മുനാംരാശി. അരി അറരാംരാശി.
പം പത്താംരാശി. അയം പതിനാനാംരാശി. പുഖാരൈനു
പചയം. മുനാഡപത്രപതിനാനാംരാശികർക്കുപചയമെന്ന
പേര്. ഹവിടെ വുംഗോപയംകൊള്ളുമാരു്. വുംഗംനില്ലുന രാശി
യുടെ ഉപചയത്തിക്കൽ നിൽക്കു ചാറും. അത്രാക്കൻറു ഉപചയ
ത്തിക്കൽ നിൽക്കു ശ്രദ്ധൻ. അശ്രദ്ധൻറു ഉപചയത്തിക്കൽ
വുംഗം വരു ഏകിൽ അ വുംഗോപയമുള്ളരാശി കൊള്ളാം.
ങ്ങ ദോഗമിതു.

ഹവിടെ താമരന്മുർ.—

“ചാറു നില്ലിതു ലഗതോപ്പുപചയേ
ചാറും ട്രെംഡ്രവാ-
ജീവസ്സേപ്പി ച ലഗശേരു യദി തദാ
കണ്ഠസ്യ വേദ്യോ മതഃ.”

ഹാസന്.

ലഗേ ശ്രദ്ധേ മുഖ്യാദേ സോത്യമം ശ്രൂം യദാ തദാ
വിജ്ഞപ്പേജ്ഞാഗ്രിചിത്രേന്ദ്രപഷ്പിയേതു കണ്ഠവേധനം.

ഇതി. ഹവിടെയും രാശി എല്ലാം കൊള്ളാം. സോത്യമ
മെന്ന മുനാമടം. വിജ്ഞ തിരവോണം. പെഞ്ച്ചിം രേവതി.
അംഗപി അംഗപതി. ചിത്ര, ഇട മകയിരം. ചുഷ്പം ചുയം. ഈ
ദോഗത്തിനാരാലൊരുതന്നുണ്ടു. മറേവ മരിപ
തൊനു നാളുകളം കൊള്ളുത്തരു്. “ലഗേ ശ്രദ്ധേ” ലഗത്തിൽ
ങ്ങ ശ്രദ്ധഗമമണ്ഡായിരും. “മരംല്ലാദേ” അ ലഗത്തിൻറു

പതിനൊന്നാമട്ടത്ത് വൃഷ്ടം നിൽക്കു. “സൗരധ്യം തുന്നും” ആ ലഗ്നത്തിന്റെ മൂന്നാമട്ടത്തായ പ്രാതായുമിരിക്കിൽ അന്ന് ഈ ആദാലേയ നാളം വരികിൽ ഒരു യോഗമുണ്ട്. തുവിൽ താമരന്മല്ലുൾ—

“വഗേ നിൽക്കു തുളഞ്ഞ വരത്തിലുമരു—
ചാൽസ് തുതിയേ ന കോ—
പ്രൂണിൻ വാ മുത്രരേവതീമുത്രഹരി—
തപഷാശപിനീഭാന ചേരു.”

ഇങ്ങനെ.

കണ്ണയോഗസ്യ സദ്ഭാവേ നമു തിമൃ ക്ഷാരാശയഃ
അനേപച്ചണിയാസ്ത്രഗ്രാവി വജ്ഞാഃ പാപോജയാദികാഃ.

ഇതി. ഇച്ചാല്പിയ കണ്ണാലയോഗങ്ങളും ദാനംഖണ്ഡകിൽ പക്കവും നാളം രാശികളും ഇവയെന്നാം വജ്ഞിക്കേണ്ട. യോഗ മുഖങ്ങളിലും രാഞ്ചപാദങ്ങളും പാപച്ഛൂണിയും അഞ്ചുമത്തിൽ ചേരാ മുഖയെയും വജ്ഞിക്കുന്നും. ഷട് ചതുരം ദണ്ഡവച്ചരം കൈയ തുടാം. അഞ്ചുമത്തിൽ ചതുരന വജ്ഞിക്കു. മുളികവിഴ്ചിയണ്ണം നമ്മുളു വജ്ഞിക്കു. മറേവ വജ്ഞിക്കുമാറില്ല. “മുത്രരേ
കണ്ണവേയി” എന്നണ്ണല്ലോ നട ഏക്ക് യോഗങ്ങൾം. അവറിനു പുരാണത്തിന്റെയും മുത്രരേവങ്ങളുടെയുമിടയിൽ പാപികൾ നി പിണ്ണായും ഉത്തമം. ഇടയിൽ പാപികളുണ്ടാക്കു വജ്ഞിക്കുമാറി പിതാനം.

കണ്ണവേയസ്യ പത്രാംനാഃ പന്തിരണഭാമത്രം തമാ
പതിനൊന്നാമത്രം പറദം ഇവ ദുന്ന ദിനങ്ങളും.

എഴുംമാസത്തിലും കൊള്ളാമെട്ടാംഭാസത്തിലും തമാ
ഇച്ചാന കാലമല്ലായ്ക്കിൽ പററാ ഷഡ് ഭോഷമത്ര തു.

ഇങ്ങനെ സമയവെന്നാണെങ്കിൽ കൊഡാവിലുന്നമുഖാസ്ത്രം തമാ
മുരുപെട്ടയാണെങ്കിൽ കൊഡാവിലുന്നമുഖാസ്ത്രം തമാ

ചരിഞ്ഞവും പുഞ്ചികം കംഡം മുന്നം വജ്ഞിക്കു രാശിയിൽ
മുഹൂർത്തം പകലാകനാർ പകലെപ്പുംതിനുമേൽ.

പക്കത്തിന്നുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന നാളിന്റെ സന്ധിതാൻ

[ച്ചായ]

എക്കിൽ വേണ്ടില്ലമെല്ലാത്തരം കണ്ണവേയം തമാ നിശ്ചി.

மாந்தாஷ்டமுதலாயு நாலுமுறுவதைக்காத மூனிலு
உதாகங்குதாயு மூன்முத்திரிக்காதிரெவதி.

பணிரண்டிவ நாஷ்டங்க கண்ணவேயஸு 1நஸுவ
யோகமிழூஜிலிவஸூ மஹுத்தங் காதுக்குறுவாள்.
யோகமிழூஜித் வேள்கிபூ நாடு ஒன்னுட ரண்டிலு
யோகே ராதுமிழுத்திடு கொத்துநா காதுக்குறுவாள்.

நுதுக்யங்காங்க இதுகை க்ளீங்க
ஞுகுருங்க நிலூபிபிரங்காபாங்க
திகோங்காயோங்க ருக்குங்குருயோ
ஞுகுங்கயங்காங்கபி மீநாரை.

பத்திலு நாலிலு நில் ஜூ ஞுமோரக்கிலு டுங்
நுதுக்யயே யோகங்க மீநே ஞுகுங்கயோங்கபி உ.

சஞ்சு நிலூபிது லாநோர் பூபுவசயே
சஞ்சு சுமங்குங்கவாச
ஜிவஸூங்கபி சு லாநோ யகி தகை
கண்ணஸு வேயோ மத:
லாநே நிலூ ஞுதோ வரத்திலமரா-
சாஞ்சுங்குத்தியே ந கோ-
பூங்கில் வா முக்குரேவதீநுகவரி-
தபங்குங்கபிநிலாங்கேத.

கண்ணயேஶா மிழுத்திகித் தகவும் நாஷ்டராகியு: அ
வினிதிப்பிலூம் யோகேங்கபி வஜ்ஞா பாபோவயாகிகா:

ஒதி பாஞ்சைராபுக்கிழேஷ்ண கைரணை விரதிதே
காங்கிபகவுபூஙை ஸாவகைரங்கை
மழுகுகை கண்ணவேயவியி.
ஏங்கிபிங்காங்குங்கய:

அமை துயோவிங்காங்குங்கய:

இனி தெருகொத்துவாள் பொங்கு சொல்லுன. அந்தினாய
நா ரண்டு கொத்தா. சுயை லேரைக்குலை வஜ்ஜிக்காகித் வஜ்ஜி
க்களை. அதுவதுக்குத்திக்கால் சுயை லேரைக்குலை வஜ்ஜிக்களை
வழிப்பாரம். தவிமாஸக்குலைநாம் வஜ்ஜிக்களை. நாவும் பக்கும்

കൊള്ളാം. മഹാമഥിഖായാലന്നതുടങ്ങി മുന്നിവസം വജ്ജിക്ക. സസ്യകൾനാഡം സാധാരണവും ഉദയത്തിക്കൽ രാഹ്മാനക്കജമാ രേഖയും ഏഴാമട്ടത്ത് പാപത്തുക്കമാരേഖയും ആറെട്ടപറ്റണം തുടർച്ചയും ചാലുന്നു. അതുകൊണ്ട് വജ്ജിക്ക. പുറ്റപ്പ ക്ഷവമഹപരപ്പക്ഷവും കൊള്ളാം. അതുകൊണ്ട് വജ്ജിക്കമാറില്ല.

ഒത്തച്ചതുസ്വീകരണം താരാന്നേസുകോദിതാൻ ശ്രദ്ധാ.

ഇതി. വെളിഞ്ഞേഷ്ഠത്തിനു കൊള്ളാമെന്ന ചൊല്ലിയ പതി നെട്ടനാളുകളിൽ കൊള്ളാം ദത്തകൊള്ളിവാൻ.

സമിരകരണാദികളിൽ റിക്താളുമീവിളുകളിൽ വജ്ജിക്കേണം. മറുപ പക്ഷങ്ങളോക്കരെ കൊള്ളാം. മുത്തുഭാഗം നിന്നും രവിവിംബസം കുന്നിയും സംകുന്നിയുള്ള പകലും നാംകുന്നിയുള്ള രാത്രിയും നവരോഷങ്ങളിൽ വജ്ജിക്ക. ഉത്കാഘാതഭൂക്തി നൃത്യമകേതുഭർന്നാണില്ലെന്നാണുകിൽ അന്നതുടങ്ങി മുന്നി വസം വജ്ജിക്ക. രാഹ്മാനക്കജവിമുകതരാഗിയെ ശ്രദ്ധയോടെ ശാഖാവേ കൊള്ളാവു. ദത്തകൊള്ളിനു ചെറിയവക്കു ചിരിന്നാളും വജ്ജിക്ക. പക്ഷപ്പീറിനാർം രണ്ടിൽ കൊള്ളാം. മുന്നാനേവ്യഫാംനാളുള്ളമരാഗിക്കുന്നിൽക്കൂറിത്രാണിക്കലോകവെ വജ്ജിക്കേണം. ഇന്നി ദത്തകൊള്ളിനു അച്ചുനേറയുമമയുടേയും മുന്നാനേവ്യഫാംനാളുള്ളമരാഗിക്കുന്നിൽക്കൂറിത്രാണിക്കലേയും വജ്ജിക്കയതെ മുവുമാകന്നത്. ദത്തകൊട്ടക്കന്നു അച്ചുനേരയുമമയുടേയും മുന്നാനേവ്യഫാംനാളുള്ളമരാഗിക്കുന്നിൽക്കൂറിത്രാണിക്കലോകവെ വജ്ജിക്കിംഗാം സുവാദിശാലൈസൂത്രാനം.

ഒത്തച്ചതുസ്വീകരണം ഷഡ്ഗോഷാ നതു ശ്രോദനാഃ

വിപത്ര്യാം തേ ച ഗ്രഹ്യനേര രാശയന്നുകലാഃ ശ്രദ്ധാ.

കാർം ദിവാ ച രാത്രും ച ക്രഷ്ണ സ്വാദിഷ്ടമേ കജ്ജിക്കിയതേ സവ്വാരേഷ്ട താരാന്നേസുകോദിതാഃ ശ്രദ്ധാ.

സുതസ്യാഭാതുഭംപത്രോംാതുചിത്രോത്തമാക്രമം

വജ്ജാഃ കഷ്ടാഃ മധുമാഃ സ്വർവ്വിപദാള്യാശ്വ താരകാഃ.

ഇതി പരമേന്മരപ്പിയഗ്രിശ്ചേണ ഏകഭണ്ണ വിഹചിത

കാബച്ചിപക്കവ്യാപ്താം ബാഹ്യകരനാമന്തി

മധ്യഭാഗേ ഒത്തച്ചതുസ്വീകരണവിഭാഗി-

സ്വരൂപാവിംശ്യാശ്വാഃ.

അമ ചതുവിംശാഖ്യാസഃ.

ഇനി ഉപനയനത്തിനു പൊഴുതു ചെയ്യുന്നു. അതുതന്റെ ഗണത്തിലേ കൊള്ളാവു. ദക്ഷിണാധനത്തിൽ കൊള്ളാതാൽ. ഷയ് ഭാഷണങ്ങളു വജ്ജിക്കേണം. മകരതായർത്തടങ്ങിയാൽ മി ദ്രോനതായർ കഴിവോളിക്കു രവിമാസങ്ങളാനും വജ്ജിക്കേണം. ഇനി അവററിൽ ഭേദങ്ങളുണ്ടാനും.

“സുഞ്ചു ഗ്രാമിട്ടുനാത്രിതേ തദയമം കംബലണഗേ മധ്യമം
ത്രേശ്വരം മേഷത്യഷ്ടാത്രിതേ സുരഭിഗേ ഗ്രീഷ്മേ ശരച്ചന്ത്ര-
[യോഃ.]”

ഈ മാധ്യമിയം.

“വസന്ത ഭ്രാഹ്മണമുചനയിൽ ഗ്രീഷ്മേ രാജന്ത്രം ശരഭി
വൈശ്വം വഷ്ടാസു രമകാരം. ഇതി. സവാനേവ വാ
വസന്തം.”

എന്ന ബൈഥധായനമുഖ്യം.

“വസന്തനന്ന വിപ്രാണാം ഗ്രീഷ്മന്നന്ന മഹീഞ്ചതാം
വിശ്വാം ശരച്ച സവേഷാദ്ധത്തരാധനമുത്തമം.”

എന്ന താമരനല്ലോ.

എന്നാൽ ഭ്രാഹ്മണനു വസന്തക്രാലവും മീനതായരും മേട
തായരും ഇതി എറെ നല്ല ഉപനയിപ്പാം. മകരതായരും കംബ
തായരും മധ്യമങ്ങൾ. ഇടവത്രായരും മിടുനതായരുമധ്യമങ്ങൾ.
ഇടവതായറിലും വസന്തത്തിൽ പെരിക്കെ നന്ന്. ഇങ്ങനെ ക
ണ്ണക്കോരിക്കു ഭേദങ്ങൾ. ഇനി മകരതായർ പിറന്നനാംതുട
ങ്ങീടു മിടുനതായർ കഴിവോളിവും കൊള്ളാതാരെ ആചാരം.
പകർത്തനെ കൊള്ളാവു. രാത്രിയിൽ കൊള്ളാതാൽ. സൗത്രം
ണമണംയാലുന്നതുടങ്ങി മുന്നാറിവസം വജ്ജിക്കു ഇഷ്ടിക്കു
ഉച്ചക്കു പത്രവിനാഴിക വജ്ജിക്കു. സായാഹനവും വജ്ജിക്കു. അ
പരാഹ്യംവും വജ്ജിക്കുതെത്തു. ഇവുമാകന്നതും. ആവല്ലുകത്തി
കു ആകിത്തുന്നനില്ലെന്ന രാമിയുടെ നാലുംരാശി കഴിവോളി
കൊള്ളാനുതാനമപരാഹ്യംണത്തിക്കലും. അപരാഹ്യംതുടങ്ങി
യാൽ കൊള്ളാണ്ടുണ്ടുക്കിലന്നും പ്രഥാണാനുത്തരോടു കുട്ടാൽ അവക്ക
നിരക്കിലെ ആവശ്യത്തിക്കലും കൊള്ളാണ്ടുവരു.

“രാത്രിയു തൃപ്പിപക്ഷയേ ക്ഷമിണ്ടുയായനേവ ച
സഹാധാര്യാപരാഹംണുയു വജ്ഞാനൈതാനി സുരിഡിഃ.”
എന്ന കാലപരിപ്രീകൃ.

രാഖികളിൽ മെടം വജ്ഞിത്രുകളുടെ അഴകിയു. അതുമാവ
സുക്രതികളും വജ്ഞിക്കണ്ടുവള്ളുതുറം. എന്നാലും വജ്ഞരതികൾ
രാഖികളുണ്ടെന്നും വജ്ഞിക്കേണ്ടും. മുഖ്യനു ആവാരണ്യമിൽ-
ഇനി ഖവറിലേ ദേശങ്ങളിവാൻ.

“മേഘേ വോ മുക്തപം വിത്രവിദ്രൂനപിതോ വുഡിഷ
മിച്ചുനേ വേദാത്മദർശി കക്ഷ്യാം നിത്യം ചില്ലംഗംഗവിൽ.
ശില്പകമ്മകരസ്സിംഗമേ ഷഞ്ചേ വേതി പണ്ഡിതഃ
ത്രാധാരേ വണിയ്യുത്തിഃ ക്രണ്യമുഖ്യാഫമുഖികേ.
സർ്പ്പത പുജ്യതേ ചാംപ ഗുണാത്മാത്മാതിരാത്മാ
രാജപ്രേഷ്ടുകരി കാദേ നീനെ ശാസ്ത്രത്വാശാഃ.”

ഈ വാസിജ്ഞം. കാണ്യപുജ്യസ്ത്രാജീവഃ.

“ശാസ്ത്രജീവേ കാണ്യപുജ്യ-
ആധിത്യാധികാരജ്ഞമാഃ”

എന്നമരകോശം.

“മുക്കേ വിപ്രാം ഭോധവാൻ വേദവാദി
ശില്പി ധീമാം പബ്ലവാണിജ്യപുത്രിഃ
പാചി പുജ്യഃ ഗുണകോ രാജപ്രേ
ശാസ്ത്രത്വാശാഃ സ്യാച്ച മേഘാകിലഗ്രഹഃ.”

ഈ മാധ്യവീതം.

“മേഘോ വജ്ഞസ്സിംഗരകംഗം
മയുമെം സഗ്രഹം ഗ്രഹം
മേഘലഗ്രഹ ത മുക്തപം
വടോസ്സപ്രാജിതി കേചനം.”

എന്നാച്ചാരസംഗ്രഹം.

“രാജജിജൈത്രം മുതിവ്യാപി കംഭേജേ മുക്താ വജ്ഞാ
സിംഗമേ ശാസ്ത്രജ്ഞതിരലഗ്രഹഃ.”

എന്നാച്ചാരംപരിപ്രീകൃ.

“മുഖം മുഖരായെ
പാപാഭാം രാമയോ നേഷ്ട്വാഃ
സബനഗമ്മായേവ് മുഖാവഹാഃ
മുഖയോഗാനിതാസ്യുട്ടി
രാമ്യാ ഇത്യുപരേ ചിഥഃ.”

എന്ന കാലാചാരിക്ക.

“ഗോക്കണിപ്പിപ്രഭോസ്യപ്രയത്തമാസ്യപ്രയമോ വ്യജഃ
 രാമയോ മധ്യമാദ്ദൈഷഃ.”

എന്നും കുറഞ്ഞുവാബു.

എന്നാൽ ലീനം, തൂടവം, മിച്ചനം, കക്കക്ക, അക്കി
 മുഖയായും തത്തമാഡി ചിഞ്ചം, മകരം, കംഡം ഇവ മുണ്ണാ ശ്യു
 മാഡം, മേടം അധിമം, എന്നാലെത്തരും മുക്കത്തികളും മേഞ്ഞ
 കുക്കാട്ടുണ്ട്. ഒപ്പുത്തന്തെ കാളിയുണ്ടാരെയിൽ ആചിത്യാണിരുമു
 ണ്ണും ഒരു നാവാം കുക്കാഡാലുതെ പ്രബന്ധാലു യുണ്ട് മാധവീക
 തതിയും ചെണ്ണല്ലീടു് —

“ക്രമാശ്രം ജ്ഞ തപം ബഹുവജ്വാശിം
സുപാടവം യജമന്തിം സുഖാശിം
മെന്തിപ്പുണ്ണം ചുംസാം ക്രമംഗോ വിലഗേ
ദിനേശപരാഭ്യംശപലം പ്രഭിഷ്ഠിം.”

ഇങ്ങനെ. ഇവണ്ണുന്നെന്ന ദ്രാവശാംഗകത്തിനം കണ്ണകൊള്ളാ
 ന്താനം.

ജനത്ത്യുഷ്മാബ്യാസപ്പെ പദ്ധതേ വോഹനീയത്താം
 ഗോക്കണിപ്പിപ്രഭോസ്യപ്രയത്തമാസ്യപ്രയമോ വ്യജഃ.

ഈതി. പിറന്നാലിവസംത്രടങ്ങി എട്ടാണ്ടക്രൂട്ടങ്ങിയാലുപ
 നിക്ക. പിറന്നാലിവസന്ത്രടങ്ങിട്ടുംബിലുമുപനിക്കാം. ഇവി
 ടെ സെയറംകൊണ്ടും സുവന്നംകൊണ്ടും കാണിക്കയുമാം. ഇനി
 സെയറംകൊണ്ടാരാണ്ടുക്രൂട്ടിലീപ്പു, അട്ടപ്പുറന്നാർകൊണ്ടാരാണ്ടു
 തടക്കുത്തംചെയ്യു എങ്കിൽ അപ്പുാഴതിൽ ഉപനിക്കാണോ എന്നു
 അന്നനു പ്രമാണാട്ടുതോട് കേട്ടുകൊള്ളാണും. അതോ കേരംപ്പുാ
 നോത്തുമില്ലായു അവശ്രൂകമെന്നും വരകിൽ അന്നപനിക്കാം.
 ആനിയെ അട്ടപ്പുറന്നാർകൊണ്ടാണ്ടു തടങ്ങിലീപ്പു, സെയറംകൊ

ബാഡാണ്ട തുടങ്ങുതുചെയ്യു എക്കിൽ അപ്പോഴതിൽ ഉപനിക്കാ മൊ എന്ന് അറബിനു പ്രഥാണാഭ്രതരോട് കേട്ടുകൊണ്ടു, കേൾ പ്രാണീയക്കമെല്ലായ്ക്കിൽ അനന്നപനിക്കേണ്ടു. ഈനി സാവനം ഏകാഭ്രഷാണ്ട തുടങ്ങിയാൽ അടപ്പുറന്നാൽ കൊണ്ടേഴ്ചാണ്ട തുടങ്ങുമ്പെബു ഉപനിക്കാം. ഈനി എഴുണ്ടാണ്ട തുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ വിധിപരമായിട്ടുന്നും വജ്ജിക്കയും വേണ്ടു. മുഖമണം ബഹുപ്രായവനെ ഉപനാമിപ്പാൻ പതിനാറാണ്ടിനമുബെ ഇള യൈത്രയു്. ഉപനാമിക്കാതെ പതിനാറാണ്ടിക്കുഴിക്കിൽ മുഖമണം ബഹുപ്രായവനു പതിതന്നായിപ്പോം എന്ന നിയുയം. ഈനി ക്ഷത്രിയന്ന് പതിനാറാണ്ടിലുപനാമിപ്പാൻ വിധി. വൈശ്വനം പന്തിരാണ്ടിൽ. ക്ഷത്രിയനിങ്പത്തിരണ്ടാണ്ട് തികയുമ്പെബു ഉപനിക്ക ഇളയൈത്രയു്. വൈശ്വന്ന് ഇയപ്പത്തിനാലു് ആണ്ട തികയുമുന്നപേ ഉപനിക്ക ഇളയൈത്രയു്.

“ഗംഭീരമേധ്യ മുഖമണമുപനയീത. ഗഞ്ചകാദഗ്രേഷ്യ രാജന്മം. ഗഞ്ചപ്രാദഗ്രേഷ്യ വൈശ്വന്മം. ആദ്യാദിശാഖ മുഖമണമുഖാനന്ത്രയഃ. എവമേഖവതരയോദ്ധാവിംശതിയുത്വിംശതിയു. അമാവി കാലുനി ദേവനി—സപ്തമേ മുഖമവ ചുന്നകാമമുഖി ആയുജ്ജാമം നവമേ തേജസ്സാമം ദശമേനാലുകാമം ദോക്ഷശേ ഇള്ളിയകാമം പ്രാദഗ്രേ പത്രകാമം ത്രയോദഗ്രേ മേധാകാമം ചതുർജ്ജശേ ചുജ്ജികാമം പദ്മദഗ്രേ ഭാതുവ്യവനം ഫോഡ ശേ സവകാമമിതി.”

ഈതു ബൈഖ്യായനന്തരമുണ്ട്.

“അപ്പുമെ വണ്ണേ മുഖമണമുപനയേത് ഗംഭീരമെ വാ. എക്കാദഗ്രേ ക്ഷത്രിയം. പ്രാദഗ്രേ വൈശ്വന്മം. ആദ്യാദിശാഖ മുഖമണമുഖാനന്ത്രതീരിക്ക കാലഃ. ആപ്രാവിംശാൽ ക്ഷത്രിയസ്ത്രാവത്രവിംശാദാദേപഭ്രംസ്യാത ഉരല്പ്പം പതിതന്നാവിത്രികാ ദേവനി. നെന നമുപനയേന്നാലും പദ്മനാഥനും യാജയേന്നെന്നാഭിവിവഹേയു്”
ഈതാദപലാജനമുണ്ട്.

“സപ്തമേ മുഖമണമുപനയീത. പദ്മമേ മുഖമവച്ചുസ കാമം. നവമേ ത്രായുജ്ജാമം. എക്കാദഗ്രേ ക്ഷത്രിയം. പ്രാദഗ്രേ വൈശ്വന്മം. നാതിശ്വാദാമുപനയീത പ്രസ്തുവുഷണോ മേഘ ഷ യുഷലിഭ്രംബാ ദേവതീതി.”

ഈതു സംമവേദിയുടെ ഗ്രംഭം.

“അരിപ്പുവഷ്ടം ഭ്രാവമണമുപനയിത്” എന്നുണ്ട്.

“ഗംഗാപ്രഭേദം/ബ്രഹ്മകവറിത ഭ്രാവമണസ്യാപനായനം
ഗംഗാദേകാദശേ രാജത്വാം ഗംഗാത്രതു ദ്രാവണേ വിശ്വഃ.

ഭ്രാവമുച്ചന്നകാമസ്യ കാര്ത്തം വിലുസ്യ പദ്ധതി

രാജത്വാം ബലാത്മിനം ഷയ്യേ വൈശ്രാംസ്യാഹാത്മിനോ-
എന്ന സ്ഥാനം. [പ്രശ്നമേ.]

“വിലുസ്യാഭിഹിതം ദ്രാവണിയജനനം വശേം മുഖം സപ്തമേ
രാജന്നസ്യ വരുളിരതു സഹിതേ വൈശ്രാംസ്യ തു ദ്രാവണേ.”
എന്ന മാധവിയം.

“1. ഒഴുക്കുമെംബതിറാണ്ടുമഞ്ചുംബുപ ശ്രീത്രായ
ചടരമാപ്പാർ വിലുസ്യാം പതിനാഞ്ചാലുവും എന്നം.
പതിനോരാണ്ടു ഭ്രാംഗാം പതിരാണ്ടു വിശാം മും.
ഉപനിത്വവിപദ്രോഷാം കീഴുക്കാലത്തലുവും എന്നം.”

എന്ന താമരനല്ലൂ.

“ഗംഗാപ്രഭേദം/ബ്രഹ്മകവറിത വാബ്രഹ്മ നവമേ വാടം പദ്ധതി
വിലുസ്യാപനയോ രാജവിജോർബ� സാക്ഷവത്സരേ.”

എന്നാചാരാദിപിക.

“ഔപനിഥത്തു ദ്രിജേദ്രാണാമഞ്ചുമേദ്രു/ബ്രഹ്മംഗ്രാഡേ മതഃ
എക്കാദശഃ ക്ഷത്രിയാണാം വൈശ്രാംഗാം ദ്രാവണംഗ്രാഡേ.
എഷാമെല്ലഃ പാം ഗ്രാഹ്യാം നാഗരഗംഗക്കമിതാസ്മാഃ
അത്രാപദ്രുത ഉദശ്പത്രം നൈപന്നിതഃ പത്രയഃ.
പദ്ധതമസ്തുപിശാശ്വവ വിലുസ്യാംഗ്രാഡേ സ്ഥാനം സ്ഥാനം
കാലവിനെനവ ഷംഖഃ സ്വാതം സൗരോ മഘഃ സ്ഥാനം
എന്ന കാലാദിപിക. [ബന്ധാദി.]

“ഗംഗാജാലിനനസ്ഥയാദപാഞ്ചമേബ്രഹ്മ ദ്രിജാണാം
ഭ്രാക്കതാവാദ്രേത്യപനയത്തിജാമതസ്തിംഗം വാ
ആധാനാദ്രാജനനസ്ഥയാതം പദ്ധതി വത്സരേ വാ
സത്രാമാപദ്രുപനയത്തിരേ കാല ആശോഡാബ്രഹ്മാരം.

1. ‘മുഞ്ചാണ്ട’ ക. വ. പാഠം.

രാജനെ എക്കാട്ടേരേ വന്നു പിതീയജനനം സൃതം
ഉക്തം പ്രാതീയജനനം ദ്രാഡ്രേ വസ്തരേ വാദഃ.
വിപ്രോതിഷ്ഠാധാസമോ നോപനേധഃ കഥാവന
അത്യാളതിസമോ രാജാ വൈശ്രൂതാജിനവസ്തരഃ.”

എന്ന മൂലത്തീപകം.

“അഭ്യുമേ സപ്തമേ വാണ്യു നവമേ ദശമേച്ചി വാ
ഉപനിതിം ശിശ്രോ കയ്യാത് പാശമേഖ്യുചി ശ്രൂതേ.
ഗംസപ്പമതഃ പുവം ഷഷ്ഠ്യു നാപല്പീരിതം
അതീതേ ഷശാശ്ചാണ്യു തു പതിതഃ സ്യാദ്യുവം ശിത്രഃ.
തതഃ ഷശാശ്ചവഷാത് പ്രാക്ക് കത്തവ്യം ന തതഃ പരം
യദാക്കാണ്യു രാജവിശോദ്പാദ്ധ്യത്തസമയാത് എരാ.”

എന്നാചാരസംഗ്രഹം.

എന്നാൽ വയറാണ്ടക്കുടി കണ്ടിട്ടുണ്ട് തുടങ്ങിയാൽ
ഉപനയിപ്പാൻ മുഖ്യമാക്കുന്നു.

“തു തേ ഗംഡം ദിബാമുഹം ദശമേ മാസി സൃതവേ”

എന്നും,

“ഒരു മാസാംശു ശ്രാവനഃ ക്രമാരോധ്യിമാതരി
നിരൈരു ജീവോ അക്ഷതോ ജീവോ ജീവന്ത്യാ അധി.”
എന്നാംശണാത്തത്. എന്നാൽ പത്രമാസംകുടിക്കൊംക്രയ
ററാണ്ട്.

“സെറരം വാർഡുഷികാണാം ഷ്വാലംനാഡേ പ്രതേ ച സാവന-
നാക്ഷത്രം ഗണിശ്യാമ്യാദ്യം മാസം പരേതചിത്രക്ഷു.” [കം
എന്നണംബല്ലാ.

എന്നാൽ നാക്ഷത്രം ഏകാണ്ട കണ്ടുകൊംക്ര വയറാണ്ട്,
ഇവിടെ പത്ര നാക്ഷത്രമാസത്തിന് ഇങ്ങനെററുചുപത്തിമുന്നു
സാവനാംക്രമാണും മിക്കവാറും. ഇന്ന് ജനകാലം തുടങ്ങിട്ട് സാവ-
നാംകൊണ്ടുണ്ട് തുടങ്ങിയാൽ കൊള്ളിം മധ്യമമായിട്ട്. ഇന്ന്
സെറരംകൊണ്ടുമാട്ടപ്പിറിന്നാംകൊണ്ടും ഇവരണ്ടുകൊണ്ടുമാറാണ്ട്
തുടങ്ങുമ്പെയു ഉള്ള അത്യാണ്ടിലും മധ്യമമായിട്ട് കൊള്ളിം. ഇന്ന്
വയറാണ്ടക്കുടിക്കൊണ്ട് സാവനാംകൊണ്ടുമാണ്ട് തുടങ്ങിയാൽ

‘അന്യമമായിട്ട് ആവശ്യകത്തിക്കൽ കൊള്ളി അതായും ഇല്ലതാണ്. ഇന്നി ജനകാലം തൃടങ്ങിക്കണിട്ട് എസ്തറംകൊണ്ടാണ് തൃടങ്ങിയാൽ വയററാണ്ടിനുടിക്കണിട്ട് സാവന്നംകൊണ്ടോണ്ട തൃടങ്ങുമ്പെന്ന ഉള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ആവശ്യകത്തിക്കലും കൊള്ളി അതനും നിശ്ചയാദാണ്. ഈ ചൊല്ലിട്ടുണ്ട്—

“സുരഭിവൃഥിനനോട് നഞ്ചാദിവൃഥിനത്തൊള്ളം
അത്രാപത്താകിലും വജ്ഞുമുഹമീനിതികിതിനാകം.”

ഇങ്ങനെ.

അപ്പുമേ വിസിതാ വജ്ഞാ നവമേ/ക്കാഹിഞ്ചിജാഃ.

ഇതി.

അപ്പുമത്തിൽ ശ്രൂക്കനെ ഷഴിച്ചുള്ള ഗ്രഹങ്ങളെ ക്കവെ വജ്ഞിക്കണം. പൊഴുക്കൊള്ളുന്ന റാഗിയുടെ അപ്പുമത്തിൽ ശ്രൂക്കനെക്കൊള്ളാം. നീവത്താമടത്താദിത്രുനേയും റാഗവിനേയും ചൊല്ലായേയും മുവർ മുവരേയും വജ്ഞിക്കണം. ഇങ്ങനെ ആചാരസ്ഥിതി.

ഇന്നി ബലാബലമറിവാൻ. ചെറിയവൻ പിറന്നകുറിഞ്ഞു യും പിറന്നരാഗിയുടേയും മുഹൂർത്തംകൊള്ളുന്നരാഗിയുടേയും കുറാഞ്ഞുയും മുവ നാലിഞ്ഞുയുമുള്ളിം മുളംമായിരിക്കവേണ്ടും. അവിടെ പിറന്നകുറിഞ്ഞുയും പൊഴുക്കൊള്ളുന്നരാഗിയുടേയും മുള്ളമത്തിൽ ശ്രൂക്കനെ ഷഴിച്ചുള്ളവരെ വജ്ഞിക്കു ഇല്ലയുണ്ട്.

“കത്രുർപ്പേരൈജാമ വാലഗ്രാശ്രോ—

സൂത്രകാലവഗ്രാസ്യ ധിമത്പിഷയു

സ്ഥാനേരുംഡു സദ്ഗിരിസദ്ഗ്രഹകവ്യാ

വിശ്രൂലിമേകേ നിയമാദിമാഹൂട്ടി.

ബുമേ/ത്രാഭിമതം വയമു നിയതം തത്കാലവഗ്രാഘുമേ

മുഖ്യിഃ കിന്ത്രപ കര്ത്തജനനിയനേ ശ്രൂക്കേഡപത്രം ശ്രൂഭേണ അന്തുക്കുത്രി പരേ സുരഹൃദാപ്പാലുപ്പരിശുദ്ധതോ

രാഘവക്ഷേപ്പി തമേമവ മധ്യമഹലാഃ പാപാസ്യപവദ്ധാച്ച—

കത്രുവിലഗ്രാഘുമഗോ ഗ്രഹമും

ഗാഃ.

പാപോ/പി പുജാദിജപെപതി ശാന്തിം

ജനാസ്തമസ്യ ന തസ്യ ശാന്തി
കാലാത്രയേ താമപി കേമീഡാഹൃഃ.”

ഈതു മാധവിയം.

“സ്ഥാനേശ്വരമേ ശ്രൂദിതക്കരാ ജനാലഗണിഖാല്പദ്ധ്യോ
കര്ത്തസ്തോകാലവഗാസ്യ തത്കാലഘിമഗ്രാഹപ.

ജനാസ്തമേ ശ്രൂക്കണ്വയെ ശ്രൂഞാവഗ്രേ മുതിപ്രഭാ:
ലഗാസ്തമേ യാതി ശാന്തിം ഗ്രഹഃ പാഹോപി പൂജയാ.

തത്കാലവഗാരഗ്രേ ച വിത്രുക്താ മുതുഃ. ഗ്രഹഃ
തത്കാലേവേഽാഹംഗ്രാതേ മുതെരം ശ്രൂക്കജജ്ഞൈ ദിവദോ ശ്രയ.

നേശ്വരാഃ വാഹാ മല്ലുഹലാസ്യപവദ്രോച്ചഗ്രാഹണയേ തേ
മുതി കേഷാഖേന മതമേരൈ അാഹൃമത്മാപാണി.”

ഈതു മഹ്യത്തിപക്കം.

“മഹ്യത്തലഗാജിനേഽാഖ്യാസ്തമേ വിസിതാ ഗ്രഹഃ
വജ്രാ ഏവ യത്രോന്തികമ്മണാപി മുതിപ്രഭാ:

ജനാസ്തമേ ശ്രൂപാപാഠി ജ്ഞൈ
മല്ലുഃ സ്വാഭിതി കേവന
ജനാലഗാജിഗ്രാതേഽാ—
ശ്വാസ്തമസ്യാനന്നാ ഗ്രഹഃ.

പാഹാ അഹി ന ദോഷായ
ശാന്ത്യാ പൂവെപ്പരിതി സ്ത്രീഃ.”

ശ്രദ്ധിച്ചാർസസ്ത്രഹം.

എന്നാൽ നാല്പ്രകാരവുമാസ്തമുതുഡിയുണ്ടക്കിൽ പെരിക്കെ
നാം. ഇന്നി മഹ്യത്തലഗാത്തിനാത്തന്ന—

“അക്കലഗശ്രാഹി കവന്തി കേചിത്തനേന്നവ ശോഭനം
അക്കലഗശ്രാഹി മുതിർണ്ണപെരിതി ശാന്ത്യാശ്ച ദർന്നാതാഃ.”

എന്നം,

“ഉച്ചാരികാശിഗ്രാഹേന്നു വാഗം നാതീവ ദോഷദഃ.”

എന്നം,

“മഹാത്മവനാാം റസ്യസ്ഥാ വജ്രാണും വിഭാദ്ധവാഃ
നവമേ ഭഗവത്പാരാക്ഷാ വജ്രാ മനോ തു മയുമാഃ.”

എന്നും,

“പശ്ചാലമന്മാതോ മനസ്സാന്ത്ബന്ധാപദി മയുമാഃ.”

ആശമാമാ സംഗ്രഹി.

“യദേശ് പാപാ വിരവിതനയാ മു തുസംസ്ഥാന്വ സഖേം
വജ്രാണൈശ്ശുഞ്ഞം വിപദി മരണം മയുമിന്നോവദിഖത്തെ
പ്രാഥലധാരത്തുപ്പരിപുത്രതഃ കാമസംസ്ഥാന്ത്യിതോന്ത്രാഃ
പാപം വജ്രാ വച്ചഷി തരണിം പ്രാഥരന്നു സുമയു്,”

എന്ന ആളുന്നതിലീപകം.

“രാസ്യതിഃപാർശ്വത്യനുഭ്രാ മദഗാഃ പാപംഭദ്ധവാഃ
പാപാ വിമാഡാ നവമേ പ്രക്കാ ലഗ്നഗതാണ്ടമാ.

വിത്രക്കാണ്ടുകംാ റാസ്യ വൃയ്യനേമാഃ/ക്രോസ്സജേക്ഷാത്തഃ
എതേ തു വജ്ജനിയാണ്ടു പ്രത്യപനിതെ പ്രയതാതഃ.”

ഈതു കാബലിപിക.

“ഭാസ്യരസോദയേ വിപ്രോ ഭ്രമിപാലേന സംഹ്രതഃ
ശാക്ഷാമ്പീനം ധനസ്ഥാനേന ഭാസ്യരം ക്രയതേ സ്ഥിതിഃ.
സഹജാപഠ്ടതാണ്ടുംപ്രാം ബന്ധുനേമാ ദേശമന്നാശനം
വില്ലാനാശം തന്ത്രജസ്ഥാദ്ധ്രതുഹാനിശ്ച ശത്രുഃ.
വ്യാധിം സപ്തമരാജിനേമാ മുത്രുമഞ്ചുമരാജിഃ
ധമ്മനേമാ വൃത്തിഹീനം തു ദശമനേമാ തിഷ്ഗപരം.
അത്യുദംഖമായനേമാ വിത്രഹാനിം വ്യയസ്ഥിതഃ
ബ്രഹ്മാഃ സ്വാദിശ്വരേ ദാനേ ബഹുലക്ഷ്യരേഗഹാശാഃ.
ശാന്തം സംഖ്യം മുഞ്ഞം ശൈഷവം നൂറ്റിം പ്രീതിം കജം ധനം
പൂജാം ധാരം പ്രമാണവു ക്രമേണ ക്രയതേ ശ്രീ.
മനോദയേ/ഭാസ്യന്തു പ്രായു തന്തുപ്രാം ഭേദമലഭാഗേ
സൗമ്രാജിയേ സ്വാദിശ്വാന്തുജേതാ വിത്രവാൻ മുഖസംഭവേ.
രാഹ്യദയേ സ്വാലീനാഃ/ശേശാ വേദാംഗജത്താണ്ടുിതോദയേ
ബൈകർണ്ണം സൗഖ്യഭാക്താണം വ്യാപദം വുലിമജനകം.

വ്യാധിം ശ്രോകം ഭയം ലോഡ് മാനിം കത്താലുരാസുതഃ
ചാളജോ ബുദ്ധിവിസ്താരം കത്താത് ഷഷ്ഠാജ്ഞമം വിനാ.
ഷഷ്ഠാജ്ഞമെഴു വിനാ ജീവസ്സുപ്പത്ര ഗ്രൗണ്ടസ്സുമാ
സപ്പത്ര ഗ്രൗണ്ടുചേരുകു മുക്കപ്പാ ഷഷ്ഠാജ്ഞസ്സുമാൻ.
മാനിം ലാഭാവു രോഗാവു ത്രിതസക്തം കലാരത്നിം
രോഗം മുതിം ചാപത് ക്രൈസ്തവരേ കത്താത് എസ്റ്റവും വ്യയം ദനിഃ.
മോഹം ലാഡ് ഹതം ശ്രേഷ്ഠത്രം ത്രിയാ ഭാനിം ലയം വല്ല
പാപം മുഖിമപ്പാംശം പാതാസ കത്താന സംശയഃ.
വിശ്വശാനിയനസ്ഥാനേ ഗ്രഹാൻ നേത്രുന്നി സപ്താ
പ്രാപ്താം വാള്ളാം വിനശ്രേതാം ഭദ്രമാക്കി യന്വബന്ധുഗയഃ.”

ഇതു വാസിജ്ഞം.

“വില്ലാജ്ഞിഒഴു ശനിക്കജ്ഞം ചതുരവേശമധ്യനസ്ഥിതെഴു
പൊംഗരക്ഷഗതെഴു തെഴു തു ബന്ധസാവിത്രി സദപ്രഥാഃ.”

ഇതു മഹ്യത്തിപക്കം.

“ലഗ്നസേമാ മരണം റുപാദിഹ രവിസ്ത്രേശാച്ച തദ് ത്രിസ്വത്രാ
വിധപംസം രവിജസ്സുമോ/അംഗവിതൃതിം കഷ്ണാദിരോഗാൻ
ഗ്രൈവി

വില്ലായഷ്ട്രസ്വാവാത്മബുദ്ധുപചയാൻ ജീവജ്ഞത്തുകും റണാം
ഗ്രൈം ഗ്രൗണ്ടുപലം കരോതി ബുദ്ധലേ മനോപമന്മുദ്രമാഃ.

ദ്രൈശം സുവം ഗദഭയം വിപദം സത്രാപിം
നാശം മുതിം വ്യസനമാപദമത്മസിഭിം
മാനിഞ്ഞു ഭദ്രരാത്രാഃ ക്രമശ്രോ ധനാദി-
സ്ഥാനേഷ്ട ഷഷ്ഠരഹാദതേഷ്ട ശ്രൂംഭാസ്സുപ്പാജ്ഞാഃ.”

എന്നം,

“കജംക്കജ്ഞം ബന്ധനാദേശ വ്യയസ്ഥിത
വില്ലാജ്ഞിഒഴു ധീധനബന്ധുസംസ്ഥാഃ.”

എന്നം മാധവിയം.

ഇനി മഹ്യത്തംകൊള്ളിനാരാഗിക്ക ഗ്രഹങ്ങൾ കേന്ദ്രിച്ചുവ
തേരെ ഫലം.

“വെവലുവുതിരിമ കേന്ദ്രതേ വിധയ
ശ്രദ്ധേപനരതോ ദിവാകരേ
ശ്രൂവുതിരവനീസ്തതേ ചുമാൻ
ജായതേ മനുജസമാഗ്രിതദ്ദേശനയ.
ബുധത്പാം ഇത്രത്പാം കവിതപാദവ കേന്ദ്ര
മുണ്ടും മുണ്ടാംവു പ്രയൂഷനി ഇത്രും
മുണ്ടു സപകീയസ്വ ഭാനം ന ചിത്രം
യദപുന്നുയോഞ്ചാനമത്രദ്ദേശതം തത്.”

ഈനി മഹാത്മനേന്തരത്തുന്നും അക്കാദിഗ്രമണങ്ങളുടെ ന
വാംശക്രതികൾ നിന്നാലെത്തര ഫലാ വാരോപാദജ്ഞാലൈക്കാണ്ട്.

“ശ്രൂജീവരതിന്റെപ്രാതിസമയത്രേജോ മഹാപാതകി
വില്ലയുഷ്മതിപ്രകഷ്മസമിതിന്റുംയുഷ്മവില്ലാധനഃ
വിത്തജ്ഞാനസുവായുരാദിമുണ്വാൻ വിത്തായുരത്തോജ്ഞികഃ
സൃഷ്ടാല്ലംശരതേ കുതോപനാഗ്രഹം കുമാജായതേ.”

ഇതൊക്കെ മാധ്യമിയം.

“സൃഷ്ടാംശസംസ്ഥിതയുദ്ധഃ കരതേ ശ്രൂജീവനം
ഭേദമാംശസമിതിന്റോമഃ പാതകത്പാം ഗമിഷ്യതി.
മദാംശകരതയുദ്ധഃ കരാതാ നാധനം രമാ
സപാംശക്ഷേമാ നിശ്ചാനാമോ ജാതിഭേജം കരിഷ്യതി.
അപ്പവിത്താനപാതം കരുത്തുശ്രീ സൈതമ്മാംശകാഗ്രികഃ
സൈതമ്മം വില്ലാന്വിതം ചാദ്രഃ കരുതാദ്ദ പ്രവാംശകം ഗതഃ.
ഇവാദംഗ്രാമകരതോ വില്ലായുക്തം കരിഷ്യതി.”

ഈതു വാസിപ്പും.

മഹാത്മനേകപാളി ന രാഖിയുടെ പറ്റണാടത്താഡിത്രും
നില്പു. ആയാഡിത്രുനെ ചൊരും നോക്കുത്തും ചെയ്യു. അഞ്ചും
രൂജ്ജാഡിത്രുനെക്കാട്ടിൽ ബലമേരെയണ്ണായിട്ടും വരു. എക്കിൽ
ആചാര്യൻറെ കഴു വരിച പ്രോട്ടിന്തുവോം.

“വ്യയസ്ഥമക്കം ക്ഷിതിജോഗ്രിപാലു,-
നാചാത്രമന്മാം കരതേ ബലാശ്രംഭഃ.”

എന്ന മാധ്യമിയം.

“പൊദ്ദശസ്ഥം രവിം ഭേദമഃ പദ്മാവാത്തു അന്യദക്ഷിണം.”

എന്ന വാസിയും.

“പൊദ്ദശ

നില്ലുന്നക്കനെ നോക്കിലാരനടനേ
ക്കണ്ണില്ലയായും പോം പിത്രഃ.”

എന്ന താമരന്ത്വം.

“വുയസ്ഥമക്കം ഭ്രഹ്മഃ പദ്മാലൈപെ ബലാന്പിതഃ
തമ്മാവാത്തും ചിരാദനേം ഭവേദിതി ബുധാ വിഭിം.”

ഇതു മൂലത്തിലെപ്പറ്റം.

“വുയസ്ഥമസ്ത്ര ദിനേശിത്രഃ
സൗരാദാരാഡാ വാ ദ്രജ്ജു
ഞ്ഞരിസ്യത്പരമാപ്രംാഖാതാം.”

എന്നാച്ചുരഞ്ചീപിക.

ഇനി തന്റെതന്റെ വണ്ണംഗൾ ബലവാനായിരിക്കുന്നാൽ
വേണ്ടുചനയില്ലെന്ന്. ഇനി എല്ലാവക്കം വ്യാഴവും മുക്കുന്നമാണി
തുനും ബലമുള്ളനാാവേണ്ടുനയില്ലെന്ന്. ഇനി അങ്ങൻ
തന്റെ വേദാധിപത്വം ബലവത്തുംശാഖായി കേളുന്നു നിങ്കുള്ളും
അവക്കുടെ അഴും ഇവക്കല്ലും വേണ്ടുവതു്.

“വണ്ണംഗശേ ബവിനി പ്രിതിയജനനം
തെതുവണ്ണികാനാം ശ്രൂതിം
സദ്യാജ്ഞമാപി വീഞ്ഞശാലിഷ്യ തമാ
ജീവേരുതിക്കുംണാംത്രഷ്യ
ശാഖാസ്പദാഖിനി കേളുന്നേ ബലയുണ്ടെ
വാരേ ച തന്മുഖത്വമം
തന്മുഖിക്കി ക്ഷിണാബ്ദേച തമാ സുരഹുരു
ശ്രൂതേ ച തന്മുഖത്വതേ.”

എന്ന മാധ്യമിയം. വ്യാഴവും ശ്രൂതുനും ശ്രൂരമണ്ണൻ. ചൊറു
യുമാഡിതുനും ക്ഷത്രിയർ. ചാര്യൻ വൈശ്രൂണ്. വ്യാഴൻ ഔദ്ദേ
ശാധിപൻ. ശ്രൂതൻ തജ്ജിവേദാധിപൻ. ചൊറും സ്വാമവേദാ
ധിപൻ. ബുധനമാവുവേദാധിപൻ.

“വിസ്താരപരമായ മുന്നസിത്തെ രൂപത്തി കജാക്കേന്ന
വൈശ്രദ്ധിച്ചി ശ്രീമാന്മാരാ മുഖലോക്കണ്ണോന്ത്രം
വേദാധിപാ മുന്നസിതാരമ്പാധാഃ.”

എന്ന മാധ്യമീയം.

സുനം, അനന്ത, ധൂതയുർ, അധിയോഗം മുഖാശങ്കാലം
പെരിക്കെ നന്ന്.

എന്നവേണ്ടായെ പിന്നെ ജനകാലത്തിക്കൽ യാവചിലവ
നല്ല യോഗങ്ങൾ അവരെയാക്കവെ ഉപനയനത്തിക്കലം പെരിക്കെ
നന്ന്. അവിടെ അതകാത്ത യോഗങ്ങളിലിട്ടെങ്കുമാകാ.

“വിത്താന്തംഗര ? ആവിണ്ണാഃ ഗവ്യം വശഗരഹീനോ-
സ്ത്രാരാഗ്രാഹഹന്തിലുക്കുറാസുനാനാവ്യാഃ
തസ്യ ദ്വിഷമഭന്തുഗരരാഥ്യ സൗഖ്യമേഃ
പ്രോക്താഃ്യിയോഗ മുഹ തേ ശ്രൂഢാസ്ത്ര യോഗാഃ.
യേ യേ യോഗാ ജനനീഷ്ഠാഃ പ്രദിഷ്ഠാ-
സ്ത്രേ തേ സവേ ചോപനീതെ പ്രശസ്താഃ
രത്രാനിഷ്ഠാ യേ ച തേത്രാവ്യനിഷ്ഠാഃ
അവസ്ഥാനാലോകനാഡീനി തദ്പതം ?”

ഈ മാധ്യമീയം.

മന്ത്രി ദ്രോകപാദങ്ങളെക്കാണോരോ യോഗങ്ങൾ.

കേദ്രേ ദേവത്രംഗത ഭവേ ദിനകരേ ചദ്രേ ശ്രൂഢാംശ-
[സമിഭ്ര.

ലഗ്നാത്മാനജഗ്ര നാഡിതേ മുന്നമ്പാഡ്രതേ സിതേ യദി മുതഃ കേദ്രേ ത്രി
[കോനോ ബല്ലി.

സ്വപർക്കണ്ണപാഥഗതേ സിതേ യദി മുതഃ കേദ്രേ ത്രി
സൗഖ്യമുംഞ്ചേഷ്ടി വിഡൈ ബുധാക്ക്ലിമുജാഃ കമ്ഹായ ലഗ്ന-
[സമിതാഃ

ഗാമേഷ്ടിഗ്രഹേഷ്ടി ശ്രൂഢിനീതുച്ഛദ്രേഷ്ടി വിണോ-
[ദദയേ.

മീനോപാസ്തമേഷജാനിമമുവത്രംഞ്ചേഷ്ടി ശ്രൂഢേപ്രിനാഃ

വേദങ്ങൾ വാ വിഭിന്നാ ഭവേ തന്മാതരം ശ്രൂതി മുഖ്യവാദം
[സ്വാധീനം.

യോഗാസ്ത്രം റണ്ടാമിധോപനയനേ പ്രാക്താരം ശ്രൂതി
[സ്വാധീനം.

ഈവ ഏഴുയോഗങ്ങളിൽ പേരിക്കെ നന്ന്. മഹത്ത്വം മായവീയം.

എന്നാൽ മഹത്തരാഗിയുടെ ഗ്രഹസ്ഥിതിഗ്രംഡിംഗ്
ബലാബലങ്ങളെ ഇവരറക്കാണ്ട നിത്യചിത്രകോർഡ്. മുനി
ലഗ്നത്തിക്കൽ രാഹ്മാനക്കജമാരേയും ഏഴുമട്ടത്ര പാപത്രുക്ക്
മാരേയും അതരെച്ചപ്രതിജ്ഞാമട്ടത്ര ചാദ്രനേയും അപ്പുമത്തിൽ
ശ്രൂതിനേയും കേരളവിനേയമൊഴിച്ചുള്ള ഗ്രഹങ്ങളും വരുത്തിയും
വൈതാമടത്താഡിത്രും ചൊരു രഹ്മ ഇവ മുവരേയും ശ്രൂതിയാ
സമാഖ്യാം പാപവിമുക്തരാഗിയേയും വജ്ജിക്ക മുള്ളി
അതു. അതവസ്തുക്കത്തികലിതെ വജ്ജിക്കേണ്ടതും മരറല്ലാമവ
സ്ഥായി തക്കവാദ വജ്ജിക്കാക്കാവരെ വജ്ജിക്ക നല്ലവറിൽ
കൊള്ളാക്കന്നവരെക്കാണ്ടകൊരിക. മഹാനൈ മഹത്തം
ക്ഷാംത്തിന റാഗിക്ക് ഗ്രഹസ്ഥിതി. അപരപക്ഷം മുഖവൻ വ
ജ്ജിക്കേണം. പുവ്പക്ഷത്തിലെ കൊള്ളാവു. അവിടെയും
സപാല്പായത്തിലെ കൊള്ളാവുതും.

കജവാരോഗ്യ വജ്ജു സ്പാനിഡിതോ മനവാസരം.

ഇതി. ചൊമ്മാഴു വജ്ജിക്കേണം. ശനിയാഴു അതവസ്തു
കത്തിക്കൽ കൊള്ളാനു.

“ജീവഭാർത്ത ചസ്തമ്മാനാം ദിവിസേഷം പ്രശസ്തതേ
സൃഷ്ടിജമാനാം ദിവിസേഷം ന ശ്രേഷ്ഠം.

തേഷാം ഭേദകാണ്ട ഫേഡു ലഘു ചെവവ നിരീക്ഷിതേ
ജീവിതാത്മീ ന ക്രംത്ര വാരം സോമസ്യ മധ്യം.”
എന്ന വാഗിജ്ഞം.

“വാരെ മദ്ദാരയോവജ്ജു സൃഷ്ടവാരസ്തു മധ്യമഃ.”
എന്നാഹാരസംഗ്രഹം.

“ക്ഷമാസ്തനാവംരോ വജ്ജുസ്ത്രേനരവി.”

എന്ന മഹത്തടിപ്പകട.

“വജ്ജു മദ്ദാസ്തജോവംരോ.”

എന്നാജ്ഞകപ്പാല്പാ.

“അർക്കജാസ്പക്” എന്ന മുള്ളത്തപദവി.

“വാരം ക്ഷീതിജസ്പ ശനേരച്ചി” എന്ന പദമാരാക.

“ക്രജവാണരാത്ര വജ്ഞാസ്സ പ്രാത് ശനിവാസ്സ മധ്യമഃ”
എന്ന കാലഭിപ്പിക.

“കൊറിവരാഴ്മ പലവും കരഞ്ഞേ
ആള്ക്ക ഫേഡബിനമല്ലയാതവ.”

എന്ന തന്മരന്മല്ലർ.

എന്നാൽ ബുദ്ധൻ, വൃഷ്ടം, വൈഷ്ണവി ഹവ മുന്നാഴ്മകളിൽത്ത മണ്ണരം. തിക്കളാഴ്മയും ശാരാഴ്മയും മധ്യമണ്ണരം, ശനിയാഴ്മ അധിഥം. അതാവശ്രൂക്തതിങ്കൾ കൊള്ളിമാറ്റെ ആചാരവും. ചോദ്യാഴ്മ ആവശ്രൂക്തതിങ്കളും വജ്ഞിക്കേണം.

അനന്തം സദനഖ്യാതം കൂളിപ്പക്ഷജ്വ വജ്ഞിയത്,

ഇതി. ചോദഗംഭീരു വിധിച്ച പതിനാറു നാളുകളിൽ
കൊള്ളിാം ഉപനയിപ്പാൻ. ഇങ്ങനെ ആചാരസ്ഥിതി.

“ത്രാഷ്ട്ര ഹണ്ഡു ച രോഹിണ്യാം രൈത്രേ സൗഖ്യ

[ച വാസക്രവ

ഉത്രഭേദാം പുനവസ്തോഃ പ്രശ്നാം രഹ്യപടനായനം.”

എന്ന വാസിജ്ഞം.

“ചിത്രാശമതവസ്തുതരാജിതിവിധിബ്രൂഹ്യോന്നവഃ ഘൃജി

[താഃ

പാശ്ചാന്ത്യാഘ്യതവാങ്ങാശപിമതതോ മദ്യാ പ്രിതിയോ-

[ദാഃവ.]”

എന്ന മാധവീയം.

എന്നാൽ ചിത്ര, അനിപ്തം, അവിട്ടം, ഉത്രം, ഉത്രാടം, ഉത്രകാതി, ഘണ്ടത്ര, രോഹിണി, ഹാസ്യം, മകളിരം ഹവ പത്ര
മുത്തമണ്ണം. ഘൃതം, രവതി, തിരുവോണം, ചതയർ, അശ്വതി,
ചോതി ഹവയാറും മധ്യമണ്ണരം. മരേവ പതിനേന്നും വജ്ഞ
ക്ര. അനഘ്യാശവുമപരപക്ഷം മുഴവനം വജ്ഞിക്ക.

മുള്ളപ്രതിപദഭ്രാശ്മം മധ്യം വേദസമാളിതാഃ

പാശമേധനി ചേത്തച്ച ചതുരേം ചേദപിവജ്ഞഭേദത്.

ഇതി. ശാത്രത്രനിരതിയ ദിവസത്രിഞ്ഞര അഖ്യാംഗിവസ
മെങ്കിൽ പുംപക്ഷത്രിയ പ്രതിപദത്രിഞ്ഞര പാതാമേൽമുറി

യുപനവിപ്പാസ് മധ്യമരായിട്ട് കൊള്ളും. അതോ ഓത്തൻറി ത്തിയതിന്റെ നാലാംദിവസമെങ്കിൽ പ്രതിപദ്ധതിന്റെമേൽ മറിയും വജ്ജിക്കേണം. ഈനി ഓത്തൻറിയതിന്റെ നാലാം ദിവസം പ്രതിയീരുന്ന തുടങ്ങിയാൽ കൊള്ളും എന്ന് അന്നനു പ്രമാണഭ്രംതരോടു കേട്ട നിണ്ണിയിച്ചുകൊണ്ടുകൂടി. കേരളപ്പാനോരക്കു മില്ലായ്ക്കിൽ അന്നപനിക്കേണം.

“തൃഷ്ണപ്രതിപദാന്ത്യാഖ്യം ക്രിയതേ വാ ത്രഞ്ചോദയേ”
എന്നാച്ചാരസംഗ്രഹം.

“പക്ഷതിമമ്യുമാ വാ” എന്ന മഹാത്ത്വദിവി.

“പ്രതിപദാന്ത്യമാപി വാ” എന്ന പദ്ധാശിക.

“മധ്യാത്ര പക്ഷതിഃ” എന്ന മഹാത്ത്വപക്ഷം.

“എകാഡശി പ്രാഡശി ച മദ്ദൈ കഷ്ടാത്ര പക്ഷതിഃ
ത്രയോദ്ദ്രൂത്തരാല്ലിവു ചതുർഭൂദ്രൂപാഡികം ത്രയം.

അംഗുംഭി ചെത്രനല്ലായസ്ത്രാജ്ഞോദ്ദര നിയമാദബന്ധം.”

എന്നാജ്ഞകവ്യാവ്യം.

എന്നാജ്ഞാത്തൻറിയതിന്റെ നാലാംദിവസം വജ്ജിക്കു. അഞ്ചാംദിവസമെങ്കിൽ പ്രതിപദ്ധതിന്റെ ഉത്തരാല്ലമാ വദ്ധുക്തതിക്കൽ കഷ്ടപക്ഷമായിട്ട് കൊള്ളുന്നതാണ്.

“ക്ഷാണീഡ് ദ്വാരാശാഖിയേന്നുമരംട്ടംസംവ്യം തിമിന്തി-
ത്രാജ്ഞാനശ്വരയണ്ണാഖിലോധി സമയഃ ഷഷ്ഠി ച ത്രഞ്ജേ
ത്രഞ്ജേ.”

എന്ന മാധവിയം.

ക്ഷാണി കുംബം. മംഗലം എട്ട്. സാമിയേനി പതിനെം്പു. അമരരംട്ട് പതിനൊബ്ദ്. പ്രതിപദവും ക്ഷുമിയും വാദ്യം പതിനൊല്ലം മരംട്ടു അന്നപ്പായങ്ങളും വജ്ജിക്കു. എന്നാൽ ചതുർത്ഥി, അംഗുംഭി, നവമി, പതിനൊല്ല്, വാദ്യ്, പ്രതിപദം ഇവ ഒറ്റ വജ്ജിക്കു. അസ്തുമയത്തിനു പ്രകാക്കേണാൽ അംഗുംഭിതാൻ, പതിനൊല്ലതാൻ, കുറഞ്ഞതാനപോലും അംഗുംഭിക്കുമുന്നേ ത്രാജ്ഞന്ന ദിവസവും ഓത്തൻറിഓത്തന്ന ദിവസത്തിന്റെ പിറേറ ദിവസവും വജ്ജിക്കു. ഓത്തൻറിഓത്തന്ന ദിവസത്തിന്റെ ത്രയോദ്ദശിയും ഉത്തരാല്ലം വജ്ജിക്കു.

ഉഷ്ട്രാലീക്കമ്മൈവൈ മഴക്കുന ദിവസവുമനല്ലായം. അനും വജ്ജിക്ക. ഇനി അസ്തുമയത്തിനു കണ്ണാൽ അസ്തുമിച്ചിട്ട് ഷ്ടുമി തുടങ്ങുവത്രും അനും സപ്പുമി നാലാംകാൽ തുടങ്ങിയാൽ ഉപനയിക്കാമോ അത്തോ എന്ന് അന്നനു പ്രമാണാന്തരേക്ക കേട്ടുകൊട്ടുക. കേരളപ്രാബന്ധകമില്ലായ്ക്കിൽ സപ്പുമി നാലാം കാൽ തുടങ്ങിയാൽ ഉപനയിക്കേണ്ട. ഇനി സ്ഥാലീപാകം വേണ്ടുന്നിവസത്തിന്റെ പതിനാറാംദിവസമുംഡിച്ചാലുംനാഭിക പ്രതിപദ്ധതിഞ്ചുകൊണ്ടു അനും പതിനാറാംനാർ എന്ന ചൊല്ലി കാത്തിളിയുന്നു ചിലർ. അതുമനും പ്രമാണാന്തരേക്ക കേട്ടു കൊട്ടുക. കേരളപ്രാബന്ധകമില്ലായ്ക്കിൽ തന്നെന്നു തന്നെന്നു രൂപ നാർ ചെയ്യുവണ്ണും ചെയ്യുകൊട്ടുക. മുത്തുഡശബ്ദത്തിനാലുംഒം വജ്ജിക്ക. സംക്രാന്തിയുള്ളതുപകലും രവിവിംബസംക്രാന്തിയും വജ്ജിക്ക. നവദോഷങ്ങളും വജ്ജിക്ക. ഉല്ലാപാതത്ത്രകന്യയുമു കേതുദർശനങ്ങളുംബന്ധാകിൽ അല്ലിവസംതുടങ്ങി മുന്നാഡിവസം വജ്ജിക്ക. ഉപനയിക്കുന്ന രാശി കഴിയുമുഖ്യവൈ നായതി തുടങ്ങുക മുഖ്യമാക്കുന്നതും..

“ഗാഗത്രാസ്സംഗമഹാ മുഖ്യസ്ത്ര തേരെനെവ രാശിനാ.”
എന്നണംഡേഹം.

ജന്മനേംസ്സുഹജേ ജീവമഷ്ടുമേ വിസിതാസ്സു ജേരു
സ്ത്രീനാശഃ ക്രമാജ്ജീവോ ജനഷഷ്യാന്ത്രബന്ധഷ്യഃ.

ഇതി. ഒരു റിയവൻപിറനു ക്രിറിന്റെ മുന്നാമടത്ര വ്യാഴം നില്ലുനകാലത്രമഞ്ചമത്തിൽ തുക്കനെന്നുചീച്ചിച്ചുള്ളവരെ സ്ഥാക്കുന്ന നില്ലുനകാലത്രമുപനയിക്കുന്നതും. ഇനിയാവശ്രൂക്കത്തി കുൽ പ്രായമുഖിത്തം ചെയ്യാൽ കൊട്ടാവുന്നതും. അവിടെന്തു റിയവൻപിറനുകുറാഡി ദുന്നാമടത്ര വ്യാഴംനില്ലുനാം ദോഷം മെത്ര അതിനേക്കാട്ടിച്ചിത്രി കുറയുമാറാമടത്ര നില്ലുനാം. അതി നെക്കാട്ടിലിത്രിഡാഷം കായും പത്രണാമടത്ര നിൽക്കുന്നാർ. അതിനേക്കാരം ഇത്ര. ദോഷം കുറയും പിറനു ക്രിറിന്റെ നാലാം മടത്ര വ്യാഴംനിൽക്കുന്നാർ. ഇവ നാലെടത്രം പ്രാശം നില്ലുനകാലത്ര പ്രായമുഖിത്തം ഒരു ഫൂൽ അനുപനിക്കുമാറാചാര വുമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ആചാരംസ്ഥിതി. ഇനി ബലാബലമറിവാൻ. ആത്തിരുന്നെന്ന അജ്ഞകവർച്ചിക്കാൽ അവിടെപ്പുരജരേയുള്ള രാശി

യിലാഴിതുന്നിൽക്കുന്നകാലത്ത് എല്ലാ മുകുമ്പങ്ങളിലും ചെയ്യുണ്ട്. ഇവയ്ക്കുമുകളിൽ ചാറ്റാടികരിക്കുന്ന കണ്ണകൊടകൾ. ഇവിടെ വ്യാഴവും ചാറ്റം ചാപിക്കുന്നതിലും ചിറന്നകുറിൽത്തന്നെ യും ഇവ ദുന്നുടത്തുടോഴിച്ചുള്ള തനിക്ക് തനിക്ക് പരലേറിയ രാഗിയിൽ വേണും നിൽപ്പാം. ഇതുണ്ട് താമരനല്ലീരിൽ ചോലിട്ടും.

“നിജാഞ്ജവദ്ധേ പരഞ്ഞില്ല രാശൈ
റഹണം നില്ലും മയേ വിയേഹം
സ്രൂതം സമസ്യം ഇതചാറ്റവാഫേ-
ഷ്ടന്ത്രംജജനാന്ത്രംഹസ്ഥിതേഷ്.”

ഇങ്ങനെ. ഇനി ഇത്തുണ്ടിയ സ്ഥാനങ്ങളിൽ തന്റെ തന്റെ അംഗീകവദ്ധും പ്രസ്തരിച്ചുകണ്ടാൽ അവിടെ പ്രഥമായി വണ്ണങ്ങളിൽ താന്താൻ നിൽക്കുന്ന കാലത്തു നന്നാം. ഇനി വിശേഷിച്ചും തന്റെ തന്റെ വണ്ണാധിപരാം വേദാധിപരാം ചാറ്റാഴിതുന്നാം വ്യാഴവും ഇവരുൾക്കുവർത്തിക്കൽ ഇത്തുണ്ടിയവയ്ക്കും നിൽക്കേണ്ടുകയുണ്ടപന്നത്തിനാം. ഇങ്ങനെയും കണ്ണകൊടകൾ അംഗീകവദ്ധുകയിൽനിന്നും. ഇനി.

“കത്തംജമഗ്രഹാഖനാഗമസുതന്നീയമ്മക്കമ്പിതോ
ജീവോ രിഷ്ടസുവള്ളത് പരാഭവരിപൂർവ്വി മുക്തപാന്ത്രതയുദ്ധമാഃ
ആദ്യത്രവോന്നജേഷ തുണ്ടാ രിഷ്ടമാദ്ദതേ ചാറ്റജ-
ം തുണ്ടാഞ്ചുമ്പേരാന്തു രാഗിഷ ചരൻ ത്രേശും പിതീയോ-
[ദിവോ.]”

എന്ന മാധ്യമിയം,

“വടോജംജമഗ്രഹാജജിവോ ഡിസ്തീയംശാഖവാസ്തവിംഗി
മരണാന്ത്രത്രഹാമിത്രാന്തി മുക്തപാന്ത്രതഗ്രഹഗോ വിധിഃ.
ജമാന്ത്രാഭ്രാമ്മതേ സൗമ്യമുഖം തുണ്ടാ കാമാന്ത്രാശിംഗി
പാചാസ്ത്രാത്മായശരു നമാഃ വേദിക്കംഗേയുചന്നേയു തുണ്ടാ.
ജന്മേംബരാത്രാത്മതുംനേമാ മുള്ളേം ഗ്രീജ്ഞതിവ്വേം
രേഗണീയേംബീഡാഡോ ജമാംബുപത്രന്ത്രഗോ തുണ്ടാ.
സ്ഥാനന്ത്രം തുണ്ടാ തുണ്ടാ ജമലഗംഗയോദ്ധയോഃ.”

എന്നും,

“ജന്മാസ്തുമെ ഗ്രന്ഥവിഭാഗം ഗ്രന്ഥാവാന്തര മുതിപ്രഭാ
ലഃഗാസ്തുമെ ധാതി ശാന്തിം ഗ്രഹഃ പാദോഫി ഷുജയാ”

എന്നും മുഹൂർത്താവിപകം.

“ജന്മന്ത്രകാഡശേ ചാദ്രസ്തുമെ സഹജേ ധനേ
ഇ അ ശ്രീ ദത്തേശ്വരാന്തരമാ നേഷ്ടഃ ക്ഷാരസോപനാഉനേ.
ധന്യമമ്പുതാഉസ്തുമീകമ്പശ്രീഭദ്രാഭദ്രാഭിരാഃ
ജന്മാതൃസൂര്യാസ്തുമെ ഗ്രന്ഥാവാന്തരഗൈ മുതഃ.
വ്യാധിതൃതൃശ്വരേശവിപത്രാപീഡാപ്രഭാശിശോ
ധനാരം വ്യാധിജനംസമ്പര്ക കത്താതാം ഭിവഭാജനം.”

എന്ന വാസിപ്പ്.

“ജന്മാസ്തുമസ്മാ വിസിതാ ഗ്രഹാസ്തവേ മുതിപ്രഭാ
ജന്മാതൃഗതേ ജീവഃ കരോത്തുവ മുതിം വദോഃ.
ജന്മന്ത്രഭാഷ വ്യാദയ ഭേദമ സ്ഥിതോ ജീവയു നേഷ്ടതേ
അരിവ്യാധസുവഭോഗ്യാദി ജീവദ്ധാന്താ ന ഭോഷഭഃ.
ജന്മസേമാഃപി ന ഭോഷായ ശാന്താ കാശാന്തയേ മുതഃ
മുഹൂർത്താവശാജജന്മനോധ്യാസ്തുമെ വിസിതാ ഗ്രഹാഃ,
വജ്ഞാ എവ യത്തോന്തികമംണാപി മുതിപ്രഭാ
തമാ ഭാതൃഗതേ ജീവോ വജ്ഞാഃ കാശാന്തരും ചി ച.
ജന്മാസ്തുമെത്രാപഭി ജ്ഞാന മലപ്ലാസ്ത്രപാദിതി കേവന
ജന്മലഗാജുഹൂതേതനോധ്യാസ്തുമസ്മാനനാ ഗ്രഹാഃ.
പാപാ അപി ന ഭോഷായ ശാന്താ ഷുബ്രവീർത്തി സ്ഥതഃ”

എന്നാചാരസംഗ്രഹം.

“ജന്മനോധ്യാസ്തവേ ജീവോ
ധനാ പാപാമരാച്ചിതാഃ
രസ്യസ്മാധ്യ തദാ ഒന്നവ
കാശാം സ്വാദഭപനാധനം”

എന്ന കാചാദിവിക,

“അംഖമെ ഗ്രന്ഥതോഃന്തര
തേ രദ്ധേ ജന്മചദ്രാം മുതഃപി സഹജേ.”
വജ്ഞാ മുതി ശേഷഃ.

ഈ മുഹൂർത്തപദവി. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് പദവിയിൽ
ചോല്ലിയവണ്ണം വജ്ജിക്ക ഇള്ളിത്തായ്യുള്ളി. മരറില്ലാ
മവസ്ഥയ്ക്കുവെറ്റ വജ്ജിക്കാക്കനാവരെ വജ്ജിക്ക.

അതും ചാല്ലിസ്സാള്ളിം രാശിവർഷജ്യൂഡി ക്രൈസ്തവ ചാത്രാം.

ഈതി. അതും ചാല്ലിസ്സാൾ അംഗീമരാഡി വജ്ജിക്ക ഇള്ളി
ക്കരു. യാവനൊരുത്തനുപരിക്കുന്നതു് അവനിവിടെ അതും
ആക്കരു. അംഗീമരാഡിക്കുറം വജ്ജിക്കയെതു വേണ്ടിവരു. അതും
ചാല്ലിസ്സാൾ പിന്നാലുക്കു മുന്നായുമാനാളിത്യാദികളുണ്ടാണെങ്കിൽ
വജ്ജിക്കുവേണ്ടി. പക്ഷപ്പെറിന്നാളുകും രണ്ടും കൊള്ളിം. പി
ന്നാലുക്കു മുന്നായുമാനാളിക്കുള്ളിലുണ്ടാക്കാവെ വ
ജ്ജിക്കുവേണ്ടി. ഉപനയത്രനാരംതന്നെയെതു ചെണ്ടിവെക്കിൽ
ഉപനയനത്തിനും ചെണ്ടിത്തിനുംകൂടി കൊള്ളാവുന്ന പൊഴി
നൊ കൊള്ളാവു. അവിടെ ചെറിയവൻവിനു സൗരമ്യാസ
തതിൽക്കൊള്ളിം.

“ഈ പനിതെല്ലാവും കാലോ ഗ്രാഡുവാ പ്രയോഗ്യിൽ
ജനമാസവു തന്ത്രാവി ഗ്രാഡുമാള്ളുമ്പോൾ ചെയ്യിം.”

എന്ന കാച്ചിപ്പിക. യജൂദേവിക്കപനയനത്തിനു മെർക്ക മുറിക്ക
ണം അപ്പുംഗം ഗംഗിക്കിയുള്ളവനു ഒന്നു മകനേയുള്ളപനിക്ക
ക്കരു. പ്രസവംകൂടിവേത്താവു. അതോ പിന്ന പൊഴതില്ലോ
യീൽ അന്നപനിക്കയോ ഇള്ളിത്തുവെല്ലാ. എന്നാൽ തന്നെ ഇ
ല്ലത്തു മരോരുത്തരെക്കൊണ്ടുപന്ന പ്രാഥിതുകു, അതിനാൽമില്ലോ
യീൽ തന്തള്ളിറിനാവനെക്കൊണ്ടുപന്നയിപ്പിക്ക. എന്നിയെ
താന്തരണ ഉപനയിക്കയോ എന്ന പ്രമാണഭ്രതരോചക്കു
ചെയ്യ. കേരളപ്പാനൊക്കെമില്ലായീൽ തന്നെ ഒക്കനത്താംപ
നിക്കയെതു വേണ്ടിവരു. ഗംഗിക്കിയുണ്ടെന്നിട്ടിള്ളേണ്ടം. ഇം
ബണ്ണം അതും കാണുമ്പെട്ടതാണും. എക്കിലുമവിനെയെല്ലാമ
നാനെ പ്രജയീ അഭ്രാദയം കുടാതെയെതു കാണുന്നു.

“എടുണ്ടിലുപനിതിക്ക വിപ്രാണാമുത്തമം ചുനു
എഴുണ്ടെന്നാവുതിരാ നാമ തുംബുമുഹപനാതേയേ.

പറഞ്ഞാപദി വിപ്രാണാം പതിനാറോള്ളവും ചുനു
പതിനാറുകൂടിത്തീടിൽ പാതിത്രം നിയുഖം ശിശ്രാഃ.

രഞ്ചസ്തുമതഃ ഘുംഗ ജയേജു നാപല്ലവീരിതം
പതിനോരാണ്ട് ക്രിചാനാം പത്രിരാണ്ട് വിശാം ശ്രാം.
അവക്കമതിരട്ടിച്ചകാലത്തിൽ പിള്പു വജ്ജിതം
ചോരണ്ടപൊഴിപ്പേരു നാളി പതിനുറിയ നല്ലവ.
ഖരക്ക ഒന്നമടിനം വജ്ജും രജ്യത മനാക്കവാശരെ
തുജ്ജപക്ഷം മുഴതിട്ടുമനല്ലുയായെ വജ്ജയേത്.
ശ്രദ്ധപ്രതിപദന്താല്ലുചപനിതിക്കു മയ്യും
നിത്രനാഡിവസത്താൻനു നാഭാനാഭൗജിതം വജ്ജിതം.
മേഷരാശിയെ വജ്ജിക്കു സിംഹക്കംഭേരു തു മഹ്യമെ
ശ്രദ്ധോദയം ഭവിച്ചീടിൽ സിംഹക്കംഭേരു ശ്രദ്ധലൈഡണ.
അത്രാപത്ര ഭവിച്ചീടിൽ കൊള്ളുന്ന ചിലർ മെച്ചും
അപ്പും ശ്രദ്ധക്കൈപ്പുറും ശ്രേഷ്ഠസ്ത്രേം വിവജ്ജിതാഃ.
നവമേ മുവക്കു പറരാ രവിത്രേമിജരാഹവഃ
ആവിന്ന നവമേ മനോ ദയ മദ്ധാന്തികമംണം.
ഉദയേ മധ്യഭായിട്ട് കൊള്ളുന്ന ചാദ്രാസ്ത്രം രണ്ട്
ബലിപ്പുണ്ണമുന്നാക്കാം മണ്ണയേ നിന്ന ഭാസ്ത്രം.
എക്കിലാമാശ്രാംനാഡപും ഭവിക്കു ചിരാചിമ
മുഹൂര്ത്തരാശിയെത്തൊട്ട് തണ്ടകൊള്ളേണ്ടിക്കുണ്ടെനെ.
അത്രാത്രാപ്പാജുമം രാശിം വജ്ജുംയെത് കുട നിഡിതം
ബാലങ്ങൾ ജനചാരാത്ര മുന്നാംപ്രാംഗം വജ്ജയേത്.
ജനാപ്പുമേ വെള്ളി പറരാം ഗ്രഹാദ്ദോഷാ വിവജ്ജിതാഃ
ജനാപ്പുമേത്രാപ്പാം ജേനാം മധ്യൻ പോലെന്ന കേചന
പ്രാംഗത്രാവിന്ന വേണ്ടില്ല ജനാപ്പുംന്തുനാലില്ലം
ഗ്രഹശാന്ത്യം പറരുമല്ലോ മുത്തോഷപ്പുംനാലില്ലം.
അത്രാപാം മുത്തോഷപ്പും പറരും ജനാപ്പമനങ്കില്ലം
പിന്ന രാശിയെത്തൊട്ട് മുഹൂര്ത്തംസ്ത്രമാജ്ഞാമേ.
പാചിയും ഭോഷവാനല്ല ശാന്ത്യം ഘുംഗവേർത്തി സ്ത്രിതം
തുണ്ണും ഗായത്രികേരംപ്രാം രാശിരൈയാനാളിരിക്കണം,
ഈ പരാമഹാരാമി ചിഞ്ചേണ കേരളണ വിരചിതം
കാവലിപ ക്ഷയ്യാംഗ വാംശങ്കരനാമാണി
മധ്യമജാഗ ഉപനയനവിഡി-
നുത്രവിംശാഖ്യാധി,

അമ പണ്ടുവിംഗേസ്യുഡായി.

ഇന്തി ഉപാകമ്മതിന ദിവസങ്ങളിൽ ചൂണ്ടുന്നു:—

ഉപാകുതിഃ പെഞ്ചമാസ്യാം
മാസ്യാഷാഡേ യജുവിഭാം.

ഇതി. യജുവേദികർക്കുന്നതായണത്തിലും പറയിച്ചു തുടർന്ന് അരുഷാധികാരിക്കുന്ന അരുഷാധികാരിക്കുന്ന പെഞ്ചമാസിവാദുള്ള പ്രാം ഉപാകമ്മമെങ്ങുമാരാക്കുന്നു. എന്നിരെ ഗ്രാവണത്തിൽ പെഞ്ചമാസിവാദുള്ള പ്രാം പെജ്ജിലുമാം. പിന്നെ അരുണ്ട വരെയും ചെങ്കുയും വേണ്ടുമാകുമ്മം. വാവു രണ്ടിവസവും റക്ക ലുണ്ട് എന്നവരികിൽ പിറോദാവസം മുവുമാക്കുന്നു. തലനാ ഇപ്പു. അരുവയ്ക്കത്തിക്കൽ തലനാളും ചെങ്കുത്താളും ഇല്ലതാനും. പിറീനാശൈക്കിലും തലനാശൈക്കിലും വാവുള്ള പ്രാം ചെങ്കുവു എന്ന നിയേയാം.

“ഹ്രതാംകുതിഃപാകമ്മ ഗ്രാവണ്യാം പെഞ്ചമാസ്യാം
ക്രിയേതാച്ചി വാഷാശ്യാം”

എന്ന ബേദധായനന്മായി.

“അമ ഗ്രാവണ്യാം പെഞ്ചമാസ്യാം ഉപാകമ്മാഷാശ്യാം വാ”
എന്ന ബോധുലക്ഷ്മായി. എന്നാൽ അരുഷാധികാരിക്കുന്ന ഗ്രാവണത്തിൽത്താൻ പെഞ്ചമാസിയുള്ള പ്രാം ചെങ്കുണ്ടെന്നുണ്ടിള്ളി. അരുഷാധികാരിക്കുന്ന വേണ്ടെന്ന തുരുമില്ല. എക്കിലും ശാശ്വതത്തിലാതു പലങ്ങം ചെങ്കുത്തായാം.

“അരുഷാശ്യാം പെഞ്ചമാസ്യായെ വേദോപാകരണം മുഖഃ
ശിരാശ്ചയു കത്തുച്ചോവണ്യാം പെഞ്ചമാസാമമാപി
[വാ.]”

എന്നും,

“അരുഷാശ്യാം പെഞ്ചമാസ്യായു വശസരേ വശസരേ മുഖഃ
സഹാനേതവാസിഭിഃ കത്തുചേപേദാപാകരണായു തത്.”

എന്നും ബേദധായനക്കാരിക,

“ഗ്രാവണ്യാം പെഞ്ചമാസ്യാം വാപ്പാഷാശ്യാമപി വാ
[വാ.]
ഉപാല്ലായസ്സിഷ്ടേമേദഹാകത്താല്ലജ്ഞംഷി സഃ.”

ഇതു പ്രയോഗസാരം. എന്നാൽ അഷാഖമത്തിൽ പെഡ്ലിംഗ്‌മാസി നാടം ചെയ്യു. അനുനാസകമില്ലായ്ക്കിൽ ഗ്രാവണ്ടത്തിൽ പെഡ്ലിംഗ്‌മാസിനാടം ചെയ്യു. അതോ അനും ചെയ്യീലാകിൽ പ്രോജൂ പദ്മാസത്തിൽ പെഡ്ലിംഗ്‌മാസിയിൽ കൂടുതലും ഉപാകമ്മണ്ണയും മൊ അതോ എന്ന കേട്ട കല്പിച്ചുകൊടിക.

“ഗ്രാവണ്ടാം പ്രോജൂപദ്ധതിം വാദ്യപാത്രത്ര തമാവിധി യുക്തശർദ്ദം ചെങ്ങാംസ്വയിരിത മാസാം വില്ലപ്രോജൂപദ്മാം.”

എന്നണ്ടു മാനവത്തിൽ.

“പ്രോജൂപദ്ധതാഥപാത്രത്ര തത്താം വേത്രപരം മതം.”
എന്നണ്ടു പ്രയോഗസാരത്തിൽ.

“യമേം ശ്രൂതേ പ്രോജൂപദ്ധതാഥപാകമേംതി.”
“യദി പ്രോജൂപദ്ധാം മാജ്യാമേവോസ്ത്രം.”

എന്ന ബെഡ്യാഡന്റ്രഹ്യവൃത്തിയിൽ.

“അമാതസ്സപാശ്വായോഹാകമം ഗ്രാവണ്ടാം പെഡ്ലിംഗ്‌മാ-
സ്വാം പ്രോജൂപദ്ധാം വാ”

എന്നണ്ടു വാസിപ്പുണ്ടിയിൽ. ഇങ്ങനെയെല്ലാമുണ്ടതനെ. എങ്കിലും ബെഡ്യാഡന്റ്രഹ്യവൃത്തിലും ബാധ്യലക്ഷ്യഹ്യവൃത്തിലും ചോ സ്ഥിഡ്സ്ഥി പ്രോജൂപദ്മാസത്തിലും പെഡ്ലിംഗ്‌മാസിനാളിപാകമം ചെയ്യുണ്ടിവനു ഒരാവലുക്കത്തിൽ എങ്കിൽ അതനു പ്രമാണ ഭ്രതരോട് കേട്ടാലുവക്ക് നിരക്കിലെ അന്ന ചെയ്യാവു. അതോ ഓരോയത്തറ ഓരോനാളോരോപ്രകാരഭേദാല്പവ്. എന്നാൽ കേളാതെ ചെയ്തിചതു പിത്രയാകഛവൻ. എന്നാലത്രാപത്രല്ലായ്ക്കിൽ അഷാഖമത്തിൽത്താം ഗ്രാവണ്ടത്തിൽത്താം ചെയ്യുണ്ടാകമം യജുവേദികൾ.

ഇനി കൈശമ്പീതകന്മാർ.

ഗ്രാവണേ പെഡ്ലിംഗ്‌മാസ്വായ്യ
മാസേ കൈശമ്പീതകസ്യ സാ.

ഇതി. കൈശമ്പീതകനു ഗ്രാവണമാസത്തിൽ പെഡ്ലിംഗ്‌മാ-
സിയുള്ള നേരത്ര സാമാന്യമുപാകമം വേദയും തോഡം. അഭന്നാ

கைமிழுண்ணித் தோழுபாலமாஸத்திற் பெற்றிமாஸி உடை நேரத்தும் வெறுவா.

“தூவளை தோழுபாலே வா மலமாஸவிவஜிதே

கைஷ்டிதகாஙா விப்பாளா பூண்டாயா ஸுஷிபாத்திரீ!“
ஏன் காப்பீபிக்.

ஹனி ஸாமவேதிகோ.

தூவளை தூவளோயுளி

பெற்றிமாஸியுதே தஸ்பா

செபகாச்சுப்பா அடுமாஸி வா.

ஹதி. ஸாமவேதிகோ தூவளைமாஸத்திற் திதிவோள் வீடு பெற்றிமாஸி ஹவ ரள்ளிகுடி உடை நேரத்து உபா கும்மவைதேஷ்டி. அனா திதவோளாந்தெளாயுதை நேரத்து வெறு தது. வாயுதெளாயுதை நேரத்து வெறுதது. பெற்றிமாஸி வாயு திதவோளாவுங்குடி உடை நேரதேத வெறுவா. அனா யேஶா வரலைத் தோழுண்டு போதுமாஸத்திற் பூஞ்சுக்காதியு. பெற்றிமாஸி வீடு ரள்ளிகுடியுதை நேரத்து வெறுவா. ஹ விடையுமிவ ரளைலொளாந்தெளா உடை நேரத்து வெறுதது. ரள்ளி ஞகியுதை நேரதேத வெறுவா.

காற்று தெயாலூடே ஸா

ஹஸ்தே மாஸயாத்தப்பேரோ.

ஹதி. அங்கதை தூவளைமாஸத்திற் திதவோளாவுடு பெற்றிமாஸியு பக்கு ஞகிலீ உபாகம்ம் வெற்றான் வே ண்டவோலை நேரம் ஏன் வா. ஹனி தோழுபாலமாஸத்திற் பூஞ்சுக்காதியு பெற்றிமாஸியு பக்கு ஞகியலீ உபாகம் வையுவான் வேஜாவோலை நேரம் ஏன் வரிகிற தூவளைமாஸத்திற் ஹஸ்துதை நேரத்து வெறு தொயா. அனா வெறுவான் தெக்கம் வாங்கியுத் தோழுண்டு போதுமாஸத்திற் ஹஸ்துதை நேரத்து வெறுவா.

“தூவளை உபாக்ரளை போதுமாஸத்து வா ஹஸ்தை.”

ஏன் ஸாமவேதியுடை ஹவுவா.

ഇനി അരുപ്പലായനന്.

മഹേ ഗ്രാവണപാശമും
യുക്ത താമേരപലായനഃ
വിയതേ ഗ്രാവണർക്കഷ വാ
സിംഹരാശിഗതേ രവൈ.

ഇതി. അരുപ്പലായനൻ ഗ്രാവണമാസത്തിലത്തവും പാശ
മിയും ക്രട്ടനനേരത്ര ചെയ്തു തൊയമുപാകമ്മം. ഇവിടേയുള്ളിവ
രജാലോഹനതന്നെ ഉള്ള നേരത്ര ചെയ്തുതത്രു്. രജാടംകൂടിയുള്ള
നേരതേ ചെയ്താവു. അരതോ അന്നത്തവും പാശമിയും ക്രട്ടിലു
ഉപാകമ്മം ചെയ്താൽ വേണ്ടിവോളും നേരു എക്കിൽ ചിങ്ങഞ്ചായ
ററിൽ തിരവോണത്രനാം തിരവോണമുള്ള ദ്രോം ചെയ്തു
തോയം.

“അമാരത്രേ/ശ്ല്യാധ്യാപാകരണം. ഓഷധിനാം
പ്രാച്ചിംഗേ ഗ്രാവണേന. ഗ്രാവണസ്യ പാശമും
[മഹേന വം.]”

എന്നാപലായനമുണ്ടാം.

ഗ്രാവണർക്കഷയുഗം സിംഹ-

മാസി ചേദം മുച്ചു ക്ര പരം.

ഇതി. ഇനി അത്തിങ്ങളിൽ രണ്ട് തിരവോണം വരക്കിൽ
അതിലൊടുക്കാതെത്തത്തിരവോണത്രനാം വാണമുള്ളനാം തിര
വോണമുള്ള ദ്രോം ചെയ്തു തോയം.

ഇനി ഏപ്പിംഗ്രൂപ്പിം ചുംബനാം—

മലമാസഃ പരിത്രാജ്യ-

സ്ത്രവേഷാമസ്തുപാത്രത്ര.

ഇതി. ഏപ്പിംഗ് മലമാസം വഞ്ജിക്കേണമുപാകമ്മത്തി
ന്. സംസ്ക്രൂപ്പം, അരംഗദസ്തി, അധിമാസം എന്നിവ മല
മാസങ്ങളായതു്, എന്നൊ മുൻപെ പറഞ്ഞത്തല്ലോ കിടക്കുന്നതും. വിവാദമുണ്ടാകയാൽ സൂക്ഷ്മാധിമാസവും മധ്യാധിമാസവും വഞ്ജി
ക്കുമ്പാശാരം. അരുപ്പലായനൻ ചിങ്ങഞ്ചായററിൽ മലമാസ
മുണ്ടാക്കിൽ കനിഞ്ചായററിൽ തിരവോണത്രനാം ചെയ്തു
തോയം. അംഗരാ ചിങ്ങഞ്ചായറാം കനിഞ്ചായറാം അവറിലെന്നു
സൂക്ഷ്മാധിമാസവും മറേറ്റു മധ്യാധിമാസവും എന്ന വഞ്ഞന നാഡം

திருவொன்றில் திருவோளைக்கு நேர்த்து செய்து என்று. உபாகம்பெற்று உடல்வெளி செய்துள்ளது⁵. அது பிலர் செய்துவழியைகிடுவாகம் கடின்தால் உடல்வெளிகள் சொல்லிய காலத்தின் இன்பே காற்று துட்டுக்கூடுதல் ஹில்லிங்டு⁶. ஏது நிதிஸ்திர்வெளியுடைய காலங்களேயும் தலைப்பார உபாகம்த்தி கீர்க்காலங்களேயும் மூலமாகவும் நூதிக்கூடிலும் சொல்லிய செய்துவரிகள் பிலவு கேள்வியுடைய வரைக்குடி ஏழ்தியேக்கள்ளது⁷. உபாகம் விவசாயமாக்குவிட சொல்லியவண்ணம்தே அதுவாரையிடு.

“ஹ்ரதாக்குதிதிப்பாகம் ரூவன்றும் பெற்றிமாஸ்ரும் குபைதூபி வாஷாஸ்ரும்.”

எடுக்கு,

“வெலிஹர்ஜோக்குதிதிஸ்திர்வெளிக்கூட்டுரை பெற்றிமாஸ்ரும் குபைதூபி வா மாஸ்ரும்.”

எடுக்கு வெற்றியாய்க்குறிப்பு.

“யதூஷாஸ்ருமாகம் தெதஷ்டாமுதைக்கு. அதி தோவன்றும் தெதஷ்டாமுதைக்கு வோதைக்கு. யமே தூதே. பூஷபதூஷமாகமேம்தி. அதி பூஷபதூஷமாஸ்ருமேவோதைக்கு.”

இது வெற்றியாய்க்குறிப்புத்தி.

“ரூவன்றும் பெற்றிமாஸ்ருமாஸ்ரும் வோபாத்தித் தெதஷ்டாமுதைக்கு வோதைக்கு. வோதைக்கு.”

எடுக்கு வெற்றியாய்க்குறிப்புத்தி.

“அமத ரூவன்றும் பெற்றிமாஸ்ரும் உபாகம்மாஸ்ரும் வா”

எடுக்கு,

“அமோதைக்குப்பு தெதஷ்டாமுதைக்கு பெற்றிமாஸ்ரும் குபைதூபி வா மாஸ்ரும்.”

எடுக்கு வொய்யுவக்குறிப்பு.

“അവണ്ണാം പെഞ്ചമാസ്യാം വാച്ചാശാഖാമഹി വാ എന്നു
ഉചാഭ്യായസ്ഥിഷ്ടവേദപാകത്താലുജ്ജംഷി സഃ.

യദ്രാഷാഖാമഹപാകമ്മ തത്ത്വാം സ്വാല്പാധത്താലുജ്ജംഷി
അവണ്ണാം ചേതനമാമാച്ചാം തത്ത്വാം വേത്രപരം മതം.

പ്രോജ്ഞപാദാംബുദ്ധത്താൽ തത്ത്വാം വേത്രപരം മതം.”

ഈ പ്രഥാഗസാരം. “തദ്ദോശസ്ത്രേ ഷണ്മാസാനയീയിൽ”
എന്നും, “മധ്യമാളുകാഡാമേതാജ്ഞാ ഒവതാഭ്രൂര്ഗനേന ഇത്പാ-
പോർജ്ജവയന്തേതാവേവ ഒവതാസ്ത്രം യന്നാചാത്താൻ ഔഷ്ഠിൻ
പിത്രംവേദവേദപാദാശജനം” എന്നും അരുപ്പലായന്ത്രം ഇനി
നിതുരതാവലി. “തദ്ദോപാകമ്മവിധിമാമ യാശത്വാള്ളും.

അല്പാധാനാമപാകമ്മ അവണ്ണാം അവണ്ണേന വാ
ഹണ്ണേനംപാശധിഭാവേ വാ പബ്ലിക്കേഷൻസ് വാ.

ഇതി.

അധികരണ ഇത്യഭ്രാംഭാഃ വേണാഃ. തത്ത്വാഖപാകമ്മ
പ്രാരംഭേ അവണ്ണാം അവണ്ണമാസസ്യ പെഞ്ചമാസ്യാം അ_
സ്യാം വാ അവണ്ണനക്ഷത്രയക്കായാം തിമെഴ ഹസ്തനക്ഷത-
യക്കരായാം ശ്രവണമാസസ്യ പബ്ലിക്കേഷൻസ് വാ കർത്തവ്യം. യഥാ
ത അവണ്ണമാണേ ഓഷ്യയേന ന പ്രാഥിത്വതി, തദാ ഭാദ്രപദേ
മാസേ പ്രോക്തതിമിഷ്ട കൂട്ടാൽ. തദാമ വസിഷ്ടഃ—“അമാ-
രം പ്രാഭ്യാധോപാകമ്മ അവണ്ണാം പെഞ്ചമാസ്യാം പ്രോജ്ഞ-
പദ്മഃ വേതി.” മനരവി—

അ_ നാം പ്രോജ്ഞപദ്മഃ വാച്ചുപാത്രതു ദമാവിധി
യുക്തസഃ. നാംസ്യാധിഭിത മാസാൻ വിപ്രോഭിപബ്ലിക്കേഷൻസ്.

ഇതി.

അഭ്യം ഒ തുമം യേഷാം തേ തമാ. സാഖ്യാംഘേത്രേ
മാസാനിത്രത്മഃ. ഉദാ എന്നും അവണ്ണിപ്രോജ്ഞപദ്മഃ ശ്രൂതി-
സ്യമയാദിപ്രതിബിംബഃ, തദാനീമാശാഖാം കർത്തവ്യം. തിക്തതം
ക്രമമ്പുരാണം.

“അവണ്ണസ്യ ത നാംസ്യ പെഞ്ചമാസ്യാം ദ്വിജോത്തമ!
ആശാഖാം പ്രോജ്ഞപദ്മഃ വാ വേദോപാകരണം സ്ഥതം.”

ഇതി.

ക്ഷേത്രയായനോച്ചി—“ആവണ്ണം പെണ്ണ്‌മാസ്യം അ-
ഷാല്ലും വോഹാത്മരു തെത്താം മാല്ലും വോത്സുജേജ്”
ഇതി.

“തേശ്വര തിഷ്പച്ചി മാസേഷ പുണിമാത്രവണ്ണഹസ്താ-
ജ്ഞാവാദങ്ങന വ്യവസ്ഥിതാഃ.”

തമാഹ ഗ്രോഡിലഃ—

“പവംബണ്ണംഭയികേ കള്ളംആവണ്ണം തെത്തരിയകാഃ
ബഹർവുചാഃ അവണ്ണക്കേശ തു ഹസ്തക്കേശ സാമവേദിനഃ.”

ഇതി.

ശാസ്ത്രപ്രാപ്തി.

“പവംബണ്ണംഭയികേ കള്ളംആവണ്ണം തെത്തരിയകാഃ
ബഹർവുചാഃ അവണ്ണ കള്ളൻഗ്രഹസംക്രാന്തിവജ്ജിതേ.”

ഇതി.

അരത്രംഭയിക ഇതി പദ്മാലിഷ്ട സർത്ത സംഖല്യതേ
പര്യം ഒഭയിക്കതേ വിശ്രേഷമാഹ സ ഏവ.

“ആവണ്ണി പെണ്ണ്‌മാസി തു സദ്ദവാൽ പരശ്രാ യദി
തദാ ത്രപ്തഭയിക്കി ഗ്രാഹ്യം നാന്മാദഭയിക്കി ഭവേത്.”

ഇതി.

അവണ്ണംഭയികത്പമന്പയവ്യാഹരകാള്ളം വ്യാസേന
ദർശിതം—

“അവണ്ണന തു യതു് കമ്മ മൃതതരാഷാഖാസംയുതേ
സംവത്സരള്ളതോഭ്ല്ലാഹസ്തു് ക്ഷണാദേവ നശ്വരതി.
ധനിജ്ഞാസംയുതേ കള്ളാച്ചുമ്രാവണം കമ്മ യദി ഭവേതു്
തതു് കമ്മ സഫലം ജേണയമുച്ചാകരണസംജ്ഞിതം.”

ഇതി.

അവണ്ണ യതു് കമ്മ വിഹിതം തിരുത്തരാഷാഖാസംയുതേ
ന കള്ളാതു്. യദി കള്ളാതു നശ്വരതി യോജനയം. ‘അഹസം-
ക്രാന്തിവജ്ജിത’ ഇതി യഴക്കതം തനു വിശ്രേഷാഹ ശാഖ്യഃ—

“അല്ലരാത്രാദയസ്തുതു് സംക്രാന്തിർഘ്രഹണം തമാ

ഉപാകമ്മ ന കവിത പരതശ്രേഷ്ഠ ഭേദം തു.

യത്രാല്ലരാത്രാദവംകചേരു് ഗരാഃ സംക്രം ഏവ ച

നോപാകമ്മ തദാ കള്ളാച്ചുമ്രാവണ്ണം അവണ്ണപ്പി വാ.”

ഇതി.

കർക്കടമാസേ നോചാകമ്മ കത്തവ്യം. തമാച സൃതുന്നരം.
“വേദപാകരണം പ്രാണ്ടേ കളീരേ സംസ്ഥിതേ രവയ
ഉചാകമ്മ ന കത്തവ്യം കത്തവ്യം സിംഹയുക്തങ്കേ.”

ഇതി.

നന്തചാകരണം ഭൂമഖാരിയമ്മി. ഉചാതൃത്യാധികീ-
തേതി തസ്യ ഗ്രഹണാല്ലെന്നാംഗതപ്രതിരേഖ. ഗ്രഹണാല്ലെ-
ന്നായെ ഭൂമഖാരിണി എവ. വൈദമധിത്ര സ്ഥായാർ ഇതി
സ്ഥാനാത് പ്രാചീനത്പാവഗമാൽ. അതി കമമിംഗ ഗ്രഹസ്ഥ
യമ്മന്ത്രനോച്ചുതേ. നായം ദോഷം. ഗ്രഹസ്ഥസ്യാഹി ഗ്രഹണാ-
ല്ലെന്നാധികാരസംഭവാൽ. അതാകുവാധികീതത്രുന്നവുതെന്ന
ശ്രദ്ധനക ആയ—

“സമാവുത്തേരാ ഭൂമഖാരി ക്ലേന യമാന്ത്രാധിതരേ
ജായോപ്പതാ ഇത്രുകേ.”

ഇതി. അയമത്മി— യേന നിയമവിശേഷണ യുക്താ-
ഭൂമഖായ്യികീത തേരെനവ നിയമേരാ സമാവുത്തേരാപ്രധികീ-
ത സമാവുത്തേരിതരേ ഭൂമഖാരിണിസ്തു യമാന്ത്രാധി വിധുകത-
പ്രകാരണാധികീരണ. ജായോപ്പതാ ഗ്രഹസ്ഥാഹി ഭൂമഖ-
ഖാരിവനിയമാപ്പേരേരാപ്രധികീത ഇതി. നച സമാവുത്തേ-
ഗ്രഹസ്ഥയോർഗ്രഹണാല്ലെന്നാധികാരേവൈദയിത്ര സ്ഥായാദിത്
വിതല്ലേതെതി ശക്കനിയം. തസ്യ ച വചനസ്യ വില്ലാസ്തക-
വിഷയത്പാൽ. അത എവ വൈദം പ്രതാനി വാ ചാം നീത്പാ-
ല്ലെന്നെവ വേതി പക്ഷത്രയോപന്നാണോ ദർശിക. ഉചാകര-
ണസ്യ ഗ്രഹസ്ഥമ്മതപാഞ്ചപ്രഹമേ മനസാശ്വതവല്ക്കുസൃതേന്നാർ-
ഗ്രഹസ്ഥമ്മല്ലകരണപാംഗ്രൂഹവീതോ ഭവതി. ഉചാ-
കരണേതികത്തവ്യതാ കാർഷ്ണാജിനിനാ ദർശിതാ— .

“ഉചാകമ്മണി ചോശസ്ത്രേ യമാകാഡം സമേതു ച
ജ്ഞാനിൻ ദിംമയാൻ കൃത്പാ ഷുജയേത് തദ്ധ്യയേദിതി.”

ഇതി.

ബെണ്യായനോധി—

“ഗൈതമാഭിൻ ജ്ഞാനിൻ സപ്ത കൃത്പാ ദിംമയാൻ ഷന്മ
ഷുജയീത്പാ യമാശക്തി തദ്ധ്യയേദം വംശമുദ്ധരണം.”

ഇതി.

അമേരിക്കൻാം. തന്റെ യാജത്വവല്ക്കും—

“പെഷ്യമാസസ്യ രോഹിണ്യാമധ്യകായാമടാപി വാ
ജലാന്തേ ചന്ദനാം കര്ത്താഭ്രതസർദ്ദം വിധിവം ബഹിഃ.”

ഇതി.

മന്ത്രപ്പി—

“പഞ്ചേ തു ചന്ദനാം കി അ ബഹിത്തസജ്ജനം ദ്വിജി
മാഖത്തുസ്യ വാ പ്രാഞ്ചേ ചുവാഹിണേ പ്രമദമഹിനി.”

ഇതി.

യദാ ഗ്രാവണ്യാമുഹാകമ്മ തദാ പെഷ്യമാസസ്യ ത്രംസി-
പ്രതിപദി പൂർണ്ണാഹിണേ. യദാ പ്രോജ്യപദ്മാമുഹാകമ്മ തദാ
മാഖസ്യേതി വൃവസ്ഥമിതോ യം വികല്പി.

ഉത്സുഷ്ടസ്യാപി പുനരല്ലയനം പ്രാഗ്രഹികരണാത് കര-
വിരുദ്ധശേഷ വിഭ്യാതി മനഃ—

“അതഃ പരമ്പര ചന്ദനാംസി ത്രംസേഷ നിയതഃ പദ്മത്
വേദാംഗാനി രഹസ്യവൈ ത്രംസേഷഃ സംഹരേത്.”

ഇതി.

ക്രമമ്പരാണോപി—

“ചന്ദനാംസ്യാല്പം തന്ത്രാഭ്രാംസ്യേച ത്രംസേഷഃ വൈ ദ്വിജി
വേദാംഗാനി പുരാണാനി ത്രംസേഷഃ മാനവഃ.”

ഇതി.

യദാ നാശവിക്ഷുഭ്യാത് സഹസ്രാല്ലതവുമിതി ബുദ്ധി-
സ്ഫൂദാ സംവത്സരാന്തേ പ്രാഗ്രഹാകരണാഭ്രത് സ്വജേത്. യദാ
സപാധ്യായമയിയിതെതി ശശ്മീമിതി ആതേ.

ഉപാകരണാത്മജന പ്രശംസതി കാത്രാധനഃ—

“പ്രത്യുഥം യഥാകമ്മ സോംസർദ്ദം വിധിവം ദ്വിജേജി
ക്രിയതേ ചന്ദനാം തേന പുനരാപ്രാധനം ഭവേത്,
അനയാതയാമെമശേ ചന്ദനാഭിത്രുത് കമ്മ ക്രിയതേ ദ്വിജേജി
ക്രീഡമാനെനരഹി തദാ തന്ത്രാഷാം സിലികാരണം.”

ഇതി.

ആനന്ദപ്പി ധർമ്മഃ ക്രമമ്പരാണോ ഭർത്താഃ. ഇങ്ങനെ
‘തന്ത്രാപാക്മാവിധിമാഹ’ എന്നതുടങ്ങിട്ടിരുന്നുവുമുള്ളതെങ്കെ
നിത്യരണാവലിക്കില്ലെന്തി.

യജ്ഞവേദിക്കു് ആഷാസചുണ്ണനാളുംപാകമ്മം ചെയ്തിൽ പൊശത്തിൽ പെണ്ണമാസിക്കുമ്പെന്നു എത്ര തുടങ്ങുക. അവൻ തതിൽ പെണ്ണമാസിനാളുംപാകമ്മം ചെയ്തു എക്കിൽ മാലാത്തിൽ പെണ്ണമാസിക്കുമ്പേ എത്ര തുടങ്ങുക. ഇങ്ങനെ ഉത്തമ മാകനു. ആവരുകത്തിക്കു ആഷാസത്തിലുപാകമ്മം ചെയ്തു എക്കിലും അബ്ദാത്തിലുപാകമ്മം ചെയ്തു എക്കിലും മാലാത്തിൽ പെണ്ണമാസിക്കു മുൻപെ എത്രതുടങ്ങേണമെന്നു ഉള്ളതു.

“ആഷാസ്യാം പെണ്ണമാസ്യാം വലു കതിച്ചിട്ടപാകമ്മ കുവന്തി.”
എന്നും,

“വേദാരംഭോധ മാലാശ്രാതു് പുംഘരവ”
എന്നമുണ്ടു് മഹ്യത്തപദവിയിൽ.
“മാലാശ്രാസ്യും പെണ്ണമാസ്യാം മാസ്യാഷാഖാം യജ്ഞവിഭാഗം”
എന്നും,
“മാലാശ്രാസ്യും പെണ്ണമാസ്യാഃ പ്രാഗ്രേപദാരംഭഃ”
എന്നമുണ്ടു് പഞ്ചാശികയിൽ.

ഈനി കെണ്ണപ്പീതകനു മാലാമാസത്തിൽ പുംഘപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദത്തുനാളുംസ്ത്രിവലിവേണ്ടു എന്നുണ്ടോദ്യോഗം കെണ്ണപ്പീത കനു നടന്തെത്തു ഉപാകമ്മം കഴിഞ്ഞാൽ പെണ്ണപ്പമാസം കഴിയും മുൻപെ എത്ര തുടങ്ങുക മുള്ളുങ്ഗതു്.

“ദിനത്തേ പുതിയേ തു തുരെപവോപാത്തിം പുനഃ
മാലാത്രുള്ളപ്രതിപദഃ പ്രാഗ്രേപദാരംഭ മഹ്യതേ.”
എന്നമുണ്ടു് കെണ്ണപ്പീതകനുപരി കാലഭിപിക്കുകയിൽ. ആശേഷാ യന്നു നടന്തെത്തു ഉപാകമ്മം കഴിഞ്ഞാൽ ധന്നു മാലമാ സ ത്തിലുപരപക്ഷത്തിലുള്ളമിക്കുമ്പേ എത്ര തുടങ്ങുക ഇള്ളുങ്ഗതു്. സാമവേദിക്കു നടന്തെത്തു ഉപാകമ്മം കഴിഞ്ഞാൽ അട ത്തവന്നു പെണ്ണപ്പമാസത്തിൽ പെണ്ണമാസിക്കുമ്പേ എത്ര തുടങ്ങുക ഇള്ളുങ്ഗതു്. അവനു പെണ്ണപ്പത്തിൽ പെണ്ണമാസി നാളുംസ്ത്രിം.

“തെത്യപ്പുമാമസദ്യോ വേദേശ്യഃ”
എന്ന സാമവേദിയുടെ ശ്രദ്ധാം
“ആഷാസത്തിൽ പെണ്ണമാസ്യാമുപാകമ്മ യജ്ഞർവിഭാം
അബ്ദവേണ യസ്തുപഞ്ചമേന്തും ക്രമവോളാശപലാം നഃ,

അവനു ചിങ്ങതായറിപ്പോണ്ടേരമമാച്ചിവാ
ബാണം രണ്ടിവയന്നാകിപ്പോള്ളുക്കത്തെത്തു കൊടുവാതു്.

കൈഷിതകന്മാപ്പക്കമ്മ ഗ്രാവണേ പെഴ്ച്ചമാസിനാൽ
ഗ്രാവണാത്തിൽപ്പെഴുണ്ണമാസ്യാമോണനേരത്തുസാമവിതു്.

പ്രോജുച്ചാങ്ക ദുര്ദ്വാതി വാദുകുടിച്ചതാകിലാം
ബ്രഹ്മാംവരാത്രപ്പുാത്രതം കൊള്ളുംമിരണ്ടില്ലോ.
മലമാസം വജ്ഞുമല്ലോ സവേഷാംപ്രചാരത്തേ.”

ഇതി പരാദരാഹൃദയിക്കിഞ്ഞിണം കൈക്കേണ വിരചിതേ
കാക്കപിപ്പക്കപ്പുംപും ബാഖ്യക്കരംനാഡുന്നു
ധ്യുമാനായുള്ളക്കുമും നുമു
പദ്ധവിംശോധ്യാധി.

അമ ഷഡ്പിംഡോസ്യാധി.

ഇനി ഓഹത്തടങ്ങുവാൻ ചെണ്ണു—
ത്രതെപ്പോപാത്രതിം തസ്യാ—
ദത്തിനേ ദിവസതുയേ
ഉസ്ത്രകാലാതു് പ്രാശേവ
വേദാരംഡോക്ഷരോദിതേ.
കാലേ ജേജും ഗ്രാം പക്ഷി—
തൃന്തുപാണാപ്പി മധ്യമി.

ഇതി. ത്രതെപ്പോപാത്രതിം. ഉഹനിച്ചുലുപാകമമും
കഴിഞ്ഞെത വാത്രതുടങ്ങാവു. അരതേ പോരാതാസം. തസ്യാദത്തി-
നേ ദിവസതുയേ ഉപാകമമംചെയ്യു ദിവസം തുടങ്ങി മുന്നിവസം
കഴിഞ്ഞെത ആവുതു.

“ത്രുഹമേകാവധം വാ നായിയിരൻ മാസജ്ഞാത ഉള്ളംപഠം
പ്രദോഷേ നായിയിരൻ” എന്ന ബെഖ്യായനന്മല്ലോ. അപ്പും
ഒരു ബെഖ്യായനന്മാപ്പകമമും ചെയ്യാതു് മുപ്പുതിവസതേതക്കു
രാവോത്തിളിഞ്ഞിണം എന്നും വന്നു. ആ മുപ്പുതിവസം കഴിയും
ഭുക്കുവെ ദുർക്കാവെ പൊഴുതിണ്ടിലോത്തുടങ്ങാമോ അ
പ്രോജുച്ചാങ്കത്തുനേരത്തെന്നും അന്നനു പ്രമാണത്തരേഖ കേടു കല്പിച്ചു
കൊടുക്ക. കേരംപ്രാംനോതക്കമല്ലുണ്ണിലുപാകമമും ചെയ്യാതു് മുപ്പു
തു ദിവസത്തിന്നകത്തും ദുലർക്കാവെ പൊഴുതിണ്ടിലോത്തുടങ്ങിൽ കാത്ര

തുടങ്ങം ബൈഡായനനും. മുന്നഭിവസം കഴിയേണമെന്നു കീതു മുള്ളി. “മാസമാത് ഉള്ളപ്പം പ്രദോഷം നാധിതിരം” എന്ന പ്രദോഷത്തിക്കൽ നിശ്ചയിക്കുകൊണ്ട് രാത്രിയുടെ ദുക്കത്തു തി ഭാഗത്തിക്കൽ ഓതിള്ളേണും എന്നുടി വനിച്ചു. അവിട മൊ പ്രഭാതത്തിലല്ലോ അടച്ചുന്നു. ഉപാകമ്മംവയ്യാലുന്നതു ഞാഡി മുന്നഭിവസം മുഴവൻ ഓതിള്ളേയും വേണും.

“ഉപാകമ്മാഡി ചോതാദ്ദേശ് ത്രിരാത്രം ക്ഷപണം സ്ഥതം.”
എന്നണണ്ട് മാനവത്തിൽ.

“ഉപാത്രതിഞ്ഞുവയി തിന്നുന്നയാദനന്നരം

മുംഭേ മഹ്യത്ത് ആഗ്രഹത്തെ മുറ്റേങ്ങപക്കുമി സ്ഥതഃ.”

എന്ന മഹ്യത്തുപദവി.

“ഉസ്ത്രക്കാംബാത് പ്രാശേവ വേദാരംടി.” ഉപാകമ്മം കഴിത്താലെല്ലാക്കം തന്നെറ തന്നെറ ഗ്രഹത്തിന്തിരുചൊല്ലിയ ഉ സംസ്ക്രവിയുടെ ക്രാലത്തിനെമുണ്ടുപെ ഓത്രത്രടങ്കക മുള്ളുയു താനും. അപ്പുാദ്യോ നടേതെതെ ഉപാകമ്മം കഴിത്താൽ എല്ലാ ക്കം തന്നെറ തന്നെറ ഗ്രഹത്തിയ ചൊല്ലിയ ഉസ്ത്രബലികാല തനിനു മുൻപെ ഓത്രതു തുടങ്ങുവാൻ പോഴുതില്ലായ്ക്കു പോഴതു കുടാതെയുമോത്രത്രടങ്കകക്കുക. മുള്ളുയു തരു. അപ്പുാദ്യവിടെയുള്ള തിരു നല്ലായിവസമോത്രത്രടങ്കകക്കുക. യേയുള്ളി. അങ്ങനെന്നയതെ ആച്ചാരം. “അക്ഷരോദിതേ കാലേ” എഴുത്രത്രടങ്കവാൻ ചൊ ല്ലിയ ചൊഴുത്രപോലെതന്നെന്നയതെ ഓത്രതു തുടങ്ങുവാനും പോഴതു. മുവിട്ടുളിച്ച വിശ്വേഷങ്ങളുണ്ടായാണും. അതു വിശ്വേഷങ്ങൾ ഒളിച്ചാലുണ്ടും. “ജ്യേജ്യാ മഹാ.” തുക്കുകുടിക്കുകാളും എംബത്രതു ഞുവാൻ. അപ്പുാദ്യോ എഴുത്രത്രടങ്കവാൻ കൊള്ളാമെന്നുചൊ ല്ലിയ നാളുകൾ പതിനേഴും തുക്കെട്ടം ഇഞ്ചുനെന പതിനേന്തുനു കൂക്കളുണ്ടായിട്ടും. “പക്ഷത്രംപ്രാ- ദോഹി മധ്യമഃ” പ്രതിപദത്തിന്നെറ നാലാഞ്ചാൽ മധ്യമമായിട്ടു കൊള്ളാമോത്രത്രടങ്കവാൻ. ശാസ്ത്രം തുടങ്ങുവാനും പ്രതിപദ തതിന്നെറ നാലാംകാൽ മധ്യമമായിട്ടുകൊള്ളാം. മുവ രണ്ടെത്ര മെത്രയുമാവലുകത്തിക്കലെ കൊള്ളാം. അതുമോത്രനിരുത്തന്നതിന്നെറ നാലുംപിഡിവസമക്കിയും കൊള്ളാം. കയ്യു

“തത്ത്വമാപനം കൃതപാ ഗ്രാഹശ്രാം ധമാവിധി

തില്ലായേഷം തതഃ പദ്ധതാർ തുള്ളിം നീതപാ ദിനത്രയം.

പ്രതീയായാം സമുരളും ചായിയിൽ യടാവിയി.”
എന്നാണ്.
ആഭിന്നോദയം സംശയിക്കാതെക്കാളും മാറ്റെതു അച്ചാറം കാര്ത്തകാദിവാസം.

“ജേയ്യായാം തപനോദയേപി സുജനെനവേദഭ്യുമാരല്ലതേ
പാദേന്നേ പരമാവദി പ്രതിപദ്ധാസ്ത്രയിച്ചാംയോ.”
എന്ന മഹാത്മപദവി.

“വേദേ സൃഷ്ടാദശ്രൂതങ്ങാം ലേവന്നാദിഈ ന ശ്രദ്ധയേ.”
എന്നാഖാരസംഗ്രഹം.

ഈനി എഴുത്തിനു ചൊല്ലിയവകുടാതെ ചില അനഘ്യായ അഭ്യം കൂടിയാണ്. ഓത്തിനും അവരെറായും വജ്ഞിക്കേണ്ണും. അവ മാല മാസത്തിലുപരം ചിഹ്നത്താൽ സപ്തമിയും നവമിയും ഫ്രോഡുപാദ ത്തിലുപരപക്ഷത്തിൽ തുരേംബരിയും ഇവ 1 ദുന്നമനല്ലായങ്ങളും കുന്നും. ഇന്നിപ്പടിപ്പുരം. ആശ്വാസമാസത്തിലും കാത്തികമാസ ത്തിലും ഹാല്ലുനമാസത്തിലും പുന്നവാവുത്തടങ്കി ദുന്നദിവസമ നല്ലായും. ഇതു പടിപ്പുരം. ഉദിച്ചാലാറുന്നാടിക വാവുവണ്ണ കുംഭാം അനും സന്ന്യാസികൾ ക്രഷ്ണരാജവും മുഖിപ്പിച്ചിട്ടും താഴും. ഉദിച്ചാലാറുന്നാടികയിലുകളും വാവു കഴിത്തുപോകിൽ തലനാടി കൈഞ്ഞും. ആ കൈഞ്ഞരാഡിവസ്ത്രങ്കണി മുന്നദിവസമനല്ലായും. അപ്പോരം ചിലനൊടു തുരീയയുങ്കിപ്പടിപ്പുരമായുംപോം.

“മാശേ തു കുഞ്ഞിസപ്പല്ലും തുതം അശം ദിനേ തു തയ്ക്കിനതും തദാരലും തമാ ഫ്രോഡുപരേ ച തയ്ക്കി. ത്രിനുമേവ ച
അപ്പുകോത്താസ്ത്രപനല്ലായവിവസം ഇതി കീത്തിത്താം.
സ്രൂചാവുജ്ഞി തപസ്യേ ച മാസേ ശ്രൂതാന്തരങ്ങളും
ദിനതുമനല്ലായും ഫ്രാദ്ധസ്താശ്രായതത്തുപരാം.”
എന്ന കാലപീപിക.

“ചാത്രശ്മാസ്യദിനാതു തയയു ദിവസം വജ്ഞാം സബദവാ-
സിതാ
മാശേ മാസി ച സപ്തമി സന്വമി ഭാഗേ തുരേംബരശ്രൂപി.”
എന്ന മഹാത്മപദവി.

1. ‘മുന്നുകാഡിവസങ്ങളുടുക്കും അനഘ്യായങ്ങൾ ഇ’ റ. പാം.

ഹനി ഉഷ്ട്രാലുഡിക്കുമ്പൻപെ മുഴങ്ങുന്ന ദിവസമോത്തി നന്നാല്ലായം, ശാസ്ത്രംതുടങ്ങുവാനോത്തിനു ചൊല്ലിയപോലെ പൊഴതു്. അവിടെ നിരത്തുന്ന ദിവസത്തിനു ചിലശാസ്ത്ര അംഗങ്ങൾ ചിലപ്പേബുണ്ട്. ഭാട്ടം പ്രാബല്യവും സൃഷ്ടിയും ഇവ മുന്നോത്തുനിരത്തുന്നതിന്റെ തലനാളേ നിരതെ നും. വേദാന്തം പതിനൊരുമാസത്തിനു തലനാൾ നിരതെ ണ്ടു. നാത്തനിരത്തുന്നും എന്നല്ലതിനു നിയമം. അതിന്റെ തലനാൾ എന്നമല്ല. പതിനൊരുമാസം വേണ്ടുന്ന ദിവസ ത്തിന്റെ തലനാൾ എന്നതു വേദാന്തം നിരത്തുന്നേട്ടതാചാരവും. ഉദയത്തിനു കണ്ണാലാറന്നാഴിക ട്രാഞ്ചേവോളം പ്രതിപദം താന്ത്രികമിതാൻ ഉള്ള ദിവസം വേദാന്തത്തിനു് അന്നാല്ലായം. ഉഷ്ട്രാലുഡിക്കുമ്പൻപെ മുഴങ്ങുന്നദിവസവും വേദാന്തത്തിനുന്ന ല്ലായം. പ്രാകരണശാസ്ത്രമോത്തുനിരത്തുന്ന ദിവസനുന്നേയതു നിരത്തി നോയം. ധർമ്മകീതിൽ എക്കാഡശിയുള്ള ഫ്ലോറം വേണു നിരത്തുവാൻ. ഇത്രാദിവിശ്രേഷ്ഠങ്ങളംകൂടി നിത്രപിത്രിക്കന്നു രംഗവിവസവുമിവറിനു തക്കവൈറാനുള്ളാമായിട്ടുള്ള ദിവസം വേണു രാസ്തും പൊഴിത്തുള്ളിട്ടുണ്ട്.

ഉപാകമ്മദിനനെതാട്ട് ദിനമുന്നിയ പോയിനാൽ
മാംവത്തിൽ പാതിപ്പാംമുഖേയ വേണുമോത്തുടങ്ങുവാൻ
തച്ചുറ ഉണ്ടുക്കാലത്തിന്മുൻപെ എന്നിയ ചൊന്തതു്
ഉണ്ട് ദ്വബ്ദികാലത്തേ സ്വപ്നഹേരു കണ്ണാടകാളിക
ഓരോ ര ചൊഴിതാക്കണ എഴുതിൻ പൂർവ്വകവച
പ്രതി നിന്റെ നാലാംകാൽ മധ്യം മുകേട നന്നിയ
അന്നാല്ല പ്രോജൂപാദേ തുള്ളപ്പേക്ഷ ത്രയോദശി
മാഘമാം തുള്ളപ്പേക്ഷ നവമീ മാസ സപ്തമീ
ആഷാദേ കാത്തികേ മാസ പാല്ലുന്നേപി തമേമവച
പുണ്ണവാവു ടണ്ണീടുങ്ങനല്ലായം ദിനത്തും
ഉഷ്ട്രാലുഡി സുപും മുഴങ്ങുന്നദിവസം തമാ
ഇവിയംത്തിന ആല്ലായം മുഖ്യപ്പെട്ടതിനു ചൊന്തതും.

ഈ പരാശരംപ്രീയമിഷ്ടണ രക്ഷണ വിശദിത
കാബിംപകപ്പുബ്രാഹ്മ ബാഹ്യകരനാമ്പനി
ശ്രൂരഭാഗേ വേദാരംഭവിഥി
ജ്യവിംശാസ്യാധി.

അടമ സപ്തവിംശേരുധ്യായഃ.

ഈ പ്രതികരണക്ക് കാഖരതനാശിപ്പിന്. അവിടെ ഒളിപ്പിക്കിട്ടുന്നു ചൊടെ ചൊല്ലുന്നു.

യജുവിഡാ പ്രതേ ശസ്ത്രാ ദേവാവ്യാ എവ താരകാഃ
തൃതികാദിവിശാവാന്താ ദേവസംജ്ഞായുത്രംശഃ.

ഹതി. കാത്തികത്രം വിശാവം കഴിവോളം ഉള്ള
പതിനൊലു നാളികളിൽ ദേവനക്ഷത്രങ്ങളും വാ. യജുവേംബിക്കു
പ്രതംകൊള്ളിവാൻ ഇത്രേവനക്ഷത്രങ്ങൾ പതിനൊലുമെ കൊ
ള്ളാവു, ഇവജ്ഞാക്കാശാള്ളാന്താനം. അന്തിംഗ്രാത്രം ഭരണി
കഴിവോളിമിളം പതിമുന്നനാളികളിൽ വജ്ഞിക്കേണം.

“എന്നേ നക്ഷത്രേ ഹതി. ദേവനക്ഷത്രാണി വാ അന്ത്യാനി
യമനക്ഷത്രാശ്രൂന്ത്യാനി. തൃതികാം പ്രമാം വിശാവാ ഉത്തമം
താനി ദേവനക്ഷത്രാണി. അന്തരാധാ പ്രമാമമപഭരണി ഉത്തമം
താനി യമനക്ഷത്രാണി. യാനി ദേവനക്ഷത്രാണി തേഷ്വ ക്രമി-
തേട്രവേദമുക്തം ഭവതി.” എന്ന പരിഭ്രാംശഃ.

ഉപാകമ്മത്രാം പ്രതംകൊഡിക്കിൽ നാളികളിലാനുമെ
വജ്ഞിക്കേണം.

തൃപ്പിച്ചക്ഷമനല്ലാവം മലമാസത്രയം തമാ

അയനം ദക്ഷിണഖാവി വജ്ഞയേദ് പ്രതകളുണ്ടാണി.

ഹതി. അപരപക്ഷം മുഴവനം അനപ്പൂര്യങ്ങളിലാക്ക
വെയും സംസപ്ത്രം, അംഗസ്തി, സ്ത്രാധികാസം, ദിജ്യാധിമാസം
ഇവയും ദക്ഷിണാധനവും വജ്ഞിക്കേണം പ്രതംകൊഡിവാൻ. ഉപാ
കമ്മത്രാം കൊള്ളിക്കിൽ ദക്ഷിണാധനവുമന്ത്രപ്രാധാന്യവും വജ്ഞി
ക്കേണം.

മെഡിംഗേം നാത ചിന്താസ്ഥിമാ രാജിഗ്രഹാദയഃ.

ഹതി. ഷഡ്വിഭാഷണങ്ങളിൽ മുത്രത്രക്രമാത്തട പാടം പറ
സ്വരദ്ധിയിൽ അവരെപ്പുകൂട്ടു കാണുന്ന ദിപ്പസവും വജ്ഞിക്കുമാ
റാചാരം കാണ്ണില്ല യജുവേംബിക്കു പ്രതം ച സാംവാൻ. ഷഡ്വിഭാ
ഷണങ്ങളിൽ മലമാസങ്ങളു വജ്ഞിക്കു. ഖൂഡ്യൂത്തായ്യുള്ളി. മ
റേവ മുനമുകമ്മത്രാംനാർ കൊള്ളിന പ്രതതിനം വജ്ഞി
ക്കേണം എന്ന നിശ്ചയം. ദേവനക്ഷത്രത്രാംനാർ കൊള്ളിന
പ്രതതിനം മുത്രത്രക്രമാത്തട മെഡിംഗീഡിക്കു മുന്നം വർഷജി

കലിപ്പക്കണ്ടതാണ്. അതാവാരം കാണമില്ലതാണ്. എന്നാൽ ഷയ ദോഷങ്ങളിൽ മലമാസങ്ങളെല്ല വജ്ജിക്കേ വേണ്ടും. ഇനി റാണിയും ഗ്രഹസ്ഥിതിയുമെത്തുമെ നിത്രുപിക്കേണ്ടോ. അവരുടെ നാം വജ്ജിക്കുമാറില്ല. അപ്പുണ്ടോ ഉപാകമ്മത്രന്നാലെല്ലനി ഒരു ദേവനക്ഷത്രന്നാർക്കു കൊള്ളുന്ന പ്രത്യേകിന്നു ദക്ഷിണായ നാം വജ്ജിക്കേണ്ടോ. ഉത്തരാധാരതിലേ അതു കൊള്ളാവു. ഷയോദാഷങ്ങളിൽ മലമാസങ്ങൾ വജ്ജിക്കേണ്ടോ. മെഡാറ്റികൾ മുന്നം വജ്ജിക്കേണ്ടോ, റാത്രി മഴവൻം വജ്ജിക്കേണ്ടോ. പകർ സാധാരണം വജ്ജിക്കു. സുത്രഗ്രഹങ്ങളായാലും തുടങ്ങി മുന്നാദിവസം വജ്ജിക്കു. റാഡികളുണ്ടാമെ വജ്ജിക്കുമാറില്ല. എക്കിലും ഗ്രാഭാനത്തിനാം മയിൽമുറിക്കുവോഴും മറ്റൊരു പ്രത്യേകം മയിൽ കുളയുംവോഴും ചിങ്ങവും പുരുഷികവും കുംഭവും വജ്ജിക്കാകിയിൽ വജ്ജിക്കു. ഗ്രഹസ്ഥിതിയുമൊന്നം വജ്ജിക്കുമാറില്ല. പുർവ്വക്ഷത്തിലേ കൊള്ളാവു. അപരാപക്ഷം മഴവൻ വജ്ജിക്കേണ്ടോ. ചൊരുംപുരുഷും ശനിയുംപുരുഷും കൊള്ളേണ്ടില്ല. ഉപാകമ്മത്രന്നാർക്കു കൊഡകീയിൽ ചൊരുംപുരുഷും ശനിയുംപുരുഷും കൊഡകേ ഉള്ളി. ഉപാകമ്മത്രന്നാലുള്ളായിൽ കാത്തികതുടങ്ങി പിശാവം കുഴിവോളുള്ളിൽ പതിനാലുന്നാളുള്ളി കൊള്ളാം. അനിശ്ചിയം തുടങ്ങി ഭരണി കുഴിവോളുള്ളിൽ നാളുകരം പതിമൂന്നം വജ്ജിക്കേണ്ടോ. സപാല്പൂര്യത്തിലേ കൊള്ളാവു. അനല്പൂര്യങ്ങളുണ്ടാക്കവേ വജ്ജിക്കേണ്ടോ. ചതുര്മ്മിയും നവമിയും വജ്ജിക്കാകിയിൽ വജ്ജിക്കു. ആവശ്യകത്തിക്കലവ രണ്ടും കൊള്ളുന്നു. മുത്തു ദശമിനാല്പൂര്യം സംക്രാന്തിയുള്ള പകലും രവിവിംബസങ്കാന്തിയും വജ്ജിക്കാകിയിൽ വജ്ജിക്കു. നവദോഷങ്ങളിൽ വിഷ്ണീഗണ്യാനങ്ങളെല്ല വജ്ജിക്കിലേ സുഖമുള്ളത്. മറോവ നിത്രുപിക്കുമാറോളമില്ല. ഉപാകമ്മത്രന്നാലുള്ളകിയിൽ വിഷ്ണീവജ്ജിക്കുന്ന വല്ല. ഉപാകമ്മത്രന്നാർക്കു വാവുള്ള നേരത്ര തന്നു കൊഡകീയേ അന്നു കൊള്ളാവു. അപ്പുണ്ടോ രണ്ടു ദിവസം വാവുള്ളാകിയിൽ പിറരുന്നാർക്കു വിഷ്ണീകുഴിയ്ക്കു കൊള്ളാമെങ്കിയും അതന്തു വേണ്ടവതും. ഇന്നു ഉപാകമ്മത്രന്നാലുള്ളായിൽ ചെറിയവന്നു പിറരുന്നാളും പകല്പിന്നാർക്കു രണ്ടും മുന്നാദിവേഴ്സാംന്നാലുള്ളമരാഗി ക്രൂരിത്യാദികളുണ്ടാക്കവേയും വജ്ജിക്കയുംതു അഴകിയും ഉത്കാ-

1. ‘നാളിച്ചിട്ട്’ റ. പാഠം.

പാത്രകവ്യമുകേന്തു ദർശനങ്ങളാലോനിംഭാകിലഭിവസം തൃട്ടണി മുന്നഭിവസം വജ്ഞിക്ക.

അത്രോഹകരണനാതു സബഹവാദ്യാ പ്രത്കുിയാ.

ഈതി. ഉചനിച്ചാൽ നടേത്തെ ഉപാകമ്മം ചെയ്യാൽ അനന്തരനെ വാവു കഴിയും മുഖ്യ കൊള്ളുക. ഇള്ളിയും മോതാരംപുതം. അപ്പോഴോ ഉചനിച്ചാൽ ഉപാകമ്മതിനു ഒൻപെ മുഹമ്മദാരിയുടെ അച്ചുന്താനമതാൻ മരിപ്പു എക്കിൽ ആ ദിക്ഷയിൽ പ്രതാ കൊള്ളുത്തരും എന്നോ നിധ്യയമല്ലാ. അനുപാകമ്മം ചെയ്യാലും ചെയ്യാലും വേണ്ടതു്. ഇവിടെ പക്ഷഭേദങ്ങളില്ലെന്ന്. അവറാലുണ്ടിനന്നാട്ടുട്ട. നടേത്തെ ഉപാകമ്മം ചെയ്യാലുന്നതനെ കൊള്ളുണ്ടെനും മോതാരംപുതം. അപ്പോഴോ അനേകരു ദിക്ഷയുണ്ടാകിയിൽ ദിക്ഷയിലുപാകമ്മം ചെയ്യും വേണ്ടാ. മോതാരം കൊള്ളുകയും വേണ്ടാ. അപ്പോഴോ ഓത്രു തൃടക്കവാനും വശമും അഭീക്ഷയിൽ. അതോ മോതാരം കൊള്ളുന്നുപെ ഓത്രു തൃടക്കവില്ലല്ലാ. അപ്പോൾ രണ്ടാംപുതം തൃടങ്ങി ഓത്രു. പിന്നെ ദിക്ഷ കഴിത്താൽ പിരുവാഡാശാഖാസ്ഥാനിയതാൻ, ശ്രാവണത്തിരതാൻ, ഉപാകമ്മവും ചെയ്യും അനന്തരനെ മോതാരഘും കൊണ്ടുതു അതിനടത്തു മീതെ മാഘത്തിൽ പാതിക്കുന്നുപെ പ്രാഞ്ചത്രും തൃടങ്ങി. അതെ ആവു എന്നോതെ പക്ഷം.

ഈനി മരുവു പക്ഷം. അഷാഖത്തിലുപാകമ്മം ചെയ്യാലുന്നതനെ മോതാരം കൊള്ളുണ്ടെനുമെന്നു മുത്രമില്ല. അനന്തരനെ കൊള്ളുകിലുമാം. അതിനടത്തു ശ്രാവണത്തിൽ പെണ്ണുമാസിനാൽ കൊംക്കിലുമാം. അപ്പോഴോ ഉചനിച്ചാൽ നടേത്തെ ഉപാകമ്മതിനുമുണ്ടെന്നു മുഹമ്മദാരിക്കു ദിക്ഷയുണ്ടാവു അച്ചുന്താൻ അനുമതാൻ മരിച്ചിട്ടും എക്കിൽ അഭീക്ഷയിൽ നദിമുഖം ചെയ്യാതെ പഞ്ചാദിം ചെയ്യപാകമ്മം ചെയ്യാം, പ്രതാ കൊള്ളുത്തരും. പ്രതാ കൊണ്ടുനിയെ ഓത്രു തൃടക്കമില്ല. അപ്പോൾ രണ്ടാംപുതം പുച്ചം തൃടങ്ങി ഓത്രു. പിന്നെപ്പറ്റിരുത്താണെന്നു പുച്ചും അതംകൊണ്ടാൽ ചൊഞ്ചത്രും നാലോത്രുതൃടങ്ങു മാലത്തിൽ പാതികഴിയും മുഖ്യ. അതെന്നാവു എന്ന മരുപ്പുക്കംഡി.

ഈതിശ്ശതു കൊള്ളുണ്ടെവരും എന്നും പ്രമാണത്തരോടു കേട്ട കല്പിച്ചുകൊംക്ക. കേരിപ്പുംനോതുക്കമില്ലായ്ക്കിയിൽ നടേത്തെ

ഉപാകമ്മം ചെയ്യാലന്നതെന്നുഖോതാരം കൊള്ളുക ഇള യീരതു. അദ്ദേഹം അന്നേക്കു ദീക്ഷയുണ്ടാകിലുപാകമ്മവും ചെയ്യുണ്ടാ. അപ്രീക്ഷയിൽ പിന്ന പിററാഡാണ്ടാശാഖത്തിൽത്താൻ ശ്രാവണത്തിൽത്താൻ നടേത്തെ ഉപാകമ്മം ചെയ്യുന്നതെന്ന വാവു കഴിയും മുഖ്യ ഫോതാരവും കൊരുകു എന്ന ചൊല്ലിയ നടേത്തെ പക്ഷിട വേണും കൊരുവാൻ. രണ്ടാമതു ചൊല്ലിയത്തു എന്നാൽ നടേത്തെ ഉപാകമ്മം ചെയ്യാലന്നതെന്ന കൊള്ളുന്നു ഫോതാരം.

യുതം തപത്രൗപനിഷദമുപാത്രത്രാ സമാപ്തവാ.

ഇതി. മിക്കവാറും പതിനാലു വയസ്സു തുടങ്ങിയാൽ ഉപനിഷദങ്കാണ്ട് എണ്ണം. ഉത്തരാധികാരവും ഷുഠിപക്ഷവും ഭാവനക്ഷത്രവും സപാഖ്യായവും ക്രമനാളിപ്പനിഷദങ്കാരക മുഖ്യമാക്കുന്നതു. ഇന്നി ഉപാകമ്മം ചെയ്യാലന്നതെന്ന വാവു കഴിയും മുഖ്യ ഉപനിഷദം കൊള്ളുമാരവുണ്ടാണ്.

ഗോഭാനം ക്രിയതേ കൈമുഖി-
ം പാത്രത്രാ സമാപ്തി
ഗോഭാനം ഫോഡിശേ വഹി-
പ്രജതോന സമാചരതേ.
സവേദി സപ്തബദിശേ വഹി-
ഗോഭാനം വജ്രതേ പ്രിജേജി.

ഇതി. പതിനാറിൽ ഗോഭാനം കൊള്ളുണ്ട്. പതിനേഴിലെല്ലാവർക്കും വജ്രിക്കയും വേണും.

“ഫോഡിശേ വഹി ഗോഭാനം തസ്യ ചെമുളവതു പ്രതി-
പരത രവസാനമു.”

എന്ന ക്ഷയധാരന്മാരുണ്ടും.

എന്നാൽ വയററാണ്ടുകൂടിട്ടു സാവനംകൊണ്ട് പതിനാറു തുടങ്ങിയാൽ ജമകാലത്തിക്കൽനിന്നും തുടങ്ങിപ്പുതിനാറു തികയു വോളും ഗോഭാനം കൊള്ളും. വയററാണ്ടായിട്ടിരുന്നതുരെറുളു പത്തിനും സാവനഭിന്നം കൂട്ടിക്കൊംഞ്ച. ഇന്നി പതിനാറിൽ ഗോഭാനം കൊള്ളുവാൻ ഫോറം വന്നിലായ്ക്കു പതിനേഴിൽ കൊള്ളുകയും എന്ന നിശ്ചയം. പതിനേട്ടു തുടങ്ങിയെ കൊള്ളുവു.

ഇവിടെ കൈഷിതകൻറെ ഗ്രഹണത്തിൽ പതിനാറില്ലോള്ളിൽ പതിനെട്ടിലും കൊള്ളാം എന്നണ്ടു ചൊല്ലിട്ട്. അതിനെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുതു അവസ്ഥക്കുരുക്കൽ ഗോഭാനം കൊള്ളിനു അനുപദായനനെ ഒഴിച്ചുള്ളവർ. തന്റെ തന്റെ ഗ്രഹണത്തിൽ കാണബോധിക്കുന്ന പതിനാറിൽത്തന്നെ ഗോഭാനംകൊള്ളിക്കു മുള്ളു തുട്ട് എന്ന തോനുമന്ത്രേ കൈഷിതകനെ ഒഴിച്ചുള്ളവർക്ക്, കൈഷിതകൻറെ ഗ്രഹണത്തിൽത്തന്നെ ചൊല്ലിട്ടുള്ള പതിനാറില്ലോള്ളിൽ പതിനെട്ടിൽ ഗോഭാനമെന്നോ. മരറായതുകുടെ ഗ്രഹണ തിലുമില്ല. സൃഷ്ടിയാലുമില്ല. എന്നിട്ടാശ്വപദായനം അതാംഗീകരിക്കമാറില്ല. എന്നാൽ യജൂദേഖിക്കുന്ന പതിനാറിൽത്തന്നെ ഗോഭാനം കൊള്ളിക്കുയെതു വേണ്ടവതു്. അതോ ദീക്ഷാദിമേതപുനരജ്ഞാനഭേദങ്ങളും വശമല്ലോള്ളിൽ പതിനെട്ടിൽ ഗോഭാനം കൊടുക്കു. അതാചാരമുണ്ട്.

ഇന്നി ഉത്തരാധാത്തിൽ ദേവനക്ഷത്രം എന്ന ത്രട്ടോട്ടിംഗ്ലോഡോ നടു പ്രത്യേകം കൊള്ളിവാൻ കാലം ചൊല്ലി. അദ്വിവസങ്ങളിലതു ഗോഭാനം കൊള്ളിവാൻ മുച്ചുമാക്കുന്നതു്.

“ഗോഭാനം ക്രിയതേ കൈയ്യിച്ചപാത്രത്രാ സഹാപദി.”

ചിലതണ്ട്യാക്കമ്മം ചെയ്യാലുന്നതെന്ന വാദുകഴിയുമുണ്ടു ഗോഭാനം കൊള്ളിന്നു ആപത്ത്‌പക്ഷമായിട്ടു്. അതാചാരം കാണുണ്ടാക്കാനും. എക്കിലുപാകമ്മത്രന്നാഡു ഗോഭാനം കൊള്ളിന്നു മുവുമല്ല. ദേവനക്ഷത്രാദികളുതു ഗോഭാനത്തിനു വേണ്ടവതു്.

“യജൂദാം തു മുതേ താരാ ദേവാവ്യാ എവ ശോഭനാഃ മുതേഷ്പാല്പദ്പയം ദേഷാമുപാത്രത്രാ സഫോഷ്യതേ.”

എന്ന കാലാചിപിക.

നെവ കാത്രുപാകമ്മതിവസേ ശ്രൂതിയം മുതം ശ്രൂതിയസ്യ ത്രപനല്ലുായം പരിഹരി ച വിവജ്ജയേതു്.

ഇതി. ശ്രൂതിയമുപാകമ്മത്രന്നാഡു കൊള്ളിതു്. മുമ്പിൽ ചൊല്ലിയവണ്ണം ദേവനക്ഷത്രാദികൾക്ക് കൈകെ യോഗം വരുന്നാക്കി ശ്രൂതിയം കൊള്ളാവു. കൊള്ളിന്നതിന്റെ പരറ ദിവസമനല്ലുായമല്ലോതെ ഇരിക്കേണം.

ശ്രൂതിയമുതകാലസ്യ മയ്യു പാംജുമി യദി ബൊധ്യാദ നീയല്ലോനു ച മുതപാത്രോപവണസ്ത് വട്ടി.

ഇതി. ശ്രൂക്കിയം ദിപ്പതു നാളെക്കു കൊള്ളു. പറ്റിരണ്ട് നാളെക്കു കൊള്ളും, അപ്പത് പക്ഷത്തിക്കൽ മുന്നനാളുക്കു കൊള്ളും, എന്ന ചടങ്ങുനമ്പേല്ലിൽ കാണുന്നു. ഇന്നുണ്ടാം പലതു മുന്നനാളുക്കുണ്ടു. പറ്റിണ്ടനാളുക്കു കൊണ്ടിട്ടു കാണിയണ്ട്. ദിപ്പതുനാളുക്കു കൊണ്ടിട്ടു താനോ കണ്ടിട്ടില്ല. ഈനി ശ്രൂക്കിയംകൊള്ളുന്ന ദിവസവും അതിന്റെ പിററിനാളും അഴിയുന്നാളും സപാദ്ധ്യായമായിരിക്കുന്നു എന്നു നിയുയമല്ലോ. അപ്പും മുന്നിവസതേക്കു കൊണ്ട് ശ്രൂക്കി യഞ്ഞിന്റെ ദുന്നാംഡിവസം അഞ്ചുമി വരികിലും പറ്റിണ്ടിവസ തേക്കു കൊണ്ടതിന്റെ ഇടയിൽ അഞ്ചുമിതാൻ വാവുതാൻ വരികിലും എന്നിയെ ഇവ രണ്ടു വരികിലും അ അഞ്ചുമിനാളും അ വാവുനാളും ബൈഡായനീയസ്ഥാനം ചെയ്യുന്നും ഭൂമദാരി. അവൻ അന്നു നോക്കുയും വേണും. അഞ്ചുമിയും വാവുമജ്ജ പ്പോഴേ ബൈഡായനീയസ്ഥാനം ചെയ്യാവുതും.

ഈനി യജൂദേഖികരക്കു പ്രതമഴിവാൻ കാലത്തെച്ചാല്ലുന്ന—

സപാദ്ധ്യാരേ വിമലേ മാസേ പ്രതശാക്ഷാ യജൂദിഡാം
നക്ഷത്രായനപക്ഷാസ്ത്രം ന ചിന്ത്യാ പ്രതമോചനേ.

യജൂദേഖികരക്കു പ്രതം ചിലാചിച്ചകാലം തികഞ്ഞതാൽ മല മാസത്തിൽ എന്നിയെ വരുന്ന സപാദ്ധ്യായത്തിലെഴിവു. സംസ്കർത്ത മംഗളപ്പരിയും സൂട്ടായിമാസവും മധ്യാധിമാസവും ഇവ നാലുമല മാസങ്ങളിലും പ്രതമഴിയരു. ഇവ നാലിലുമെന്നിയെ വരുന്ന സപാദ്ധ്യായത്തിലെഴിയാം. നാളും പക്വവുമയനവും ഇവരെയാനുമെ നിത്യപിക്കേണ്ടു അഴിവാൻ. മലമാസത്തിലുമനല്ലുായത്തിലുമ ദിയരുളും എന്നു ഉള്ളത്.

നെന്നവ ശ്രൂക്കിയഗോഡാനേ മുഹൂറതേ ഒക്ഷിണായനേ.

ശ്രൂക്കിയവും ഗോഡാനവും ഒക്ഷിണായനത്തിലെഴിയുമാറില്ല. അതിൽ ശ്രൂക്കിയം ഒക്ഷിണായനത്തിലെഴിയരു എന്ന നിയുയം. അവശ്യകത്തിക്കൽ ഗോഡാനം ഒക്ഷിണായനത്തിലെഴിയാമോ അ തന്ത്രാ എന്ന് അന്നനു പ്രമാണഭ്രതരോടു കേട്ട ചെയ്തുകൊടുക്ക. കേരളപ്പാനൊക്കുമില്ലായ്ക്കിൽ ഗോഡാനം ഒക്ഷിണായനത്തിലേ ചെയ്യും.

അത്രപൊഴിവസേർച്ചി വിസ്തൃതേ.

ഫോതാരവും ഉപനിഷദവും ഉപാകമ്മംചെയ്യാലുണ്ടതനെ വാദി കഴിയുമെന്നു അഴിക്കാം. ഇങ്ങനെ അചാരം കാണ്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴേ ഫോതാരവും ഉപനിഷദവും മലമാസത്തിലെന്നീ യെ വരുന്ന സ്പായ്യാക്കത്തിലുള്ളിക്കാലുമാം. ഉപാകമ്മം ചെയ്യാലുണ്ന വാദി കഴിയുമെന്നു അഴികിലുമാം. ഗോഭാനം ഉപാകമ്മ ദിവസത്രുന്നാം അഴിയാമോ അതെതാ എന്നുന്നും പ്രമാണാനു രേഖ കേട്ട ക്ലിഥ്രകാരിക. കേൾപ്പും കാഞ്ചകമിസ്റ്റായിൽ തു ക്രിയമുപാകമ്മ ദിവസത്രുന്നാളിയതു്. ഉത്തരാധിനാത്തിൽ ലെ മാസത്തിലെന്നിൽ വരുന്ന സ്പായ്യാക്കത്തിലേ ശ്രൂതിയമഴിഞ്ഞി കുക്കണ്ടിട്ടിള്ള.

യജുവിഭാദുപാകമ്മ ദിവസേ യദു പ്രതം തുതം

തസ്യ മദ്യുദ്ധിമാസസ്തു സംഭവേദ യദി തദു പ്രതം.

അധിമാസം വിനാ കുലേ ചുണ്ണം എവ വിസജ്ജയേത്.

യജുവേദികർഷകു് ഉപാകമ്മത്രുന്നാം കുക്കണ്ടി പ്രതം കാലം ക്രമനാതിനിടയിൽ അധിമാസം വരികിൽ അത്യധിമാസം കുടാതെ കുലം കുടിയേ പ്രതമഴിയാവു.

അഷാശ്വാം പെഞ്ചമാസ്യാം യദു ഗോഭാനാദിതരതു് തുതം പുനരാശാശ്വഞ്ചായാം വിസ്തേരു തദുപ്രതം സദാ.

ഫോതാരമൈക്കിലും ഉപനിഷദമൈക്കിലും അഷാശ്വാസ തതിൽ പെഞ്ചമാസിനാം കൊണ്ടതു് അതിനേറ്റെ പിരീറ വഷ്ടം ഷാശ്വത്തിൽ പെഞ്ചമാസിനാളേ അഴിയാവു. അതിനമുഖ്യ അഴിയതു്. അന്നഴികയുമാം. ഹടയിലധിമാസം വരികിലും വരു യീലും ഇങ്ങനെ തന്നെയാതെ ഹതു്. അതോ ഹടയിലധിമാസം വരുന്നകാലത്രും അഷാശ്വത്തിൽ പെഞ്ചമാസിനാം ത്രട്ടും യാൽ പിരീറയാണേ അഷാശ്വമാ നത്തിൽ പെഞ്ചമാസി നാളേകു് അധിമാസം കുടാതെ പാത്രണ്ട ചാദ്രമാസങ്ങൾ തിക യും എന്നോ നിമ്യതമല്ലോ. എന്നിട്ടു് ഹടയിലധിമാസം വരാതെ കുലഭേദം വെവരിപ്പുമില്ലല്ലോ. ഉപാകമ്മത്രുന്നാം കുക്കണ്ടി നു പ്രതത്തിനു ചാദ്രമഞ്ചേരു കുലം, സാവനമല്ല. ഉപാകമ്മ ത്രുന്നാം കുക്കണ്ടി പ്രതത്തിനിടയിലധിമാസം വരികിൽ മന്ത്ര രഹപത്ര സാവനിവസം തിക്കണ്ടതതുകുക്കണ്ടു് ഒരു സംവഹം

തിക്കണ്ണവായില്ല. അധിമാസംകൂടാതെ പന്ത്രണ്ട് ചാത്രമാസം ഒരു തിക്കണ്ണതെ സംവശം തിക്കവു. ഈനി ഇടയിലധിമാസം വരായ്ക്കിൽ ഉപാകമ്മത്രനാം കൊണ്ടതിനു മുമ്പുനിറവുള്ള സാമ്പാദിവസം തിക്കയുകയും വേണ്ടോ സംവശം മെത്രവാൻ. ആഷാഡ്യുണ്ടനാം ത്രട്ടണിയാൽ ആഷാഡ്യുണ്ടനാലേക്കു സംവശം തിക്കണ്ണതിരിക്കും.

യദി ഗ്രാവണ്ണപുണ്ണായാമുപാകമ്മ തദ്ദീ കൂതം

പ്രതം ചുന്നുചുമ്മാവണ്ണാം പുണ്ണായാം വിസ്തൃജത് സദാ.

ഈനി ഗ്രാവണ്ണമാസത്തിൽ പെഞ്ചാമാസി നാളു തേ ഉപാക മം ചെയ്യാൻ ഭോഗം വന്നു. അന്നു മോതാരംതാൻ ഉപനിഷദം താൻ കൊണ്ട് എന്നംവരികിൽ അതു പിരീവാണേം ഗ്രാവണ്ണമാസത്തിൽ പെഞ്ചാമാസിനാളു അഴിയാവു. അതിനുമുഖ്യ അഴിയത്രു്. അന്നാഴികയുമാം ഇടയിലും അധിമാസം വരികി മും വരായ്ക്കിലും ഇംഗ്ലീഷനെതന്നുംതേ ഇതു്. അപ്പുാദ്ധ്യാ ഗ്രാവണ്ണപുണ്ണമാസിനാളുപാകമ്മ ചെയ്യു് അന്നതന്നെന്ന മോതാരംതാൻ ഉപനിഷദംതാൻ കൊള്ളുതുംചെയ്യു എന്നിരിക്കു്. പിന്നെ പിരീവം വാണിജ്യാശ്വപുണ്ണനാം ആവു ഉപാകമ്മ ചെയ്യുതു് എങ്കിൽ അന്നു് ആ പ്രതമഴിയത്രു്. അതിനുമുഖ്യ അഴിയത്രു്. എന്നാൽ ഉപാകമ്മത്രനാംകൊണ്ട് പ്രതം പിരീവാണേംപാകമ്മത്രനാം ഇഴിയാം എന്നല്ല ഗ്രഹിക്കേണ്ട്. ആഷാഡ്യുണ്ടനാംകൊണ്ടു പിരീവാണേം ആഷാഡ്യുണ്ടനാളുംഇരാം. ഗ്രാവണ്ണപുണ്ണനാംകൊണ്ടു പിരീവാണേം ഗ്രാവണ്ണപുണ്ണനാളുംഇരാം. ഇന്നു പ്രതാശാലൈല്ലാംതന്നെ കാലംകൂടി യാഘണ്ണേ അഴികെ അഴകിയു. ശ്രൂതിയമെഴുത്തുള്ളവ കാലം കുടിയുരു പിരീവാണുള്ളമഴിയാം. അതിന്റെ പിരീവാണുള്ള മഴിയാം എന്നില്ല, പിന്നെ ആവോളം വൈക്കാതെ അഴിയണമെന്നേ ഉള്ളു. അതല്ല ശ്രൂതിയത്തിനു കാലംകൂടിയ നാട് അഴിയേണം. മുപ്പത്രനാലേക്കു കൊള്ളുകിൽ മുപ്പത്രതന്നുംനാലു ചിരേണം. പന്ത്രണ്ടനാലേക്കു കൊള്ളുകിൽ പതിമൂന്നാംദിവസം അഴിയേണം. മുന്നനാളുകു കൊള്ളുകിൽ നാലുംദിവസം അഴിയേണം. ഇംഗ്ലീഷനു ത്രുമുണ്ട് ശ്രൂതിയത്തിനു്. ശ്രൂതിയത്തിനു പിരീവാണുള്ളും അഴിയുന്നാളും മുഴങ്ങിയതു കൊണ്ടിള്ളേണ്ടുണ്ടാ.

മുഖ്യമീട്ടോത്തിപ്പാത്ത ദിവസം പ്രത്യക്ഷഭൗമം കൊടിവില്ല. ഈ ക്രിയഭാഗിച്ചിള്ളു പ്രത്യക്ഷഭൗമം കാഴികയുമരുതു മുഖ്യമീട്ടോ ത്തിപ്പാത്ത ദിവസം.

യല്ലപാകമ്മദിവസേ ഗോഭാനം ക്രിയതേ പ്രതം
തസ്യ കാലസ്തു ഷണ്മാസം എവ ഹിത്രാധിമാസകം.

ഉപാകമ്മത്രനാളാവു ദാഡാനം കൊടിവത്തെക്കിൽ അതു് ആരുമാസത്തേക്കു കൊള്ളുമാറെതു സാമാന്യം കാണാൻ. എന്നാൽ ഉപാകമ്മത്രനാൾ ഗോഭാനം കൊള്ളുകിൽ അധി മാസങ്കുടാതെ ആരു ചാലുമാസം തികയേണം. ഗോഭാനം ഒരു ശേഷക്കു കൊള്ളുമാറില്ല. ആരുഭാസത്തേക്കു കൊള്ളും. നാലുമാസ തേതക്കും കൊള്ളും. അരുപതുനാളുക്കും കൊള്ളും. ആരുപദ്ധിയി യായിട്ട് മുപ്പുത്രിവസം കൊണ്ടു കാണുമ്പെട്ട്. അതിൽ കുറെ പ റയാല്ലു. പനിരിഞ്ഞനാളുക്കും പറയേണ്ടാലും. ഇനി മോതാരവും ഉപനിഷദവും ഒരുശേഷകു കൊള്ളുമാറേ ഉള്ള. ഇനി ഗോഭാന ഉപാകമ്മത്രനാൾ കൊള്ളുകിൽ മുപ്പുത്രിവ സത്തേക്കുതാൻ അരുപതുബിവസത്തേക്കുതാൻ നാലുമാസത്തേ ശൈത്യൻ ചൊള്ളും മോ അതേതോ എന്ന് അന്നനു പ്രമാണത്രഭരാട കേടു കല്പിച്ചു കൊംക്ക. കേരംപുരാതനായകമില്ലായ്ക്കിൽ ഗോഭാനമുപാകമ്മത്ര നാൾ കൊള്ളുന്നതു് ആരുമാസങ്ങളുക്കു കൊള്ളുകേ വേണ്ടു. അതു് ആരു ചാലുമാസമായും സാവനമല്ല. അപ്പോഴും അതിനി നിടയിലധിമാസം വരിക്കിൽ ആരുധിമാസങ്കുടാതെ ആരു ചാലുമാസം തിക്കണ്ണതെ അതുചിയാവു തും.

ചെണ്ണമാസ്യാമുപാത്രത്രം സഹാരപ്പും പ്രതം മു യതു്
തസ്യ കാലമ്പാലു എവ വിചിത്രതോ നമ്മി സാവന്യം.
തിമിപ്രാധാന്യത്രോ യല്ലി ക്രിയതേ തന്നു കമ്മണ്ണഃ
കാലസ്യ ചാലുതാ യസ്തുതു് തസ്യുതു് സാവനതാതു ന.

ചെണ്ണമാസിനാളുപാകമ്മം ചെയ്യു നടു കൊള്ളുന പ്രതം ധാതാനു് അതിനു കാലം ചാലുമായും വിധിച്ചതു്, സാ വനമല്ല. അതേതോ പക്കാതനനു പ്രധാനമായിട്ട് ധാതാരു കമ്മം ചെയ്യുന്നതു് അതിനു കാലം ചാലുമായും എന്ന ന്യായം കൊണ്ട് പ്രസിദ്ധമല്ലോ. എന്നാലുപാകമ്മത്രനാൾ ചെണ്ണമാസിനേരത്രു കൊള്ളുന പ്രതത്തിനു സാവനമല്ല കാലം എന്ന നിശ്ചയം.

അന്നുത്തോപാക്തതിഭിന്നാൽ കൂത്തപ്പു പ്രതകമ്മണഃ
കൂലഃ സാവന ഒരുവേങ്കതി കാലവൃത്തത്തിലെ തു
അധിമാസോ നേനവ ചിന്തോ ദിനജ്ഞതിതയാ മിഥഃ.

ഉപാകമ്മത്തുനാളുനിയെ കൊള്ളിന പ്രത്തിനി ക്രാം
സാവനമണ്ഡതു വിധിച്ചടക്കണതു, ചാദ്രമണ്ഡി.

“സാവനസ്സമതാ കാലോ പ്രത്തിമന്തപസവേ”
എന്നു,
“ബോദ്ധരോ വാ സാവനോ വാബ്ലൈഡുംഡു സാവനോ
എന്നു,
“ബോദ്ധനാഡു പ്രതേ ച സാവനകം.”
[പ്രതേ.]

എന്നു ഇത്രും ടാലേടത്തുമണ്ഡ പ്രത്തിനി സാവനമണ്ഡ കാല
മെന്നു ചൊല്ലിട്ടു്. ഉപാകമ്മത്തുനാഡു പെശ്ചന്മാസിനെന്നു
പ്രധാനമായിട്ടു കൊള്ളിന. അതിനുകാലം ചാദ്രമണ്ഡതു എന്നോ
നൂറ്റും, എന്നവനുകൂട്ടുമണ്ഡി. അഭ്യന്തരംമൊരു നൂറ്റിലിപ്പിലിപ്പിലി
ഉപാകമ്മത്തുനാളുനിയെ കൊള്ളിനതിനു കാലം ചാദ്രമെ
മാർക്ക. പ്രത്തിനി സാമാന്യുന സാവനു കാഞ്ഞേനു പലേടത്തും
ചൊല്ലിട്ടുമണ്ടു്. എന്നാലുടാകമ്മത്തുനാളുനിയെ കൊള്ളിന
പ്രത്തിനി സാവനമണ്ഡതു കാലം ഉപാകമ്മത്തുനാളുനിയെ
കൊണ്ടു പ്രതം കാലംകൂടുന്നതിനിട്ടിലധിമാസം വരികിൽ ആ
ധിമാസം കഴിക്കേണ്ടു. അതു കാലംകൂടുവാൻ അതോ സാവ
നവമധിമാസവും തങ്ങളിൽ ജാതി രണ്ടുംഡു എന്നിട്ടു്. എന്നു
ഉപാകമ്മത്തുനാളുനിയെ ദേവനക്ഷത്രത്തുനാഡുകൊണ്ടു പ്രതം
ഹരാണേംകു കൊണ്ടു ചുക്കിൽ മുന്നുറാറപരതാന്നാംഭിവസമഴി
യാം. അന്നാധമാസങ്ങതക്കു കൊണ്ടു തുറവണ്ണപരതാന്നാം
ഭിവസമഴിയാം. അന്നു നാലുമാശത്രക്കു കൊണ്ടു തുറവി
പരതാന്നാംഭിവസമഴിയാം. അഭ്യന്തരിന്നു ഇടയിലധിമാസം
വരികിലും വരായ്ക്കിലും ഇവണ്ണമാമിവ. പ്രതം ചീലാവിച്ചപ്പോഴു
ചൊല്ലിയകാലം സാവനുകൊണ്ടു തിക്കേംവേണ്ടു. ചിന്നെ
മലമാസത്തിലെനിയെ വരുന്ന സപ്തായ്യായത്തിലുമഴിയാം. അതു
അവുത്തും. ഇവിടെ ചിലാശണ്ടിതീവണ്ണമണ്ഡി എന്ന പറയുന്നു.
ഉപാകമ്മത്തുനാളുനിയെ ദേവനക്ഷത്രാഭികളിൽ കൊണ്ടു പ്രതം

അംഗങ്ങൾക്കിലയിമാസം വരികിൽ അതു കാലംആട്ടവാൻ ചേല്പാ വിച്ഛികാലം കുടാതെ മുപ്പുത്തിവസം ക്രമിയേ കാലർ തിക്കവു എന്നവർ പറയുന്നു. അതോ അന്യപരമ്പരയത്താണ്. ഏ ക്കിലുമ്പാകമ്മത്തുനാളിനിയേ ദേവനക്ഷത്രാദികളിൽ കൊണ്ട് പ്രത്തിനി മദ്യേ അധിമാസം വരികിൽ മുപ്പുത്തിവസംകുടാ എന്നു കഴിയണമോ വേണ്ടതെന്നു കാലംആട്ടവാൻ എന്ന് അന്നനു പ്രമാണാത്തരാട്ട കേട്ട കല്പിച്ചുകൊടുക്ക. കേരളപ്പാനോടു കമില്ലായ്ക്കിൽ അധിമാസം കഴിയേണ്ടു. സാവന്തിവസംകുടാ ചേലാവിച്ചുവിധി കഴിക്കേണ്ടു.

ഈനി പ്രത്യേകിന്ത്യാട്ടനു തന്നെ മയിർക്കളുകില്ലാം. പിന്നെ നല്ലാൽ ദിവസത്തുനാളിലുകില്ലാം. ഈനി ഗോഭാന തനിന്ന് അച്ചിയുന്നാം മരിക്കു മരിക്കണും. എന്നാൽ ഫ്രാഞ്ചന തനിന്ന് അച്ചിന്തിവസംതന്നു മയിർ കളയുമാറ്റു ആചാരം. ഈനി ഗോഭാനംകൊണ്ടിരിക്കുന്നനാം ബ്രഹ്മചാരിക്ക് അംഗുഠി താൻ അമ്മതാൻ മരിച്ച ദീക്ഷയുണ്ടാക്കിയും പ്രതാചിവാൻ കാപമായാൽ അന്നതേതെ ബലി കഴിഞ്ഞാൽ ഗോഭാനമഴിഞ്ഞതു മത്രം ചൊല്ലി മരിച്ചരിച്ചാൽ രേഷം മയിർ കളയുന്നതു്. മയിർ മരിച്ചാൽ കളിച്ചുകൊഡാക്കേണ്ടു. ഇവണ്ണംചെയ്യുതു കൊണ്ടു ദീക്ഷയ്ക്കും ബാധ വന്നില്ല. ഗോഭാനമെന്നിൽ ഉള്ള പ്രതാകാണണിരിക്കുന്നനാം ദീക്ഷയുണ്ടാക്കിയും പ്രതം കാലം ആട്ടിയാൽ നല്ലാൽദിവസം ബലികഴിഞ്ഞാൽ പ്രതമഴിച്ചാം. മയിർക്കളുണ്ടാ ദീക്ഷ കഴിഞ്ഞെതെ അരുതും.

“പ്രതിവേദം ബ്രഹ്മചർത്തും പ്രാദശാഖ്യാനി പഞ്ച വാ ഗ്രമണാനികമിത്രേകേ കേശാന്തത്തെയുവ ഷാഡ്യശേ.”

ഈതു ധാരണവച്ചും.

“കേക്കാനാവ്യുമ്പു സംസ്കാരസ്സുപ്പക്ഷേഷ്യ ഷാഡ്യശേ എവാബേദു കര്ത്തവ്യഃ.”

ഈതു വിശ്വദ്രുത്യം.

“അമ സാംവസരിക്കാണി തീണാ | മോതുണ്ണാമുപനിഷദാം ശ്രൂതിയാണാമിതി. അമ ശ്രൂതിയംണാം മാംലാജ്യാഹജാ-ഡാത് പുപ്പക്ഷേഷ്യ ശ്രീയേത. അമ ഗോഭാനപ്രതം,”

ഈതു ബാധുലക്ഷ്മാഹം.

“ഖോധശ്രേ ഗോഭാനകരണം”

“തത് കേശാന്തകരണമിത്രാചക്ഷതേ”

ഈ സാമവേദിയിട മഹ്യം.

“എതേന ഗോഭാനം ഖോധശ്രേ വഹേ”

എന്നാശപലായനമഹ്യം.

“ഖോധശ്രേ വഹേ ഗോഭാനം. തസ്യ ചെശളവത്
പ്രതിപത്തിരവസാനമ്പു”

എന്ന ബൈദ്യായനമഹ്യം.

എന്നാൽ ഗോഭാനം പതിനാറിൽത്തന്നെയത്രവേണ്ടി.
പതിനേഴ്തിൽ ആക്ഷം ഗോഭാനമതതു്. ഇന്നല്ലാമാശപലായന
നാൾ പതർനായിൽത്തന്നെ തു ഗോഭാനമതതു്. പതിനേ
ഴിലാക്ഷമാറില്ല. പതിനാറിൽ അക്ഷം താൻ അമതാൾ മരിച്ച
ശീക്ഷയിണ്ടാകിൽ ആ ശീക്ഷ വിട്ടിട്ടു് പതിനാറിൽത്തന്നെ ഗോഭാ
നം ചെയ്യുമാറാക്കും. പിരീന്നാർത്ഥങ്ങൾ ശീക്ഷ ശേഷംചെയ്യു
ക്കുട്ടക്കയുവേണ്ടം. പണ്ട് ദില്ലിതു ഉമ്മ പരമേശപരവട്ടം
രിക്ഷ പതിനാറവയ്ക്കും തന്നെ അക്ഷം നടവേട അമു
മരിച്ച ശീക്ഷയിണ്ടായി. ആ ശീക്ഷയിടയിൽ വിച്ചവാൾ മടിച്ചു്
പതിനേട്ടിലഭരു ഗോഭാനം ചെയ്യു. വട്ടേരി ആശപലായനം
താൻം.

“മാതൃത്പരമാജ്ഞാനിരണ്ടവേട്ടാൽ
പൊതുവാരം പിതൃസ്ത്വംണണ്ട്.

എന്നിട്ട് സംവസ്തരശീക്ഷവേണ്ടം

ഒക്ഷിപ്പതിനായിരവംക്ക നോ ചേത്.”

ഈതിനു തക്കവാഴു് അനു വട്ടേരിക്കു് ഗോഭാനം ചെയ്യു.

ഈനി യജ്ഞവേദികളെ ശ്രിച്ഛിജ്ഞവക്ക് പ്രത്തിനിന കാല
തന്ത്രചാല്പനം—

എവം യജ്ഞവിഭാഗക്കം തിരുന്നുച്ചാമ്പോച്ചുതേ.

ഇവയ്ക്കും യജ്ഞവേദികളംക്ക് പ്രതാംകാളിച്ചവാനമഴിവാനം
കാലം ചൊല്ലിതായി.

ഈനി യജ്ഞവേദികളെ ശ്രിച്ഛിജ്ഞവക്കുചൊല്ലുന്ന—

സ്പാദ്യായേ ചെറളവത്ക്കേം പ്രതഗോഭാനകമ്മണ്ണാം.

அவர்கள் ஸ்தால்பாய்த்தின்ற செயல்தின்ற பொழுதுவோ வென்று பொழுதுவேள்ள முதலகைகளுடைய வாஸம் கோபானத்தினம்.

கோபானம் ஷாய்யே வண்டி முயன்றே நமாவரேத்.

கோபானம் பதினாறித்தன்ன செய்யுத்து எட்டியாக்கு வெள்ளுவது^८. பதினெட்டிலுக்குள்ளத்துறையும் கஷ்யபக்ஷி திக்கலே அதுவு. எடுதானமொன் காலமானங்கூளு பதினாறாண்டுத்தன்னி ஒதிசு கோபானம் செய்யுமத்து^९. ஹது யஜுவேபிக்ரங்கங் மரங் ஒதுவக்கு ஹுக்குனையுதே ஸ்ரீயம்.

ஷாய்யாஸூத்தப்பனியமாடு கோபானம் தபாஶபாயத்தை பூவ்மபூஶபனியுமாது^{१०} குதிதே கில நாடாதெலி.^{११}

கூஷிதக்கைன்ற முஹுத்திலே பதினாறில்லூண்டு பதினெட்டிலுமான கோபானம் எடுஞ் செஷ்டிக்குத்து, மரங்கானிலுமிலு. எடுநிடு^{१२} பதினெட்டிலுமான எடுஞ் செஷ்டியதாபூயத்தை அங்கு ஸிக்ரிக்கமாரிலு. மரங்குதுவர் அதாவதறுக்குத்தின்ற அங்கிக்கைன. அதுபூயத்தை பதினாறித்தன்ன கோபானம் ஹுண்டுத்து. அங்குனையுதே அதுசாரமாக்குந்தது. கோபானம் தினாமுத்து கொதேத்துநெடு உபநியுத்துதை அதுபூயத்தை வறுக்குத்தின்ற கோபானம் காஷின்திடு கொதேத்துமாடுநெடு^{१३}. ஹனி மரங்குமுடை கூடுதலுமையை எடுஞ்சுமரித்திடு. அதை லூபாவப்பூயைத்தகவொருவரோடு கேட்டுகொடுக். எடுஞ்சாலாவறு குத்திக்கலும் வாஸிசுபுகாவும் பதினாறித்தன்ன கோபானம் செய்யுமாருதே அதுசார. அதுபூயத்தை கோபானம் பதினாறித்தன்ன வேள்ள. எடுநிடு மரங்குதுவராகு அதுவறுக்குத்தின்ற குமங் பக்கமாரிலு. அதுவறுக்குத்தின்ற கோபானம் பதினெட்டிலுமுத்துதையூ ஹபுஸ்தூ எடுநிடு^{१४}.

கோபானம் ஷாய்யாஸூது ஜமதோ ரத்தோ/பி வா ஸாவங்கா இவு ஹதுபுரஸ்தூரோ/பி ஹற்றதே.

கோபானத்தின பதினாற் ஜமகாலம் முதல்தன்னியும் காளை, வயராளு குட்டிக்கு காளை. ஹுக்குரிவுடுபுத்திமுன் நா வகுவிவாஸம் குட்டிக்கொடுக் வயராளாயிடு^{१५}. ஹுவ ரளை வெள்ளகூளு காள்கால் ஸாவங்கத்தை பதினாறால் இவுமா

കനു, ഇനി ജമകാലം തുടങ്ങി സെഡരംകോൺ പതിനാറു തിക്ക
വോളം കൊള്ളി നു താരം. അതിന്റെ അററത്തിക്കൽ ഒരു
വൈദികസ്ഥിതാം. അതു സെഡരംതാൻ അടക്കപ്പറന്നാൽ
താൻ ഇവ രണ്ടാബ്ദാശക്കാണ്ട് പതിനാറുതിക്കണ്ടു, മററതു
കൊണ്ട് പതിനാറുതിക്കണ്ടതുമില്ല എന്ന വരുന്ന പഴതിൽ
ഗോഭാനമാം അങ്ങതോ എന്ന് അന്നനു പ്രമാണഭൂതർ പല
രോടു കേട്ടാൽ അവക്ക് നിരക്കിലേ അസ്ത്രാധികിൽ കൊള്ളി സ്ത്രീ.
ഇനി നാക്ഷത്രംകോൺ പതിനാറു തുടങ്ങു വയറാണ്ടക്രൂട്ടിക്കൊ
ള്ളിയെന്നാൽ ഗോഭാനാ കൊള്ളി മോഹെന്നു പലരോടു കേൾ
ക്കണമാവണ്ണുക്കത്തിക്കൽ. കേരംപ്പാനോതക്കെമില്ലായ്ക്കിൽ വയ
റാണ്ടക്രൂട്ടിക്കണ്ണാൽ സാവനംകോണ്ടു പതിനാറു തുടങ്ങിയേ
ഗോഭാനം വേണ്ടു.

“എന്തേന ഗോഭാനം ഷോഡി വരേ?”

എന്നാശപലായനമുണ്ടോ.

അത്രപൊയന്തേരാഭാഗേ പരേംഗി മുതകമ്മണി
ഗോഭാനകമ്മരേഷത്താന്നനമ്പ്പായാദിവജിനം.

ആച്ചപലായനം ഗോഭാനം ചെയ്യാൽ പിരരുന്ന പ്രതം
കൊഞ്ചവാൻ അനഘ്രാഹം തുടങ്ങിയുള്ളവ നേരുമേ വജ്ജിക്കേണ്ണാ,
ഗോഭാനത്തിന്റെ ശേഷമത്ര അതു് എന്നിട്ട്.

“ഷോഡി ശാഖ്യപ്പു നിയമോ ഗോഭാനപ്പു മു താന്തരേ
അന്നുശ്രദ്ധിവദസ്യ ശേഷകരണേ കാലോ യി നാലോച്ചുതേ.”

എന്നാചാരഭീപിക.

“ഗോഭാനേപ്പുചന്നിതിഭ്യു വിഹിതം വരേഷ് ത്രിം ഷോഡി ശേഷ
അന്നുശ്രദ്ധിവദസ്യ ശേഷകരണേ കാലോ യി നാലോച്ചുതേ.”

എന്ന ഇല്ലത്തപദവി.

“ഗോഭാനാ വലു ഷോഡി ശാഖ്യവിഹിതം ശേഷ നു കാലസ്ഥിതിഃ.”

എന്ന രണ്ടാംമുള്ളത്തപദവി.

എന്നാൽ ആച്ചപലായനാർഗ്ഗ ഗോഭാനത്തിന്റെ പിരരു
ന്നാശേ മുതകത്തിനു് അനഘ്രാഹവും മരുമൊന്നം വജ്ജിക്കേണ്ണാ

അന്തുതിംഗം തുടങ്ങിയാൽ ചാളുതേക്കെന്നതുതുണ്ട്. ആചന്ദ്
പാക്ഷമായിട്ട് ഇങ്ങനെ ആചാരം കാണിച്ചുണ്ട്.

“പാലാഡിം സമിയമാജ്ഞാക്കപ്പോ
മധ്യസ്ഥിനേ, ഭ്രാദ്യാതി.”

“തത് പരസ്യാദംവ്യാവ്യാതം.”

എന്ന ബെണ്യായന്നുഹ്യം.

എന്നാൽ ചാണ്ടചമത ഇടവാൻ അധികമ്മധ്യതിംഗത്തു
കയ്ക്കുന്നേ വേണും എന്ന കൂത്രുചുണ്ട്. ചാളുതേപ്പാനു കൂ
തുമാല്പുന്നതു ഖരിക്കുന്നു. എകിലും അധികമ്മധ്യതിംഗത്തി
കയ്ക്കാൻ ചാണ്ടചമത ഇടവുതുംചെയ്യിട്ട് അന്തുതിംഗം തുടങ്ങി
യാൽ ചാളുതേക്കാമോ അരുതോ എന്ന അന്നനു പ്രമാണാന്ത
രോട് കേട്ടിട്ടുവേണും ചെയ്യാൻ. അതോ കേൾപ്പാനൊക്കെ
മില്ലായ്ക്കിൽ ആവലുകമന്നവരികിൽ അധികമ്മധ്യതിംഗത്തിക്കയ്ക്ക
ചാണ്ടചമത ഇടായി അന്തുതിംഗം തുടങ്ങിട്ട് ചാളുതേക്കാം.

സിംഹരാശിത്തുജപിംഗിർഗ്ഗഹ്യതേ സ്ഥാനകമ്മണി.

യജ്ഞവേദവികർക്ക് ചാമത്തത്തിനു ചിങ്ങം കൊള്ളാം. അ
പ്രൂഫോ മീനംതുടങ്ങി തുലാംകൃഷ്ണവോളിമുള്ള റാറിക്കല്ലാനുമേ
പജ്ഞിക്കേണ്ണാ. വുദ്ധികാദിനാലും പജ്ഞിക്കേണ്ണം.

നവമേ വികജാഃ പാപാഃ ഗ്രഹ്യനേ മധ്യമാപദി
അന്ത്യാപദി കജോ ധമേ ഗ്രഹ്യതേ നിയന്തേ തമാ.

ബൈതാമടത്തു പാപികർ നാലരെയും പജ്ഞിക്ക മുവുമാക്ക
ന്നതും. മധ്യമാപത്തികയ്ക്ക് ചോര്യാതനു പജ്ഞിക്കുന്നതുവരെ.
ബൈതാമടത്താദിത്രുനേയും ശനിയേയും രാഹ്യവിനേയും കൊള്ളി
ന്നതും, ഇനി അന്ത്യാപത്തിക്കച്ചാക്കിമത്തിലുമെബതാമടത്തും ചേം
രുചു പജ്ഞിക്കുന്നതുവല്ലതാണു.

പ്രതിപച്ചാമ ഷജ്ജ്യരാഃ പ്രാക്ക് തുജ്ജപക്ഷയു ഗ്രഹ്യതേ.

പുവ്പക്ഷത്തിൽ പ്രതിപാതത്തിന്റെ അന്ത്യാല്പവും അപ
രപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപാദം മുഴുവനും അപരപക്ഷത്തിൽ പഞ്ചമി
ക്കഴിവോളിവുംകൂടിക്കൊള്ളണം.

മധ്യമോ മദ്വാരോഗ്രതു കജവാരോ ന ഗ്രഹ്യതേ.

ശനിയാഴ്തു മധ്യമമായിട്ട് കൊള്ളേണ്ടുണ്ട്. ചൊല്ലാഴ്തു പെത്ര മന്ത്രം കൊള്ളേണ്ടുണ്ട്. ചെങ്ങന്നുർബിക്കിൽനിന്നും ചൊല്ലാഴ്തു അതുവശ്യമാക്കുന്നതിനും കൊള്ളേണ്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ചാമരത്തിനും ചൊല്ലാഴ്തു കൊള്ളേണ്ടുണ്ട്. മറേറവ അതാഴ്തു യും കൊള്ളേണ്ടും.

ഭഗവത്തിന്റെപ്പാശാഖ സ്ഥാനം ശ്രദ്ധ ഉജ്ജവലിം.

ഭഗവതിനുമുന്നം ചിത്ര ഇവ മുന്നം. **ശ്രദ്ധം** ഏനും വിശ്വാവം. പ്രശ്നമെന്നും ചൂഡാം. അജനമെന്നും രേഖിണി. ഇവ അരു നാളുകളിലും കൊള്ളേണ്ടും യജുവേദികൾക്കും ചാമരത്തിനും. ഇവ അരു മുഖ്യമാണെന്നും ഇതുവരെ ഇതുവരെ അജനമുള്ളും വജ്ജിക്കേണ്ടും.

സന്ദേഹപുനിലോഹം വാചല്ലാചി യജുവിംഗം

എക്കുന്നിനേവ രാശേര പെത്ര കത്തവും സ്ഥാനകമ്മണി.

യജുവേദികൾക്കും അതുപരുപ്പാക്ഷിത്തികളും ചാര്യത്തേയ്ക്കു യും ചാണകചമത ഇടക്കയും ഒരു രാശിക്കൊണ്ടുതന്നെ വേണും എന്നും തൃത്യമുണ്ട്. അതോടു ഒരു രണ്ട് രാശിയുണ്ടുക്കുമ്പോഴുള്ളുകൊള്ളായിട്ട് എക്കിൽ നടേതെ രാശിക്കൊണ്ടു ചാണകചമത ഇട്ട് പി നടേതെ രാശിക്കൊണ്ടു ചാര്യത്തേപ്പും അനു ചെയ്യുന്നതും. ചാണക ചമതലുടെ രാശി കഴിയുമുണ്ടെങ്കിൽ ചാര്യത്തേയ്ക്കു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതും. ഇങ്ങൻ നെയ്യു അച്ചാരം. യജുവേദികളുടെ ചാമരത്തിനും വിശ്വാശാഖയും മുഖ്യമാണെന്നും ചൊല്ലാം ചെളിത്തിനും ചോഴ്യത്തും പോലേക്കാംകും.

ഈനി അത്യവുഡയന്നും വിശ്വാശാഖയും—

അതുപലായനവില്ലാണും മിത്രം പ്രതിപത്രു തമാ

ഷഷ്ഠി പ്രാം പ്രാക്കു തൃഷ്ണപ്രക്ഷയു മാവാരം മഹ്മദേ.

അതുപലായനനും അനിശ്ചയുടെക്കൊള്ളേണ്ടും. അംഗീക്രോഡോ ചോദനും കൊള്ളേണ്ടും മുന്നും ചൊല്ലാണുപലായനനും ചാമരത്തിനും. മറേറവ പതിനൊന്നും വജ്ജിക്കേണ്ടും. ശ്രദ്ധപ്രതിപദാന്താല്ലവും തൃഷ്ണപ്രതിപദം മുഴുവൻം അടം പരക്ഷിത്തിൽ പാശമി കഴിവോളവുംകുടിക്കൊള്ളേണ്ടും. ശനിയാഴ്തു യും കൊള്ളേണ്ടും. ചൊല്ലാഴ്തു യും വജ്ജിക്കേണ്ടും. മറേറ അതുപ്പുകളിലും കൊള്ളേണ്ടും.

മധ്യമോ നവമേ മരോ നിശ്ചയ രാഹ്ലിവാകരെ
വിചത്തും ഗ്രഹ്യതെ സിരംഗസ്സുവർമ്മന്മാചന് ചെള്ളുവത്.

ബന്ധതാമടത്തു പാപാക്കളില്ലായും ഉത്തമമാക്കണ. അവിടെ
മധ്യമമായിട്ട് കൊള്ളുന്ന ശനിയെ. ആദിത്രണേയും രാഹ്ലി
നേയും ആവശ്യകത്തിങ്കൽ അധികമായിട്ടുകൊള്ളുന്ന. ആപത്ത്-
പക്ഷമാണിട്ട് ചിങ്ങം. 1ആഗ്രഹാധനം ചാറ്റുതേക്കുന്ന ദിവസം
തുടങ്ങി മരറല്ലാം ചെള്ളുപ്പോഴു കണ്ണുകുറഞ്ഞു.

എക്സ്പ്രസ്സ് രാശേം തു വപനം രന്ധരേപനം.

ആഗ്രഹാധനം ചാറ്റുതേയ്ക്കുന്ന രാശിതുടങ്ങിയ മയിൽ
മരിക്കാവു എന്ന കൂതുമാനി ചാമത്തത്തിന്.

ഇന്നി കൈനുകീതകനു വിവരങ്ങൾ ചൊല്ലുന്ന—

കൈഷിതകാനാം സ്ഥാനം തു ഷോഡശേരിജ്ഞാദശേരിപി വാ
വഷ്ഠം സപ്തഭരം വജ്രാമനയ്യാചന്തുമെമെവ വ.

കൈഷിതനാക്ക് പതിനാറിൽ ചാമത്തം ചെയ്യുണ്ട്. അ
നു ഷോഗം വരായ്ക്കിൽ പതിനെട്ടിലുമാംതാനം. പതാനേഴ്വാണിൽ
ചാമത്തം ചെയ്യുണ്ട്. കൈഷിതകന്ന് അന്നയ്യായവും വജ്ജിക്കു
ണം. അപരപക്ഷം മുഴുവനും വജ്ജിക്കുണം.

അരാത്രേകേ ഷോഡശാഖുന്നു സെഫറേണാപ്പുവല്ലുതെ
കൈഷിതകാനാം സ്ഥാനേ ച സപ്തമന്മാതു് തു ചെള്ളുവത്.

കൈഷിതകനു ചാമത്തത്തിനു സെഫരംകൊണ്ട് പതിനാറു
താക്കവോളും കൊള്ളുന്നതു. ഇന്നി കൈഷിതകനു ചാമത്തത്തിനു
ഇത്തല്ലാത്തതെന്നുവേ ചെള്ളുതാണിൻ്റെ ചൊഴുതുപോലെ കണ്ണു
കൊടുക്ക.

ഇന്നി സാമവേദികരു വിശ്വേഷങ്ങളിൽത്താണുന്ന—

ഹരിസ്ത്രിനായ്മമെന്തുജാം സ്ഥാനേ ഷട്ട് സ്വാമവേദിനാം

ഷഷ്പ്രാം പ്രാക്ക് തൃഷ്ണപാക്ഷായു ശസ്ത്രാ അന്നുത്തു ചെള്ളുവത്.

മരി എന്ന തിങ്കവോണം. ഇട്ടുവയനു മകയിരം. ഇന്നുവെ
ന്നുണ്ടം. ആത്തുവയനു പുരം. ചെമതുവെന്നിഴം. അംജവയനു
ദോഹിണി ഇവ ആരുനാളുകളും കൊള്ളും സാമവേദിക്കു ചാമ
തത്തത്തിനു. മരേവ ഇത്തപ്പതെന്നാനു നാളുകളും വജ്ജിക്കുണം.

1. 'കൊള്ളുന്ന, കാംഡകംണ്ട് കാണ്ണില്ലും ഇന്നി മരറല്ലാം' ക. വ. പാം.

അപരപക്ഷത്തിൽ പണ്ഡിതനാം കുമാർ കുമാർ മരി മരു സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ പൊതുപ്രോഗ്രാമിലെ കണ്ടകൊട്ടക എന്നാൽ എല്ലാക്ക് ദുരന്തരാധനയിലെ കുമാർ യു. ചാമത്തത്തിനു ശ ഡേഷണലൈ വജ്ജിക്കേണം. മകരന്തായർ പുറനാൽത്തടങ്കി ടു മിച്ചന്തായർ കുമാർ കുമാർ കുമാർ. കക്കടക്കന്തായർ പുറനാൽത്തടങ്കി ടു യഠന്തായർ കുമാർ കുമാർ കുമാർ. പക്കത നേ കുമാർ യു. ഗഹണമുണ്ടായാൽ മുന്നഭിവസം വജ്ജിക്ക മുള ഫൂത്രു. ഉച്ചക പത്രവിനാഴിക വജ്ജിക്ക. എല്ലാക്ക് മിഞ്ചെന യത്രെ മുവ.

മുനിച്ചുരണ്ടുംത്തിനു തക്കവാടു വിശേഷങ്ങളെല്ലാം പുന്ന. യജുർവേദികരാക്കു അന്നാളു പക്കലെക്കാണ്ടാപ്പിച്ച മുനു കുറിക്കാവതിൽ നടയിച്ചക്കുറരിലേ കുമാർ യു. നടേ തന്ത്രക്കുറരിലും മുന്നാംകുറരിലും കുമാർ യത്രു. റാറികൾ മീനം തടങ്കി തുലാം കഴിവോടുള്ളൂവ എടും കുമാർ യാം. ഗഹണമിതി പാപോദയവും പാപദജ്ജിയും ഗ്രന്തദജ്ജിയും ആരെട്ടപത്ര സിംഹാംബു ചന്ദ്രനും ഗ്രന്താഗമുണ്ടാവോളും പാപമുകരാ ശിയും വജ്ജിക്ക മുള്ളുത്രു. അപ്പുമത്തിച്ചമാവതാമടത്രും ചൊല്ലുയെ വജ്ജിക്കമാരാതേ ആചാരവും വൈതാമടത്താഡി തുന്ന്, ശനി, രാഹു മുവർ മുവരേജും വജ്ജിക്ക അഴകിയു. ആവ സ്രൂകത്തികൾ ആചിതുന്ന്, ശനി, രാഹു മുവർ മുവരെയുമാവ താമടത്രു വജ്ജിക്കന്തുവല്ലതാം. മുനി എത്രയും കഷ്ടപക്ഷ ത്രികലഘ്നമത്തിലുമൊന്നുതാടത്രും ചൊല്ലുയെത്തന്നെന്ന വജ്ജി ക്കന്തുവല്ലതാം. പുവ്പക്ഷവും അപരപക്ഷത്തിൽ പാനുമിക കുമാർ കുമാർ കുമാർ. ശനിയാഴു മധ്യമാശിടു കുമാർ. ചൊ യുാഴു പെരുമനത്രു കുമാർമാറിഡ്സു. ചെങ്ങന്തുർദിക്കിൽ ചൊ യുാഴു കഷ്ടപക്ഷമായിടു കുമാൻ കാശുമണ്ണം. എന്നാൽ പെരു മനത്രു ചൊയുാഴു ശീച്ചുക്കു ആരാഴുക്കുകു കുമാർ. പുരത്രു ദേശാചാരം കേട്ടവിന്തു ചെയ്യുകുമാർക്ക. നാളികൾ രോഗിണി, ധൂയം, ഉത്രം, അപ്പും, ചിത്ര, വിശാവം മുവ ആരും കുമാർ. മരോവ മുജപ്പത്തുന്നു വജ്ജിക്ക. പക്ഷങ്ങളും സ്ഥിരകരന്നു കു കു രിക്താജ്ഞമീവിജ്ഞിക്കും വജ്ജിക്കേണം മരോവ ഏംകുമാർ. മുഞ്ചെന യജുർവേദികരക്ക വിശേഷിച്ച നിത്യപിക്കണ്ടുവ.

ചാൾച്ചമത ഇട രാശി കഴിയുമ്പെന്ന ചാത്രത്തേള്ളിയുമില്ലെങ്കിൽ അത് ഒരുപ്പേബികരം ആണ്.

ഈനി ആപ്പേലായന്നു വിശ്വേഷണം. സാധാവനമാဖി മുള്ള പക്കാലാക്കെ കൊള്ളുന്നു. സാധാവനം വജ്ജിക്കേണം. രാശികളിൽ മുമ്പികൾ, ധനം, കംഭമിവ മുന്നം വജ്ജിക്കേണം ചിങ്ങവും കൊഞ്ചേണിലീല്ല. കയ്യുപക്ഷമായിട്ട് വിഞ്ചവും കൊള്ളുന്നത്, കംഭം കൊണ്ടുകാണില്ല. ഗ്രഹസ്ഥിതി ഉദയത്തിക്കൽ രാഹുമാടക്കജമാരേയും ഏഴാമടത്തു പാപത്തുകൂടാരേയും പാറ ശാമടത്തു ചാപനേയും അപ്പുമത്തിലാഡിതുനേയും ദുഷ്ടാമടത്തു ചാപ്പു ദേയും മുഖ്യദേഹമാണാവോളും പാപവിമുക്കരാശിയേയും വജ്ജിക്കെ ഇല്ലയുംതും. ദുഷ്ടാമടത്തു പാപികളില്ലായ്ക്കും അപ്പുകിയു. അവിടെ ശനിയെ മധ്യമമായിട്ട് കൊള്ളുന്നു. ആക്കിതു നേയും രാഹുവിനേയും കൊള്ളുന്നു. ചൊല്ലുവെയും വജ്ജിക്കെ ഇല്ലയുംതും. പുംപക്ഷവും അപരപക്ഷത്തിൽ ചന്ദ്രാചി കഴിവോളും കൊള്ളും അതേ ആവുതും. ചൊല്ലും കൊള്ളുംതും. ശനിയാഴ്ച മധ്യമമായിട്ട് കൊള്ളുന്നു. അപ്പും ചൊല്ലും തെളിപ്പിടിവ ആരാഴ്ചകളും കൊള്ളും. പിനെ ചോദണാക്ക വിഡിച്ച നാളുകൾ പതിനാറും കൊള്ളും. മരേവ പതി നൊന്നും കൊള്ളുംതും. പക്ഷങ്ങളിലും സ്ഥിരകരണങ്ങളിലും റിക്കാർഡുമീവില്ലികളിലും വജ്ജിക്കേണം. മരേവ കൊള്ളും. ചാത്രത്തേള്ളുന്ന രാശിയുടെ നാലാംരാശിക്കഴിവോളും കൊള്ളും. അതേ ആവുതും. രാശികളിൽ കംഭവും വിഞ്ചവും വജ്ജിക്കെ. തുലാം, മുമ്പികൾ, ധനം ഇവ മുന്നം കൊള്ളും. അതുകൊണ്ടും അതുകൊണ്ടും അപ്പുമത്തിലാഡിതുനേയും ദുഷ്ടാമടത്തു ചാപ്പു ദേയും മുഖ്യദേഹമാണാവോളും കൊള്ളും. ഗ്രഹസ്ഥിതി:—ഉദയത്തിക്കൽ രാഹുമാടക്കജമാർ ഏഴാമടത്തു പാപത്തുകൂടാർ അതെട്ടുപത്രാമടത്തു ചാപ്പു അപ്പുമത്തിൽ ചൊല്ലുമാഡിതുനും ദുഷ്ടാമടത്താഡിതുനും, ചൊല്ലും, ശനി, രാഹു ഇവർ നാലും മുഖ്യദേഹമാണാവോളും പാപവിമുക്കരാശിയേ.

ഈനിക്കുലച്ചിതകനു പാരിജനഫാമാണിൽ ചാമത്രം ചെയ്യുംതും. ജീവകാലംതുടങ്ങി സൗഖ്യരംകാണ്ട പതിനാറു തിക്കേരാളിലും കൊള്ളുന്നു. ആക്കിതുന്നില്ലെന്ന രാശിയുടെ നാലാംരാശിക്കഴിവോളും കൊള്ളും. അതേ ആവുതും. രാശികളിൽ കംഭവും വിഞ്ചവും വജ്ജിക്കെ. തുലാം, മുമ്പികൾ, ധനം ഇവ മുന്നം കൊള്ളും. അതുകൊണ്ടും അതുകൊണ്ടും അപ്പുമത്തിലാഡിതുനേയും ദുഷ്ടാമടത്തു ചാപ്പു ദേയും മുഖ്യദേഹമാണാവോളും കൊള്ളും. ഗ്രഹസ്ഥിതി:—ഉദയത്തിക്കൽ രാഹുമാടക്കജമാർ ഏഴാമടത്തു പാപത്തുകൂടാർ അതെട്ടുപത്രാമടത്തു ചാപ്പു അപ്പുമത്തിൽ ചൊല്ലുമാഡിതുനും ദുഷ്ടാമടത്താഡിതുനും, ചൊല്ലും, ശനി, രാഹു ഇവർ നാലും മുഖ്യദേഹമാണാവോളും പാപവിമുക്കരാശിയേ.

രാണിയും ഇവയൈക്കവേ വജ്ഞിക്കേണം. പുവ്പക്ഷംതന്നെ കൊള്ളുവു. അപരചക്ഷം മഴവും വജ്ഞിക്കേണം. ആഴ്ച:—
ചോറ്റാഴ്ചയും ശനിയാഴ്ചയും വജ്ഞിക്കേണം. മരേവ അമ്പും
കൊള്ളാം. നാളികൾ വഞ്ഞിന്തിനകൊള്ളുമെന്ന ചൊല്ലിയവ
പതിനെയും കൊള്ളാം. മരേവ പറ്റണട്ടം കൊള്ളുത്തു്. പക്ക
ഔദി അനല്പായമാക്കവേ വജ്ഞിക്കേണം. ചതുർത്തിയും നവ
മിയും വജ്ഞിക്കേണം. ഇങ്ങനെ കൈശ്വരിതകനു വിശ്വേഷിച്ച്
നിന്തു പിക്കേണ്ടിനാവ.

ഈ സാമ്പേഡിക്ക വിശ്വേഷിച്ച നിന്തുപിക്കേണ്ടിനാവ. പകൽ ആദിത്രുൻ നിൽക്കുന്ന രാണി തൃടങ്ങിട്ട് നാലാംരാണി
കഴിവോളും കൊള്ളും. അതേ അവുതും. രാണികളിൽ ഒന്തേം
ചിങ്ങവും വജ്ഞിക്ക. തുംബം വുമ്പികും ധന ഇവ മുന്നമോ കൊ
ള്ളായിട്ടവരായപ്പോ. എന്നാൽ ഇവ അമ്പുമെഴിച്ചുള്ള രാണിക
ഒള്ളം കൊള്ളാം. അധിസ്ഥിതി:—ഉച്ചയത്തിക്കൽ രാഹൂമനക്കജ
മാർ, എഴാമടത്തു പാപത്തുകമാർ, അരരെട്ടപറ്റണമടത്തു
ചാത്രൻ, അപ്പമത്തിലാഭിത്രുന്നം ചോറ്റാഴ്ചയും, ദൈത്യമടത്താഭി
ത്രും, ചോറ്റാ, ശനാ, രാഹൂ ഇവർ ശാലയം സ്രൂത്യേയാഗ്നിണ്ട
വോളും പാപമുകതരാറികളും ഇവരെറഞ്ഞേ വജ്ഞിക്ക. പു
വ്പക്ഷവുമപരപക്ഷതരിൽ ടയെമിക്കഴിവോളും കൊള്ളാം.
അതേ അവുതും. ആഴ്ച:—ചോറ്റാഴ്ചയും ശനിയാഴ്ചയും വ
ജ്ഞിക്ക. മരേവ അമ്പും കൊള്ളാം. നാളികൾ രേധിണി
മകയിരം ചുയം അസ്തും അനിഗ്രഹിതിനേം ശുദ്ധിക്കുന്നു
കൊള്ളാം. മരേവ ഇങ്ങപരതരാനു നാളികളും കൊള്ളുത്തു്.
പക്കഔദി സ്ഥിരകരണാജീളം റിക്താപ്പാച്ചിവിഷ്ണീകളും പ്രതിപദ
ഔദി രണ്ടും വജ്ഞിക്ക. മരേവ കൊള്ളാം. ഇങ്ങനെ സാമ്പേഡി
കൾക്കു വാദശ്വേഷിച്ച നിന്തുപിക്കേണ്ടിനാവ.

ഈനാ മുല്ലാക്കംആട്ടുക്കച്ചാല്പുനു. മനുഭാവംനിനാല്പാംഗവും
സംക്രാന്തിയുള്ള പക്കലും രവിബിംബസംക്രാന്തിയും നവദോഷ
ഔളിം ഇവഞ്ചാക്കവേ വജ്ഞിക്ക. ഉല്ലാപാതത്തുകുമ്പയുമകേരു
ശിഖന്നാജീളാഭാജാക്കിൽ ആ ദിവസം തൃടങ്ങി മുന്ന ദിവസം
വജ്ഞിക്ക. ചുറ്റനാളിം പക്കല്ലുറന്നാളികൾ രണ്ടും വജ്ഞിക്ക. പു
റന്നാർക്കു മുന്നാജേയഫുംനാളില്ലെങ്കിൽ തുാഭികളിം കുഞ്ഞു

വജ്ജിക്കണം. ചെറിയവൻറെ ഉപനിശ്ചയാളം വജ്ജിക്ക. ഇവ എല്ലാച്ചരണാംഖരം വജ്ജിക്കണം.

ഈനി ബാധുലക്ഷ്മി—

“വേദമന്ത്രച്ച സ്നാസ്യനപകല്പയതേ. സ്നാനസ്യ മീമാംസാ:— രോഹിണ്യാം സ്നായാദിതി ദൈഹക അഹ്നഃ. തിശ്ശേ സ്നായാദിതി ദൈഹക അഹ്നഃ. ഉത്തരങ്ങോഃ ധർമ്മന്റ്യോഃ സ്നായാദിതി ദൈഹക അഹ്നഃ. ഹന്തേ സ്നായാദിതി ദൈഹക അഹ്നഃ. ചിത്രായാം സ്നായാദിതി ദൈഹക അഹ്നഃ. വിരാവയോഃ സ്നായാദിതി ദൈഹക അഹ്നഃ. എന്തേഷാമേകസ്ത്രിനാചുത്തമാണപക്ഷേ സ്നായാദഃ അ മെമ്പരാം പാഥാർഡിം സമിയമാജ്ഞനാകത്പാ മയ്യൻ/ശ്രാ-ഡയാതി.”

ഈതു ബാധുലക്ഷ്മി—

“വേദമധിത്ര മുതാനി ചരിതപാ ഭ്രാവമണഃ സ്നാസ്യൻ സംഭാരാനപകല്പയതേ”
എന്നോ.

“രോഹിണ്യാം സ്നായാത് പ്രജാപതേവം എത്തനക്ഷത്രം പ്രജാവാൺ ഭ്രാവസമിതി. മുനിരസി സ്നായാത് സോമോ വാ എത്തനക്ഷത്രം സോമയജ്ഞാ മോപനമേഖിതി. തിശ്ശേ സ്നാ-യാദഃ ബുഹസ്സ റിവം എത്തനക്ഷത്രം ഭ്രഹ്മ ബുഹസ്സതിർഭ്രഹ്മ-വച്ചി ഭ്രാവസമിതി. ഹന്തേ സ്നായാത് സവിത്രവം എത്തന-ക്ഷത്രം സവിത്രപ്രസ്തോ ഭ്രാവസമിതി. അന്തരാധാന്ത സ്നാ-യാത് മിത്രോ വാ എത്തനക്ഷത്രം മിത്രാണാം പ്രിയോ ഭ്രാവസ-മിതി. ശ്രവണേ സ്നായാത് വിജ്ഞവം എന്തനക്ഷത്രം യദ്ജേന്തോ വൈ വിജ്ഞത്തും ഇജ്ഞാ മോപനമേഖിതി.”

ഈതു സാമഖ്യവിജട ശ്രാംക്ഷണം—

ഈനി അശ്വാധാന്തനിനാ കരവത്തുച്ഛാംക്ഷണം—

ലഘുപത്രസ്തുതഃ കരുംാദഃ അശ്വാധാനം ദ്രിജോത്തമഃ അശ്വാധാനം വസന്തേ സ്വാമലമാസവിവജ്ജിതേ.

പഠ്ഠന്റീഡ്യചിത്രായു രോഹിണ്യാദിതിം തമാ കുത്തികാപി ത്വ ഷട്ടാരാഃ പുവ്പക്ഷസമുദ്ദേഖവാഃ.

മധ്യത്തിനാഹനാമിന്നോ ട്രിനിഡേറ്റു ശ്രദ്ധാവാഹാ
ആദയിത വസന്നൈഗ്രിം വല്ലമാനേ നിശാകരേ
തൃത്തികാരോഹിണീചിത്രാമാടു ഭാഗ്രായ്മോഡുഷ്ട്.

വേട്ട സന്തതി ഉണ്ടായാൽ അഗ്രാധാരാനും ചെയ്യു. അതു വസന്നത്തിൽ പുർപ്പക്ഷത്തിലേ ആവു. അവിടേയുമാറുന്നാണെ കൊള്ളേബുത്തം. അവരിൽ രോഹിണീ എല്ലാത്തിലും നല്ല, പിനെ ഉത്തം, ഇവ രണ്ടുതരമാണെങ്കിൽ. പിനെ ചിത്ര, പിനെ കാത്തിക ഇവ രണ്ടും മധ്യമാണെങ്കിൽ. പിനെ പുണ്ഠതം, പിനെ ചുരം, ഇവരണ്ടുമായമാണെങ്കിൽ. ഇങ്ങനെ ഇവറിലെ കുമശി. ഇവ യാറും കൊള്ളേകയുമാം. ഇന്നാഴ്കൾ 1മുന്ന് നാഴിക പകലേ തുടങ്ങിച്ച പിററുന്നാം ഉച്ചതിരിവോളുണ്ടായിരിക്കിൽ ഉത്തമം. സവൈഷയനേയുണ്ടോരും ഇന്നാഴ്ദണായിരിക്കിൽ സുവ മണ്ണു്. എന്നാൽ പകലേ തുടങ്ങിയാജുത്തമമാണെന്നു. 2മുന്നനാഴിക വേണമെന്ന കുത്രമില്ല. ഇനി അസ്ഥിച്ചിട്ടിട്ടാണു നാഴിക രാത്രേ സ്ഥിരമായെ തുടങ്ങുകിൽ മധ്യമം. പത്ര നാഴിക രാത്രേല്ലും മുൻ പെ തുടങ്ങുകില്ലയമായിട്ടു കൊള്ളുന്നു. ഇനി അന്നാളും രാത്രി ചെക്കാണ്ടു മുന്ന് കുറിട്ടാലത്തിൽ നടവിലെങ്കുറു കഴിയുംമായെ നാഴി തുടങ്ങുകിലും കൊള്ളും കൂളിപക്ഷമായിട്ടു് എന്നണ്ടു ചില ലർ ചോളുന്നു. അതു ചെങ്കമന്ത്രം ചലഞ്ഞ അംഗീകരിക്കുന്നു വല്ല. ചോളരത്താം അതാചാരമുണ്ടുപോയാൽ താനം. ഇനിപ്പു രാറുന്നാം ഉച്ചയോളുണ്ടായിരിക്കു മുഖ്യമാകുന്നതു്. ഉചിത്താൽ പത്രങ്കു നാഴിക ഉണ്ടായിരിക്കിലും ഉത്തരമമാണെന്നു. പത്രനാഴിക ഉണ്ടായിരിക്കിൽ മധ്യമം. ആവലുകത്തിൽ ഉചിത്താലാണു നാഴിക ഉണ്ടെങ്കിലും കൊള്ളേന്നതാനം. അതുയമിള്ളുംതായും കൊള്ളേകയും കൊള്ളേതും കൊള്ളേകയും. നാഴികഴിയുംഡെവെ രിഷ്ടി കഴിക ഇള്ളും കുത്തും. രണ്ടു കഴികിൽ മധ്യമം. പിനെ നാഴികഴിയും മാഡെ മുനിഷ്ടിയും കഴികിലേം മുഖ്യമല്ലോതാനം മലമാസം വജ്ജിഡോ സം. പിവാദമുണ്ടാകയാൽ സൂക്ഷാധിമാസവും മധ്യാധിമാസവും വജ്ജിക്കുമാറുതു ആചാരം. സംവത്സരസാദനത്തിനം സംവദം രോപസ്ഥാനത്തിനം കാലം സാവനം. ചാലുമല്ല. ആധാനും ചെയ്യു ദിവസത്തിനും മുന്നുററുപതാംഡിവസം അന്തിക്കു സംവ

തിരഞ്ഞെടുപ്പേതൊന്നാം വിവസ്ഥാക്ക സംവത്സരോപസമാനം. ആധാരം കഴിഞ്ഞാലോരാണ്ടിലകൂത്ത് അധികാർഡം വരികിൽ അതുകഴിക്കേണ്ട ഖവററിനു, സാവനമതല്ലോ ഈ വരറിനു കാലമാക്കുന്നതു് എന്നിട്ട്. ഖനി വ്യാവഹരിസാമന്തരി നം മുതപ്പതിരാക്കുന്ന ഖഷ്ടിക്കും ശ്രദ്ധ രണ്ടിനും കാലം ചായുമായി തേ സാവനമല്ലു. ആധാരം കഴിഞ്ഞാൽ ദർപ്പണം മാസം തുടങ്ങിയതിന്റെ പതിമുള്ളാമപരപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദത്തുനാം വ്യാവഹരിസാമന്തരി. യാഗം കഴിഞ്ഞാൽ ദർപ്പണം മാസം തുടങ്ങിയതിന്റെ പതിമുള്ളാമപരപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദത്തുനാം മുതപ്പതിരാക്കുന്ന ഖഷ്ടി. മുടക്കിലധികാരിമാസം വരാത്ര കാലം¹⁰ ഈ വരണ്ടിനമിങ്കെ. മുടക്കിലധികാരിമാസം വരുന്ന കാലത്തു ദർപ്പണം മുതപ്പാം മുടക്കിയതിന്റെ പതിമുള്ളാമപരപക്ഷത്തിൽ പ്രതിപദത്തുനാം മുതപ്പതിരാക്കുന്ന വ്യാവഹരിസാമന്തരം മുതപ്പതിരാക്കുന്ന വേദി. മുവരണ്ടിനം ചായുമായതല്ലോ കാലമാക്കുന്നതു്. എന്നിട്ടിലിമേസം കഴിക്കേണ്ടിനു ഖവററിനും.

“അമ ഭ്രംഭവസ്തുവരിതുശിമോത്രേതാദിപ്പാവഹതിഭിക്ക പസാദഭേദിതി സ ഏവമേവ സംവത്സരേ സംവത്സരേ” ഇതി സുതും. ശാലീകേരജത്രാമസ്യാധ ബൈഥാധനോ യസ്യാം രാത്രാവാദിത ഉപസാദയേതു് സംവത്സരേ പത്രവേതേ തസ്യാധപസ്യാദ നത്ത ഉംല്പമാദിയേതേത്രുത്രോമസ്യാമേഘപമസ്യവോ/ഭ്രാത്രാവാദി വച്ചപസ്യവം സംവത്സരേ വേതി യസ്യാം രാത്രാമാദിത ഉപസാദയേതു് സംവത്സരേ പത്രവേതേ യാ തത്തഃചുവ്യം രാത്രി സ്യാതു് തസ്യാധപസാദ്യ ന തത ഉംല്പമാദിയേതേതി ദർപ്പണം മാസാവാദമോന ഏതാഭിപ്പാവഹതിഭിപ്പിംഷ്യാസാദയേഡിതി. “സ ഏവമേവ സംവത്സരേ സംവത്സരു്” ഇതി സുതും. ശാലീകേരജത്രാമസ്യാധ ബൈഥാധനോ യസ്യാം പെഞ്ചംമാസ്യാമാദിത ആസാദയേതു് സംവത്സരേ പത്രവേതേ തസ്യാമാസാദ്യ ന തത ഉംല്പമാദിയേതേത്രുത്രോമസ്യാമേഘപമസ്യവോ ഭ്രാത്രാവാദി വലപസ്യവം സംവത്സരേ വേതി യസ്യാം പെഞ്ചംമാസ്യാംശാദിത ആസാദയേത സംവത്സരേ പത്രവേതേ യാ തതഃ ചുവ്യം പെഞ്ചംമാസി സ്യാതു് തസ്യാമാസാദ്യ ന തത ഉംല്പമാദിയേതേതി ചാത്ര

മംസ്യാന്നാലമൊന്ന് എതാഭിവ്യാഹ്രതീഭിവിംഷ്യാസംഭയത്തിൽ
സ ഏവമേവ സംവത്സരേ സംവത്സര ഇതി സ്മാതം. ശാഖിക്കേര
ത്രോഹസ്യാഹ ബൈഡ്യാജനോ യാപ്പാം ചെശ്ചന്നമാസ്യാം ബൈശ്ച
ദേവധവിംഷ്യാസാദയേത് സംവത്സരേ പത്രിവതേ തസ്യാം ശ്രൂ
നാശിരാഹവിംഷ്യാസാദ്യ ന തത ഉണ്ടപ്രമാണിയേതേതുത്രോഹസ്യാ
ഹൈമവത്യോഹാഭ്രാതുഃ വലപാസന്നുവം സംവത്സരോ ഭവതി
യസ്യാം ചെശ്ചന്നമാസ്യാം ബൈശ്ചദേവധവിംഷ്യാസാദയേത്
സംവത്സരേ പത്രിവതേ യാ തതഃ പുംബാ ചെശ്ചന്നമാസി സ്മാത്
തസ്യാം ശ്രൂനാശിരിയഹവിംഷ്യാസാദ്യ ന തത ഉണ്ടപ്രമാണിയേ
തേതി. സംവത്സരമിട്ടും അജേത നാംവത്സരം ഹി മു രം നാതി
തസ്മാതി. ശാഖിക്കേരത്രോഹസ്യാഹ ബൈഡ്യാജനോ യസ്യാമമാ-
വാസ്യാമാഭിത ഇദ്യം യഷ്ടാ പ്രക്രാമേത് സംവത്സരേ പത്രിവ-
തേ തസ്യാം മഹേദ്യം അജേത സോത ഉണ്ടപ്രം മഹേദ്യാജേ-
വ സ്യാദിത്രത്രോഹസ്യാഹൈമവത്യോഹാഭ്രാതുഃ വലപാസന്നുവം
സംവത്സരേ ഭവതി യസ്യാമമാവാസ്യാമാഭിത ഇദ്യം യഷ്ടം
പ്രക്രാമേത് സംവത്സരേ പത്രിവതേ യാ തതഃ പുംബാമാവാസ്യാ
സ്യാത് തസ്യാം മഹേദ്യം അജേത സോത ഉണ്ടപ്രം മഹേദ്യ-
യാജേവ സ്യാദിതി.”

ഇതി പരബ്രഹ്മിയഗിങ്കുണ രക്ഷണ വിരചിത
കാലചീപകവ്യാഖ്യനേ ബാവഗക്കരനാമ്മനി
മധ്യമണാഗ്ര സമാധൻതനാശി ശിഖി:
സപ്തവിംശാശ്വരം.

മധ്യ മണാഗ്ര സമാഖ്യം.

മുംഭാ മുഖാത്.

സൗത്തഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

- ശ്രദ്ധപ്രായന്തരമാം 3, 43, 57, 69, 91, 104, 144, 167, 187, 189.
- ബാംഗ്ലാഡോ 5.
- വിധിത്വം 6.
- ശ്രചാരസംഗ്രഹം 8, 11, 17, 47, 59, 77, 80, 89, 90, 94, 104, 107, 110, 116, 117, 118, 119, 122, 126, 130, 131, 132, 142, 146, 148, 149, 154, 156, 159, 174.
- ഭാധപീഠം 9, 12, 15, 21, 79, 98, 105, 106, 108, 110, 111, 112, 113, 116, 117, 118, 119, 121, 127, 134, 135, 141, 142, 143, 145, 148, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 158,
- ഇല്ലത്തിപകം 10, 16, 18, 47, 48, 59, 75, 76, 78, 81, 100, 104, 105, 106, 108, 110, 112, 117, 122, 129, 132, 133, 134, 135, 146, 148, 149, 150, 152, 154, 159.,
- താമരനജ്ഞം 10, 11, 14, 17, 26, 44, 45, 46, 64, 75, 78, 80, 86, 100, 105, 108, 112, 136, 137, 138, 141, 145, 152, 155, 158.
- ജോഡാധനന്തരമാം 11, 42, 56, 65, 69, 74, 88, 91, 104, 141, 144, 162, 163, 166, 172, 179, 187, 191, 192.
- ഇല്ലത്തരണം 16, 125.
- ഇല്ലത്താജ്ഞകവ്യാല്പം 43, 115, 116, 118, 128, 130, 132, 143, 154, 156.
- ഇല്ലത്താജ്ഞകം 46, 78, 93, 128.
- പണ്ഡാഗിക 47, 59, 61, 79, 80, 90, 100, 101, 105, 107, 110, 116, 122, 135, 171.
- കാഹചിപിക 47, 48, 49, 59, 61, 76, 78, 80, 94, 100, 104, 107, 110, 114, 116, 117, 119, 126, 130, 131, 132, 134, 135, 142, 143, 145, 149, 155, 159, 160, 164, 71, 174, 191.
- ഇല്ലത്തപദവി 47, 64, 75, 79, 80, 90, 100, 101, 104, 108, 110, 112, 115, 116, 119, 122, 132, 160, 171, 173, 174, 189.

ആചാരപീഠിക	47, 75, 93, 116, 132, 135, 142, 145, 152, 189.
വരാഹമോരം	52.
ഖാധുലക്ഷ്മി	57, 65, 74, 88, 91, 104, 162, 166, 186, 198.
സാമവേദിത്വം	58, 69, 74, 104, 144, 164, 171, 187, 198.
സാരസാദിച്ചയം	60, 78, 101, 107, 132, 133.
മനസ്തി	75, 169.
ഇഷ്ടത്തലിപിക	75.
ഗ്രഹകാരിക	75.
ഭാഷാസംഗ്രഹം	76.
വാസിങ്ഗ്	78, 80, 107, 108, 109, 112, 114, 116, 118, 122, 123, 127, 130, 132, 133, 134, 135, 142, 150, 151, 152, 154, 155, 159.
ഇഷ്ടത്താഭരണം	83, 119.
അനമരദ്ദാം	117, 142.
ആച്ചുടെയം	120.
സ്പർശഭാസ്യരീയം	120.
ചാവുഭാസ്യരീയം	120.
രണ്ണാധിഷ്ഠിതപദ്ധവി	132, 189.
ബോധായനകാരിക	162.
പ്രയോഗസാരം	163, 167.
മാനവം	163, 173.
വാസിങ്ഗസ്തി	163.
ബോധായനഗ്രഹപുത്രി	163, 166.
ബോധായനനിയസ്തി	166.
നിത്രുത്താവഡി	167, 170.
ത്രിഞ്ചുരാംം	167, 170.
ധാരണവല്ലച്ചന്തി	169, 186, 191.
ഭാട്ടം	175.
പ്രംഭംകരം	175.
ധക്കീത്തി	175.
പരിഭ്രംബം	176.
കൈക്കീതക്ഷ്മി	180.
വിശ്വരൂപം	186.

സുത്രമകരംക്കമാർ.

അപദി	6, 119, 120, 121
ഒ	6.
വസിശ്ചന്തി	20, 167.
ജുഹല്ലതി	20.
ബോധായനൻ	27, 28, 168. 169, 173.
ശാഖികി	32.
നല്ല പ്രചാരണയാർ	93.
ഭരിവാളർ	95.
ഞന്നനാവാളർ	96.
ഉഴുന്നവാരിയർ	125.
കിഴച്ചടഞ്ഞട്ടിരി	125.
പരമേഹരൻ	187.
വാജതവച്ചുരൻ	167, 170.
മന	167, 170.
ഗോഡിവൻ	168.
ഗാർഡ് പ	168.
പ്രംസൻ	168.
രാഖനകൻ	169.
കാർഷിജിനി	169.
കാത്രായനൻ	170.

സുതമേഖലാം.

പ്രവർത്തനം	22, 35, 44, 50, 57, 81, 125, 130, 193, 195.
കടവാളുരി	28.
ഒന്തിയുർക്കുരി	29.
കപ്പളണംട	29.
ഉള്ളഞ്ഞർ	31, 77.
ഇരിങ്ങാലക്കട	45, 57.
വവിധവക്കാട്ട് വടക്കിനെ	58.
കോടന്തർ	58, 91.
വടക്കുരി	187.
ചെങ്ങന്തർ	193, 195.
ചപ്പായ്മ	199.
കണ്ണകാളിങ്ങൾ	125.
നൂറ്റിൽക്കാളിങ്ങൾ	„
പാറക്കാട്ട്	„

**LIST OF MALAYALAM PUBLICATIONS
FOR SALE.**

അനീക്ഷിപ്ത മലയാള ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

	ഇ.	ച.	കസ.
No. 1—മരക്കുടിന്ത്യാട്ട്	0	7	0
No. 2—ഗതദിവസാധാരണം (കിളിപ്പാട്ട്)	0	7	0
No. 3—ദേഹത്പത്തി (കിളിപ്പാട്ട്)	0	10	0
No. 4—പാഠത്തിപരിശീലനം (കിളിപ്പാട്ട്)	0	12	0
No. 5—പടപ്പാട്ട് (കിളിപ്പാട്ട്)	0	14	0
No. 6—കല്യാണസൗമ്യികം (ഭാഷാചന്ദ്ര)	0	6	0
No. 7—ആദ്ധ്യാത്മികം (ഹംസപ്പാട്ട്)	0	5	0
No. 8—തിരിക്കാകല്യാണം (തിരപ്പബന്ധം)	1	0	8
No. 9—വ്യവഹാരമാഡ (സ്ഥിതിഗ്രന്ഥം)	3	1	8
No. 10—ആമിച്ചാധവത്തം ഭാഷാ (മല്ലം) മാംവാസ്സം	1	0	8
No. 11—ചിന്തിക്കാവി (തിരപ്പബന്ധം)	0	4	0
No. 12—വിംഗതി (സപ്രാലൃപം)	0	7	0
No. 13—ഭോക്ഷഭാധകം (കിളിപ്പാട്ട്)	0	8	0
No. 14—ആമിച്ചാധവത്തം ഭാഷാ (മല്ലം) റാംവാസ്സം	1	7	10
No. 15—ഭാഷാധാരാധനാചന്ദ്ര (ഖാഡകാണ്ഡം)	1	7	10
No. 16—പാഠത്തിപാണിഗ്രഹണം (ആദ്ധ്യാത്മികം)	0	4	0
No. 17—ഒപ്പും (ഭാഷാഭ്രംബിതം)	0	7	0
No. 18—ഭീജുപ്പാപദ്ധതം (ഹംസപ്പാട്ട്)	0	12	0
No. 19—ഭാഷാരാധനാധനാചന്ദ്ര (അരങ്ങാലപ്പരാക്കാണ്ഡം, ആരംബകാണ്ഡം, കിഴ്ചിസ്യാകാണ്ഡം)	1	7	10
No. 20—ഭാഷാരാധനാധനാചന്ദ്ര (സൂന്ദരകാണ്ഡം, ദിവാണ്ഡം, ഉത്തരകാണ്ഡം)	1	7	10
No. 21—വിജ്ഞഗ്രനിതി (ഹംസപ്പാട്ട്) (ഒണ്ടപ്പതിജ്ഞ്)	0	14	0
No. 22—തന്ത്രമഹസിപ്പ്രാഖ്യാനവും തന്ത്രമഹസിക്കാഡാക്കു ക്രട്ടിക്കയും	0	4	0
No. 23—ബുധാനൂറവിവേകസഭാദിക്ഷാ	0	4	0
No. 24—കണ്ണമുഖഭാരതം (കന്നാംഭാഗം)	0	14	4
No. 25—രണ്ടുഭാഷാചന്ദ്രകൾ	0	4	0

ആവശ്യിക്കേതുലക്ഷ്മീഗമ്പാവലി.

		അ. ച. കാ.
No. 1	—രൈതുമണ്ണൾ	1 7 10
No. 2	—ജാതകപദ്ധതി (സപ്താവ്യാസം)	0 21 0
No. 3	—ജാജാജാതകപദ്ധതി	1 0 8
No. 4	—പ്രഞ്ചനാഡ	0 5 0
No. 5	—മുള്ളപദ്ധതി (സപ്താവ്യാസം)	0 10 0
No. 6	—ബാഖങ്കരം (ചുമ്പാറം)	0 14 0
No. 7	—ആർട്ടിക്കാസാം (സപ്താവ്യാസം)	0 4 0
No. 8	—സാബവരോഷിക്കം (രൈതും) (ഭാഷ്യഗമ്പിതം)	2 1 0
No. 9	—ജൂറാസ്റ്റനിക (വിജ്ഞവൈത്രം)	0 14 0
No. 10	—തന്ത്രയുക്തിവിചാരം (രൈതും)	0 10 1
No. 11	—പ്രഞ്ചനസാം	0 14 0
No. 12	—കൗഢവിഡം (ഭാഷ്യാവ്യാസസഹിതം) ഫാരോഡ്യം	1 0 8
No. 13	—ബാഖങ്കരം (മധുമണ്ണം)	2 1 0

—————

IN THE PRESS

- എ. കണ്ണറ്റോനവത്തം.
- ര. ഒക്ടോബർ പത്തി.
- നു. നാരായണീയം (ലക്ഷ്മീവിലാസവ്യാവഹിതം).
- ര. ബാലരക്ഷണ (ആളിമഭാഗം) മഹത്തശാസ്ത്രം.
- ര. കെട്ടടലീയം (ഭാഷാവ്യംവ്യാനസഹിതം) 2-00 വാല്യം.
-

UNDERTAKEN FOR PUBLICATION

- എ. അധീക്ഷണവരിതം (കിളിപ്പാട്).
- ര. പച്ചവക്ക റററേറ്റോക്സഡിം.
- നു. റാലാഴിമമനം.
- ര. പരമാത്മസാരം.
- ര. കരണപാലത്തി (സവൃാവ്യാനം).
- നു. തന്ത്രസമച്ഛയം (ഭാഷാവ്യാവ്യാനസഹിതം).
- ര. ഭാരതമാല.
-